

2024/1157

30.4.2024

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/1157

z dnia 11 kwietnia 2024 r.

**w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056
oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest wprowadzenie przepisów na poziomie Unii, aby chronić środowisko i zdrowie ludzkie przed niekorzystnym wpływem, który może być wynikiem przemieszczania odpadów. Przepisy te powinny również przyczynić się do ułatwienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽³⁾, a także do ograniczenia ogólnych skutków wykorzystywania zasobów i poprawienia efektywności takiego wykorzystywania, co ma kluczowe znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i dla osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.
- (2) W ciągu ostatnich piętnastu lat rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ wprowadziło istotne usprawnienia mające na celu ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem, który może być wynikiem przemieszczania odpadów. Jednakże przeprowadzona przez Komisję ocena tego rozporządzenia ujawniła również szereg wyzwań i niedociągnięć, którymi należy się zająć w nowych przepisach wykonawczych.
- (3) W Europejskim Zielonym Ładzie, określonym w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r., przedstawiono ambitny plan działań mający na celu przekształcenie Unii w gospodarkę zrównoważoną, zasobooszczędną i neutralną dla klimatu. Wezwano w nim Komisję do przeglądu przepisów Unii dotyczących przemieszczania odpadów, ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006. W nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym, określonym w komunikacie Komisji z dnia 11 marca 2020 r., dodatkowo podkreślono potrzebę podjęcia działań mających na celu ułatwienie przemieszczania odpadów przeznaczonych do ponownego użycia i recyklingu w Unii, aby Unia nie eksportowała do państw trzecich swoich wyzwań związanych z odpadami oraz aby lepiej radzić sobie z nielegalnym przemieszczaniem odpadów. Oprócz korzyści dla środowiska i dla społeczeństwa, takie działania mogą także doprowadzić do ograniczenia strategicznej zależności Unii od surowców. Zatrzymanie większej ilości odpadów wytwarzanych wewnątrz Unii będzie jednak wymagało poprawy zdolności w zakresie recyklingu i gospodarowania odpadami. Zarówno Rada, w swoich konkluzjach zatytułowanych „Ku ekologicznej odbudowie opartej na obiegu zamkniętym” z dnia 17 grudnia 2020 r., jak i Parlament Europejski, w swojej rezolucji w sprawie nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym z dnia 10 lutego 2021 r., wezwały również do przeglądu obecnych przepisów Unii dotyczących przemieszczania odpadów, ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006. W art. 60 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 powierzono Komisji zadanie przeprowadzenia przeglądu tego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 18.7.2022, s. 95.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 25 marca 2024 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 było już wielokrotnie zmieniane i wymaga dalszych istotnych zmian, aby zapewnić osiągnięcie celów polityki określonych w Europejskim Zielonym Ładzie oraz w nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (5) Niniejsze rozporządzenie ma uzupełnić ogólne przepisy Unii o gospodarowaniu odpadami, takie jak dyrektywa 2008/98/WE. Odnosi się ono do definicji zawartych w tej dyrektywie, w tym definicji odpadów oraz pojęć związanych z gospodarowaniem odpadami. Wprowadza również szereg dodatkowych definicji, aby ułatwić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (6) Niniejsze rozporządzenie wykonuje na poziomie Unii Konwencję bazylejską z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych⁽⁵⁾ (zwaną dalej „konwencją bazylejską”). Konwencja bazylejska ma na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed niekorzystnym wpływem wynikającym z wytwarzania odpadów niebezpiecznych i innych odpadów, ich transgranicznego przemieszczania oraz gospodarowania nimi. Unia jest stroną konwencji bazylejskiej od 1994 r.⁽⁶⁾
- (7) Niniejsze rozporządzenie wykonuje również na poziomie Unii poprawkę do konwencji bazylejskiej⁽⁷⁾ (zwaną dalej „poprawką w sprawie zakazu bazylejskiego”), która została przyjęta w 1995 r. i weszła w życie na poziomie międzynarodowym w dniu 5 grudnia 2019 r. Poprawka w sprawie zakazu bazylejskiego ustanawia ogólny zakaz wszelkiego wywozu odpadów niebezpiecznych przeznaczonych do unieszkodliwienia i odzysku z państw wymienionych w załączniku VII do konwencji bazylejskiej do państw niewymienionych w tym załączniku. Unia ratyfikowała poprawkę w sprawie zakazu bazylejskiego i stosuje ją od 1997 r.⁽⁸⁾
- (8) W październiku 2020 r. Unia przedłożyła Sekretariatowi konwencji bazylejskiej powiadomienie dotyczące przemieszczania odpadów wewnątrz Unii zgodnie z art. 11 tej konwencji. Zgodnie z tym artykułem Unia może zatem wprowadzić szczegółowe przepisy mające zastosowanie do wewnątrzunijnego przemieszczania odpadów nie mniej racjonalne ekologicznie niż postanowienia konwencji bazylejskiej.
- (9) Ponieważ Unia zatwierdziła decyzję Rady Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku⁽⁹⁾ (zwaną dalej „decyzją OECD”), treść tej decyzji wraz ze zmianami należy włączyć do przepisów Unii.
- (10) Należy zorganizować i uregulować nadzór nad przemieszczaniem odpadów i jego kontrolę tak, aby uwzględnić potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzkiego oraz zapewnić jednolite stosowanie przepisów dotyczących przemieszczania odpadów w całej Unii.
- (11) Aby zapewnić rzeczywiste przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym w odniesieniu do przemieszczania odpadów z miejsca ich pochodzenia do najlepszego miejsca przetwarzania takich odpadów należy uwzględnić zasadę bliskości, a także efektywności materiałowej oraz potrzebę zmniejszenia śladu środowiskowego odpadów.
- (12) Należy unikać powielania obowiązujących przepisów Unii dotyczących transportu niektórych materiałów, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można sklasyfikować jako odpady.
- (13) Zbierania i przesyłania ścieków systemami kanalizacji zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii nie należy uznawać za transport odpadów na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (14) Aby odpowiednio wykonywać i egzekwować niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie powinny podjąć działania niezbędne do tego, aby odpadów nie przemieszczano jako towarów używanych, towarów z drugiej ręki, produktów ubocznych lub substancji lub przedmiotów, które utraciły status odpadu.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 3.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 93/98/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty, Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (Konwencji bazylejskiej) (Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 1).

⁽⁷⁾ Poprawka do konwencji bazylejskiej („poprawka w sprawie zakazu bazylejskiego”) przyjęta decyzją III/1 Stron konwencji bazylejskiej.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 97/640/WE z dnia 22 września 1997 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Wspólnoty, poprawki do Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (Konwencji bazylejskiej), określonej w decyzji III/1 Konferencji Stron (Dz.U. L 272 z 4.10.1997, s. 45), oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 120/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 259/93 w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, s. 14).

⁽⁹⁾ OECD/LEGAL/0266.

- (15) Przemieszczanie odpadów wytworzonych przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe należy wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia w przypadku przywozu do Unii w określonych sytuacjach, w tym w przypadku tranzytu wewnątrz Unii odpadów wprowadzanych do Unii. W odniesieniu do takiego przemieszczania należy przestrzegać wymogów prawa międzynarodowego oraz umów międzynarodowych. W takich przypadkach każdy właściwy organ tranzytu i właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii należy z wyprzedzeniem poinformować o przemieszczaniu i jego przeznaczeniu.
- (16) Należy uniknąć powielania rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁰⁾, które już zawiera przepisy dotyczące wszystkich aspektów przesyłki, wyboru trasy i przesyłania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego wewnątrz Unii, do Unii oraz poza Unię, w tym gromadzenia, transportu, przeładunku, przetwarzania, wykorzystywania, odzyskiwania lub unieszkodliwiania, prowadzenia dokumentacji, dokumentów towarzyszących oraz identyfikowalności.
- (17) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013⁽¹¹⁾ ma zastosowanie do dużych statków handlowych podnoszących banderę państwa członkowskiego Unii, które wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Gdy takie statki stają się odpadami, są na ogół klasyfikowane jako odpady niebezpieczne, chyba że usunięto z nich wszystkie substancje i materiały niebezpieczne. W związku z wejściem w życie na poziomie międzynarodowym poprawki w sprawie zakazu bazylejskiego należy zapewnić, aby statki objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 uznane za odpady i wywożone z Unii podlegały odpowiednim przepisom Unii dotyczącym przemieszczania odpadów, w tym przepisom wykonującym poprawkę w sprawie zakazu bazylejskiego, w celu zapewnienia ściślejszej zgodności prawnej systemu prawnego Unii z zobowiązaniami międzynarodowymi. Jednocześnie konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) nr 1257/2013, aby doprecyzować, że statki objęte zakresem jego stosowania uznane za odpady niebezpieczne i wywożone z Unii należy poddawać recyklingowi wyłącznie w zakładach ujętych w europejskim wykazie zakładów recyklingu statków ustanowionym na podstawie tego rozporządzenia, znajdujących się w państwach wymienionych w załączniku VII do konwencji bazylejskiej.
- (18) Aby unikać nakładania na właściwe organy i systemy sądowe państw członkowskich zbędnych obciążeń dotyczących egzekwowania niniejszego rozporządzenia, przemieszczania nie należy uznawać za nielegalne w przypadku gdy w dokumentach zgłoszenia, dokumentach przesyłania lub dokumentach wynikających z wypełnienia formularza określonego w załączniku VII (zwanym dalej „dokumentami określonymi w załączniku VII”) wystąpią tylko drobne błędy pisarskie, takie jak błędy typograficzne w informacjach podanych przy wypełnianiu dokumentów zgłoszenia, dokumentów przesyłania lub dokumentów określonych w załączniku VII, lub pominięcie części danych kontaktowych jednej z osób uczestniczących w przemieszczaniu. Takie wyjątki od definicji nielegalnego przemieszczania należy jednak ściśle ograniczyć do drobnych błędów pisarskich, występujących wyjątkowo, niezmiennających istotnie treści tych dokumentów i niewpływających na osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia.
- (19) Aby zapewnić optymalny nadzór i kontrolę, należy wymagać uprzedniej pisemnej zgody na przemieszczanie odpadów przeznaczonych do odzysku, w szczególności odpadów niebezpiecznych, odpadów niewymienionych w załączniku III, załączniku IIIA lub załączniku IIIB oraz odpadów zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne lub zanieczyszczonych nimi w stopniu równym lub przekraczającym dopuszczalne stężenie określone w załączniku IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021⁽¹²⁾. Taka procedura powinna z kolei wiązać się z uprzednim zgłoszeniem, które umożliwi właściwym organom uzyskanie odpowiednich informacji, tak aby mogły one podjąć wszelkie konieczne środki dla ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Powinno to również umożliwić tym organom wnoszenie uzasadnionych sprzeciwów wobec takiego przemieszczania.
- (20) Aby uwzględnić innowacje w technologii przetwarzania odpadów w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, a także zmiany w zachowaniu konsumentów pod względem sortowania odpadów, należy stale aktualizować załączniki IIIA i IIIB. Komisja powinna w szczególności oceniać, czy należy dodać do załącznika IIIA pozycje dotyczące mieszanin odpadów z obuwia, odzieży i innych wyrobów włókienniczych, a do załącznika IIIB – pozycje dotyczące wełny mineralnej i materaców.
- (21) Na dobrze funkcjonującym unijnym rynku przemieszczania odpadów należy priorytetowo i jako zasady przewodnie traktować bliskość, samowystarczalność oraz stosowanie najlepszych dostępnych technik w gospodarowaniu odpadami. Sprawiedliwe przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym ma istotne znaczenie dla powstania neutralnej dla klimatu, zasobooszczędnej, konkurencyjnej i długoterminowo zrównoważonej gospodarki Unii. Aby osiągnąć ten cel, Komisja powinna ułatwiać sektorowe dialogi i partnerstwa w dziedzinie klimatu, łącząc kluczowe

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45).

zainteresowane strony z sektora odpadów zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽¹³⁾.

- (22) Aby wesprzeć osiągnięcie celów dotyczących zwiększenia poziomu recyklingu i ograniczenia unieszkodliwiania odpadów, określonych w dyrektywie 2008/98/WE i dyrektywie Rady 1999/31/WE⁽¹⁴⁾, należy co do zasady zakazać przemieszczania wszystkich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w innym państwie członkowskim. Przemieszczanie odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia powinno być dozwolone tylko w wyjątkowych przypadkach po spełnieniu określonych warunków. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny uwzględnić zasady bliskości i samowystarczalności na poziomie Unii i krajowym, zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE, a w szczególności z jej art. 16, oraz priorytetowo traktować odzysk odpadów. Państwa członkowskie powinny również móc zapewniać, aby w instalacjach unieszkodliwiania odpadów objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁽¹⁵⁾ stosowano najlepsze dostępne techniki określone w tej dyrektywie, zgodnie z warunkami pozwolenia dla danej instalacji, a odpady przetwarzano zgodnie z określonymi w przepisach Unii wymogami w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska dotyczącymi unieszkodliwiania odpadów. Ponadto aby wesprzeć wykonywanie przepisów określonych w dyrektywie 2008/98/WE mających na celu zwiększenie selektywnej zbiórki odpadów i zmniejszenie wytwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, przemieszczanie zmieszanych odpadów komunalnych do innego państwa członkowskiego należy poddać szczególnej kontroli. Przemieszczanie takich odpadów w celu odzysku powinno podlegać procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, a przemieszczanie ich w celu unieszkodliwienia powinno być zakazane. Te wymogi dotyczące przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku oraz zakaz przemieszczania w celu unieszkodliwienia powinny obejmować również zmieszane odpady komunalne poddane procesowi przetwarzania, który nie zmienił zasadniczo ich właściwości, takie jak paliwo odpadowe RDF ze zmieszanych odpadów komunalnych, sklasyfikowanych pod kodem odpadów 19 12 10 w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE. Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami oraz zasadami bliskości i samowystarczalności państwa członkowskie powinny zapewnić w pierwszej kolejności zapobieganie powstawaniu takich odpadów, a dopiero w drugiej kolejności ich zbiórkę i sortowanie, w celu rozdzielenia różnych frakcji do odzysku, natomiast unieszkodliwianie powinny rozważać tylko w odniesieniu do pozostałości nienadających się do innych działań niż unieszkodliwienie.
- (23) W przypadku przemieszczania odpadów ujętych w załącznikach III, IIIA lub IIIB do niniejszego rozporządzenia, które są przeznaczone do odzysku, należy zapewnić minimalny poziom nadzoru i kontroli przez wprowadzenie wymogu, aby takiemu przemieszczaniu towarzyszyły określone informacje o uczestniczących w nim osobach i państwach, z podaniem opisu i ilości danych odpadów, rodzaju procesów odzysku, do których przeznaczone są przemieszczane odpady, oraz danych instalacji, które będą prowadziły odzysk odpadów.
- (24) Analizy laboratoryjne i eksperymentalne procesy przetwarzania są często niezbędnym narzędziem oceny charakteru odpadów i ich przydatności do odzysku i unieszkodliwienia. Racjonalne i innowacyjne operacje gospodarowania odpadami mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami oraz dla ustanowienia w Unii modeli biznesowych gospodarki o obiegu zamkniętym. Należy ułatwiać przemieszczanie odpadów do takich analiz laboratoryjnych i eksperymentalnych procesów przetwarzania, poprzez niepoddawanie go wszystkim mającym zastosowanie procedurom. Ponadto aby uzyskać dokładne wyniki, należy zezwolić na przemieszczanie wystarczająco dużej ilości odpadów do analiz laboratoryjnych i eksperymentalnych procesów przetwarzania wewnątrz Unii, między innymi dlatego, że normy i praktyki gospodarowania odpadami w Unii są bardziej rozwinięte niż w większości państw trzecich.
- (25) Konieczne jest wskazanie, na jakiej podstawie państwa członkowskie mogą sprzeciwić się przemieszczaniu odpadów przeznaczonych do odzysku. W przypadku takiego przemieszczania państwa członkowskie powinny móc zapewnić, aby w instalacjach odzysku odpadów objętych dyrektywą 2010/75/UE stosowano najlepsze dostępne techniki określone w tej dyrektywie, zgodnie z warunkami pozwolenia dla danej instalacji. Państwa członkowskie powinny również móc zapewnić przetwarzanie odpadów zgodnie z ustanowionymi w przepisach Unii wymogami w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przy odzysku odpadów oraz – przy uwzględnieniu art. 16 dyrektywy 2008/98/WE – zgodnie z planami gospodarki odpadami ustanowionymi zgodnie z tą dyrektywą, aby zapewnić wykonanie ustanowionych w przepisach Unii wiążących zobowiązań dotyczących odzysku lub recyklingu. Państwo członkowskie przeznaczenia powinno zatem móc sprzeciwić się przemieszczaniu odpadów, w tym zmieszanych odpadów komunalnych, jeżeli spodziewa się, że gospodarowanie nimi nie będzie odbywać się w sposób racjonalny ekologicznie.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

- (26) Konieczne jest wprowadzenie procedur i środków ochronnych w przypadku gdy zgłaszający zamierza przenieść odpady podlegające procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, z myślą o pewności prawa i zapewnieniu jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, aby tym samym przyczynić się do długoterminowej konkurencyjności Unii. Zgodnie z art. 6 ust. 11 konwencji bazylejskiej konieczne jest również zapewnienie, aby odpowiednie podmioty ponosiły koszty powstałe w przypadku gdy przemieszczanie nie może zostać zrealizowane lub jest nielegalne. W tym celu zgłaszający powinien ustanawiać gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie w odniesieniu do każdego przemieszczania.
- (27) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych spoczywających na podmiotach publicznych i prywatnych uczestniczących w przemieszczaniu do instalacji uznanych za objęte zezwoleniem wstępnym, konieczne jest wskazanie, na jakich warunkach można przyznać status instalacji objętej zezwoleniem wstępnym, a także należy zapewnić ich wzajemne uznawanie przez wszystkie państwa członkowskie oraz zharmonizować wymogi dotyczące przemieszczania odpadów do takich instalacji.
- (28) Aby zwiększyć efektywność wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w ramach przetwarzania wymaganych na podstawie art. 18 niniejszego rozporządzenia zgłoszeń i informacji dotyczących przemieszczania odpadów, oraz aby ułatwić przekazywanie i wymianę informacji między odpowiednimi organami i podmiotami gospodarczymi, takie przekazywanie i wymianę informacji oraz danych dotyczących przemieszczeń odpadów wewnątrz Unii należy koniecznie prowadzić drogą elektroniczną. Komisja powinna prowadzić system centralny, który powinien być interoperacyjny z systemami krajowymi. Należy również upoważnić Komisję do określenia wymogów proceduralnych i operacyjnych dotyczących praktycznego wdrażania systemów zapewniających to elektroniczne przekazywanie i elektroniczną wymianę informacji, takich jak wymogi dotyczące wzajemnych połączeń, architektury i bezpieczeństwa. Takie systemy powinny ułatwiać rozpatrywanie wniosków dotyczących zgłoszeń, między innymi pomagając osobom, których dotyczy dany wniosek, w śledzeniu postępów w procedurze zgłaszania. Takie systemy powinny również umożliwiać pobieranie danych, w tym na poziomie poszczególnych państw członkowskich, aby Komisja mogła kontrolować, czy zgłoszenia są rozpatrywane w terminie, między innymi na potrzeby odpowiedniej sprawozdawczości Komisji przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu. Konieczne jest również zapewnienie właściwym organom w państwach członkowskich i podmiotom gospodarczym wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się na przejście od podejścia opartego na wymianie informacji i dokumentów w formie papierowej, określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006, do podejścia opartego na wymianie informacji i dokumentów w formie elektronicznej. Ten nowy obowiązek powinien zatem zacząć obowiązywać 24 miesiące po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (29) Podmioty gospodarcze zajmujące się transportem odpadów powinny móc korzystać ze środowiska eFTI ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056⁽¹⁶⁾ do celów wymiany informacji wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia podczas transportu odpadów; należy też zapewnić interoperacyjność systemów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu ze środowiskiem wymiany elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego.
- (30) Aby ułatwić pracę organów celnych przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, obsługiwany przez Komisję system centralny umożliwiający elektroniczne przekazywanie i elektroniczną wymianę informacji i dokumentów musi być interoperacyjny z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie ceł ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399⁽¹⁷⁾, gdy zakończą się wszystkie niezbędne prace techniczne służące zapewnieniu takiej interoperacyjności.
- (31) Właściwe organy w państwach trzecich powinny móc korzystać z systemu obsługiwanego na poziomie Unii do celów wydawania i wymiany drogą elektroniczną informacji i dokumentów niezbędnych do spełnienia wymogów proceduralnych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli wyrażą taką wolę oraz jeżeli spełnią wymogi dotyczące wymiany danych za pośrednictwem tego systemu.
- (32) Aby zapewnić identyfikowalność przemieszczania odpadów oraz nie zakłócać racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami przemieszczanymi ponad granicami, należy zakazać mieszania odpadów z innymi odpadami od momentu rozpoczęcia przemieszczania do momentu przyjęcia odpadów w instalacji odzysku lub unieszkodliwiania.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056 z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego (Dz.U. L 249 z 31.7.2020, s. 33).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r. ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie ceł oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 1).

- (33) Aby ułatwić egzekwowanie obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, podmioty gospodarcze i właściwe organy powinny przechowywać dokumenty i informacje wymagane w związku z przemieszczaniem odpadów przez co najmniej pięć lat od dnia przekazania zaświadczenia o realizacji odzysku lub unieszkodliwiania.
- (34) Z myślą o zapewnieniu przejrzystości w odniesieniu do przemieszczania odpadów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz racjonalnego ekologicznie sposobu przetwarzania takich odpadów w miejscu ich przeznaczenia, należy publikować informacje o przemieszczaniu odpadów. Komisja powinna być zatem zobowiązana do publikowania i regularnego aktualizowania niektórych niepoufnych danych o zgłoszeniach dotyczących przemieszczania, na które właściwe organy wyraziły zgodę lub któremu się sprzeciwiły, a także o przemieszczaniu odpadów podlegających ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w niniejszym rozporządzeniu. Komisja powinna w tym celu korzystać w miarę możliwości z elektronicznego systemu wymiany danych o przemieszczaniu odpadów. Publikacja takich informacji przez Komisję powinna pozostawać bez uszczerbku dla Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNECE) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”) ⁽¹⁸⁾, dla dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁹⁾ oraz dla przepisów krajowych państw członkowskich w tej dziedzinie. Wszelkie dalsze wnioski do właściwych organów dotyczące dostępu do innych informacji o przemieszczaniu odpadów należy kierować zgodnie z tą konwencją oraz z przepisami Unii i przepisami krajowymi.
- (35) W celu wdrożenia wymogów określonych w art. 8 konwencji bazylejskiej należy wprowadzić obowiązek, aby odpady, których przemieszczania – na które odpowiednie właściwe organy udzieliły zgodę – nie można zrealizować zgodnie z planem, były odbierane do państwa wysyłki, a w razie potrzeby bezpiecznie magazynowane, lub odzyskiwane lub unieszkodliwiane w alternatywny sposób. W celu wdrożenia wymogów określonych w art. 9 ust. 2, 3 i 4 konwencji bazylejskiej, osoba, której działanie jest przyczyną nielegalnego przemieszczania, powinna mieć obowiązek zapewnienia odebrania danych odpadów lub podjęcia alternatywnych działań w celu odzysku lub unieszkodliwienia tych odpadów, a także do poniesienia kosztów operacji odbioru. W przypadku gdy osoba ta nie ma możliwości spełnienia tych obowiązków w rozsądnym terminie, właściwe organy wysyłki lub właściwe organy miejsca przeznaczenia, stosownie do przypadku, powinny współpracować oraz podjąć działania, w celu zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania danymi odpadami. W przypadku gdy nie ma jasności co do osoby, której można przypisać odpowiedzialność za nielegalne przemieszczanie, odpowiednie właściwe organy powinny współpracować w celu zapewnienia odebrania, odzysku lub unieszkodliwienia danych odpadów. W celu zmniejszenia wpływu środowiskowego związanego z obowiązkiem odbioru odpadów nielegalnie przemieszczanych, a w stosownych przypadkach w celu poprawy efektywności procedury stosowanej w razie nielegalnego przemieszczania, właściwe organy wysyłki, tranzytu i miejsca przeznaczenia powinny móc uzgodnić w niektórych przypadkach, że nielegalnie przemieszczane odpady można odzyskać lub unieszkodliwić w sposób alternatywny poza państwem wysyłki zamiast je odbierać. Taki alternatywny sposób gospodarowania powinien być racjonalny ekologicznie. Alternatywny sposób gospodarowania powinien jednak mieć zastosowanie wyłącznie do przemieszczania wewnątrz Unii.
- (36) W celu zapewnienia, aby właściwe organy mogły prawidłowo przetwarzać przedłożone im dokumenty dotyczące przemieszczania odpadów, konieczne jest nałożenie na zgłaszającego obowiązku przekazania, na żądanie tych organów, uwierzytelnionego tłumaczenia tych dokumentów na język akceptowany przez te organy. Aby uniknąć stwarzania zbędnych obciążeń administracyjnych, elektroniczny system wymiany informacji o przemieszczaniu odpadów powinien obejmować funkcję roboczego tłumaczenia odpowiednich dokumentów przedłożonych w tym systemie.
- (37) Aby uniknąć zakłóceń w przemieszczaniu przedmiotów lub substancji, wynikających z braku porozumienia między właściwymi organami co do tego, czy takie przedmioty lub substancje są odpadami, konieczne jest ustanowienie procedury rozstrzygania takich sporów. W tym zakresie ważne jest, aby właściwe organy opierały swoje decyzje na przepisach określonych w dyrektywie 2008/98/WE dotyczących określania produktów ubocznych i utraty statusu odpadów. Państwa członkowskie potrzebują jednolitych warunków decydowania, czy dany przedmiot lub dana substancja należy uznać za towar używany czy za odpad. Ponadto państwa członkowskie powinny podjąć środki mające na celu zapewnienie spełnienia tych warunków przez przedmioty lub substancje, które mają być przemieszczane do innego państwa jako towary używane zgodnie z prawem Unii. Konieczne jest również ustanowienie w załącznikach do niniejszego rozporządzenia kryteriów klasyfikacji określonych odpadów oraz

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

procedury rozstrzygania sporów między właściwymi organami co do tego, czy dane odpady należy objąć procedurą zgłaszania. Aby zapewnić lepszą harmonizację w całej Unii warunków, na jakich odpady – w tym odpady materiałów kompozytowych, które może być trudno poddać recyklingowi – należy objąć procedurą zgłaszania, Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających w odpowiednich załącznikach do niniejszego rozporządzenia kryteria klasyfikacji danych odpadów, zgodnie z którymi określi się, czy dane odpady podlegają procedurze zgłaszania. Ponadto aby uniknąć fałszywego zgłaszania odpadów jako towarów używanych oraz aby zapewnić jasność prawa, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających kryteria odróżniania towarów używanych od odpadów w odniesieniu do konkretnych towarów, dla których takie rozróżnienie jest ważne, zwłaszcza gdy są one wywożone z Unii.

- (38) Aby umożliwić administracjom ograniczenie wydatków publicznych związanych z obsługą procedur przemieszczania odpadów oraz egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia, należy umożliwić obciążenie zgłaszającego, a w stosownych przypadkach również osoby, która organizuje przemieszczanie, odpowiednimi i proporcjonalnymi kosztami administracyjnymi związanymi z tymi procedurami, a także z nadzorem, analizami i inspekcjami.
- (39) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych oraz w wyjątkowych okolicznościach, związanych ze szczególną sytuacją geograficzną lub demograficzną, państwa członkowskie powinny móc zawierać umowy dwustronne przewidujące złagodzenie procedury zgłaszania przemieszczania określonych strumieni odpadów w odniesieniu do przemieszczeń transgranicznych do najbliższej odpowiedniej instalacji położonej na obszarze przy granicy między danymi dwoma państwami członkowskimi. Państwo członkowskie powinno również móc zawierać takie umowy z członkami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), w tym w przypadku gdy odpady są przemieszczane z państwa wysyłki i tam przetwarzane, lecz wymagają tranzytu przez terytorium innego państwa członkowskiego.
- (40) Ze względu na szczególne położenie geograficzne Wysp Owczych oraz ich status jako części Królestwa Danii, Dania jest głównym państwem przywozu odpadów z Wysp Owczych w celu odzysku lub unieszkodliwienia tych odpadów na jej terytorium. Bez uszczerbku dla zastosowania przepisów dotyczących tranzytu odpadów przez terytorium Unii, należy upoważnić Danię do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za traktowanie przywozu odpadów z Wysp Owczych na jej terytorium jako transportu odpadów na jej terytorium, gdy jest ona państwem przeznaczenia tego przywozu.
- (41) Chociaż nadzór nad transportem odpadów na terytorium państwa członkowskiego i kontrola takiego transportu należą do tego państwa członkowskiego, krajowe systemy związane z transportem odpadów powinny uwzględniać potrzebę spójności z unijnym systemem przemieszczania odpadów w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.
- (42) Aby chronić środowisko w danych państwach, konieczne jest doprecyzowanie zakresu wprowadzonego zgodnie z konwencją bazylejską zakazu wywozu z Unii wszelkich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania w państwach trzecich innych niż państwa EFTA.
- (43) Państwa będące Stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinny móc przyjąć procedury kontrolne przewidziane w odniesieniu do przemieszczania odpadów wewnątrz Unii. W takich przypadkach przemieszczanie między Unią a tymi państwami powinno podlegać takim samym zasadom jak przemieszczanie wewnątrz Unii.
- (44) Aby chronić środowisko w danych państwach, konieczne jest doprecyzowanie zakresu wprowadzonego zgodnie z konwencją bazylejską zakazu wywozu z Unii odpadów niebezpiecznych przeznaczonych do odzysku w państwach trzecich, do których nie ma zastosowania decyzja OECD. Należy w szczególności doprecyzować wykaz odpadów, do których zakaz ten ma zastosowanie, oraz zapewnić, aby w wykazie tym zostały ujęte również odpady wymienione w załączniku II do konwencji bazylejskiej, tj. odpady z gospodarstw domowych, pozostałości ze spopielenia odpadów z gospodarstw domowych oraz niektóre trudne do recyklingu odpady z tworzyw sztucznych.
- (45) Aby zapewnić racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami zawierającymi trwałe zanieczyszczenia organiczne lub zanieczyszczonymi nimi, nie należy zezwalać na wywóz takich odpadów z Unii do państw, które nie są członkami OECD, jeżeli stężenie trwałych zanieczyszczeń organicznych, które zawierają lub którymi są zanieczyszczone, jest równe wartościom granicznym określonym w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2019/1021 lub przekracza te wartości.

- (46) Konieczne jest ustanowienie rygorystycznych zasad wywozu w celu odzysku odpadów innych niż niebezpieczne do państw trzecich, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, aby takie odpady nie powodowały w tych państwach szkód dla środowiska i zdrowia ludzkiego. Zgodnie z tymi zasadami należy zezwolić na wywóz z Unii wyłącznie odpadów nieobjętych już zakazem wywozu odpadów niebezpiecznych i niektórych innych odpadów przeznaczonych do odzysku w państwach trzecich, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, i wyłącznie do państw ujętych w wykazie sporządzanym i aktualizowanym przez Komisję, jeżeli państwa te złożą Komisji wnioski, w którym wyrażają wole przyjmowania z Unii niektórych odpadów innych niż niebezpieczne lub mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne oraz wykazą zdolność do gospodarowania takimi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie, na podstawie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Kryteria takie powinny obejmować zgodność z międzynarodowymi konwencjami dotyczącymi pracy i praw pracowniczych. Ponieważ państwa członkowskie mogą ratyfikować w przyszłości większą liczbę takich konwencji, Komisja powinna być uprawniona do dodania odpowiednich konwencji do kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Wywóz do państw innych niż ujęte w wykazie, który ma zostać sporządzony przez Komisję powinien być zakazany. Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przejście na ten nowy system, należy przewidzieć trzyletni okres przejściowy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W szczególności, sporządzając i aktualizując wykaz państw, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, a do których dozwolony jest wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne w celu odzysku, należy stosować zasadę równości w prawie Unii oraz monitorować jej stosowanie.
- (47) Konieczne jest zapewnienie ułatwiania przemieszczania odpadów niezbędnego do budowania silnych łańcuchów wartości na rynku wewnętrznym, przy jednoczesnym zapewnianiu odpowiedniej kontroli. Wzmocnienie kluczowych łańcuchów wartości przyspieszy rozwój odporności Unii oraz zwiększy jej autonomię strategiczną.
- (48) Państwa, do których ma zastosowanie decyzja OECD, podlegają określonym przez OECD zasadom i zaleceniom dotyczącym przemieszczania odpadów i gospodarowania nimi oraz mają ogólnie wyższe normy gospodarowania odpadami niż państwa, do których nie ma zastosowania decyzja OECD. Ważne jest jednak, aby wywóz odpadów innych niż niebezpieczne z Unii w celu odzysku nie powodował szkód dla środowiska i zdrowia ludzkiego w państwach, do których ma zastosowanie decyzja OECD. Należy zatem ustanowić mechanizm monitorowania przemieszczania odpadów innych niż niebezpieczne do takich państw. W przypadkach gdy nie ma wystarczających dowodów na zdolność danego państwa do racjonalnego ekologicznie odzysku takich odpadów, Komisja powinna nawiązać dialog z danym państwem, a jeżeli informacje, które uzyska, nie będą wystarczające, aby udowodnić, że odzysk odpadów jest racjonalny ekologicznie, powinna być uprawniona do zawieszenia takiego wywozu. W całym procesie przemieszczania odpadów Komisja powinna zapewniać stosowanie zasady równości wobec państw trzecich, do których ma zastosowanie decyzja OECD.
- (49) Unia opracowała i wdrożyła ambitną politykę przeciwdziałania poważnym szkodom dla środowiska i zdrowia ludzkiego spowodowanym zanieczyszczeniem tworzywami sztucznymi, zwłaszcza w związku z niewłaściwym gospodarowaniem odpadami tworzyw sztucznych. Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, określona w komunikacie Komisji z dnia 16 stycznia 2018 r., Europejski Zielony Ład, nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym oraz plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, określony w komunikacie Komisji z dnia 12 maja 2021 r., odzwierciedlają ten ambitny cel i doprowadziły do przyjęcia szeregu środków mających zmniejszyć ilość odpadów z tworzyw sztucznych i poprawić gospodarowanie nimi. Środki te obejmują w szczególności przepisy o gospodarowaniu odpadami (dyrektywa 2008/98/WE), opakowaniach i odpadach opakowaniowych (dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁰⁾), produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904⁽²¹⁾), a także o ograniczaniu celowego dodawania mikrodrobin plastiku (rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2055⁽²²⁾). W uzupełnieniu do tych środków rozpoczęto nowe inicjatywy mające na celu dalsze zmniejszenie ilości odpadów tworzyw sztucznych w Unii, takie jak przegląd dyrektywy 94/62/WE o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²³⁾ w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także wniosek dotyczący nowych przepisów o zapobieganiu stratom granulatu w celu zmniejszenia zanieczyszczenia mikrodrobinami plastiku⁽²⁴⁾. Aby uzupełnić te środki

⁽²⁰⁾ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

⁽²¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2055 z dnia 25 września 2023 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do mikrocząstek polimerów syntetycznych (Dz.U. L 238 z 27.9.2023, s. 67).

⁽²³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁴⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania stratom granulatu z tworzyw sztucznych w celu ograniczenia zanieczyszczenia mikrodrobinami plastiku (COM(2023) 645 final).

mające na celu zmniejszenie ilości odpadów tworzyw sztucznych i poprawić gospodarowanie nimi wewnątrz Unii oraz aby uniknąć eksportowania przez Unię jej wyzwań związanych z odpadami do państw trzecich, należy wprowadzić przepisy szczegółowe, aby zapewnić również racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami tworzyw sztucznych wywożonymi z Unii. Przepisy te mają na celu zapewnienie przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wywożonych z Unii w warunkach równoważnych warunkom istniejącym w Unii. Państwa, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, z większym prawdopodobieństwem staną przed poważnymi wyzwaniami środowiskowymi i wyzwaniami dla zdrowia ludzkiego, związanymi z gospodarowaniem odpadami tworzyw sztucznych wywożonymi z Unii. Ponadto normy i infrastruktura gospodarowania odpadami z tworzyw sztucznych w tych państwach w większości przypadków nie są tak rozwinięte jak w Unii. Od dnia 1 stycznia 2021 r. Unia zakazała wywozu do tych państw niektórych rodzajów odpadów z tworzyw sztucznych, a mianowicie odpadów sklasyfikowanych w pozycjach Y48 i A3210. W świetle takich wyzwań i różnic w poziomie norm i elementów infrastruktury oraz w celu dalszej ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego należy rozszerzyć zakres tego zakazu na wywóz wszystkich odpadów z tworzyw sztucznych do państw, do których nie ma zastosowania decyzja OECD. Aby dać podmiotom gospodarczym i właściwym organom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie ich działań do tych nowych przepisów, zakaz powinien zacząć obowiązywać 30 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Powinno być możliwe przyznanie każdemu państwu, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, odstępstwa od tego zakazu, jeżeli wykaże ono, że gospodaruje odpadami z tworzyw sztucznych w sposób racjonalny ekologicznie. Takie odstępstwo należy przyznać w drodze aktu delegowanego, na wniosek państwa, po upływie 30 miesięcy od rozpoczęcia stosowania zakazu wywozu.

- (50) Komisja powinna sprawować szczególną kontrolę nad przemieszczaniem odpadów z tworzyw sztucznych do państw, do których ma zastosowanie decyzja OECD, oraz monitorować gospodarowanie takimi odpadami w tych państwach, a także powinna być uprawniona do ograniczania wywozu odpadów z tworzyw sztucznych do tych państw w celu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.
- (51) W przypadku gdy jest dozwolony, wywóz wszystkich odpadów z tworzyw sztucznych do wszystkich państw trzecich powinien podlegać procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody.
- (52) Należy podjąć działania niezbędne do zapewnienia, aby – zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i innymi przepisami Unii dotyczącymi odpadów – przez cały czas trwania przemieszczania, łącznie z odzyskiem lub unieszkodliwianiem w państwie przeznaczenia gospodarowanie odpadami przemieszczanymi wewnątrz Unii oraz przywożonymi do Unii odbywało się bez narażenia zdrowia ludzkiego i środowiska. Konieczne jest również zapewnienie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami wywożonymi z Unii przez cały czas trwania przemieszczania, łącznie z odzyskiem lub unieszkodliwianiem w państwie trzecim przeznaczenia. W tym celu należy nałóżyc na eksporterów odpadów obowiązek zapewnienia, aby instalacja przyjmująca odpady w państwie trzecim przeznaczenia została poddana audytowi przeprowadzonemu przez niezależną osobę trzecią o odpowiednich kwalifikacjach, przed wywozem danych odpadów do tej instalacji. Celem takiego audytu jest sprawdzenie zgodności instalacji ze szczególnymi kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, aby zapewnić racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami. W przypadku gdy taki audyt wykaże, że dana instalacja nie spełnia tych szczególnych kryteriów, eksporter nie powinien być uprawniony do wywozu odpadów do tej instalacji. Aby zapewnić profesjonalne i bezstronne prowadzenie audytów, należy określić kryteria niezależności i kwalifikacji audytorów będących osobami trzecimi oraz wyjaśnić, że powinni oni być upoważnieni lub akredytowani przez oficjalny organ publiczny do wykonywania tych czynności. Obowiązek dotyczący audytów powinien mieć zastosowanie do instalacji znajdujących się we wszystkich państwach trzecich, w tym w państwach należących do OECD. Decyzja OECD stanowi, że odpady wywożone do innego państwa OECD „przeznaczone są do odzysku w instalacji odzysku, która odzyskuje odpady w sposób racjonalny ekologicznie, zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i praktykami, którym podlega dana instalacja”. Decyzja OECD nie zawiera żadnego elementu ani kryterium określającego sposób wdrażania tego wymogu w odniesieniu do „racjonalnego ekologicznie gospodarowania” odpadami. Wobec braku wspólnych kryteriów określających warunki odzysku odpadów w odpowiednich instalacjach, konieczne jest uwzględnienie ryzyka niewłaściwego gospodarowania w poszczególnych instalacjach odpadami wywożonymi z Unii do państw należących do OECD, dlatego instalacje znajdujące się w tych państwach powinny podlegać wymogom audytu określonym w niniejszym rozporządzeniu.
- (53) Komisja powinna stworzyć i prowadzić rejestr zawierający informacje o instalacjach poddanych audytowi. Taki rejestr powinien zawierać informacje ułatwiające przygotowanie przemieszczeń racjonalnych ekologicznie przez zgłaszających lub osoby, które organizują przemieszczanie w celu wywozu odpadów z Unii, ale nie ma on służyć jako środek wykazywania zgodności z warunkami i obowiązkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Rejestr powinien ułatwiać działalność eksporterów odpadów, ale nie powinien zwalniać eksportera odpadów z obowiązku wykazania takiej zgodności.
- (54) Mając na uwadze prawo każdej ze Stron konwencji bazylejskiej – wynikające z jej art. 4 ust. 1 – do wprowadzenia zakazu przywozu odpadów niebezpiecznych lub odpadów ujętych w załączniku II do tej konwencji, przywóz do Unii odpadów w celu unieszkodliwienia powinien być dozwolony w przypadku gdy państwo wywozu jest Stroną tej

konwencji. Przywóz do Unii odpadów w celu odzysku powinien być dozwolony w przypadku gdy do państwa wywozu ma zastosowanie decyzja OECD lub jest ono Stroną konwencji bazylejskiej. W innych przypadkach przywóz powinien być możliwy tylko wtedy, gdy państwo wywozu jest związane dwustronną lub wielostronną umową lub porozumieniem zgodnym z przepisami Unii oraz z art. 11 konwencji bazylejskiej, chyba że nie jest to możliwe w sytuacjach kryzysowych, podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju, lub podczas wojny.

- (55) Niniejsze rozporządzenie powinno odzwierciedlać zasady określone w decyzji Rady 2013/755/UE⁽²⁵⁾, dotyczące wywozu i przywozu odpadów z krajów i terytoriów zamorskich oraz do tych krajów.
- (56) W szczególnych przypadkach przemieszczeń mających miejsce wewnątrz Unii z tranzytem przez państwa trzecie powinny mieć zastosowanie przepisy szczegółowe dotyczące procedury zgody ze strony państw trzecich. Konieczne jest również przyjęcie przepisów szczegółowych dotyczących procedur mających zastosowanie do tranzytu odpadów przez terytorium Unii z państw trzecich i do państw trzecich.
- (57) Ze względów środowiskowych oraz w związku ze szczególnym statusem Antarktyki niniejsze rozporządzenie powinno jednoznacznie zakazywać wywozu odpadów na to terytorium.
- (58) Aby zapewnić zharmonizowane wykonanie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia, konieczne jest określenie obowiązków państw członkowskich w zakresie prowadzenia inspekcji przemieszczania odpadów. Odpowiednie planowanie inspekcji przemieszczania odpadów jest również konieczne do ustalenia zasobów potrzebnych do przeprowadzania inspekcji oraz do skutecznego zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu. Rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 nałożono na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia sporządzenia planów inspekcji przemieszczania odpadów do dnia 1 stycznia 2017 r. Aby ułatwić spójniejsze stosowanie przepisów dotyczących planów inspekcji oraz zapewnić zharmonizowane podejście do inspekcji w całej Unii, państwa członkowskie powinny zgłaszać swoje plany inspekcji Komisji, której należy powierzyć zadanie prowadzenia przeglądu tych planów oraz, w stosownych przypadkach, wydawania zaleceń dotyczących ulepszeń. Jeżeli właściwe organy wysyłki i przeznaczenia w państwach członkowskich zostaną powiadomione o nielegalnym przemieszczaniu odpadów, powinny rozważyć, jak mogą wzmocnić swoje środki kontroli podobnych przypadków przemieszczania, aby wykrywać nielegalne przemieszczanie odpadów na wczesnym etapie.
- (59) W państwach członkowskich istnieją rozbieżne przepisy w odniesieniu do uprawnień i możliwości organów przeprowadzających inspekcje w państwach członkowskich w zakresie wymagania dowodów w celu ustalenia zgodności z prawem przemieszczania. Dowody takie mogą dotyczyć między innymi tego, czy dana substancja lub dany przedmiot jest odpadem, czy odpady sklasyfikowano prawidłowo oraz czy odpady będą przemieszczane do instalacji gospodarujących odpadami w sposób racjonalny ekologicznie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem przewidzieć możliwość wymagania takich dowodów przez organy przeprowadzające inspekcje w państwach członkowskich. Powinna istnieć możliwość żądania takich dowodów na podstawie przepisów ogólnych lub w indywidualnych przypadkach. W przypadku gdy takie dowody nie zostaną udostępnione lub gdy zostaną uznane za niewystarczające, należy przewozić daną substancję lub dany przedmiot, lub dane przemieszczanie odpadów, uznać za przemieszczanie nielegalne oraz zastosować odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia.
- (60) W ocenie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 stwierdzono, że jednym z niedociągnięć jest bardzo duże zróżnicowanie przepisów krajowych dotyczących sankcji w całej Unii. W związku z tym, aby ułatwić spójniejsze stosowanie sankcji, należy ustanowić wspólne, niewyczerpujące kryteria określania rodzajów i wysokości sankcji, które mają być nakładane w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia. Kryteria te powinny obejmować między innymi charakter i wagę naruszenia oraz korzyści ekonomiczne z niego wynikające, a także szkody w środowisku spowodowane danym naruszeniem. Ponadto w uzupełnieniu do sankcji wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny zapewniać traktowanie nielegalnego przemieszczania odpadów jak przestępstwa, zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE⁽²⁶⁾ państwa członkowskie powinny wprowadzić przepisy dotyczące sankcji za naruszenie niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić egzekwowanie tych przepisów. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powinny móc wprowadzić przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i sankcji karnych za te same naruszenia. W żadnym przypadku nałożenie sankcji karnych i sankcji administracyjnych nie powinno prowadzić do złamania zasady *ne bis in idem* zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁽²⁵⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

- (61) Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 pokazało, że udział wielu podmiotów na poziomie krajowym jest wyzwaniem, jeśli chodzi o koordynację i współpracę w zakresie egzekwowania przepisów. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić wszystkim odpowiednim organom uczestniczącym w egzekwowaniu niniejszego rozporządzenia skuteczne mechanizmy umożliwiające im współpracę i koordynację na poziomie krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania polityki i działań w zakresie egzekwowania przepisów w celu rozwiązania problemu nielegalnego przemieszczania odpadów, w tym w zakresie sporządzania i wdrażania planów inspekcji.
- (62) Konieczne jest, aby państwa członkowskie prowadziły współpracę dwustronną i wielostronną w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu odpadów oraz jego wykrywania. W celu dalszej poprawy koordynacji i współpracy w całej Unii, należy ustanowić specjalną grupę ds. egzekwowania przepisów, z udziałem wyznaczonych przedstawicieli państw członkowskich i Komisji, a także przedstawicieli innych odpowiednich instytucji, organów, urzędów, agencji lub sieci. Grupa ds. egzekwowania przepisów powinna odbywać regularne spotkania oraz stanowić forum między innymi do celów wymiany odpowiednich informacji służących zapobieganiu nielegalnemu przemieszczaniu odpadów oraz jego wykrywaniu, w tym informacji i danych wywiadowczych na temat trendów w nielegalnym przemieszczaniu, a także wymiany doświadczeń, wiedzy i najlepszych praktyk w zakresie egzekwowania przepisów.
- (63) Aby wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów, Komisja powinna być uprawniona do prowadzenia inspekcji oraz koordynowania działań dotyczących nielegalnego przemieszczania o złożonym charakterze, które może mieć poważne szkodliwe skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, w przypadku gdy niezbędne dochodzenie ma wymiar transgraniczny i dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich. Prowadząc te inspekcje, Komisja powinna działać z pełnym poszanowaniem gwarancji procesowych oraz w ścisłej współpracy z odpowiednimi organami w państwach członkowskich, zapewniając, aby takie inspekcje nie wpływały negatywnie na jakiegokolwiek trwające ściganie karne lub postępowania sądowe lub administracyjne dotyczące tego samego nielegalnego przemieszczania w danym państwie członkowskim. Komisja może rozważyć powierzenie niektórych działań w zakresie egzekwowania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w ramach swojej organizacji wewnętrznej, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), który ma odpowiednią wiedzę fachową w tym zakresie. Inspekcja oraz koordynacja wzajemnej pomocy powinny pozostawać bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państw członkowskich za zapewnienie i egzekwowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz nie powinny wpływać na stałe wykonywanie uprawnień przyznanych – odpowiednio – Komisji lub OLAF w innych aktach prawnych, w szczególności w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁷⁾, rozporządzeniu Rady (WE) nr 515/97⁽²⁸⁾ lub rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²⁹⁾.
- (64) Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, zarówno w formie sprawozdań przedkładanych Sekretariatowi konwencji bazylejskiej, jak i w oddzielnym kwestionariuszu. Celem takiej sprawozdawczości powinna być analiza trendów w przemieszczaniu odpadów oraz danych istotnych dla zwalczania nielegalnego przemieszczania, takich jak dane dotyczące nielegalnego przemieszczania oraz inspekcji. Komisja powinna przygotowywać co trzy lata sprawozdanie z wykonywania niniejszego rozporządzenia na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie oraz innych informacji zebranych w szczególności przez Komisję i Europejską Agencję Środowiska w sprawozdaniach ad hoc o przesyłaniu odpadów z tworzyw sztucznych i innych budzących obawy konkretnych strumieni odpadów. Systemy elektronicznego przedkładania oraz wymiany informacji i dokumentów należy opracować w taki sposób, aby można było z nich pozyskiwać dane do celów tych sprawozdań.
- (65) Efektywna współpraca międzynarodowa w zakresie kontroli przemieszczania odpadów ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia kontroli i monitorowania takiego przemieszczania odpadów na odpowiednim poziomie. Z myślą o zapewnieniu prawidłowego gospodarowania odpadami, należy promować wymianę informacji, współodpowiedzialność oraz współdziałanie między Unią i jej państwami członkowskimi oraz państwami trzecimi.
- (66) Aby ułatwić wymianę informacji i współpracę na rzecz zharmonizowanego wykonywania niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy i korespondentów oraz powiadomić o nich Komisję. Komisja powinna publicznie udostępnić takie informacje. Państwa członkowskie powinny również wskazać organ lub organy oraz członków ich stałego personelu odpowiedzialnych za współpracę między państwami członkowskimi.

(27) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

(28) Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

(29) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

- (67) Państwa członkowskie powinny być uprawnione – w celu zapewnienia kontroli przemieszczania odpadów – do wyznaczenia specjalnych urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia na potrzeby przemieszczania odpadów wprowadzanych do Unii i opuszczających Unię oraz powiadomić o nich Komisję. Komisja powinna publicznie udostępnić takie informacje.
- (68) W celu uzupełnienia lub zmiany niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do: zmiany elementów wniosku instalacji odzysku o uzyskanie zezwolenia wstępnego, określenia, jakie informacje należy przekazać w zaświadczeniach potwierdzających realizację operacji odzysku i unieszkodliwiania, ustanowienia instrukcji wypełniania dokumentów określonych w załączniku VII, aktualizacji wykazu informacji i dokumentów wymienianych za pośrednictwem środków elektronicznych, określenia kryteriów klasyfikowania niektórych odpadów w załącznikach III, IIIA, IIIB lub IV, ustanowienia wykazu państw, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, a do których zezwala się na wywóz z Unii w celu odzysku odpadów innych niż niebezpieczne oraz ich mieszanin, w tym odpadów tworzyw sztucznych sklasyfikowanych w pozycji B3011, oraz regularnej aktualizacji tego wykazu, zakazu wywozu odpadów do niektórych państw, do których ma zastosowanie decyzja OECD, oraz zmiany załączników. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽³⁰⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (69) Zgodnie z decyzją Komisji C(2016) 3301 ustanawiającą przepisy horyzontalne dotyczące tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji, Komisja powinna ustanowić grupę ekspertów, która zastąpi regularne spotkania korespondentów oraz konsultacje z ekspertami i korespondentami państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, z przedstawicielami innych zainteresowanych stron i organizacji, w ramach przygotowywania aktów delegowanych oraz w celu rozstrzygnięcia kwestii związanych z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia.
- (70) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania prostej, opartej na analizie ryzyka i zharmonizowanej metody obliczania gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, do ustanowienia szczegółowych kryteriów wykonalności technicznej i opłacalności ekonomicznej, do sprecyzowania w odniesieniu do niektórych rodzajów towarów rozróżnienia między towarami używanymi a odpadami w przypadku przemieszczania transgranicznego, do przyjęcia tabeli korelacji mającej na celu wskazanie relacji między kodami nomenklatury scalonej przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁽³¹⁾ a pozycjami dotyczącymi odpadów wymienionych w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB, załączniku IV i załączniku V do niniejszego rozporządzenia oraz do wskazania informacji wymaganych w odniesieniu do przemieszczania odpadów w sytuacjach kryzysowych lub podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽³²⁾.
- (71) W rozporządzeniu (UE) 2020/1056 ustanowiono ramy prawne dotyczące przekazywania drogą elektroniczną – między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi a właściwymi organami – informacji regulacyjnych związanych z transportem towarów na terytorium Unii oraz objęto nim niektóre części niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić spójność między tymi aktami, należy zmienić rozporządzenie (UE) 2020/1056. Aby uniknąć braku przepisów wykonawczych na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/1056 w odniesieniu do definicji wymogów informacyjnych na podstawie niniejszego rozporządzenia, dostępu do tych informacji oraz ich przetwarzania w formacie elektronicznym przed dniem rozpoczęcia stosowania obowiązkowej elektronicznej wymiany danych na podstawie niniejszego rozporządzenia, zmiana rozporządzenia (UE) 2020/1056 powinna mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (72) Podmiotom gospodarczym należy zapewnić wystarczająco dużo czasu na wypełnienie ich nowych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, a państwom członkowskim i Komisji – na utworzenie infrastruktury administracyjnej niezbędnej do jego stosowania. W celu uniknięcia luk w przepisach, należy zapewnić pozostanie w mocy niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 do dnia rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia, które zaczną mieć zastosowanie w późniejszym terminie.

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (73) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na potrzebę harmonizacji możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki mające na celu ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego oraz przyczynienie się do neutralności klimatycznej oraz do osiągnięcia gospodarki o obiegu zamkniętym i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń poprzez zapobieganie negatywnemu wpływowi, który może być wynikiem przemieszczania odpadów i przetwarzania odpadów w miejscu ich przeznaczenia, lub poprzez ograniczanie takiego wpływu. Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedury i systemy kontroli w zakresie przemieszczania odpadów, w zależności od pochodzenia, przeznaczenia i trasy przemieszczania, rodzaju odpadów oraz przewidzianego rodzaju przetwarzania odpadów w miejscu ich przeznaczenia.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
 - a) przemieszczania odpadów między państwami członkowskimi, z tranzytem lub bez tranzytu przez państwa trzecie;
 - b) przemieszczania odpadów przywożonych do Unii z państw trzecich;
 - c) przemieszczania odpadów wywożonych z Unii do państw trzecich;
 - d) przemieszczania odpadów tranzytem przez terytorium Unii, na trasie z państw trzecich lub do państw trzecich.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
 - a) odpadów, w tym ścieków i pozostałości, wytworzonych w trakcie zwykłej eksploatacji statków i platform przybrzeżnych, do momentu wyładunku tych odpadów w celu odzysku lub unieszkodliwienia, pod warunkiem że dane odpady podlegają wymogom dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883⁽³³⁾, Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, Międzynarodowej konwencji o kontroli i postępowaniu ze statkowymi wodami balastowymi i osadami lub innym odpowiednim wiążącym instrumentom międzynarodowym;
 - b) odpadów wytwarzanych na pokładach pojazdów, pociągów, statków powietrznych i pływających, do momentu wyładowania tych odpadów w celu odzysku lub unieszkodliwienia;
 - c) przemieszczania odpadów promieniotwórczych zdefiniowanych w art. 5 dyrektywy Rady 2006/117/Euratom⁽³⁴⁾;
 - d) przemieszczania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych zmieszanych z jakimkolwiek odpadem uznanym za niebezpieczny w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, lub zanieczyszczonych takim odpadem;

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego (Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21).

- e) przemieszczania ścieków objętych dyrektywą Rady 91/271/EWG⁽³⁵⁾ lub innymi odpowiednimi przepisami Unii;
 - f) przemieszczania substancji przeznaczonych do użycia jako materiały paszowe zdefiniowanych w art. 3 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009⁽³⁶⁾ i nieskładających się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierających;
 - g) przemieszczania odpadów z Antarktyki do Unii zgodnie z wymogami Protokołu o ochronie środowiska do Układu w sprawie Antarktyki⁽³⁷⁾;
 - h) przemieszczania dwutlenku węgla w celu geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE⁽³⁸⁾;
 - i) statków podnoszących banderę państwa członkowskiego objętych zakresem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013, z wyjątkiem statków:
 - (i) uznanych za odpady niebezpieczne, znajdujących się na obszarze podlegającym jurysdykcji krajowej państwa członkowskiego i wywożonych z Unii w celu odzysku, do których stosuje się wyłącznie art. 39, 48 i 49 oraz tytuł VII niniejszego rozporządzenia; lub
 - (ii) uznanych za odpady, znajdujących się na obszarze podlegającym jurysdykcji krajowej państwa członkowskiego i przeznaczonych do unieszkodliwienia.
3. Do przywozu odpadów wytwarzanych przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe w sytuacjach kryzysowych lub podczas operacji przywracania i utrzymywania pokoju, w przypadku gdy odpady takie przemieszczane są przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe, lub w ich imieniu – bezpośrednio lub pośrednio – do państwa przeznaczenia, stosuje się wyłącznie art. 51 ust. 6 i 7 oraz art. 53 ust. 5.
4. Do przemieszczania odpadów z Antarktyki do państw trzecich tranzytem przez terytorium Unii stosuje się art. 39 i 59.
5. Do transportu odpadów wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego stosuje się wyłącznie art. 36.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „mieszanina odpadów” oznacza odpady powstałe w wyniku celowego lub przypadkowego wymieszania co najmniej dwóch rodzajów odpadów, które:
 - a) są wymienione w poszczególnych pozycjach w załącznikach III, IIIA, IIIB i IV lub, w stosownych przypadkach, w poszczególnych tiret lub subtiret tych pozycji; lub
 - b) nie są sklasyfikowane w jednej pozycji w załączniku III, IIIA, IIIB lub IV.
- Odpady przemieszczane w ramach jednego przemieszczania odpadów, obejmujące co najmniej dwa rodzaje odpadów, które są od siebie oddzielone, nie są mieszaniną odpadów;
- 2) „przejściowe unieszkodliwianie” oznacza wszelkie operacje unieszkodliwiania wymienione w pkt D8, D9, D13, D14 lub D15 w załączniku I do dyrektywy 2008/98/WE;

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1).

⁽³⁷⁾ Protokół o ochronie środowiska do Układu w sprawie Antarktyki z 1991 r.

⁽³⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

- 3) „przejściowy odzysk” oznacza wszelkie operacje odzysku wymienione w R12 lub R13 w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE;
- 4) „racjonalne ekologicznie gospodarowanie” oznacza podejmowanie wszystkich wykonalnych działań w celu zapewnienia, aby gospodarowanie odpadami odbywało się w sposób, który zapewni ochronę zdrowia ludzkiego, klimatu i środowiska przed niekorzystnym oddziaływaniem, które może być skutkiem takich odpadów;
- 5) „odbiorca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną podlegającą jurysdykcji krajowej państwa przeznaczenia, do której odpady są przemieszczane w celu odzysku lub unieszkodliwienia;
- 6) „zgłaszający” oznacza:
 - a) w przypadku przemieszczania pochodzącego z państwa członkowskiego – każdą spośród poniższych osób fizycznych lub prawnych podlegających jurysdykcji krajowej tego państwa członkowskiego, która dokonuje lub planuje dokonać przemieszczania odpadów, o którym mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, lub która lub planuje zlecić takie przemieszczanie, i na której spoczywa obowiązek zgłoszenia:
 - (i) pierwotnego wytwórcę odpadów;
 - (ii) nowego wytwórcę odpadów, który prowadzi operacje poprzedzające przemieszczanie skutkujące zmianą charakteru lub składu odpadów;
 - (iii) podmiot zbierający, który w wyniku połączenia niewielkich ilości jednego rodzaju odpadów zebranych z różnych źródeł przygotował odpady do przemieszczania, które ma się rozpocząć z jednego miejsca wskazanego w zgłoszeniu;
 - (iv) dealera lub brokera działającego w imieniu którejkolwiek z osób, o których mowa w ppkt (i), (ii) lub (iii); lub
 - (v) posiadacza odpadów, w przypadku gdy wszystkie osoby, o których mowa w ppkt (i)–(iv), są nieznane lub niewypłacalne;
 - b) w przypadku przywozu do Unii lub tranzytu przez terytorium Unii odpadów niepochodzących z państwa członkowskiego – każdą spośród poniższych osób fizycznych lub prawnych podlegających jurysdykcji krajowej państwa wysyłki, która dokonuje lub planuje dokonać przemieszczania lub zleciła lub planuje zlecić przemieszczanie:
 - (i) osobę określoną w prawie państwa wysyłki;
 - (ii) w przypadku braku osoby wyznaczonej przepisów prawie państwa wysyłki – posiadacza odpadów w momencie wywozu;
- 7) „osoba, która organizuje przemieszczanie” oznacza każdą spośród niżej wymienionych osób fizycznych lub prawnych podlegających jurysdykcji krajowej państwa wysyłki, która dokonuje lub planuje dokonać przemieszczania, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lub 5, lub która zleciła lub planuje zlecić takie przemieszczanie:
 - (i) pierwotnego wytwórcę odpadów;
 - (ii) nowego wytwórcę odpadów, który prowadzi operacje poprzedzające przemieszczanie, skutkujące zmianą charakteru lub składu odpadów;
 - (iii) podmiot zbierający, który w wyniku połączenia niewielkich ilości jednego rodzaju odpadów zebranych z różnych źródeł przygotował odpady do przemieszczania, które ma się rozpocząć z jednego miejsca;
 - (iv) dealera lub brokera działającego w imieniu którejkolwiek z osób, o których mowa w ppkt (i), (ii) lub (iii); lub
 - (v) posiadacza odpadów, w przypadku gdy wszystkie osoby, o których mowa w ppkt (i)–(iv), są nieznane lub niewypłacalne;
- 8) „podmiot zbierający” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się zbieraniem odpadów zdefiniowanym w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2008/98/WE;
- 9) „właściwy organ” oznacza:
 - a) w przypadku państw członkowskich – organ wyznaczony przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 75;

- b) w przypadku państwa trzeciego, które jest Stroną Konwencji bazylejskiej z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (zwaną dalej „konwencją bazylejską”) – organ wyznaczony przez to państwo jako właściwy organ do celów konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 5;
- c) w przypadku państw innych niż te, o których mowa w lit. a) lub b)– organ, który został wyznaczony jako właściwy organ przez dane państwo lub region lub, w przypadku gdy nie dokonano takiego wyznaczenia, organ państwa lub regionu, stosownie do przypadku, mającego jurysdykcję nad danym przemieszczaniem;
- 10) „właściwy organ wysyłki” oznacza właściwy organ dla obszaru, z którego przemieszczanie rozpoczęło się lub z którego planowane jest rozpoczęcie przemieszczania;
- 11) „właściwy organ miejsca przeznaczenia” oznacza właściwy organ dla obszaru, do którego odbywa się przemieszczania lub do którego planowane jest przemieszczanie, lub dla miejsca, w którym dokonuje się załadunku odpadów przed odzyskiem lub unieszkodliwieniem na obszarze niepodlegającym jurysdykcji krajowej żadnego państwa;
- 12) „właściwy organ tranzytu” oznacza właściwy organ dla każdego państwa, innego niż państwa właściwego organu wysyłki i właściwego organu miejsca przeznaczenia, przez które odbywa się przemieszczania lub przez które planowane jest przemieszczanie;
- 13) „państwo wysyłki” oznacza każde państwo, z którego przemieszczanie rozpoczęło się lub z którego planowane jest rozpoczęcie przemieszczania;
- 14) „państwo przeznaczenia” oznacza każde państwo, do którego odbywa się przemieszczania lub do którego planowane jest przemieszczanie w celu odzysku lub unieszkodliwienia w tym państwie, lub w celu załadunku przed poddaniem odzyskowi lub unieszkodliwieniu na obszarze niepodlegającym jurysdykcji krajowej żadnego państwa;
- 15) „państwo tranzytu” oznacza każde państwo, inne niż państwo wysyłki lub przeznaczenia, przez którego terytorium odbywa się przemieszczania lub przez którego terytorium planowane jest przemieszczanie;
- 16) „obszar podlegający jurysdykcji krajowej państwa” oznacza wszelkie obszary lądowe lub obszary morskie, na których dane państwo sprawuje, zgodnie z prawem międzynarodowym, funkcje administracyjne i kontrolne w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
- 17) „kraje i terytoria zamorskie” oznaczają kraje i terytoria zamorskie wymienione w załączniku II do TFUE;
- 18) „urząd celny wywozu” oznacza urząd celny wywozu zdefiniowany w art. 1 pkt 16 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽³⁹⁾;
- 19) „urząd celny wyprowadzenia” oznacza urząd celny wyprowadzenia określony zgodnie z art. 329 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁴⁰⁾;
- 20) „urząd celny wprowadzenia” oznacza urząd celny pierwszego wprowadzenia zdefiniowany w art. 1 pkt 15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;
- 21) „przywóz” oznacza każde wprowadzenie odpadów na terytorium Unii, z wyłączeniem tranzytu przez Unię;
- 22) „wywóz” oznacza każde wyprowadzenie odpadów z terytorium Unii, z wyłączeniem tranzytu przez Unię;
- 23) „tranzyt” oznacza przemieszczanie przez terytorium jednego lub większej liczby państw, innych niż państwo wysyłki lub przeznaczenia;
- 24) „transport odpadów” oznacza przewóz odpadów w transporcie drogowym, kolejowym, powietrznym, morskim lub wodnym śródlądowym;
- 25) „przemieszczanie” oznacza transport odpadów przeznaczonych do odzysku lub unieszkodliwienia z miejsca rozpoczęcia transportu do momentu przyjęcia odpadów przez instalację, która prowadzi odzysk lub unieszkodliwianie w państwie przeznaczenia, który to transport odbywa się lub jest planowany:

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- a) między dwoma państwami;
 - b) między państwem a krajem lub terytorium zamorskim, lub innym obszarem podlegającym ochronie tego państwa;
 - c) między państwem a jakimkolwiek obszarem geograficznym, który zgodnie z prawem międzynarodowym nie jest częścią żadnego państwa;
 - d) między państwem a Antarktyką;
 - e) z jednego państwa przez którykolwiek z obszarów, o których mowa w lit. a)–d);
 - f) na terytorium państwa przez którykolwiek z obszarów, o których mowa w lit. a)–d), i który to transport rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie, lub
 - g) z obszaru geograficznego niepodlegającego jurysdykcji krajowej żadnego państwa, do któregośkolwiek z państw;
- 26) „nielegalne przemieszczanie” oznacza przemieszczanie dokonane:
- a) bez zgłoszenia zainteresowanym właściwym organom, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - b) bez zgody zainteresowanych właściwych organów, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - c) w przypadku gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd lub oszustwa;
 - d) w sposób, który nie jest zgodny z informacjami zawartymi w dokumencie zgłoszenia lub z informacjami, które są lub mają być przekazane w dokumencie przesyłania, z wyjątkiem przypadków drobnych błędów pisarskich w zgłoszeniu lub dokumencie przesyłania;
 - e) w sposób, który prowadzi do odzysku lub unieszkodliwiania z naruszeniem prawa Unii lub prawa międzynarodowego;
 - f) z naruszeniem art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 3 lub art. 37, 39, 40, 45, 46, 48, 49, 50 lub 52;
 - g) w sposób, który w odniesieniu do przemieszczania odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, nie jest zgodny z wymogami, o których mowa w art. 18 ust. 2, 4, 6 i 10, lub z informacjami, które są zawarte lub mają być przekazane w dokumencie określonym w załączniku VII, z wyjątkiem przypadków drobnych błędów pisarskich w dokumencie określonym w załączniku VII;
- 27) „inspekcja” oznacza każde działanie podejmowane przez dany organ w celu sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;
- 28) „hierarchia postępowania z odpadami” oznacza hierarchię postępowania z odpadami, o której mowa w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE;
- 29) „przebieg trasy” oznacza punkt wyprowadzenia i punkt wprowadzenia do każdego zainteresowanego państwa, w tym urzędy celne wprowadzenia, wyprowadzenia i wywozu;
- 30) „trasa” oznacza trasę między miejscem, w którym przemieszczanie rozpoczyna się w państwie wysyłki, a instalacją przetwarzania w państwie przeznaczenia, przechodzącą przez punkt wyprowadzenia z każdego zainteresowanego państwa i punkt wprowadzenia do każdego zainteresowanego państwa.

Ponadto stosuje się definicje następujących pojęć: „odpady”, „odpady niebezpieczne”, „wytwórca odpadów”, „posiadacz odpadów”, „dealer”, „broker”, „gospodarowanie odpadami”, „ponowne użycie”, „przetwarzanie”, „odzysk”, „przygotowanie do ponownego użycia”, „recykling” i „unieszkodliwianie” określone, odpowiednio, w art. 3 pkt 1, 2, 5–9, 13–15, 16, 17 i 19 dyrektywy 2008/98/WE.

TYTUŁ II

PRZEMIESZCZANIE WEWNĄTRZ UNII Z TRANZYTEM LUB BEZ TRANZYTU PRZEZ PAŃSTWA TRZECIE

Artykuł 4

Ogólne przepisy proceduralne

1. Zakazuje się przemieszczania wszystkich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania, z wyjątkiem przypadków, w których uzyskano zgodę zgodnie z art. 11. W celu uzyskania zgody na przemieszczanie w celu unieszkodliwiania zgodnie z art. 11 stosuje się procedurę uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określoną w rozdziale 1.

2. Procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w rozdziale 1 podlegają przemieszczenia następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku:

- a) odpadów wymienionych w załączniku IV;
- b) odpadów niesklasyfikowanych w jakiegokolwiek jednej pozycji w załączniku III, załączniku IIIB lub w załączniku IV;
- c) mieszanin odpadów, o ile nie zostały wymienione w załączniku IIIA;
- d) odpadów sklasyfikowanych jako niebezpieczne w wykazie odpadów ustanowionym zgodnie z art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- e) odpadów wymienionych w załączniku III lub załączniku IIIB oraz mieszanin odpadów wymienionych w załączniku IIIA zanieczyszczonych innymi materiałami w stopniu, który:
 - (i) zwiększa ryzyko związane z odpadami w sposób wystarczający do tego, aby uznać je za odpowiednie do poddania procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, biorąc pod uwagę wykaz odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, a także niebezpieczne właściwości wymienione w załączniku III do tej dyrektywy; lub
 - (ii) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie;
- f) odpadów lub mieszanin odpadów zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2019/1021 lub zanieczyszczonych nimi, w ilościach równych dopuszczalnej wartości stężenia określonej w załączniku IV do tego rozporządzenia lub przekraczających tę wartość, które nie są sklasyfikowane jako odpady niebezpieczne.

3. Ust. 2 stosuje się do przemieszczania zmieszanych odpadów komunalnych zebranych z gospodarstw domowych, od innych wytwórców odpadów, lub z obydwu tych źródeł, a także do zmieszanych odpadów komunalnych, które zostały poddane operacji przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości, w tym paliw odpadowych RDF uzyskiwanych ze zmieszanych odpadów komunalnych, w przypadku gdy odpady te są przeznaczone do odzysku. Zakazuje się przemieszczania takich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia.

4. Przemieszczanie poniższych odpadów przeznaczonych do odzysku podlegają ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18, jeżeli ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg:

- a) odpadów wymienionych w załączniku III lub załączniku IIIB;
- b) mieszanin odpadów, o ile skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i o ile mieszaniny te wymienione są w załączniku IIIA.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 i 2 przemieszczanie odpadów przeznaczonych wyraźnie do badań laboratoryjnych lub badań nad przetwarzaniem eksperymentalnym, służących ocenie właściwości fizycznych lub chemicznych tych odpadów albo ustaleniu, czy nadają się one do odzysku lub unieszkodliwienia, podlega ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) ilość odpadów nie przekracza ilości rozsądnie potrzebnej do przeprowadzenia analizy lub badań w każdym konkretnym przypadku, nie może być jednak większa niż 250 kg lub jakakolwiek inna większa ilość uzgodniona indywidualnie przez właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia oraz osobę, która organizuje przemieszczanie;
- b) w przypadku gdy osoba, która organizuje przemieszczanie, składa wniosek o ilość większą niż 250 kg, przekazuje ona właściwym organom wysyłki i miejsca przeznaczenia – w zakresie w jakim jest to możliwe – informacje zawarte w załączniku VII, wraz z uzasadnionym wyjaśnieniem, dlaczego taka większa ilość jest potrzebna do przeprowadzenia analizy lub badań.

ROZDZIAŁ 1

Upřednie pisemne zgłoszenie i zgoda

Artykuł 5

Zgłoszenie

1. W przypadku gdy zgłaszający zamierza przemieścić odpady, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, przedkłada wszystkim zainteresowanym właściwym organom upřednie pisemne zgłoszenie (zwane dalej „zgłoszeniem”).

Zgłaszający, o którym mowa w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (ii), (iii) lub (iv), może przedłożyć zgłoszenie tylko w przypadku gdy uzyskał zezwolenie lub jest zarejestrowany zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 2008/98/WE.

W przypadku gdy zgłaszający przedkłada zgłoszenie ogólne w odniesieniu do większej liczby przemieszczeń, o którym mowa w art. 13, musi on również spełniać wymogi określone w tym artykule.

W przypadku gdy przemieszczanie przeznaczone jest dla instalacji objętej zezwoleniem wstępnym zgodnie z art. 14, zastosowanie mają wymogi proceduralne określone w ust. 12, 14, 15 i 16 tego artykułu.

W przypadku gdy przemieszczanie przeznaczone jest do przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, stosuje się również art. 15.

2. Zgłoszenie musi zawierać następujące dokumenty:

a) dokument zgłoszenia określony w załączniku IA (zwany dalej „dokumentem zgłoszenia”);

b) dokument przesyłania określony w załączniku IB (zwany dalej „dokumentem przesyłania”).

Zgłaszający musi przekazać informacje wskazane w dokumencie zgłoszenia oraz, w stosownych przypadkach, informacje wskazane w dokumencie przesyłania.

W przypadku gdy zgłaszający nie jest pierwotnym wytwórcą odpadów, o którym mowa w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), zgłaszający zapewnia, aby pierwotny wytwórcą odpadów lub jedna z osób wskazanych w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (ii), (iii) lub (v), jeżeli to możliwe, również podpisali dokument zgłoszenia. Dealer lub broker ma obowiązek zapewnić, aby posiadał pisemne upoważnienie od jednej z osób, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), na występowanie w jej imieniu, oraz aby takie pisemne upoważnienie było dołączone do zgłoszenia.

3. Dokument zgłoszenia lub załącznik do niego musi zawierać informacje i dokumenty wymienione w załączniku II część 1. Dokument przesyłania lub załącznik do niego musi zawierać informacje i dokumenty, o których mowa w załączniku II część 2, w zakresie możliwym w momencie zgłoszenia.

4. Na wezwanie któregośkolwiek z zainteresowanych właściwych organów zgłaszający przekazuje wszystkim zainteresowanym właściwym organom informacje i dokumenty wymagane na podstawie ust. 3 oraz dodatkowe informacje i dokumenty określone w załączniku II część 3. Właściwy organ, który skierował wezwanie, informuje o tym pozostałe zainteresowane właściwe organy.

5. Uznaje się, że zgłoszenie zostało dokonane prawidłowo, gdy właściwy organ wysyłki stwierdzi, że dokument zgłoszenia i dokument przesyłania zostały wypełnione zgodnie z ust. 3 i 4.

6. Uznaje się, że zgłoszenie zostało wypełnione prawidłowo, gdy wszystkie zainteresowane właściwe organy stwierdzą, że dokument zgłoszenia i dokument przesyłania zostały prawidłowo wypełnione zgodnie z ust. 3 i 4, lub gdy otrzymały wszystkie informacje i dokumenty, do których przekazania wezwały zgodnie z ust. 4.

7. Przy dokonywaniu zgłoszenia zgłaszający przekazuje zainteresowanym właściwym organom kopię umowy zawartej zgodnie z art. 6 oraz oświadczenie potwierdzające jej istnienie zgodnie z załącznikiem IA.

8. Zgłaszający przekazuje oświadczenie potwierdzające ustanowienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia zgodnie z art. 7 poprzez wypełnienie odpowiedniej części dokumentu zgłoszenia.

Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w art. 7, lub – jeżeli zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę – oświadczenie potwierdzające ich istnienie zgodnie z formularzem określonym w załączniku IA przekazuje się zainteresowanym właściwym organom jako część dokumentu zgłoszenia w momencie zgłoszenia.

Na zasadzie odstępowania od akapitu drugiego dokumenty, o których mowa w tym akapicie, można – w przypadku gdy zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę – przekazać po przedłożeniu zgłoszenia, najpóźniej w momencie wypełnienia dokumentu przesyłania zgodnie z art. 16 ust. 2.

9. Zgłoszenie obejmuje przemieszczanie z miejsca, z którego rozpoczyna się przemieszczanie, i obejmuje wszelki przejściowy odzysk lub ostateczny odzysk lub wszelkie przejściowe unieszkodliwianie lub ostateczne unieszkodliwianie.

W przypadku gdy dalszy przejściowy odzysk lub ostateczny odzysk lub dalsze przejściowe lub ostateczne unieszkodliwianie prowadzone są w państwie innym niż pierwsze państwo przeznaczenia, ostateczny odzysk lub ostateczne unieszkodliwianie oraz miejsce tego odzysku lub unieszkodliwiania wskazuje się w zgłoszeniu oraz stosuje się art. 15 ust. 7.

10. W dokumencie zgłoszenia i dokumencie przesyłania określa się tylko jeden kod identyfikacyjny odpadów wymieniony w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB lub załączniku IV. W przypadku gdy odpadów nie sklasyfikowano w jakiegokolwiek jednej pozycji w załączniku III, załączniku IIIB albo załączniku IV, w dokumencie zgłoszenia i dokumencie przesyłania podaje się tylko jeden kod identyfikacyjny odpadów z wykazu odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, z wyjątkiem:

- a) odpadów niesklasyfikowanych w jakiegokolwiek jednej pozycji w załączniku III, załączniku IIIB albo załączniku IV, które można określić przy użyciu więcej niż jednego kodu identyfikacyjnego odpadów z wykazu odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, w przypadku gdy wszystkie odpady objęte zgłoszeniem mają zasadniczo podobne właściwości fizyczne i chemiczne, ale nie są mieszaniną odpadów; lub
- b) mieszanin odpadów niesklasyfikowanych w jakiegokolwiek jednej pozycji w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB albo załączniku IV, dla których w dokumencie zgłoszenia i dokumencie przesyłania określa się kod identyfikacyjny odpadów z wykazu odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, oraz kod identyfikacyjny odpadów z załącznika III, IIIB albo IV dla każdego ze zmieszanych rodzajów odpadów w kolejności odpowiadającej ich udziałowi, lub w przypadku gdy te kody identyfikacyjne nie są dostępne dla każdego ze zmieszanych rodzajów odpadów – dla których w dokumencie zgłoszenia i dokumencie przesyłania określa się kod identyfikacyjny odpadów z wykazu odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, dla mieszaniny, a także dla każdego ze zmieszanych rodzajów odpadów w kolejności odpowiadającej ich udziałowi.

11. Odpady lub mieszaniny odpadów określone zgodnie z ust. 10 niniejszego artykułu mogą zostać dookreślone poprzez podanie odpowiednich kodów identyfikacyjnych odpadów z wykazu odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, oraz innych odpowiednich kodów identyfikacyjnych.

Artykuł 6

Umowa

1. Przemieszczenia odpadów, w odniesieniu do których wymagane jest zgłoszenie, podlegają wymogowi zawarcia przez zgłaszającego i odbiorcę umowy dotyczącej odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Jeżeli odbiorca nie jest prowadzącym instalację odzysku lub unieszkodliwiania zgłaszanych odpadów, umowę podpisuje również prowadzący taką instalację.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, musi zostać zawarta w chwili dokonania zgłoszenia i musi obowiązywać od momentu jej zawarcia przez okres trwania przemieszczania, aż do wydania zaświadczenia zgodnie z art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 6 lub, w stosownych przypadkach, art. 15 ust. 4.

Umowa musi być zgodna z odpowiednim dokumentem zgłoszenia i dokumentem przesyłania oraz musi zawierać co najmniej informacje dotyczące zgłaszającego, odbiorcy i instalacji, tożsamości osób reprezentujących każdą ze stron, numeru zgłoszenia, określenia i składu chemicznego odpadów, kody identyfikacyjne odpadów oraz informacje dotyczące ilości odpadów objętych umową, operacją odzysku lub unieszkodliwiania oraz okresu obowiązywania umowy.

3. Umowa musi zawierać:

- a) zobowiązanie zgłaszającego do odebrania odpadów lub, w stosownych przypadkach, do zapewnienia ich odzysku lub unieszkodliwiania w alternatywny sposób zgodnie z art. 22 i art. 25 ust. 2 lub 3, jeżeli przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie nie zostaną zrealizowane zgodnie z planem lub przemieszczanie będzie nielegalne;
- b) zobowiązanie odbiorcy do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów zgodnie z art. 25 ust. 8, jeżeli przemieszczanie będzie nielegalne;

- c) zobowiązanie instalacji, w której dochodzi do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, do przekazania zgodnie z art. 16 ust. 6 zaświadczenia potwierdzającego odzysk lub unieszkodliwienie odpadów zgodnie ze zgodami wydanymi dla tego zgłoszenia, z warunkami dołączonymi do tych zgód oraz z niniejszym rozporządzeniem.
4. W przypadku gdy odpady przeznaczone są do przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, umowa musi zawierać następujące dodatkowe zobowiązania:
- a) zobowiązanie instalacji do przekazania zgodnie z art. 15 ust. 4 oraz, w stosownych przypadkach, art. 15 ust. 5 zaświadczenia lub zaświadczeń wydanych przez instalację lub instalacje prowadzące operację lub operacje ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwienia potwierdzających odzysk lub unieszkodliwienie wszystkich odpadów przyjętych zgodnie ze zgodami udzielonymi w odniesieniu do tego zgłoszenia, z warunkami dołączonymi do tych zgód oraz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wskazujących, w miarę możliwości, ilość i rodzaj odpadów objętych poszczególnymi zaświadczeniami;
- b) zobowiązanie odbiorcy do przedłożenia, w stosownych przypadkach, zgłoszenia początkowemu właściwemu organowi początkowego państwa wysyłki zgodnie z art. 15 ust. 8.
5. W przypadku gdy odpady są przemieszczane między dwoma zakładami kontrolowanymi przez tę samą osobę prawną, umowę, o której mowa w ust. 1, można zastąpić oświadczeniem tej osoby prawnej. Oświadczenie to musi obejmować zobowiązania, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 7

Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie

1. Przemieszczenia, w odniesieniu do których wymagane jest zgłoszenie, podlegają wymogowi ustanowienia gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia pokrywającego wszystkie następujące koszty:
- a) koszty transportu odpadów;
- b) koszty odzysku lub unieszkodliwienia, w tym koszty każdej niezbędnej operacji przejściowej;
- c) koszty magazynowania przez okres 90 dni.
2. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie musi obejmować koszty powstałe we wszystkich poniższych przypadkach:
- a) w przypadku gdy przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, jak określono w art. 22;
- b) w przypadku gdy przemieszczanie, odzysk lub unieszkodliwienie są nielegalne, jak określono w art. 25.
3. Gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie ustanawia zgłaszający lub inna osoba fizyczna lub prawna w imieniu zgłaszającego i musi ona obowiązywać w momencie dokonania zgłoszenia albo, jeżeli wyrazi na to zgodę właściwy organ zatwierdzający gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, najpóźniej w momencie wypełnienia dokumentu przesyłania zgodnie z art. 16 ust. 2. Gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie stosuje się do przemieszczania najpóźniej od momentu rozpoczęcia danego przemieszczania.
4. Właściwy organ wysyłki zatwierdza gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, w tym ich formę, postanowienia oraz kwotę, którą pokrywają.
5. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie muszą być ważne w odniesieniu do danego przemieszczania oraz realizacji odzysku lub unieszkodliwienia oraz muszą je obejmować.

Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie podlegają zwolnieniu w momencie, gdy właściwy organ, który je zatwierdził, otrzymał zaświadczenie, o którym mowa w art. 16 ust. 6 lub, w stosownych przypadkach, zaświadczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 5, w odniesieniu do przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, w przypadku gdy odpady przeznaczone są do przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, a dalszy odzysk lub dalsze unieszkodliwienie prowadzone są w państwie przeznaczenia, właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia mogą uzgodnić, że gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie

mają zostać zwolnione po otrzymaniu przez zainteresowany właściwy organ zaświadczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 4. W takim przypadku właściwy organ, który zadecyduje o zwolnieniu gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, natychmiast informuje pozostałe zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji, a każde dalsze przemieszczanie do instalacji odzysku lub unieszkodliwiania musi zostać objęte nową gwarancją finansową lub równoważnym ubezpieczeniem, chyba że właściwy organ miejsca przeznaczenia jest przekonany, że taka gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie nie są wymagane. W takich okolicznościach właściwy organ miejsca przeznaczenia odpowiada za zobowiązania wynikające z odbioru w przypadku gdy przemieszczanie, dalszy odzysk lub dalsze unieszkodliwianie nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, jak określono w art. 22, lub w przypadku nielegalnego przemieszczania, jak określono w art. 25.

7. Właściwy organ wewnątrz Unii, który zatwierdził gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, musi posiadać dostęp do takiej gwarancji lub takiego ubezpieczenia i wykorzystywać je na pokrycie zobowiązań powstałych na podstawie art. 24 i 26, w tym na płatności na rzecz innych zainteresowanych organów.

8. W przypadku zgłoszenia ogólnego zgodnie z art. 13 możliwe jest ustanowienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia obejmujących poszczególne części zgłoszenia ogólnego, zamiast gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia obejmujących całość zgłoszenia ogólnego. W takich przypadkach gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie stosuje się do części zgłaszanego przemieszczania, które ta gwarancja lub to ubezpieczenie obejmuje najpóźniej w momencie wypełnienia dokumentu przesyłania zgodnie z art. 16 ust. 2.

9. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, podlegają zwolnieniu w momencie, gdy właściwy organ, który je zatwierdził, otrzyma zaświadczenie, o którym mowa w art. 16 ust. 6 lub, w stosownych przypadkach, zaświadczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 5, w odniesieniu do przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania odpadów. Ust. 6 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio.

10. Komisja ocenia wykonalność ustanowienia prostej, opartej na analizie ryzyka i zharmonizowanej metody obliczania kwoty gwarancji finansowych lub równoważnych ubezpieczeń oraz, w stosownych przypadkach, przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający taką prostą, opartą na analizie ryzyka i zharmonizowaną metodę obliczania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja bierze pod uwagę między innymi odpowiednie przepisy państw członkowskich dotyczące obliczania kwoty gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 8

Wezwanie przez zainteresowane właściwe organy do przekazania informacji i dokumentów

1. Jeżeli uznano, że zgłoszenia nie dokonano prawidłowo w sposób określony w art. 5 ust. 5, właściwy organ wysyłki wzywa zgłaszającego do przekazania informacji i dokumentów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 5 ust. 4.

2. Wezwanie do przekazania informacji i dokumentów, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się zgłaszającemu jak najszybciej, ale nie później niż 10 dni roboczych po przedłożeniu zgłoszenia.

3. Zgłaszający przekazuje informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1, jak najszybciej, ale nie później niż 10 dni roboczych po otrzymaniu wezwania od właściwego organu wysyłki. Na wniosek zgłaszającego właściwy organ wysyłki może przedłużyć ten termin o rozsądny okres, jeżeli zgłaszający przedstawi uzasadnione wyjaśnienie, dlaczego takie przedłużenie jest konieczne, aby móc przekazać wymagane informacje i dokumenty.

4. W przypadku gdy po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ wysyłki nadal uważa, że zgłoszenie nie zostało dokonane w prawidłowy sposób zgodnie z art. 5 ust. 5 lub że nadal wymagane są informacje i dokumenty zgodnie z art. 5 ust. 4, może on jak najszybciej, i nie później niż siedem dni roboczych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, skierować maksymalnie dwa dodatkowe wezwania do przekazania informacji i dokumentów przez zgłaszającego zgodnie z ust. 2. Ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdego takiego wezwania.

5. Właściwy organ wysyłki może zadecydować, że zgłoszenie jest nieważne i nie będzie dalej rozpatrywane, jeżeli przekazane informacje i dokumenty nie są wystarczające lub w przypadku gdy zgłaszający nie przekazał żadnych informacji w terminie, o którym mowa ust. 3, lub w przypadku gdy skierowano pierwsze wezwanie zgodnie z ust. 4, w terminie, o którym mowa w tym ustępie.

Właściwy organ wysyłki podejmuje decyzję, że zgłoszenie jest nieważne i nie będzie dalej rozpatrywane, jeżeli informacje i dokumenty przekazane na ostateczne wezwanie skierowane zgodnie z ust. 4 nie są wystarczające lub w przypadku gdy zgłaszający nie przekazał żadnych informacji, w terminie, o którym mowa w ust. 4.

Właściwy organ wysyłki informuje zgłaszającego i pozostałe zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji na podstawie niniejszego ustępu jak najszybciej, ale nie później niż siedem dni roboczych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 4.

6. W przypadku gdy właściwy organ wysyłki uważa, że zgłoszenia dokonano prawidłowo w sposób określony w art. 5 ust. 5, informuje o tym zgłaszającego oraz inne zainteresowane właściwe organy jak najszybciej, ale nie później niż 10 dni roboczych po przedłożeniu prawidłowo dokonanego zgłoszenia, lub w terminie siedmiu dni roboczych od upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, lub, w stosownych przypadkach, w ust. 4.

7. W przypadku gdy właściwy organ miejsca przeznaczenia lub którykolwiek właściwy organ tranzytu uważa, że wymagane są informacje i dokumenty zgodnie z art. 5 ust. 3 lub dodatkowe informacje i dokumenty zgodnie z art. 5 ust. 4, wzywa zgłaszającego jak najszybciej, ale nie później niż 10 dni roboczych po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 6, do przekazania tych informacji i dokumentów oraz informuje o tym wezwaniu pozostałe właściwe organy.

8. Zgłaszający przekazuje informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 7, jak najszybciej, ale nie później niż 10 dni roboczych po otrzymaniu wezwania od zainteresowanego właściwego organu.

Na wniosek zgłaszającego zainteresowany właściwy organ może przedłużyć termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, o rozsądny okres, jeżeli zgłaszający przedstawi uzasadnione wyjaśnienie, dlaczego takie przedłużenie jest konieczne, aby móc przekazać wymagane informacje i dokumenty.

9. W przypadku gdy właściwy organ miejsca przeznaczenia lub właściwy organ tranzytu uważa, że nadal wymagane są informacje i dokumenty na podstawie art. 5 ust. 3 lub dodatkowe informacje i dokumenty na podstawie art. 5 ust. 4, zainteresowany właściwy organ może jak najszybciej, ale nie później niż siedem dni roboczych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, skierować maksymalnie dwa dodatkowe wezwania do przekazania informacji i dokumentów przez zgłaszającego zgodnie z ust. 7. Ust. 8 stosuje się odpowiednio do każdego takiego wezwania.

10. Właściwy organ miejsca przeznaczenia lub którykolwiek właściwy organ tranzytu może zadecydować, że zgłoszenie jest nieważne i nie będzie dalej rozpatrywane, jeżeli przekazane informacje i dokumenty nie są wystarczające lub w przypadku gdy zgłaszający nie przekazał żadnych informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, lub w przypadku gdy skierowano pierwsze wezwanie zgodnie z ust. 9, w terminie, o którym mowa w tym ustępie.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia lub którykolwiek właściwy organ tranzytu podejmuje decyzję, że zgłoszenie jest nieważne i nie będzie dalej rozpatrywane, jeżeli informacje i dokumenty przekazane na ostateczne wezwanie skierowane zgodnie z ust. 8 nie są wystarczające lub w przypadku gdy zgłaszający nie przekazał żadnych informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia lub którykolwiek właściwy organ tranzytu informuje zgłaszającego oraz pozostałe zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji na podstawie niniejszego ustępu jak najszybciej, ale nie później niż siedem dni roboczych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 8 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 9.

11. Właściwy organ miejsca przeznaczenia lub właściwy organ tranzytu informuje zgłaszającego oraz pozostałe zainteresowane właściwe organy, że jest przekonany, że zgłoszenie wypełniono prawidłowo, jak najszybciej, ale nie później niż w terminie trzech dni roboczych po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 6, lub że jest przekonany, że otrzymał wystarczające informacje i dokumenty, jak najszybciej, ale nie później niż trzy dni robocze po przekazaniu przez zgłaszającego wymaganych informacji i dokumentów zgodnie z ust. 8 dniami z planem, koszty magazynowania na podstawie art. 22 ust. 9, po oraz, w stosownych przypadkach, ust. 9.

12. W przypadku gdy zgłoszenie wypełniono prawidłowo, zgodnie z art. 5 ust. 6, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w ust. 11, właściwy organ miejsca przeznaczenia natychmiast informuje zgłaszającego oraz każdy właściwy organ wysyłki oraz każdy zainteresowany właściwy organ tranzytu.

13. W przypadku gdy w terminie 30 dni roboczych od dnia następującego po dniu przedłożenia zgłoszenia lub przekazania informacji i dokumentów zgodnie z ust. 3 lub 4 właściwy organ wysyłki nie podjął działań zgodnie z ust. 1, 5 lub 6, udziela zgłaszającemu na jego żądanie uzasadnionych wyjaśnień.

W przypadku gdy w terminie 30 dni roboczych od upływu terminu, o którym mowa w ust. 7, lub od przekazania informacji i dokumentów zgodnie z ust. 8 lub 9, właściwy organ miejsca przeznaczenia lub którykolwiek właściwy organ tranzytu nie podjął działań zgodnie z ust. 7 lub ust. 9, 10, 11 lub 12, udziela zgłaszającemu na jego żądanie uzasadnionych wyjaśnień.

Artykuł 9

Zgoda właściwych organów oraz terminy dla przemieszczania, odzysku lub unieszkodliwienia

1. Właściwe organy miejsca przeznaczenia, wysyłki i tranzytu podejmują – w terminie 30 dni od dnia, w którym zgłaszający został poinformowany zgodnie z art. 8 ust. 12 o prawidłowym wypełnieniu zgłoszenia – jedną z następujących decyzji dotyczących przemieszczania, które muszą być należycie uzasadnione:

- a) decyzję o wyrażeniu bezwarunkowej zgody;
- b) decyzję o wyrażeniu zgody z określonymi warunkami zgodnie z art. 10;
- c) decyzję o wniesieniu sprzeciwu zgodnie z art. 12;
- d) decyzję o niewyrażeniu zgody, w przypadku gdy nie spełniono warunków, o których mowa w art. 11.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego właściwy organ wysyłki może podjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym lit. c) lub d), po otrzymaniu zgłoszenia i przed uznaniem go za prawidłowo dokonane, jeżeli jest oczywiste, że warunki określone w art. 11 nie zostały spełnione lub że istnieją podstawy do wniesienia sprzeciwu zgodnie z art. 12.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego zainteresowany właściwy organ może podjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym lit. c) lub d) przed dniem, w którym zgłaszający został poinformowany zgodnie z art. 8 ust. 12, po prawidłowym dokonaniu zgłoszenia, jak określono w art. 5 ust. 5.

W przypadku gdy nie wniesiono sprzeciwu w terminie 30 dni, o którym mowa w akapicie pierwszym, można domniemywać, że właściwe organy tranzytu wydały milczącą zgodę.

2. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, tranzytu informują zgłaszającego o swojej decyzji i jej uzasadnieniu w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, oraz informują o tej decyzji pozostałe zainteresowane właściwe organy. Właściwy organ natychmiast informuje zgłaszającego oraz pozostałe zainteresowane właściwe organy o decyzjach podjętych zgodnie z ust. 1 akapity drugi i trzeci.

Milcząca zgoda, o której mowa w ust. 1 akapit czwarty, jest ważna przez okres wskazany w pisemnej zgodzie udzielonej zgodnie z akapitem pierwszym przez właściwy organ miejsca przeznaczenia.

W przypadku gdy w terminie 30 dni od dnia poinformowania zgłaszającego, właściwego organu wysyłki lub zainteresowanego właściwego organu tranzytu zgodnie z art. 8 ust. 12, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nie podjął decyzji zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy, udziela zgłaszającemu na jego żądanie uzasadnionych wyjaśnień.

3. Jeżeli zgłaszający przedkłada zgodnie z art. 5 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 13 zgłoszenie dotyczące przemieszczania tego samego rodzaju odpadów z tego samego miejsca w państwie wysyłki do tego samego odbiorcy i tej samej instalacji oraz, w stosownych przypadkach, przez te same państwa tranzytu, jak w przypadku zgłoszenia, na które już wyrażono zgodę, zainteresowane właściwe organy uwzględniają wszelkie informacje uprzednio przedłożone zgodnie z art. 5 ust. 2, 3 i 4 lub art. 13 ust. 2 i 3 oraz podejmują decyzję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w możliwie najkrótszym terminie.

4. Pisemna zgoda na przemieszczanie traci ważność po upływie najwcześniejszego z okresów ważności wskazanych przez zainteresowane właściwe organy. Nie może ona obejmować okresu dłuższego niż rok.

5. Przemieszczanie następuje dopiero po spełnieniu wymogów określonych w art. 16 ust. 1 i 2 oraz w okresie ważności milczących lub pisemnych zgód wyrażonych przez wszystkie zainteresowane właściwe organy zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. Odpady muszą zostać przyjęte przez instalację odzysku lub unieszkodliwiania przed końcem okresu ważności milczącej lub pisemnej zgody wyrażonej przez wszystkie zainteresowane właściwe organy.

6. Odzysk lub unieszkodliwienie odpadów związane z przemieszczaniem muszą zostać zrealizowane w terminie roku po przyjęciu odpadów przez instalację, która poddaje odzyskowi lub unieszkodliwianiu odpady, chyba że zainteresowane właściwe organy wyznaczyły krótszy termin w swojej decyzji.
7. Zainteresowane właściwe organy cofają milcząco lub pisemną zgodę, na wniosek zgłaszającego lub w przypadku uzyskania przez nie którejkolwiek z poniższych informacji:
- a) skład odpadów jest niezgodny z określonym w zgłoszeniu;
 - b) nie spełniono warunków nałożonych na przemieszczanie;
 - c) odpady nie zostały poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu zgodnie z zezwoleniem wydanym dla instalacji, w której prowadzi się odzysk lub unieszkodliwianie;
 - d) odpady mają zostać lub zostały przemieszczone, poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w sposób niezgodny z informacjami dostarczonymi w dokumencie zgłoszenia i przesyłania, lub załączonymi do nich;
 - e) gwarancja finansowa wygasła;
 - f) umowa została rozwiązana.
8. Zainteresowany właściwy organ informuje zgłaszającego, pozostałe zainteresowane właściwe organy oraz odbiorcę o wszelkich przypadkach wycofania zgody, w tym o powodach takiego wycofania.
9. W przypadku wycofania zgody przez którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu nie zezwala się, w stosownych przypadkach, na kontynuację przemieszczania lub przetwarzania odpadów i stosuje się odpowiednio art. 22 lub 25.

Artykuł 10

Warunki zgody na przemieszczanie

1. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, określić warunki swojej zgody na zgłoszone przemieszczanie. Warunki takie muszą być należycie uzasadnione i mogą opierać się na jednym lub większej liczbie warunków wymienionych w art. 11 lub na jednej lub większej liczbie podstaw wymienionych w art. 12.
2. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą także, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, określić warunki transportu odpadów przez obszar podlegający ich jurysdykcji krajowej. Warunki takie nie mogą być bardziej rygorystyczne niż te określone w odniesieniu do transportu odpadów odbywającego się w całości na obszarze podlegającym ich jurysdykcji krajowej oraz muszą należycie uwzględniać obowiązujące umowy, w szczególności odpowiednie umowy międzynarodowe.
3. Właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą również, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, określić warunek, że ich zgoda zostanie uznana za wycofaną, jeżeli gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie nie będzie stosowane najpóźniej w momencie wypełnienia dokumentu przesyłania zgodnie z art. 16 ust. 2, zgodnie z wymogiem art. 7 ust. 3.
4. Właściwy organ określa odpowiednie warunki w dokumencie zgłoszenia lub załącza je do takiego dokumentu.
5. Właściwy organ miejsca przeznaczenia może również, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, określić warunek, zgodnie z którym instalacja przyjmująca odpady zobowiązana jest do prowadzenia przez okres ważności zgłoszenia stałego rejestru otrzymanych i wysłanych odpadów lub ilości odpadów i związanych z nimi operacji odzysku lub operacji unieszkodliwiania określonych w zgłoszeniu. Rejestr ten musi być podpisany przez osobę prawnie odpowiedzialną za instalację oraz przedłożony właściwemu organowi miejsca przeznaczenia w terminie miesiąca od realizacji zgłoszonej operacji odzysku lub operacji unieszkodliwiania.

Artykuł 11

Warunki przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia

1. W przypadku przedłożenia zgłoszenia dotyczącego przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia zgodnie z art. 5 właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie udzielają zgody na takie przemieszczanie w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, o ile nie spełniono wszystkich poniższych warunków:

a) zgłaszający wykazał, że:

(i) odpadów nie można odzyskać w wykonalny pod względem technicznym i opłacalny ekonomicznie sposób lub muszą być one unieszkodliwione ze względu na zobowiązania prawne przewidziane w prawie Unii lub prawie międzynarodowym;

(ii) odpadów nie można unieszkodliwić w wykonalny pod względem technicznym i opłacalny ekonomicznie sposób w państwie, w którym je wytworzono;

(iii) planowane przemieszczanie lub unieszkodliwienie jest zgodne z hierarchią postępowania z odpadami oraz zasadami bliskości i samowystarczalności, jak określono w dyrektywie 2008/98/WE, a gospodarowanie powiązаныmi odpadami odbywa się w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59;

b) zainteresowane właściwe organy nie posiadają informacji, że zgłaszający lub odbiorca został skazany za dokonanie nielegalnego przemieszczania lub jakiegokolwiek innego czynu niezgodny z prawem w zakresie ochrony środowiska lub zdrowia ludzkiego w okresie 5 lat przed przedłożeniem zgłoszenia;

c) zainteresowane właściwe organy nie posiadają informacji, że w okresie 5 lat przed przedłożeniem zgłoszenia zgłaszający lub instalacja wielokrotnie nie przestrzegali art. 15 i 16 w związku z wcześniejszymi przemieszczeniami;

d) państwo członkowskie przeznaczenia nie skorzystało ze swojego prawa zgodnie z art. 4 ust. 1 konwencji bazylejskiej do zakazania przywozu odpadów niebezpiecznych lub opadów wymienionych w załączniku II do tej konwencji;

e) planowane przemieszczanie i unieszkodliwienie jest zgodne z przepisami krajowymi w zakresie ochrony środowiska, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub ochrony zdrowia w państwie członkowskim, w którym właściwy organ ma siedzibę;

f) planowane przemieszczanie lub unieszkodliwienie nie jest sprzeczne z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji międzynarodowych zawartych przez dane państwo lub państwa członkowskie lub Unię;

g) odpady zostaną przetworzone zgodnie z prawnie wiążącymi normami ochrony środowiska dotyczącymi unieszkodliwiania w prawie Unii lub ustanowionymi w planach gospodarki odpadami sporządzonych zgodnie z art. 28 dyrektywy 2008/98/WE, a jeżeli dana instalacja jest objęta dyrektywą 2010/75/UE, musi ona stosować najlepsze dostępne techniki zdefiniowane w art. 3 pkt 10 tej dyrektywy, zgodnie z warunkami pozwolenia dla danej instalacji;

h) odpady nie są zmieszane z odpadami komunalnymi pochodzącymi z gospodarstw domowych lub od innych wytwórców odpadów, lub z obydwu tych źródeł, ani nie są zmieszane z odpadami komunalnymi poddany procesowi przetwarzania, który nie zmienił w sposób znaczący ich właściwości.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a), w przypadku gdy zgłaszający wykaże, że dane odpady produkowane są w państwie członkowskim wysyłki w tak małej ilości rocznie, że zapewnienie nowych specjalistycznych instalacji unieszkodliwiania w tym państwie członkowskim nie byłoby ekonomicznie opłacalne, warunki określone w ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i (iii) nie mają zastosowania.

3. W przypadku gdy właściwy organ tranzytu udziela zgody na przemieszczanie zgodnie z art. 9 ust. 1, bierze się pod uwagę wyłącznie warunki określone w ust. 1 lit. b), c), e) i f) niniejszego artykułu.

4. Informacje o zgodach wydanych przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 podaje się w sprawozdaniu zgodnie z art. 73. Komisja informuje wszystkie państwa członkowskie o takich zgodach wydanych w poprzednim roku kalendarzowym.

5. Do dnia 21 maja 2027 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający szczegółowe kryteria jednolitego stosowania warunków określonych w ust. 1 lit. a), aby określić, w jaki sposób zgłaszający mają wykazać – a właściwe organy mają ocenić – wykonalność techniczną i opłacalność ekonomiczną, o których mowa w lit. a) pkt (i) i (ii) tego ustępu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

Artykuł 12

Sprzeciw wobec przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku

1. W przypadku przedłożenia zgłoszenia dotyczącego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku zgodnie z art. 5 właściwe organy miejsca przeznaczenia i wysyłki mogą, w terminie 30 dni, o którym mowa w art. 9 ust. 1, wnieść uzasadniony sprzeciw wobec przemieszczania oparty na przynajmniej jednej z następujących podstaw:

- a) przemieszczanie lub odzysk byłyby niezgodne z dyrektywą 2008/98/WE;
- b) dane odpady nie zostaną przetworzone zgodnie z planami gospodarki odpadami lub programami zapobiegania powstawaniu odpadów sporządzonymi przez, odpowiednio, państwo wysyłki lub państwo przeznaczenia, zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE;
- c) przemieszczanie lub odzysk byłyby niezgodne z przepisami krajowymi w zakresie ochrony środowiska, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub ochrony zdrowia i dotyczącymi działań podejmowanych w państwie właściwego organu wnoszącego sprzeciw;
- d) przemieszczanie lub odzysk byłyby niezgodne z przepisami krajowymi w państwie wysyłki w zakresie odzysku odpadów oraz odzysku lub unieszkodliwiania odpadów resztkowych wytworzonych w wyniku odzysku danych odpadów, w tym w przypadku gdy przemieszczanie obejmowałoby odpady przeznaczone do odzysku w instalacji stosującej niższe normy przetwarzania konkretnych odpadów niż w państwie wysyłki, przy poszanowaniu potrzeby zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, chyba że:
 - (i) istnieją odpowiednie przepisy Unii, w szczególności dotyczące odpadów, a w prawie krajowym wdrażającym takie przepisy Unii określono wymogi co najmniej równie rygorystyczne jak te, które zawarte są w takich przepisach Unii;
 - (ii) odzysk oraz odzysk lub unieszkodliwianie odpadów resztkowych wytworzonych w wyniku odzysku danych odpadów w państwie przeznaczenia prowadzi się na warunkach uważanych za równoważne z tymi, jakie określono w przepisach krajowych państwa wysyłki;
 - (iii) przepisy krajowe państwa wysyłki, inne niż objęte zakresem stosowania ppkt (i), nie zostały zgłoszone zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴¹⁾ w przypadkach, w których jest to wymagane na podstawie tej dyrektywy;
- e) ograniczanie wchodzących przemieszczeń odpadów przeznaczonych do operacji odzysku innych niż recykling i przygotowanie do ponownego użycia jest konieczne, aby zapewnić państwu członkowskiemu możliwość ochrony jego systemu gospodarowania odpadami, w przypadku gdy oczekuje się, na podstawie dostępnych informacji, że przemieszczenia takie doprowadziłyby do tego, że krajowe odpady musiałyby być unieszkodliwiane lub przetwarzane w sposób niezgodny z planami gospodarki odpadami tego państwa;
- f) zainteresowane właściwe organy nie posiadają informacji, że zgłaszający lub odbiorca został skazany za dokonanie nielegalnego przemieszczania lub jakiegokolwiek inny czyn niezgodny z prawem w zakresie ochrony środowiska lub zdrowia ludzkiego w okresie 5 lat przed przedłożeniem zgłoszenia;
- g) zainteresowane właściwe organy nie posiadają informacji, że w okresie 5 lat przed przedłożeniem zgłoszenia zgłaszający lub instalacja wielokrotnie nie przestrzegali art. 15 i 16 w związku z wcześniejszymi przemieszczeniami;

⁽⁴¹⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

- h) przemieszczanie lub odzysk jest sprzeczne z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji międzynarodowych zawartych przez dane państwo lub państwa członkowskie lub przez Unię;
 - i) stosunek odpadów odzyskiwalnych i nieodzyskiwalnych, wartość szacunkowa uzyskanych w wyniku odzysku surowców lub koszt odzysku i koszt unieszkodliwienia części nieodzyskiwalnej odpadów nie uzasadniają odzysku ze względów ekonomicznych lub środowiskowych;
 - j) odpady przeznaczone są do unieszkodliwienia, a nie do odzysku;
 - k) odpady nie zostaną przetworzone zgodnie z prawnie wiążącymi normami ochrony środowiska dotyczącymi operacji odzysku lub zgodnie z zobowiązaniami w zakresie odzysku lub recyklingu ustanowionymi w aktach ustawodawczych Unii, lub odpady zostaną przetworzone w instalacji objętej dyrektywą 2010/75/UE, która nie stosuje jednak najlepszych dostępnych technik zdefiniowanych w art. 3 pkt 10 tej dyrektywy.
2. Właściwe organy tranzytu mogą – w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1 – wnieść uzasadniony sprzeciw wobec przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku. Każdy taki sprzeciw musi opierać się wyłącznie na podstawach określonych w ust. 1 lit. c), f), g) i h).
3. W przypadku gdy w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy uznają, że przyczyny wniesienia przez nie sprzeciwu zostały usunięte, natychmiast informują o tym zgłaszającego.
4. W przypadku gdy przyczyny wniesienia sprzeciwu nie zostały usunięte w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenie przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku traci ważność. W przypadku gdy zgłaszający nadal zamierza dokonać przemieszczenia, przedkłada się nowe zgłoszenie, chyba że wszystkie zainteresowane właściwe organy i zgłaszający uzgodnią inaczej.
5. O sprzeciwach wniesionych przez właściwe organy w oparciu o podstawy określone w ust. 1 lit. d) i e) niniejszego artykułu oraz o powodach tych sprzeciwów informuje się Komisję zgodnie z art. 73.
6. Zgodnie z art. 9 ust. 2 właściwe organy informują zgłaszającego o powodach ich wniesienia sprzeciwu wobec danego przemieszczania.
7. Państwa członkowskie wysyłki informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o przepisach krajowych, na których mogą opierać się sprzeciwy zgłaszane przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 lit. d), wskazując, do jakich rodzajów odpadów i operacji odzysku, a także odzysku lub unieszkodliwiania odpadów resztkowych wytworzonych w wyniku odzysku danych odpadów sprzeciwy te mają zastosowanie, przed powołaniem się na takie przepisy krajowe jako podstawę zgłaszania uzasadnionych sprzeciwów.

Państwa członkowskie przeznaczenia informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o decyzjach lub przepisach krajowych, na których mogą opierać się sprzeciwy wnoszone przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 lit. e), wskazując, do jakich rodzajów odpadów i operacji odzysku sprzeciwy te mają zastosowanie, przed powołaniem się na takie przepisy krajowe jako podstawę wnoszenia uzasadnionych sprzeciwów.

Artykuł 13

Zgłoszenie ogólne

1. Zgłaszający może przedłożyć zgłoszenie ogólne obejmujące większą liczbę przemieszczeń, o ile wszystkie poniższe wymogi zostały spełnione:
- a) odpady będące przedmiotem poszczególnych przemieszczeń, zidentyfikowane zgodnie z art. 5 ust. 10, mają zasadniczo podobne właściwości fizyczne i chemiczne;
 - b) odpady będące przedmiotem poszczególnych przemieszczeń przemieszczane są do tego samego odbiorcy i do tej samej instalacji;
 - c) ewentualne państwa tranzytu są takie same, informacja o przebiegu trasy poszczególnych przemieszczeń jest podana w dokumencie zgłoszenia lub załączona do niego, a miejsce, z którego rozpoczyna się przemieszczanie, jest takie samo.

2. Zgłaszający może wskazać w załączniku do dokumentu zgłoszenia jeden lub większą liczbę możliwych alternatywnych przebiegów trasy. Dokument przesyłania wypełniony zgodnie z art. 16 ust. 2 musi zawierać informacje dotyczące przebiegu trasy wskazanego w dokumencie zgłoszenia, z którego należy skorzystać, a także dotyczące wszelkich alternatywnych przebiegów trasy, z których należy skorzystać w przypadku nieprzewidzianych okoliczności i które wskazano w dokumencie zgłoszenia.

3. Zainteresowane właściwe organy mogą uzależnić swoją zgodę na skorzystanie ze zgłoszenia ogólnego od późniejszego przekazania im dodatkowych informacji i dokumentów zgodnie z art. 5 ust. 3–6.

Artykuł 14

Instalacje odzysku objęte zezwoleniem wstępnym

1. Osoba prawna lub fizyczna będąca właścicielem instalacji odzysku lub sprawująca kontrolę nad taką instalacją może złożyć wniosek o objęcie tej instalacji zezwoleniem wstępnym do właściwego organu, którego jurysdykcji podlega dana instalacja, wyznaczonego zgodnie z art. 75.

Instalacje, które prowadzą jedynie operację R13, nie kwalifikują się do złożenia wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać następujące informacje:

a) nazwę, numer rejestracji i adres instalacji odzysku;

b) kopie zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów wydanych dla instalacji odzysku zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/98/WE, a także – w stosownych przypadkach – kopie norm lub certyfikatów, z którymi zgodna jest dana instalacja;

c) opis technologii zastosowanej w celu zapewnienia racjonalnego ekologicznie odzysku odpadów w instalacji odzysku, której dotyczy wnioski o zezwolenie wstępne, w tym technologii zaprojektowanej w celu osiągnięcia oszczędności energii lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych związanych z działalnością instalacji;

d) kod lub kody R, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE, dla operacji odzysku, w odniesieniu do których wnioskuje się o zezwolenie wstępne;

e) określenie i skład chemiczny odpadów, ich właściwości fizyczne oraz kod identyfikacyjny lub kody identyfikacyjne odpadów dla odpadów, w odniesieniu do których wnioskuje się o zezwolenie wstępne, wymienionych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;

f) łączną ilość każdego rodzaju odpadów, w odniesieniu do których wnioskuje się o zezwolenie wstępne, w zestawieniu ze zdolnością przetwarzania, której dotyczy zezwolenie na przetwarzanie odpadów danej instalacji zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/98/WE;

g) ilość odpadów resztkowych wytworzonych w wyniku odzysku odpadów w stosunku do ilości odzyskanego materiału oraz planowaną metodę odzysku lub unieszkodliwiania odpadów resztkowych;

h) rejestr działalności instalacji powiązanej z odzyskiem odpadów, w stosownych przypadkach zawierający w szczególności informacje dotyczące ilości i rodzajów odpadów przetwarzanych w ciągu ostatnich trzech lat;

i) dowód lub zaświadczenie potwierdzające, że osoba prawna lub fizyczna będąca właścicielem instalacji lub sprawująca nad nią kontrolę nie została skazana za dokonanie nielegalnego przemieszczania lub jakiegokolwiek inny czyn niezgodny z prawem w zakresie gospodarowania odpadami w okresie 5 lat przed złożeniem wniosku, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do informacji, które mają być zawarte we wniosku.

4. Procedura, o której mowa w ust. 5–10 niniejszego artykułu, ma zastosowanie do zezwolenia wstępnego dla instalacji, w odniesieniu do której złożono wniosek zgodnie z ust. 1.

5. W terminie 55 dni po dniu otrzymania wniosku złożonego zgodnie z ust. 1 i zawierającego informacje, o których mowa w ust. 2, właściwy organ poddaje go ocenie i podejmuje decyzję dotyczącą jego zatwierdzenia.

6. W przypadku gdy osoba prawna lub fizyczna, o której mowa w ust. 1, przekazała wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2, właściwy organ zatwierdza wniosek i wydaje zezwolenie wstępne dla danej instalacji. Zezwolenie wstępne może obejmować warunki dotyczące okresu obowiązywania zezwolenia wstępnego, rodzajów i ilości odpadów objętych zezwoleniem wstępnym, stosowanej technologii lub inne warunki niezbędne do zapewnienia gospodarowania odpadami w racjonalny ekologicznie sposób.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 właściwy organ może odmówić zatwierdzenia wniosku o wydanie zezwolenia wstępnego, jeżeli nie jest przekonany, że wydanie zezwolenia wstępnego zapewni, aby gospodarowanie odpadami odbywało się zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami i innymi wymogami określonymi w dyrektywie 2008/98/WE lub, w stosownych przypadkach, aby najlepsze dostępne techniki stosowane były zgodnie z konkluzjami ustanowionymi na podstawie dyrektywy 2010/75/UE.

8. Decyzję o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosku o wydanie zezwolenia wstępnego przekazuje się osobie prawnej lub fizycznej, która złożyła ten wniosek, niezwłocznie po jej podjęciu przez właściwy organ, i decyzja ta musi zostać należycie uzasadniona.

9. O ile w decyzji zatwierdzającej wniosek o wydanie zezwolenia wstępnego nie przewidziano inaczej, zezwolenie wstępne dla instalacji odzysku jest ważne przez dziesięć lat. W tym okresie właściwy organ przeprowadza co najmniej jedną inspekcję zgodnie z art. 60. W razie potrzeby przeprowadza się dodatkowe inspekcje na podstawie podejścia opartego na ocenie ryzyka, o którym mowa w art. 62.

10. Właściwy organ może w dowolnej chwili cofnąć zezwolenie wstępne instalacji odzysku, jeżeli dostępne będą informacje wskazujące, że informacje przekazane zgodnie z ust. 2 są nieprawdziwe lub że warunki określone w ust. 6 nie są już spełniane. Decyzja o cofnięciu zezwolenia wstępnego musi być należycie uzasadniona i zostać przekazana danej instalacji.

11. Osoba prawna lub fizyczna, o której mowa w ust. 1, natychmiast informuje zainteresowany właściwy organ o wszelkich zmianach w informacjach przekazanych zgodnie z ust. 2. Zainteresowany właściwy organ w należyty sposób ocenia te zmiany i w razie potrzeby aktualizuje lub wycofuje zezwolenie wstępne.

12. W przypadku zgłoszenia ogólnego przedłożonego na podstawie art. 13 dotyczącego przemieszczeń przeznaczonych dla instalacji objętej zezwoleniem wstępnym, okres ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 4, przedłuża się do trzech lat.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego zainteresowane właściwe organy mogą w należycie uzasadnionych przypadkach podjąć decyzję o przedłużeniu okresu ważności na okres krótszy niż 3 lata.

13. Właściwe organy, które wydały zezwolenie wstępne dla instalacji zgodnie z niniejszym artykułem, przekazują Komisji oraz, w stosownych przypadkach, Sekretariatowi OECD następujące informacje, korzystając z formularza określonego w załączniku VI:

- a) nazwę, numer rejestracji i adres instalacji odzysku;
- b) opis stosowanej technologii oraz kod lub kody R, zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2008/98/WE;
- c) kod identyfikacyjny lub kody identyfikacyjne odpadów w odniesieniu do odpadów, do których zastosowanie ma zezwolenie wstępne;
- d) łączną ilość objętą zezwoleniem wstępnym;
- e) okres ważności zezwolenia wstępnego;
- f) wszelkie zmiany w zezwoleniu wstępnym;
- g) wszelkie zmiany zgłaszanych danych;
- h) każde cofnięcie zezwolenia wstępnego.

14. Na zasadzie odstępstwa od art. 9, 10 i 12, wydanie zgody na podstawie art. 9 ust. 1, nałożenie warunków zgodnie z art. 10 lub wniesienie sprzeciwu zgodnie z art. 12 przez wszystkie zainteresowane właściwe organy w odniesieniu do zgłoszenia dotyczącego przemieszczania przeznaczonego dla instalacji objętej zezwoleniem wstępnym musi nastąpić w terminie siedmiu dni roboczych po dniu poinformowania zgłaszającego zgodnie z art. 8 ust. 12, że zgłoszenie wypełniono prawidłowo.

15. Jeżeli co najmniej jeden właściwy organ zamierza wezwać do przekazania dodatkowych informacji zgodnie z art. 8 ust. 2, 4, 7 lub 9 w odniesieniu do zgłoszenia dotyczącego przemieszczeń przeznaczonych dla instalacji objętej zezwoleniem wstępnym, terminy, o których mowa w tych ustępach, a także terminy, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 8 ulegają skróceniu do:

a) pięciu dni roboczych w przypadku art. 8 ust. 2, 3, 7 i 8; oraz

b) trzech dni roboczych w przypadku art. 8 ust. 4 i 9.

16. Niezależnie od ust. 14 zainteresowany właściwy organ może zadecydować o przedłużeniu terminu w celu uzyskania od zgłaszającego dalszych informacji lub dokumentów.

W takich przypadkach ten właściwy organ, w terminie siedmiu dni roboczych od dnia poinformowania zgłaszającego zgodnie z art. 8 ust. 12, że zgłoszenie zostało wypełnione prawidłowo, informuje zgłaszającego oraz pozostałe zainteresowane właściwe organy.

Łączny okres konieczny do podjęcia jednej z decyzji, o których mowa w art. 9 ust. 1, nie może przekroczyć 30 dni od dnia, w którym poinformowano zgłaszającego zgodnie z art. 8 ust. 12, że zgłoszenie zostało wypełnione prawidłowo.

Artykuł 15

Przepisy dodatkowe dotyczące przejściowego odzysku i przejściowego unieszkodliwiania

1. W przypadku gdy przemieszczanie przeznaczone jest do przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, w dokumencie zgłoszenia – w uzupełnieniu do początkowego przejściowego odzysku lub początkowego przejściowego unieszkodliwiania – wskazuje się również wszystkie instalacje, w których przewidziany jest dalszy przejściowy lub ostateczny odzysk lub dalsze przejściowe lub ostateczne unieszkodliwianie.

2. Właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia wydają zgodę na przemieszczanie odpadów przeznaczonych do operacji przejściowego odzysku lub operacji przejściowego unieszkodliwiania wyłącznie w przypadku, gdy uznają, że warunki określone w art. 11 są spełnione, lub gdy nie mają żadnych podstaw do wniesienia sprzeciwu zgodnie z art. 12 wobec przemieszczania lub przemieszczeń do instalacji prowadzących jakiegokolwiek dalszy przejściowy lub ostateczny odzysk lub dalsze przejściowe lub ostateczne unieszkodliwianie.

3. Instalacja, w której prowadzi się operację przejściowego odzysku lub operację przejściowego unieszkodliwiania, przekazuje zgłaszającemu oraz zainteresowanym właściwym organom, w terminie dwóch dni roboczych od przyjęcia odpadów, potwierdzenie przyjęcia odpadów. Potwierdzenie to dostarcza się w dokumencie przesyłania lub załącza do niego.

4. Najszybciej jak to możliwe, ale nie później niż w terminie 30 dni po realizacji operacji przejściowego odzysku lub operacji przejściowego unieszkodliwiania oraz nie później niż w terminie roku po przyjęciu odpadów, lub w krótszym terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 6, instalacja, w której prowadzi się tę operację, przekazuje zgłaszającemu i zainteresowanym właściwym organom, na swoją odpowiedzialność, zaświadczenie potwierdzające, że dana operacja została zrealizowana. Zaświadczenie to dostarcza się w dokumencie przesyłania lub załącza do niego.

5. W przypadku gdy instalacja odzysku lub unieszkodliwiania, w której prowadzi się operację przejściowego odzysku lub operację przejściowego unieszkodliwiania, dostarczy odpady w celu poddania ich jakimkolwiek operacjom dalszego przejściowego lub ostatecznego odzysku lub operacjom dalszego przejściowego lub ostatecznego unieszkodliwiania do instalacji znajdującej się w państwie przeznaczenia, musi ona, najszybciej jak to możliwe, ale nie później niż w terminie roku po dostarczeniu odpadów, lub w krótszym terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 6, uzyskać zaświadczenie z tej instalacji, że operacja dalszego przejściowego lub ostatecznego odzysku oraz przejściowego lub ostatecznego unieszkodliwiania została zrealizowana.

Instalacja, w której prowadzi się operację przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, o których mowa w ust. 3, niezwłocznie przekazuje odpowiednie zaświadczenia zgłaszającemu oraz zainteresowanym właściwym organom, określając przemieszczania, których dotyczą zaświadczenia.

6. Aby zapewnić spójność treści zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy, w całej Unii Komisja, w odpowiednim czasie przed przyjęciem aktu wykonawczego na podstawie art. 27 ust. 5, a najpóźniej do dnia 21 maja 2025 r., przyjmie akt delegowany uzupełniający niniejszy artykuł, w którym określi informacje, które mają być zawarte w takim zaświadczeniu. Ten akt delegowany przyjmuje się zgodnie z art. 80.

7. W przypadku gdy dostarczenie, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, odbywa się do instalacji znajdującej się w początkowym państwie wysyłki lub w innym państwie członkowskim oraz dotyczy przemieszczeń odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, wymagane jest nowe zgłoszenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
8. W przypadku gdy dostarczenie, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, odbywa się do instalacji znajdującej się w państwie trzecim oraz dotyczy przemieszczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, wymagane jest nowe zgłoszenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a przepisy dotyczące zainteresowanych właściwych organów stosuje się również do początkowego właściwego organu początkowego państwa wysyłki.

Artykuł 16

Wymogi mające zastosowanie po uzyskaniu zgody na przemieszczanie

1. Po udzieleniu przez zainteresowane właściwe organy zgody na zgłoszone przemieszczanie, wszystkie uczestniczące w nim przedsiębiorstwa wypełniają dokument przesyłania lub – w przypadku zgłoszenia ogólnego – dokumenty przesyłania we wskazanych punktach. Zapewniają one, aby informacje w dokumencie przesyłania były udostępniane drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 27, w tym podczas transportu odpadów, pozostałym osobom fizycznym i prawnym uczestniczącym w przemieszczaniu, zainteresowanym właściwym organom oraz organom przeprowadzającym inspekcje.
2. Po otrzymaniu przez zgłaszającego pisemnej zgody od właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu lub gdy może on domniemywać, że właściwy organ tranzytu udzielił mu milczącej zgody, zgłaszający wpisuje faktyczną datę przemieszczania oraz wypełnia w możliwym zakresie dokument przesyłania, zgodnie z instrukcjami wypełniania dokumentu zgłoszenia i dokumentu przesyłania w załącznikach IA i IB, zgodnie z załącznikiem IC, oraz przekazuje ten dokument zainteresowanym właściwym organom oraz pozostałym osobom fizycznym i prawnym uczestniczącym w przemieszczaniu przynajmniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem przemieszczania. Informacje dotyczące faktycznej ilości odpadów, przewoźnika lub przewoźników oraz, w stosownych przypadkach, numeru identyfikacyjnego kontenera można jednak przekazać najpóźniej przed rozpoczęciem przemieszczania.
3. Zgłaszający zapewnia, aby – w uzupełnieniu do udostępnienia dokumentu przesyłania zgodnie z ust. 1 – dokument zgłoszenia zawierający zgody zainteresowanych właściwych organów i nałożone przez nie warunki był udostępniany drogą elektroniczną, w tym podczas transportu odpadów, zainteresowanym właściwym organom oraz organom przeprowadzającym inspekcje.
4. W przypadku gdy dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3, nie mogą zostać udostępnione online podczas transportu odpadów, zgłaszający i przewoźnik lub przewoźnicy zapewniają dostępność tych dokumentów w inny sposób w pojeździe transportowym. W takich przypadkach zgłaszający zapewnia, aby wszelkie zmiany lub uzupełnienia dokumentów podczas transportu odpadów były przekazywane za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 27.
5. Instalacja musi przekazać zgłaszającemu i zainteresowanym właściwym organom potwierdzenie przyjęcia odpadów, w terminie dwóch dni roboczych od ich przyjęcia. Potwierdzenie to dostarcza się w dokumencie przesyłania lub załącza do niego.
6. Instalacja, w której prowadzi się operację ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwiania, przekazuje, na swoją odpowiedzialność, zaświadczenie, że dana operacja ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwiania została zrealizowana, najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie 30 dni po realizacji tej operacji oraz nie później niż w terminie roku po przyjęciu odpadów, lub w krótszym terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 6.
7. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 6, przekazuje się zgłaszającemu oraz zainteresowanym właściwym organom.

Artykuł 17

Zmiany po uzyskaniu zgody

1. Jeżeli w szczególności lub warunkach zgody dokonano jakichkolwiek istotnych zmian, zgłaszający informuje zainteresowane właściwe organy i odbiorcę natychmiast, a w miarę możliwości przed rozpoczęciem przemieszczania. Za istotne zmiany uważa się, między innymi, zmiany w porównaniu z informacjami zawartymi w zgłoszeniu w odniesieniu do ilości odpadów, przebiegu trasy, w tym ewentualnych alternatywnych przebiegów trasy, w odniesieniu do daty lub dat przemieszczania lub przewoźnika lub przewoźników, lub w odniesieniu do czasu trwania przemieszczania, z uwagi na nieprzewidziane okoliczności, które wystąpiły po rozpoczęciu przemieszczania, co doprowadziło do przekroczenia okresu jego ważności.

2. W przypadku istotnych zmian, o których mowa w ust. 1, przedkłada się nowe zgłoszenie, chyba że wszystkie zainteresowane właściwe organy uznają, że nie jest wymagane nowe zgłoszenie, oraz poinformują o tym zgłaszającego. Właściwe organy informują zgłaszającego jak najszybciej, ale nie później niż pięć dni roboczych po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1. Planowane przemieszczanie następuje dopiero po poinformowaniu zgłaszającego przez zainteresowane właściwe organy. W przypadku gdy przemieszczanie już się rozpoczęło, zgłaszający zapewnia, aby przesyłka została zatrzymana tak szybko, jak to możliwe, do czasu poinformowania zgłaszającego przez zainteresowane właściwe organy, czy wymagane jest nowe zgłoszenie.

3. W przypadku gdy istotne zmiany, o których mowa w ust. 1, angażują właściwe organy inne niż te, których dotyczy pierwotne zgłoszenie, przedkłada się nowe zgłoszenie.

ROZDZIAŁ 2

Ogólne wymogi w zakresie informowania

Artykuł 18

Ogólne wymogi w zakresie informowania

1. Przemieszczanie odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, podlega ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w ust. 2–10 niniejszego artykułu.

2. Przemieszczanie, o którym mowa w ust. 1, może zostać zorganizowane przez osobę, która organizuje przemieszczanie, o której mowa w art. 3 pkt 7 ppkt (ii), (iii) i (iv), wyłącznie gdy osoba ta uzyskała zezwolenie lub jest zarejestrowana zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 2008/98/WE.

3. Osoba, która organizuje przemieszczanie, przemieszcza odpady wyłącznie do instalacji odzysku odpadów, która uzyskała zezwolenie lub rejestrację zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 2008/98/WE. Instalacja przedstawia zezwolenie lub dowód rejestracji osobie, która organizuje przemieszczanie, zanim nastąpi przemieszczanie.

4. Wszystkie przedsiębiorstwa uczestniczące w przemieszczaniu wypełniają formularz określony w załączniku VII, podając odpowiednie informacje we wskazanych punktach, oraz zapewniają, aby informacje te były udostępniane drogą elektroniczną zgodnie z art. 27, w tym podczas transportu odpadów, pozostałym osobom uczestniczącym w przemieszczaniu, zainteresowanym właściwym organom oraz organom przeprowadzającym inspekcje.

W przypadku gdy osoba, która organizuje przemieszczanie, nie jest pierwotnym wytwórcą odpadów, o którym mowa w art. 3 pkt 7 ppkt (i), zapewnia ona, aby pierwotny wytwórca odpadów lub jedna z osób wskazanych w art. 3 pkt 7 ppkt (ii), (iii) lub (iv), jeżeli to możliwe, również złożyli podpis na dokumencie określonym w załączniku VII.

5. Osoba, która organizuje przemieszczanie, uzupełnia – w zakresie, w jakim jest to możliwe – formularz określony w załączniku VII, podając odpowiednie informacje, nie później niż dwa dni robocze przed rozpoczęciem przemieszczania. Informacje dotyczące faktycznej ilości odpadów, przewoźnika lub przewoźników oraz, w stosownych przypadkach, numeru identyfikacyjnego kontenera można jednak przekazać najpóźniej przed rozpoczęciem przemieszczania.

6. W przypadku gdy informacje, o których mowa w ust. 4 i 5, nie mogą zostać udostępnione online podczas transportu odpadów, osoba, która organizuje przemieszczanie, oraz przewoźnik lub przewoźnicy zapewniają, aby informacje te były udostępniane za pomocą innych środków w pojeździe transportowym, pod warunkiem że informacje te są spójne z informacjami udostępnionymi drogą elektroniczną zgodnie z ust. 4 i 5. W takich przypadkach osoba, która organizuje przemieszczanie, zapewnia, aby wszelkie zmiany lub uzupełnienia dokumentów podczas transportu odpadów były przekazywane za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 27.

7. W przypadku gdy przemieszczanie przeznaczone jest do przejściowego odzysku, w dokumencie określonym w załączniku VII – w uzupełnieniu do informacji dotyczących początkowego przejściowego odzysku, a także, jeżeli to możliwe, instalacji, w których przewidziany jest dalszy przejściowy odzysk lub ostateczny odzysk, oraz kodów R tych powiązanych operacji odzysku – wskazuje się również informacje dotyczące instalacji, w której przewidziany jest przejściowy odzysk lub ostateczny odzysk bezpośrednio po początkowym przejściowym odzysku, oraz kody R tych operacji.

8. Instalacja odzysku lub laboratorium w terminie dwóch dni roboczych od przyjęcia odpadów przekazuje osobie, która organizuje przemieszczanie, potwierdzenie przyjęcia odpadów, podając odpowiednie informacje określone w załączniku VII. W przypadku gdy instalacja odzysku lub laboratorium nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 27, przekazuje potwierdzenie za pośrednictwem osoby, która organizuje przemieszczanie.

9. Instalacja odzysku, najszybciej jak to możliwe i nie później niż 30 dni po realizacji procesu odzysku oraz nie później niż w ciągu roku po przyjęciu odpadów, przekazuje, na swoją własną odpowiedzialność, zaświadczenie, że odzysk został zrealizowany, podając odpowiednie informacje zawarte w załączniku VII. W przypadku gdy instalacja odzysku nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 27, przekazuje zaświadczenie za pośrednictwem osoby, która organizuje przemieszczanie.

10. Wszystkie przemieszczenia odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, podlegają wymogowi zawarcia umowy dotyczącej odzysku odpadów między osobą, która organizuje przemieszczanie, a odbiorcą. Jeżeli odbiorca nie jest prowadzącym instalację, umowę podpisuje również prowadzący instalację.

Umowa, o której mowa w akapicie pierwszym, musi zostać zawarta i zacząć obowiązywać najpóźniej do momentu wypełnienia dokumentu określonego w załączniku VII zgodnie z ust. 5 oraz musi obowiązywać przez okres trwania przemieszczania, aż do momentu wydania zaświadczenia zgodnie z ust. 9.

Umowa musi być zgodna z odpowiednimi dokumentami określonymi w załączniku VII oraz musi zawierać co najmniej informacje dotyczące osoby, która organizuje przemieszczanie, odbiorcy i instalacji, tożsamości osób reprezentujących każdą ze stron, opis odpadów, kody identyfikacyjne odpadów oraz informacje dotyczące ilości odpadów objętych umową, operacji odzysku oraz okresu ważności umowy.

Umowa musi zawierać zobowiązanie, zgodnie z którym w przypadku gdy przemieszczanie odpadów lub ich odzysk nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem lub w przypadku gdy zostało dokonane jako nielegalne przemieszczanie, osoba, która organizuje przemieszczanie, lub – w przypadku gdy osoba ta nie ma możliwości zapewnienia realizacji przemieszczania odpadów lub ich odzysku – odbiorca, musi odebrać odpady lub zapewnić ich odzysk w alternatywny sposób, a także zapewnić – w razie potrzeby – ich magazynowanie w tym czasie.

11. Osoba, która organizuje przemieszczanie, lub odbiorca przekazuje kopię umowy, o której mowa w ust. 10, lub jakiegokolwiek innej umowy zawartej zgodnie z art. 4 ust. 5 organom przeprowadzającym inspekcje.

12. Zgodnie z art. 27 i z przepisami krajowymi państwa członkowskie oraz Komisja udostępniają informacje wymagane zgodnie z załącznikiem VII na potrzeby inspekcji, egzekwowania przepisów, planowania i statystyki.

13. Informacje, o których mowa w ust. 2–9, traktuje się jako informacje poufne, w przypadku gdy jest to wymagane na podstawie przepisów Unii lub przepisów krajowych.

14. W przypadku gdy odpady są przemieszczane między dwoma zakładami kontrolowanymi przez tę samą osobę prawną, umowę, o której mowa w ust. 10, można zastąpić oświadczeniem tej osoby prawnej. Oświadczenie to musi odpowiednio obejmować zobowiązania, o których mowa w ust. 10.

15. Do dnia 21 maja 2026 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 80 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie instrukcji dotyczących sposobu wypełniania dokumentu określonego w załączniku VII.

ROZDZIAŁ 3

Mieszanie odpadów, dokumenty i dostęp do informacji

Artykuł 19

Zakaz mieszania odpadów podczas przemieszczania

W okresie od rozpoczęcia przemieszczania do przyjęcia odpadów przez instalację odzysku lub unieszkodliwiania, odpady – jak określono w zgłoszeniu lub jak wyszczególniono w art. 18 – nie mogą być mieszane z innymi odpadami lub innymi substancjami lub przedmiotami.

Artykuł 20

Przechowywanie dokumentów i informacji

1. Właściwe organy, zgłaszający, odbiorca oraz instalacja przyjmująca odpady przechowują na terytorium Unii wszystkie informacje i dokumenty przekazane lub wymieniane w związku ze zgłoszonymi przemieszczeniami przez okres przynajmniej pięciu lat od dnia przekazania zaświadczenia zgodnie z art. 15 ust. 4 lub art. 16 ust. 6.

W przypadku zgłoszeń ogólnych zgodnie z art. 13 obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie od dnia przekazania ostatniego zaświadczenia zgodnie z art. 15 ust. 4 lub art. 16 ust. 6.

2. Osoba, która organizuje przemieszczanie, odbiorca oraz instalacja przyjmująca odpady przechowują na terytorium Unii informacje przekazane zgodnie z art. 18 przez okres przynajmniej pięciu lat od dnia przekazania zaświadczenia zgodnie z art. 18 ust. 9.

3. Właściwe organy przechowują na terytorium Unii wszystkie informacje i dokumenty przekazane lub wymieniane w związku z nielegalnymi przemieszczeniami przez okres przynajmniej pięciu lat od dnia odbioru lub realizacji alternatywnego odzysku lub unieszkodliwienia.

Artykuł 21

Publikacja informacji o przemieszczeniach

Komisja publikuje na swojej stronie internetowej informacje o zgłoszeniach przemieszczania i o przemieszczeniach podlegających ogólnym wymogom w zakresie informowania, o których mowa w załączniku XII, oraz aktualizuje te informacje co miesiąc. W tym celu Komisja pobiera odpowiednie dane z systemu centralnego, o którym mowa w art. 27.

ROZDZIAŁ 4

Procedury i obowiązki dotyczące odbioru

Artykuł 22

Odbiór w przypadku braku możliwości realizacji przemieszczania, na które wyrażono zgodę, zgodnie z planem

1. W przypadku gdy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów dowie się, że przemieszczanie odpadów lub ich odzysk lub unieszkodliwienie, na które odpowiednie właściwe organy wyraziły zgodę, nie może zostać zrealizowane zgodnie z planem, zgodnie z warunkami określonymi w dokumencie zgłoszeniowym i dokumencie przesyłania lub w umowie, o której mowa w art. 6, oraz w przypadku gdy takie przemieszczanie nie jest nielegalnym przemieszczaniem, organ ten natychmiast informuje o tym właściwy organ wysyłki. W przypadku gdy instalacja odzysku lub unieszkodliwiania odrzuca przyjęte przemieszczenie, natychmiast informuje właściwy organ miejsca przeznaczenia.

2. Właściwy organ wysyłki zapewnia, aby – z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 – dane odpady zostały odebrane przez zgłaszającego lub, w stosownych przypadkach, przez osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z ust. 11 lub 12 na obszar podlegający jego jurysdykcji lub do innego miejsca w państwie wysyłki, w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku. W przypadku gdy jest to niewykonalne, ten właściwy organ lub osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu zapewnia zgodność z niniejszym artykułem.

Odbiór, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje w terminie 90 dni po dniu, w którym zainteresowany właściwy organ wysyłki dowiedział się lub został powiadomiony przez właściwe organy miejsca przeznaczenia lub tranzytu, że przemieszczanie odpadów, na które wyrażono zgodę, lub ich odzysk lub unieszkodliwienie nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, oraz został poinformowany o powodach tej sytuacji, lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy. Takie powiadomienie może wynikać z informacji przekazanych właściwym organom miejsca przeznaczenia lub tranzytu między innymi przez inne właściwe organy.

3. Obowiązek odbioru określony w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli zainteresowane właściwe organy wysyłki, tranzytu i miejsca przeznaczenia są przekonane, że odpady mogą zostać poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu w alternatywny sposób w państwie przeznaczenia lub w innym miejscu przez zgłaszającego lub, w stosownych przypadkach, przez osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z ust. 11 lub 12, lub, jeżeli jest to niewykonalne, przez właściwy organ wysyłki lub osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

Obowiązek odbioru określony w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli przemieszczane odpady zostały w trakcie operacji w danej instalacji nieodwracalnie zmieszane z innymi odpadami, tak że zmienił się ich skład lub charakter lub danych odpadów nie da się już rozdzielić, zanim zainteresowany właściwy organ dowiedział się, że zgłoszone przemieszczanie nie może zostać zrealizowane, jak określono w ust. 1. Taka mieszanina odpadów podlega odzyskowi lub unieszkodliwieniu w alternatywny sposób, zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

4. W przypadku podjęcia alternatywnych działań, o których mowa w ust. 3, zgłaszający lub, w stosownych przypadkach, osoba uznana za zgłaszającego zgodnie z ust. 11 lub 12, lub, jeżeli jest to niewykonalne, właściwy organ wysyłki lub osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu zapewnia gospodarowanie danymi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59.

5. W przypadku odbioru, o którym mowa w ust. 2, przedkłada się nowe zgłoszenie, chyba że zainteresowane właściwe organy zgodnie uznają za wystarczający należyte uzasadniony wniosek początkowego właściwego organu wysyłki.

Nowe zgłoszenie, w stosownych przypadkach, przedkłada początkowy zgłaszający lub, w stosownych przypadkach, osoba uznana za zgłaszającego zgodnie z ust. 11 lub 12, lub, jeżeli jest to również niewykonalne, początkowy właściwy organ wysyłki lub osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu.

Właściwe organy nie mogą odmówić zwrotu ani sprzeciwić się zwrotowi odpadów pochodzących z przemieszczania, które nie może zostać zrealizowane zgodnie z planem, ani odmówić powiązanych operacji odzysku i unieszkodliwienia lub sprzeciwić się im.

6. W przypadku podjęcia alternatywnych działań poza początkowym państwem przeznaczenia, jak określono w ust. 3, nowe zgłoszenie, w stosownych przypadkach, przedkłada początkowy zgłaszający lub, w stosownych przypadkach, osoba uznana za zgłaszającego zgodnie z ust. 11 lub 12, lub, jeżeli jest to niewykonalne, początkowy właściwy organ wysyłki lub osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu.

W przypadku gdy takie nowe zgłoszenie jest przedkłada zgłaszający, musi ono zostać przedłożone także właściwemu organowi początkowego państwa wysyłki.

7. W przypadku podjęcia alternatywnych działań w początkowym państwie przeznaczenia, jak określono w ust. 3, nowe zgłoszenie nie jest wymagane i wystarcza należyte uzasadniony wniosek. Taki należyte uzasadniony wniosek, zmierzający do uzyskania zgody na podjęcie alternatywnych działań, przedkładane jest właściwym organom miejsca przeznaczenia i wysyłki przez początkowego zgłaszającego lub, jeżeli jest to niewykonalne, właściwemu organowi miejsca przeznaczenia przez początkowy właściwy organ wysyłki.

8. Jeżeli nie przedkłada się nowego zgłoszenia zgodnie z ust. 5 lub 7, początkowy zgłaszający lub, w stosownych przypadkach, osoba uznana za zgłaszającego zgodnie z ust. 11 lub 12, lub, jeżeli jest to niewykonalne, początkowy właściwy organ wysyłki lub osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu wypełniają nowy dokument przesyłania zgodnie z art. 15 lub 16.

W przypadku gdy początkowy właściwy organ wysyłki przedkłada nowe zgłoszenie zgodnie z ust. 5 lub 6, nie wymaga się nowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia.

9. Obowiązek zgłaszającego oraz, w stosownych przypadkach, obowiązek państwa wysyłki w zakresie odbioru odpadów lub zorganizowania alternatywnego odzysku lub unieszkodliwienia wygasa w momencie wydania przez instalację zaświadczenia o ostatecznym odzysku lub ostatecznym unieszkodliwieniu, o którym mowa w art. 16 ust. 6 lub, w stosownych przypadkach, w art. 15 ust. 5. W przypadku przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwienia, o których mowa w art. 7 ust. 6, obowiązek państwa wysyłki wygasa w momencie wydania przez instalację zaświadczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 4.

W przypadku gdy instalacja wydaje zaświadczenie o odzysku lub unieszkodliwieniu w taki sposób, że skutkuje to nielegalnym przemieszczaniem, czego konsekwencją jest zwolnienie gwarancji finansowej, stosuje się art. 25 ust. 8 i art. 26 ust. 2.

10. W przypadku gdy odpady pochodzące z przemieszczania, które nie mogły zostać zrealizowane zgodnie z planem, lub ich odzysk lub unieszkodliwienie, zostaną ujawnione na terytorium jednego z państw członkowskich, właściwy organ, którego jurysdykcji podlega obszar, na którym ujawniono dane odpady, odpowiada za zorganizowanie bezpiecznego magazynowania odpadów do czasu ich zwrotu lub ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwienia w alternatywny sposób.

11. W przypadku gdy zgłaszający określony w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (iv) nie spełnia któregokolwiek z obowiązków w zakresie odbioru określonych w niniejszym artykule i art. 24, pierwotnego wytwórcę odpadów, nowego wytwórcę odpadów lub podmiot zbierający określonych, odpowiednio, w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), którzy upoważnili dealera lub brokera do działania w ich imieniu, uznaje się za zgłaszającego do celów tych obowiązków w zakresie odbioru.

12. W przypadku gdy zgłaszający określony w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) nie spełnia któregokolwiek z obowiązków w zakresie odbioru określonych w niniejszym artykule i art. 24, posiadacza odpadów określonego w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (v) uznaje się za zgłaszającego do celów tych obowiązków w zakresie odbioru.

Artykuł 23

Odbiór w przypadku braku możliwości realizacji przemieszczania zgodnie z planem podlegającego ogólnym wymogom w zakresie informowania

1. W przypadku gdy przemieszczanie odpadów, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lub 5, lub ich odzysk, nie może zostać zrealizowane zgodnie z planem, zgodnie z dokumentem określonym w załączniku VII lub w umowie, o której mowa w art. 18 ust. 10, oraz w przypadku gdy takie przemieszczanie nie jest nielegalnym przemieszczaniem, osoba, która zorganizowała przemieszczanie zgodnie z art. 18, natychmiast informuje o tym właściwy organ wysyłki. W takich przypadkach osoba, która organizuje przemieszczanie, lub odbiorca, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z umowy, o której mowa w art. 18 ust. 10, odbiera odpady do państwa wysyłki lub zapewnia ich odzysk w alternatywny sposób w państwie przeznaczenia lub w innym miejscu oraz, w razie potrzeby, zapewnia, aby podjęto działania w celu bezpiecznego magazynowania odpadów do czasu ich zwrotu lub ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwienia w alternatywny sposób.

Odbiór lub odzysk odpadów w alternatywny następuje w terminie 90 dni lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy po dniu, w którym osoba, która organizuje przemieszczanie, poinformowała właściwy organ wysyłki zgodnie z akapitem pierwszym.

2. W przypadku podjęcia alternatywnych działań, o których mowa w ust. 1, osoba, która organizuje przemieszczanie, lub odbiorca, stosownie do przypadku, zapewnia gospodarowanie danymi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie oraz zgodnie z art. 59.

3. W przypadku odbioru lub podjęcia alternatywnych działań poza pierwotnym państwem przeznaczenia, o których mowa w ust. 1, osoba, która pierwotnie zorganizowała przemieszczanie, wypełnia i przedkłada zgodnie z art. 18 odpowiednie informacje w dokumencie określonym w załączniku VII. W przypadku gdy przemieszczanie w celu odbioru lub przeznaczone do podjęcia alternatywnych działań podlega art. 4 ust. 1, 2 lub 3, art. 22 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy właściwy organ wysyłki dowie się, że przemieszczanie odpadów, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lub 5, lub ich odzysk nie zostały zrealizowane zgodnie z planem oraz że obowiązki w zakresie odbioru odpadów lub zorganizowania ich alternatywnego odzysku zgodnie z ust. 1 nie zostały spełnione, właściwy organ wysyłki podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoba, która zorganizowała przemieszczanie, odebrała odpady lub zorganizowała ich przemieszczanie w sposób alternatywny, a także zapewniła, w razie konieczności, podjęcie działań w celu bezpiecznego magazynowania odpadów do czasu ich zwrotu lub ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwienia w alternatywny sposób. W przypadku gdy spełnienie obowiązków w zakresie odbioru przez osobę, która zorganizowała przemieszczanie, jest niewykonalne, obowiązki te spełnia, w stosownych przypadkach, osoba uznana za osobę, która organizuje przemieszczanie zgodnie z ust. 5 lub 6.

5. W przypadku gdy osoba, która organizuje przemieszczanie, określona w art. 3 pkt 7 ppkt (iv) nie spełnia któregokolwiek z obowiązków w zakresie odbioru określonych w niniejszym artykule lub w art. 24, pierwotnego wytwórcę odpadów, nowego wytwórcę odpadów lub podmiot zbierający określonych odpowiednio w art. 3 pkt 7 ppkt (i), (ii) lub (iii), którzy upoważnili dealera lub brokera do działania w ich imieniu, uznaje się za osobę, która organizuje przemieszczanie, do celów tych obowiązków w zakresie odbioru.

6. W przypadku gdy osoba, która organizuje przemieszczanie określone w art. 3 pkt 7 ppkt (i), (ii) lub (iii), nie spełnia któregokolwiek z obowiązków w zakresie odbioru określonych w niniejszym artykule lub w art. 24, za posiadacza odpadów określonego w art. 3 pkt 7 ppkt (v) uznaje się osobę, która organizuje przemieszczanie do celów tych obowiązków w zakresie odbioru.

7. W przypadku gdy spełnienie obowiązków w zakresie odbioru określonych w ust. 4 przez osobę, która organizuje przemieszczanie, lub osobę uznaną za odpowiedzialną zgodnie z ust. 5 lub 6 jest niewykonalne, właściwy organ wysyłki lub osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu uznaje się za odpowiedzialne do celów obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.

Artykuł 24

Koszty odbioru odpadów w przypadku braku możliwości realizacji przemieszczania zgodnie z planem

1. Koszty wynikające ze zwrotu lub odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny sposób odpadów pochodzących z przemieszczania, które nie może zostać zrealizowane zgodnie z planem, w tym koszty transportu odpadów, odzysku lub unieszkodliwienia zgodnie z art. 22 ust. 2 lub 3 oraz, od dnia, w którym właściwy organ wysyłki dowiedział się, że przemieszczanie odpadów lub odzysk lub unieszkodliwienie nie mogą zostać zrealizowane zgodnie z planem, koszty magazynowania na podstawie art. 22 ust. 10, ponoszą w następującej kolejności:

- a) początkowy zgłaszający lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. b);
 - b) osoba fizyczna lub prawna uznana za zgłaszającego zgodnie z art. 22 ust. 11 lub 12, w stosownych przypadkach, lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. c);
 - c) inne odpowiednie osoby fizyczne lub prawne lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. d);
 - d) właściwy organ wysyłki lub, jeżeli jest to również niewykonalne – zgodnie z lit. e);
 - e) zgodnie z innymi ustaleniami uzgodnionymi przez zainteresowane właściwe organy.
2. Przed obciążeniem kosztami osoby innej niż początkowy zgłaszający stosuje się gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w art. 7. W przypadku braku gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, lub jeżeli koszty przekraczają kwotę pokrycia gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, koszty są ponoszone zgodnie z kolejnością wskazaną w ust. 1.
3. Niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do kosztów wynikających z odbioru lub alternatywnego odzysku odpadów zgodnie z art. 23.
4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa Unii i prawa krajowego dotyczącego odpowiedzialności.

Artykuł 25

Odbiór w przypadku, gdy przemieszczanie jest nielegalne

1. W przypadku ujawnienia przez właściwy organ przemieszczania, które uważa za nielegalne, natychmiast informuje on o tym pozostałe zainteresowane właściwe organy.
2. W przypadku gdy odpowiedzialność za nielegalne przemieszczanie można przypisać zgłaszającemu, właściwy organ wysyłki zapewnia, aby odpady zostały odebrane przez:
 - a) zgłaszającego lub, w stosownych przypadkach, osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z ust. 6 lub 7, w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku; lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. c) niniejszego ustępu; lub, jeżeli nie przedłożono zgłoszenia – zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu;
 - b) osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z art. 3 pkt 6 lub, w stosownych przypadkach, osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z ust. 6 lub 7; w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku; lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. c) niniejszego ustępu;
 - c) właściwy organ wysyłki lub osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu w celu zorganizowania ich unieszkodliwienia lub odzysku.
3. Obowiązek odbioru określony w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli zainteresowane właściwe organy wysyłki, tranzytu i przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, zgłaszający lub osoba uznana za zgłaszającego, zgadzają się i są przekonane, że odpady mogą zostać:
 - a) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w alternatywny sposób w państwie przeznaczenia, tranzytu lub wysyłki przez zgłaszającego lub, w stosownych przypadkach, przez osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z ust. 6 lub 7, lub, jeżeli jest to niewykonalne, przez właściwy organ wysyłki lub przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu; lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. b);
 - b) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w alternatywny sposób w innym państwie przez zgłaszającego lub, w stosownych przypadkach, przez osobę uznaną za zgłaszającego zgodnie z ust. 6 lub 7, lub, jeżeli jest to niewykonalne, przez właściwy organ wysyłki lub osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu, jeżeli wszystkie zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę.

W przypadku wywozu lub przywozu, odzysk lub unieszkodliwienie w alternatywny sposób uzgodniony zgodnie z akapitem pierwszym odbywa się dopiero, gdy odbiór zgodnie z ust. 2 jest niewykonalny.

4. W przypadku odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny sposób, o którym mowa w ust. 3, zgłaszający lub, w stosownych przypadkach, osoba uznana za zgłaszającego zgodnie z ust. 6 lub 7, lub, jeżeli jest to niewykonalne, właściwy organ wysyłki lub osoba fizyczna lub prawna działająca w jego imieniu, zapewnia gospodarowanie danymi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59.

5. Odbiór, odzysk lub unieszkodliwienie, o których mowa w ust. 2 i 3, następuje w terminie 30 dni następujących po dniu, w którym zainteresowany właściwy organ wysyłki dowiedział się lub został powiadomiony przez właściwe organy miejsca przeznaczenia lub tranzytu o nielegalnym przemieszczaniu oraz o powodach tej sytuacji, lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy. Takie powiadomienie może wynikać z informacji przekazanych właściwym organom miejsca przeznaczenia lub tranzytu między innymi przez inne właściwe organy.

W przypadku odbioru, o którym mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), przedkłada się nowe zgłoszenie, chyba że zainteresowane właściwe organy zgodnie uznają za wystarczający uzasadniony wniosek początkowego właściwego organu wysyłki.

Jeżeli wymagane jest nowe zgłoszenie, przedkłada je podmiot lub organ ustalony zgodnie z ust. 2.

Właściwe organy nie mogą odmówić zwrotu ani sprzeciwić się zwrotowi odpadów z nielegalnego przemieszczania. W przypadku odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny sposób, o którym mowa w ust. 3, prowadzonego poza państwem, w którym ujawniono nielegalne przemieszczanie, nowe zgłoszenie przedkłada osoba lub organ wymienione w tym ustępie zgodnie ze wskazaną tam kolejnością.

Zainteresowane właściwe organy współpracują, w razie potrzeby, w celu zapewnienia odbioru, odzysku lub unieszkodliwienia odpadów w alternatywny sposób, o którym mowa w ust. 2 i 3.

6. W przypadku gdy zgłaszający określony w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (iv) nie spełnia któregokolwiek z obowiązków w zakresie odbioru określonych w niniejszym artykule lub art. 26, pierwotnego wytwórcę odpadów, nowego wytwórcę odpadów lub podmiot zbierający określonych odpowiednio w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), którzy upoważnili dealera lub brokera do działania w ich imieniu, uznaje się za zgłaszającego do celów tych obowiązków w zakresie odbioru.

7. W przypadku gdy zgłaszający określony w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) nie spełnia obowiązków w zakresie odbioru określonych w niniejszym artykule lub art. 26, posiadacza odpadów określonego w art. 3 pkt 6 lit. a) ppkt (v) uznaje się za zgłaszającego do celów tych obowiązków w zakresie odbioru.

8. W przypadku gdy odpowiedzialność za nielegalne przemieszczanie można przypisać odbiorcy, właściwy organ miejsca przeznaczenia zapewnia, aby odpady zostały poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu w sposób racjonalny ekologicznie przez:

a) odbiorcę; lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. b);

b) właściwy organ lub osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

Odzysk lub unieszkodliwienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje w terminie 30 dni następujących po dniu, w którym właściwy organ miejsca przeznaczenia dowiedział się lub został powiadomiony przez właściwe organy wysyłki lub tranzytu o nielegalnym przemieszczaniu oraz o powodach tej sytuacji, lub w innym terminie uzgodnionym przez zainteresowane właściwe organy. Takie powiadomienie może wynikać z informacji przekazanych właściwym organom wysyłki i tranzytu między innymi przez inne właściwe organy.

Zainteresowane właściwe organy współpracują ze sobą, w razie potrzeby, przy odzysku lub unieszkodliwianiu odpadów zgodnie z niniejszym ustępem.

9. Jeżeli nie jest wymagane nowe zgłoszenie, osoba odpowiedzialna za odbiór lub, jeżeli jest to niewykonalne, początkowy właściwy organ wysyłki wypełnia nowy dokument przesyłania zgodnie z art. 15 lub 16.

W przypadku przedłożenia nowego zgłoszenia przez początkowy właściwy organ wysyłki, który dokonuje odbioru zgodnie z ust. 2 lit. c), ustanowienie nowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia nie jest wymagane.

10. W przypadku gdy odpowiedzialności za nielegalne przemieszczanie nie można przypisać zgłaszającemu lub odbiorcy, zainteresowane właściwe organy współpracują w celu zapewnienia, aby odpady zostały poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu.

11. W przypadku gdy nielegalne przemieszczanie zostało ujawnione po zrealizowaniu operacji przejściowego odzysku lub przejściowego unieszkodliwiania, jak określono w art. 7 ust. 6, obowiązek państwa wysyłki w zakresie odbioru odpadów lub zorganizowania ich odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny sposób wygasa w momencie, w którym instalacja wydała zaświadczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 4.

W przypadku gdy instalacja wydaje zaświadczenie o odzysku lub unieszkodliwieniu odpadów w taki sposób, że skutkuje to nielegalnym przemieszczaniem, czego konsekwencją jest zwolnienie gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, stosuje się ust. 8 niniejszego artykułu i art. 26 ust. 2.

12. W przypadku ujawnienia na terytorium jednego z państw członkowskich nielegalnego przemieszczania, właściwy organ, którego jurysdykcji podlega obszar, na którym odpady ujawniono, odpowiada za zorganizowanie bezpiecznego magazynowania odpadów do czasu ich zwrotu lub ostatecznego odzysku lub ostatecznego unieszkodliwienia w alternatywny sposób.

13. Art. 37, 39 i 40 oraz wszelkich zakazów wywozu określonych w akcie delegowanym, o którym mowa w art. 45 ust. 6, nie stosuje się w przypadku gdy nielegalne przemieszczenia zwracane są do państwa wysyłki, a to państwo wysyłki objęte jest zakazami określonymi w tych przepisach.

14. Jeżeli przemieszczanie odpadów, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lub 5, uznaje się za nielegalne przemieszczanie, niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do osoby, która organizuje przemieszczanie, oraz do zainteresowanych właściwych organów.

15. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla prawa Unii i prawa krajowego dotyczącego odpowiedzialności.

Artykuł 26

Koszty odbioru w przypadku gdy przemieszczanie jest nielegalne

1. Koszty wynikające z odbioru lub odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny sposób odpadów z nielegalnego przemieszczania, w tym koszty transportu odpadów, ich odzysku lub unieszkodliwienia, zgodnie z art. 25 ust. 2 lub 3 oraz – od dnia, w którym właściwy organ wysyłki dowiedział się, że przemieszczanie jest nielegalne – koszty magazynowania zgodnie z art. 25 ust. 12, ponosi:

- a) zgłaszający lub osoba uznana za zgłaszającego, o której mowa w art. 25 ust. 2 lit. a); lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. c); lub, jeżeli nie przedłożono zgłoszenia – zgodnie z lit. b);
- b) osoba uznana za zgłaszającego, o której mowa w art. 25 ust. 2 lit. b), lub inne osoby fizyczne lub prawne, stosownie do przypadku; lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. c);
- c) właściwy organ wysyłki.

2. Koszty wynikające z odzysku lub unieszkodliwienia na podstawie art. 25 ust. 8, w tym ewentualne koszty transportu i magazynowania na podstawie art. 25 ust. 12 ponosi odbiorca; lub, jeżeli jest to niewykonalne – właściwy organ miejsca przeznaczenia.

3. Koszty wynikające z odzysku lub unieszkodliwienia na podstawie art. 25 ust. 10, w tym ewentualne koszty transportu i magazynowania na podstawie art. 25 ust. 12, ponosi lub ponoszą:

- a) zgłaszający lub osoba uznana za zgłaszającego zgodnie z art. 25 ust. 2 lit. b), art. 25 ust. 6 lub art. 25 ust. 7 lub odbiorca, lub obydwie te osoby, w zależności od decyzji zainteresowanych właściwych organów; lub, jeżeli jest to niewykonalne – zgodnie z lit. b);
- b) inne osoby fizyczne lub prawne; lub, jeżeli jest to również niewykonalne – zgodnie z lit. c);
- c) właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia.

4. W przypadku gdy przedłożono zgłoszenie, a zgłaszający nie spełnia swoich obowiązków w zakresie ponoszenia kosztów, stosuje się gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie, o których mowa w art. 7, przed obciążeniem kosztami zgodnie z ust. 1, 2 lub 3 osoby innej niż, odpowiednio, zgłaszający lub odbiorca. W przypadku gdy koszty przekraczają kwotę pokrycia gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, koszty ponoszone są zgodnie z ust. 1, 2 i 3.
5. Jeżeli przemieszczanie odpadów, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lub 5, uznaje się za nielegalne, niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do osoby, która organizuje przemieszczanie, oraz do zainteresowanych właściwych organów.
6. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla prawa Unii i prawa krajowego dotyczącego odpowiedzialności.

ROZDZIAŁ 5

Przepisy ogólne

Artykuł 27

Elektroniczne przekazywanie i wymiana informacji

1. Następujące informacje i dokumenty przekazuje się i wymienia drogą elektroniczną za pośrednictwem repozytorium centralnego systemu, o którym mowa w ust. 3, lub za pośrednictwem innych dostępnych interoperacyjnych systemów lub oprogramowania zgodnie z ust. 4:
 - a) w przypadku odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 i 3:
 - (i) zgłoszenie przemieszczania zgodnie z art. 5 i 13;
 - (ii) wezwania do przekazania informacji i dokumentów zgodnie z art. 5 i 8;
 - (iii) informacje i dokumenty zgodnie z art. 5 i 8;
 - (iv) informacje i decyzje zgodnie z art. 8;
 - (v) decyzje dotyczące zgłoszonego przemieszczania oraz, w stosownych przypadkach, wycofanie zgody zgodnie z art. 9;
 - (vi) informacje dotyczące przemieszczania i warunki przemieszczania zgodnie z art. 10;
 - (vii) informacje zgodnie z art. 11;
 - (viii) informacje dotyczące przemieszczania i sprzeciwu wobec przemieszczania zgodnie z art. 12;
 - (ix) informacje o decyzjach dotyczących udzielenia zezwoleń wstępnych określonym instalacjom odzysku zgodnie z art. 14 ust. 8 i 10;
 - (x) informacje i decyzje zgodnie z art. 14 ust. 12 i 15;
 - (xi) potwierdzenia przyjęcia odpadów zgodnie z art. 15 i 16;
 - (xii) zaświadczenia dotyczące odzysku lub unieszkodliwienia zgodnie z art. 15 i 16;
 - (xiii) uprzednie poinformowanie o rozpoczęciu przemieszczania zgodnie z art. 16;
 - (xiv) dokumenty, które udostępnia się zgodnie z art. 16;
 - (xv) informacje zgodnie z art. 17;
 - b) w przypadku odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, informacje i dokumenty, potwierdzenia i zaświadczenia zgodnie z art. 18;

c) informacje i dokumenty związane z procedurą uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody oraz z ogólnymi wymogami w zakresie informowania zgodnie z art. 34 i 35 oraz tytułami IV, V i VI, w stosownych przypadkach.

2. W celu dostosowania wykazu informacji i dokumentacji, wymaganego na podstawie ust. 1, do wszelkich zmian w systemach wymiany i przekazywania drogą elektroniczną Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80, aby zmienić ust. 1 w celu wprowadzenia zmian w wykazie informacji i dokumentów.

3. Komisja prowadzi centralny system, który umożliwia elektroniczne przekazywanie i wymianę informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1. Ten centralny system stanowi repozytorium centralne służące do wymiany w czasie rzeczywistym informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, między dostępnymi systemami lub oprogramowaniem do elektronicznej wymiany danych.

Repozytorium, o którym mowa w akapicie pierwszym, wykorzystuje się również do wymiany w czasie rzeczywistym informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przemieszczeń wewnątrz Unii z tranzytem przez państwa trzecie, wywozu z Unii, przywozu do Unii i tranzytu przez terytorium Unii, w przypadku gdy właściwe organy, urzędy celne państw wywozu, wyjazdu i wjazdu, organy przeprowadzające inspekcje i podmioty gospodarcze w państwach trzecich łączą się z tym repozytorium za pośrednictwem dostępnego systemu lub oprogramowania, w którym to przypadku stosuje się odpowiednio ust. 4, lub za pośrednictwem strony internetowej, o której mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu.

Ten centralny system zapewnia również stronę internetową służącą przygotowaniu i przetwarzaniu informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przemieszczeń wewnątrz Unii, przemieszczeń wewnątrz Unii z tranzytem przez państwa trzecie, wywozu z Unii, przywozu do Unii i tranzytu przez jej terytorium. Z takiej strony internetowej mogą korzystać właściwe organy, organy przeprowadzające inspekcje oraz podmioty gospodarcze w państwach członkowskich i w państwach trzecich, które nie korzystają z systemów lub oprogramowania do elektronicznej wymiany danych, do celów bezpośredniego przekazywania i wymiany drogą elektroniczną informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Oprogramowanie, o którym mowa w akapitach pierwszym, drugim i trzecim, musi być interoperacyjne z systemem centralnym, o którym mowa w ust. 3, służyć wymianie informacji i dokumentów za pośrednictwem tego systemu centralnego w czasie rzeczywistym oraz musi być obsługiwane zgodnie z wymogami i zasadami określonymi w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 5.

System centralny ułatwia przechowywanie dokumentów zgodnie z art. 20.

Ten centralny system zapewnia również interoperacyjność ze środowiskiem elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego ustanowionym na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/1056.

W ciągu czterech lat od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 5, Komisja zapewnia połączenie tego systemu centralnego z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw, ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2022/2399.

4. Państwa członkowskie mogą stosować swoje własne dostępne systemy lub oprogramowanie umożliwiające przygotowanie i przetwarzanie informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez właściwe organy, organy przeprowadzające inspekcje oraz, w stosownych przypadkach, podmioty gospodarcze w państwach członkowskich, do elektronicznego przekazywania i wymiany informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność tych systemów i oprogramowania z centralnym systemem, o którym mowa w ust. 3, ich funkcjonowanie zgodnie z wymogami i zasadami określonymi w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie ust. 5 oraz zapewniają, aby te systemy i to oprogramowanie umożliwiały wymianę informacji i dokumentów za pośrednictwem repozytorium centralnego systemu w czasie rzeczywistym.

Systemy, o których mowa w akapicie pierwszym, ułatwiają przechowywanie dokumentów zgodnie z art. 20.

5. Do dnia 21 maja 2025 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia:

a) wymogów niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności między centralnym systemem, o którym mowa w ust. 3, a innymi systemami lub oprogramowaniem, o których mowa w ust. 4, w tym protokołem wymiany danych i modelem danych do wymiany danych, o których mowa w załącznikach IA, IB i VII, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 15;

- b) wszelkich innych wymogów technicznych i organizacyjnych, w tym dotyczących aspektów bezpieczeństwa, zarządzania danymi i poufności danych, które są niezbędne do praktycznego wdrożenia elektronicznego przekazywania i wymiany informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁴²⁾.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

6. Co dwa lata Komisja przeprowadza przegląd funkcjonalności centralnego systemu. Wyniki tych przeglądów przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i państwom członkowskim. W ramach przeglądu uwzględnia się informacje zwrotne od użytkowników, takich jak właściwe organy i zgłaszający.

Artykuł 28

Język

1. Wszelkie zgłoszenia, informacje, dokumenty lub inne informacje przekazywane zgodnie z przepisami niniejszego tytułu przedkłada się w języku akceptowanym przez zainteresowane właściwe organy.
2. Na żądanie zainteresowanych właściwych organów zgłaszający i odbiorca lub, w stosownych przypadkach, osoba, która organizuje przemieszczanie, przekazują uwierzytelnione tłumaczenia informacji, o których mowa w ust. 1, na język akceptowany przez te organy.
3. Do dnia 21 maja 2028 r. Komisja włączy do systemu centralnego, o którym mowa w art. 27 ust. 3, funkcję zapewniającą darmowe tłumaczenia informacji, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 29

Kwestie dotyczące klasyfikacji

1. Podejmując decyzję, czy przedmiot lub substancję powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tego przedmiotu lub tej substancji, uznaje się za odpady, państwa członkowskie stosują art. 5 dyrektywy 2008/98/WE.

Podejmując decyzję, czy odpady, które zostały poddane recyklingowi lub innej operacji odzysku, przestaje się uznawać za odpady, państwa członkowskie stosują art. 6 dyrektywy 2008/98/WE.

Podejmując decyzję, czy przedmiot lub substancja uznaje się za towar używany, a nie za odpady, państwa członkowskie zapewniają spełnienie co najmniej następujących warunków:

- a) dalsze wykorzystywanie lub ponowne wykorzystanie przedmiotu lub substancji jest pewne;
- b) przedmiot lub substancja mogą spełniać swoją zamierzoną funkcję bez istotnego przetworzenia wstępnego;
- c) w stosownych przypadkach przedmiot lub substancja są testowane w celu zapewnienia ich pełnej funkcjonalności;
- d) dalsze wykorzystywanie jest zgodne z prawem, to znaczy przedmiot lub substancja spełniają wszystkie odpowiednie wymogi dla określonego zastosowania w zakresie produktu, ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, i nie doprowadzą do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie;
- e) przedmiot lub substancja są właściwie zabezpieczone i chronione przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku.

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Akapit trzeci stosuje się bez uszczerbku dla art. 23 ust. 2 i załącznika VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE⁽⁴³⁾ oraz art. 72 ust. 2 i załącznika XIV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542⁽⁴⁴⁾.

2. Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania przedmiotu lub substancji jako odpadów lub nie, biorąc pod uwagę ust. 1 oraz wszelkie warunki lub decyzje podjęte na poziomie Unii lub przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 lub 6 dyrektywy 2008/98/WE, dany przedmiot lub daną substancję traktuje się na potrzeby przemieszczania tak, jakby stanowiły odpady. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa państwa przeznaczenia do traktowania przemieszczanego przedmiotu po jego dotarciu na miejsce zgodnie z jego przepisami krajowymi, pod warunkiem ich zgodności z prawem Unii lub prawem międzynarodowym.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu ustanowienia szczegółowych kryteriów jednolitego stosowania warunków określonych w ust. 1 akapit trzeci w odniesieniu do określonych substancji lub przedmiotów, w przypadku których rozróżnienie między towarami używanymi a odpadami ma szczególne znaczenie dla wywozu odpadów z Unii.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

4. Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania odpadów przeznaczonych do odzysku wymienionych w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB lub załączniku IV, lub niewymienionych w którymkolwiek z tych załączników, przemieszczanie tych odpadów podlega art. 4 ust. 2.

5. Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania operacji przetwarzania odpadów jako odzysku lub unieszkodliwienia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące unieszkodliwiania.

6. Aby ułatwić zharmonizowaną klasyfikację w Unii odpadów wymienionych w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB lub załączniku IV, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie kryteriów, takich jak progi zanieczyszczenia, na podstawie których niektóre odpady klasyfikuje się w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB lub załączniku IV.

7. Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania operacji przetwarzania odpadów jako operacji przejściowej lub ostatecznej, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące operacji przejściowych.

Artykuł 30

Koszty administracyjne

Zainteresowane właściwe organy lub organy przeprowadzające inspekcje mogą obciążyć zgłaszającego oraz, w stosownych przypadkach, osobę, która organizuje przemieszczanie, odpowiednimi i proporcjonalnymi kosztami administracyjnymi wdrażania procedur związanych ze zgłoszeniem i nadzorem oraz zwykłymi kosztami odpowiednich analiz i inspekcji. Państwa członkowskie przekazują Komisji przepisy stosowane na poziomie krajowym w odniesieniu do takich kosztów. Komisja udostępnia publicznie te informacje.

Artykuł 31

Umowy dotyczące obszarów przygranicznych

1. W wyjątkowych przypadkach oraz gdy jest to uzasadnione szczególną sytuacją geograficzną lub demograficzną, państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne przewidujące złagodzenie procedury zgłaszania przemieszczania określonych strumieni odpadów, w odniesieniu do transgranicznych przemieszczeń kierowanych do najbliższej odpowiedniej instalacji znajdującej się na obszarze przy granicy pomiędzy danymi dwoma państwami członkowskimi.

⁽⁴³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 2006/66/WE (Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 1).

2. Umowy dwustronne, o których mowa w ust. 1, mogą być również zawierane w przypadku gdy odpady są przemieszczane z państwa wysyłki i tam przetwarzane, lecz wymagają tranzytu przez terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie mogą również zawierać umowy dwustronne, o których mowa w ust. 1, z państwami, które są członkami EFTA (Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu).

Umowy zawarte zgodnie z akapitem pierwszym muszą zawierać wymóg, aby gospodarowanie odpadami w danym państwie EFTA odbywało się w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59.

4. O umowach zawartych na podstawie niniejszego artykułu powiadamia się Komisję przed ich wejściem w życie.

Artykuł 32

Przemieszczanie odpadów między regionem najbardziej oddalonym a państwem członkowskim, którego jest on częścią

Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 i 2, w przypadku przemieszczania między regionem najbardziej oddalonym a państwem członkowskim, którego jest on częścią, które wymaga tranzytu przez inne państwo członkowskie, można domniemywać milczącą zgodę właściwego organu tranzytu, jeżeli w terminie siedmiu dni roboczych od dnia poinformowania zgłaszającego zgodnie z art. 8 ust. 12, że zgłoszenie zostało prawidłowo wypełnione, nie wniesiono sprzeciwu. Taka milcząca zgoda jest ważna przez taki sam okres, jaki wskazano w pisemnej zgodzie udzielonej przez właściwy organ miejsca przeznaczenia zgodnie z art. 9 ust. 1.

Artykuł 33

Przemieszczanie odpadów z Wysp Owczych do Danii

Dania może przyjąć decyzję o przetwarzaniu odpadów przywożonych do Danii z Wysp Owczych, które nie były przewożone tranzytem przez jakiegokolwiek inne państwo, zgodnie z art. 36 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli Dania przyjmie taką decyzję, powiadamia się o niej Komisję.

ROZDZIAŁ 6

Przemieszczenia wewnątrzunijne z tranzytem przez państwa trzecie

Artykuł 34

Przemieszczenia odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia

W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się wewnątrz Unii i wymaga tranzytu przez jedno lub większą liczbę państw trzecich, a odpady są przeznaczone do unieszkodliwienia, art. 4–17 i art. 19–30 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem następujących dostosowań i dodatkowych wymogów:

- a) art. 38 ust. 2 lit. a), c), d) i g) oraz art. 38 ust. 3 lit. a) stosuje się odpowiednio;
- b) w przypadku gdy państwo trzecie jest stroną konwencji bazylejskiej oraz jeżeli dane państwo postanowiło nie wymagać uprzedniej pisemnej zgody i poinformowało o tym pozostałe Strony konwencji bazylejskiej zgodnie z art. 6 ust. 4 tej konwencji, właściwy organ tranzytu poza Unią ma 60 dni od dnia przekazania swojego potwierdzenia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia na wydanie milczącej lub pisemnej zgody, z warunkami lub bezwarunkowo; lub
- c) w przypadku gdy dane państwo trzecie nie jest stroną konwencji bazylejskiej, właściwy organ wysyłki zwraca się do właściwego organu tranzytu w tym państwie trzecim z zapytaniem, czy zamierza on przesłać swoją pisemną zgodę na przemieszczanie w terminie uzgodnionym między właściwymi organami.

Artykuł 35

Przemieszczenia odpadów przeznaczonych do odzysku

1. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się wewnątrz Unii i wymaga tranzytu przez jedno lub większą liczbę państw trzecich, do których nie ma zastosowania decyzja Rady OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku ⁽⁴⁵⁾ (zwana dalej „decyzją OECD”), a odpady są przeznaczone do odzysku, stosuje się art. 34.

2. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się wewnątrz Unii, co obejmuje także przemieszczanie pomiędzy miejscowościami w tym samym państwie członkowskim, i wymaga tranzytu przez jedno lub większą liczbę państw trzecich, do których ma zastosowanie decyzja OECD, a odpady są przeznaczone do odzysku, art. 4–30 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem następujących dostosowań i dodatkowych wymogów:

a) art. 51 ust. 2 lit. c) i d) stosuje się odpowiednio;

b) można domniemywać milczącą zgodę właściwego organu tranzytu poza Unią, jeżeli nie wniesiono sprzeciwu i o ile spełniono wszelkie określone warunki, przemieszczanie może rozpocząć się 30 dni po dniu, w którym zgłaszający został poinformowany zgodnie z art. 8 ust. 12, że zgłoszenie zostało prawidłowo wypełnione, jak określono w art. 9 ust. 1.

TYTUŁ III

TRANSPORT ODPADÓW WYŁĄCZNIE NA TERYTORIUM PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 36

Transport odpadów wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego

1. Każde państwo członkowskie ustanawia odpowiedni system nadzoru i kontroli transportu odpadów odbywającego się wyłącznie w granicach jego jurysdykcji krajowej. System ten musi uwzględniać potrzebę zapewnienia spójności z systemem unijnym ustanowionym na podstawie tytułów II i VII.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o przyjętym systemie nadzoru i kontroli transportu odpadów. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

TYTUŁ IV

WYWÓZ ODPADÓW Z UNII DO PAŃSTW TRZECICH

ROZDZIAŁ 1

Wywóz odpadów do celów unieszkodliwiania

Artykuł 37

Zakaz wywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania

1. Wywóz z Unii odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania jest zakazany.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do wywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania do państw EFTA, które są również Stronami konwencji bazylejskiej.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wywóz odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania do państwa EFTA, które jest stroną konwencji bazylejskiej, jest zakazany w przypadku gdy:

a) dane państwo EFTA zakazuje przywozu takich odpadów;

⁽⁴⁵⁾ OECD/LEGAL/0266.

- b) nie spełniono warunków określonych w art. 11 ust. 1;
 - c) właściwy organ wysyłki ma podstawy, by sądzić, że odpady nie będą podlegać w państwie przeznaczenia racjonalnemu ekologicznie gospodarowaniu, jak określono w art. 59.
4. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do odpadów, które podlegają obowiązkowi odbioru na podstawie art. 22 lub 25.

Artykuł 38

Procedury stosowane w przypadku wywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania do państw EFTA

1. W przypadku gdy odpady są wywożone z Unii do państwa EFTA, które jest stroną konwencji bazylejskiej, z przeznaczeniem do unieszkodliwiania w tym państwie, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych określonych w ust. 2 i 3.
2. Stosuje się następujące dostosowania:
 - a) zgłaszający przekazuje zgodnie z art. 27 zgłoszenie oraz wszelkie żądane dodatkowe informacje i dokumenty i jednocześnie przekazuje takie zgłoszenie oraz dodatkowe informacje i dokumenty pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym właściwemu organowi miejsca przeznaczenia oraz każdemu właściwemu organowi tranzytu poza Unią, chyba że organy te mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 27 ust. 3; w przypadku korzystania z poczty elektronicznej z podpisem cyfrowym każdą wymaganą pieczęć lub podpis zastępuje się podpisem cyfrowym;
 - b) zgłaszający przekazuje, w załączniku do dokumentu zgłoszenia, dokumenty potwierdzające przeprowadzenie audytu, o którym mowa w art. 46 ust. 3, w instalacji, do której odpady są wywożone, chyba że zastosowanie ma zwolnienie przewidziane w art. 46 ust. 11;
 - c) właściwy organ wysyłki oraz każdy właściwy organ tranzytu w Unii informuje właściwy organ miejsca przeznaczenia oraz każdy właściwy organ tranzytu poza Unią o każdym wezwaniu do przekazania informacji i dokumentów z jego strony oraz o swojej decyzji i ewentualnych warunkach dotyczących planowanego przemieszczania pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, chyba że te właściwe organy mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 27 ust. 3;
 - d) informacje, które mają zostać przekazane właściwemu organowi miejsca przeznaczenia oraz każdemu właściwemu organowi tranzytu poza Unią zgodnie z art. 7, 8, 16 i 17, przekazuje się pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, chyba że organy te mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 27 ust. 3;
 - e) zgłaszający zapewnia, aby informacje przekazane przez instalację zgodnie z art. 15 ust. 3–5 oraz art. 16 ust. 5 i 6 zostały włączone do systemu, o którym mowa w art. 27, chyba że instalacje te mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 27 ust. 3;
 - f) każdy właściwy organ tranzytu poza Unią ma 60 dni od dnia przekazania potwierdzenia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia na wydanie milczącej zgody, jeżeli dane państwo podjęło decyzję, że nie będzie wymagało uprzedniej pisemnej zgody oraz poinformowało o tym pozostałe Strony konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 6 ust. 4, lub na wydanie pisemnej zgody z warunkami lub bezwarunkowej;
 - g) właściwy organ wysyłki w Unii podejmuje decyzję o wyrażeniu zgody na przemieszczanie zgodnie z art. 9 wyłącznie po otrzymaniu pisemnej zgody właściwego organu miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, milczącej lub pisemnej zgody właściwego organu tranzytu poza Unią i nie wcześniej niż 61 dni po dniu przekazania potwierdzenia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia przez właściwy organ tranzytu poza Unią, chyba że właściwy organ wysyłki uzyska pisemną zgodę pozostałych zainteresowanych właściwych organów, w którym to przypadku może on podjąć decyzję, o której mowa w art. 9, przed upływem tego terminu.

3. Stosuje się następujące przepisy dodatkowe:
 - a) każdy właściwy organ tranzytu w Unii przekazuje potwierdzenie otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia zgłaszającemu oraz przekazuje kopie pozostałym zainteresowanym właściwym organom w przypadku gdy nie mają one dostępu do systemu, o którym mowa w art. 27;
 - b) właściwy organ wysyłki oraz, w stosownych przypadkach, każdy właściwy organ tranzytu w Unii informują urząd celny wywozu i urząd celny wyprowadzenia o swojej decyzji o wyrażeniu zgody na przemieszczanie;
 - c) przewoźnik przekazuje kopię dokumentu przesyłania do urzędu celnego wywozu i urzędu celnego wyprowadzenia pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, lub za pośrednictwem centralnego systemu, o którym mowa w art. 27 ust. 3, jeżeli urząd celny wywozu i urząd celny wyprowadzenia mają do tego systemu dostęp;
 - d) niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczą terytorium Unii, urząd celny wyprowadzenia informuje właściwy organ wysyłki w Unii, że odpady opuściły terytorium Unii;
 - e) w przypadku gdy w terminie 42 dni po opuszczeniu przez odpady terytorium Unii, właściwy organ wysyłki w Unii nie otrzyma informacji od instalacji o przyjęciu odpadów, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 27, lub zgodnie z art. 72;
 - f) umowa, o której mowa w art. 6, musi zawierać następujące warunki:
 - (i) w przypadku gdy instalacja wyda nieprawidłowe zaświadczenie o unieszkodliwieniu, którego skutkiem będzie zwolnienie gwarancji finansowej, odbiorca ponosi koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszar podlegający właściwości właściwego organu wysyłki oraz ich odzysku lub unieszkodliwienia w alternatywny i racjonalny ekologicznie sposób;
 - (ii) w terminie trzech dni od przyjęcia odpadów do unieszkodliwienia instalacja wysyła zgłaszającemu i zainteresowanym właściwym organom podpisane kopie wypełnionego dokumentu przesyłania, z wyjątkiem zaświadczenia o unieszkodliwieniu, o którym mowa w ppkt (iii);
 - (iii) możliwie najszybciej, ale nie później niż w terminie 30 dni po realizacji unieszkodliwienia, a w każdym razie nie później niż w terminie roku po przyjęciu odpadów instalacja, na swoją własną odpowiedzialność, zaświadcza, że unieszkodliwienie zostało zrealizowane, i przesyła zgłaszającemu oraz zainteresowanym właściwym organom podpisane kopie dokumentu przesyłania zawierającego to zaświadczenie;
 - g) w terminie trzech dni roboczych od otrzymania kopii, o których mowa w lit. f) ppkt (ii) oraz (iii), zgłaszający udostępnia informacje zawarte w tych kopiach w formie elektronicznej zgodnie z art. 27.
4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów tranzytu poza Unią oraz spełnione zostały warunki określone w tych zgodach lub załącznikach do nich;
 - b) zapewniono racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami jak określono w art. 59.
5. W przypadku wywozu odpadów przeznacza się je do unieszkodliwienia w instalacji, która – na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego – prowadzi działalność lub ma pozwolenie na prowadzenie działalności w państwie przeznaczenia.
6. Urząd celny wywozu lub urząd celny wyprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ w państwie urzędu celnego. Właściwy organ:
 - a) niezwłocznie informuje właściwy organ wysyłki w Unii o nielegalnym przemieszczaniu;
 - b) zapewnia zatrzymanie odpadów do czasu podjęcia przez właściwy organ wysyłki innej decyzji i przekazania jej na piśmie właściwemu organowi w państwie urzędu celnego, w którym odpady zostały zatrzymane. oraz

- c) niezwłocznie przekazuje decyzję właściwego organu wysyłki, o której mowa w lit. b), urzędowi celnemu wywozu lub urzędowi celnemu wyprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie.

ROZDZIAŁ 2

Wywóz odpadów do celów odzysku

Sekcja 1

Wywóz odpadów niebezpiecznych i niektórych innych odpadów do państw, do których nie ma zastosowania decyzja OECD

Artykuł 39

Zakaz wywozu odpadów niebezpiecznych i niektórych innych odpadów

1. Zakazany jest wywóz z Unii następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku w państwach, do których nie ma zastosowania decyzja OECD:

- a) odpadów wymienionych jako niebezpieczne w części 1 załącznika V do niniejszego rozporządzenia;
- b) odpadów wymienionych jako niebezpieczne w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- c) odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 3, oraz odpadów wymienionych w części 2 załącznika V do niniejszego rozporządzenia;
- d) odpadów tworzyw sztucznych sklasyfikowanych w pozycji B3011;
- e) odpadów wymienionych w załączniku III lub załączniku IIIB oraz mieszanin odpadów wymienionych w załączniku IIIA, które są zanieczyszczone innymi materiałami w stopniu wystarczająco zwiększającym ryzyko związane z odpadami, aby uznać je za odpowiednie do poddania procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, biorąc po uwagę niebezpieczne właściwości określone w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, lub uniemożliwiającym odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie;
- f) odpadów lub mieszanin odpadów zawierających trwale zanieczyszczenia organiczne lub zanieczyszczone nimi w ilościach równych dopuszczalnej wartości stężenia określonej w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2019/1021 lub przekraczających tę wartość;
- g) odpadów niebezpiecznych niesklasyfikowanych w jednej pozycji w załączniku V do niniejszego rozporządzenia lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- h) mieszanin odpadów niebezpiecznych oraz mieszanin odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne niesklasyfikowanych w jednej pozycji w załączniku V do niniejszego rozporządzenia lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- i) odpadów zgłoszonych przez państwo przeznaczenia jako niebezpieczne na podstawie art. 3 konwencji bazylejskiej;
- j) odpadów, których przywóz został zakazany przez państwo przeznaczenia;
- k) odpadów, co do których właściwy organ wysyłki ma podstawy, aby sądzić, że gospodarowanie tymi odpadami w danym państwie przeznaczenia nie będzie odbywać się w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono art. 59;

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do odpadów, które podlegają obowiązkowi odbioru na podstawie art. 22 lub 25.

3. Państwa członkowskie mogą – w wyjątkowych przypadkach – postanowić, na podstawie dokumentów potwierdzających przekazanych przez zgłaszającego, że określone rodzaje odpadów niebezpiecznych wymienione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, są wyłączone z zakazu wywozu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nie wykazują którejkolwiek z właściwości wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, biorąc pod uwagę kryteria i mające zastosowanie wartości graniczne oraz stężenia graniczne na potrzeby klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, jak określono w tym załączniku. W przypadku gdy niebezpieczna właściwość odpadu została oceniona na podstawie przeprowadzonego badania oraz przy wykorzystaniu stężeń substancji niebezpiecznych, jak określono w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, decydujące znaczenie mają wyniki badania.

4. Fakt, że odpady nie zostały wymienione jako niebezpieczne w załączniku V lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, lub że zostały wymienione w załączniku V część 1 wykaz B, nie wyklucza zaliczenia takich odpadów – w wyjątkowych przypadkach – do odpadów niebezpiecznych i tym samym objęcia ich zakazem wywozu, jeżeli wykazują one którąkolwiek z właściwości wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, biorąc pod uwagę kryteria i mające zastosowanie wartości graniczne oraz stężenia graniczne na potrzeby klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, jak określono w tym załączniku. W przypadku gdy niebezpieczna właściwość odpadów została oceniona na podstawie przeprowadzonego badania oraz przy wykorzystaniu stężeń substancji niebezpiecznych, jak określono w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, decydujące znaczenie mają wyniki badania.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, zainteresowany właściwy organ informuje przewidziany właściwy organ miejsca przeznaczenia przed podjęciem decyzji o wyrażeniu zgody na planowane przemieszczenia do tego państwa. Państwa członkowskie powiadamiają o takich przypadkach Komisję przed końcem każdego roku kalendarzowego. Komisja przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim, Sekretariatowi konwencji bazylejskiej, w przypadku gdy informacje te odnoszą się do kodu wymienionego w konwencji bazylejskiej, oraz Sekretariatowi OECD, w przypadku gdy informacje te odnoszą się do kodu wymienionego w decyzji OECD. Komisja może formułować uwagi na podstawie przekazanych informacji oraz jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika V.

Sekcja 2

Wywóz odpadów innych niż niebezpieczne do państw, do których nie ma zastosowania decyzja OECD

Artykuł 40

Zakaz wywozu odpadów innych niż niebezpieczne

1. Zakazany jest wywóz z Unii następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku w państwach, do których nie ma zastosowania decyzja OECD:

- a) odpadów innych niż niebezpieczne wymienionych w załączniku III lub załączniku IIIB oraz mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne wymienionych w załączniku IIIA;
- b) odpadów innych niż niebezpieczne oraz mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne ujętych w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, o ile nie zostały już wymienione w załączniku III, załączniku IIIA lub załączniku IIIB;
- c) odpadów innych niż niebezpieczne oraz mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne niesklasyfikowanych w jednej pozycji w załączniku III, załączniku IIIA lub załączniku IIIB lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- d) odpadów innych niż niebezpieczne sklasyfikowanych w pozycji AB130, AC250, AC260 lub AC270.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do wywozu odpadów lub mieszanin odpadów przeznaczonych do odzysku do państwa ujętego w wykazie państw ustanowionym zgodnie z art. 41 dla odpadów innych niż niebezpieczne oraz mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne wyszczególnionych w tym wykazie.

Taki wywóz może nastąpić wyłącznie pod warunkiem że odpady:

- a) przeznaczone są do instalacji, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie operacji odzysku tych odpadów na podstawie przepisów krajowych danego państwa;
- b) nie są przeznaczone do operacji przejściowych, chyba że wszystkie późniejsze operacje ostatecznego lub przejściowego odzysku odbywałyby się w tym samym państwie przeznaczenia lub w innych państwach, w których powiązane odpady ujęte są w wykazie, o którym mowa w art. 41.

3. Wywóz dozwolony zgodnie z ust. 2:

- a) w przypadku odpadów wymienionych w załączniku IX do konwencji bazylejskiej innych niż sklasyfikowane w pozycji B3011 – podlega ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18 lub, jeżeli dane państwo wskaże to we wniosku, o którym mowa w art. 42, procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody;

- b) w przypadku odpadów sklasyfikowanych w pozycji B3011 – podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody;
 - c) w przypadku odpadów innych niż niebezpieczne i mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne niewymienionych w załączniku IX do konwencji bazylejskiej – podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody.
4. W przypadku wywozu zgodnie z ust. 2, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio.

W przypadku gdy taki wywóz podlega ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18, osoba, która organizuje przemieszczanie, zapewnia, aby informacje przekazywane przez instalację zgodnie z art. 18 ust. 8 i 9 były przekazywane za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 27, chyba że instalacja ta ma połączenie z systemem, o którym mowa w art. 27.

W przypadku gdy taki wywóz podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, procedury, o których mowa w art. 38, stosuje się z zastrzeżeniem następujących dostosowań:

- a) nie stosuje się art. 4 ust. 5 i art. 14;
- b) po wejściu w życie usunięcia z wykazu, o którym mowa w art. 41, państwa lub określonych odpadów, lub mieszanin odpadów, właściwy organ wysyłki wycofuje swoją pisemną zgodę na każde zgłoszenie dotyczące tego państwa lub takich odpadów lub mieszanin odpadów.

Artykuł 41

Wykaz państw, do których dozwolony jest wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne w celu odzysku

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 80 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie wykazu państw, do których nie ma zastosowania decyzja OECD i w odniesieniu do których dozwolony jest wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne i mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne w celu odzysku (zwanego dalej „wykazem państw, do których dozwolony jest wywóz”). Wykaz ten obejmuje państwa, które złożyły wniosek zgodnie z art. 42 ust. 1 oraz wykazały zgodność z wymogami określonymi w art. 42 ust. 3, na podstawie oceny przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 43, i zgodziły się przestrzegać art. 42 ust. 5.
2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać następujące informacje:
 - a) nazwy państw, do których dozwolony jest wywóz z Unii odpadów innych niż niebezpieczne i mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne w celu odzysku;
 - b) określone odpady niebezpieczne i mieszaniny odpadów innych niż niebezpieczne, których wywóz z Unii do każdego z państw, o których mowa w lit. a), jest dozwolony;
 - c) informacje takie jak adres internetowy, umożliwiające dostęp do wykazu instalacji, które na podstawie przepisów krajowych każdego z państw, o których mowa w lit. a), posiadają zezwolenie na prowadzenie odzysku odpadów i mieszanin odpadów, o których mowa w lit. b);
 - d) informacje o ewentualnych szczególnych procedurach kontrolnych mających zastosowanie na podstawie przepisów krajowych każdego z państw, o których mowa w lit. a), do przywozu odpadów, o których mowa w lit. b), w tym wskazanie, czy przywóz odpadów wymienionych w załączniku IX do konwencji bazylejskiej podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, o której mowa w art. 38.
3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się do dnia 21 listopada 2026 r., chyba że żadne państwo nie złoży wniosku na podstawie art. 42 ust. 1 lub żadne państwo nie spełni w tym czasie wymogów określonych w art. 42 ust. 3.

Do dnia 21 sierpnia 2024 r. Komisja kontaktuje się ze wszystkimi państwami, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, w celu przekazania im niezbędnych informacji dotyczących możliwości włączenia tych państw do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony.

W celu włączenia do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony, przyjętego do dnia 21 listopada 2026 r., państwa, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, składają swoje wnioski na podstawie art. 42 ust. 1 do dnia 21 lutego 2025 r.

4. Komisja regularnie, a co najmniej co dwa lata po dniu jego ustanowienia, aktualizuje wykaz państw, do których wywóz jest dozwolony, w celu:

- a) dodania państwa, które spełnia wymogi określone w art. 42;
- b) skreślenia państwa, które przestało spełniać wymogi określone w art. 42;
- c) zaktualizowania informacji, o których mowa w ust. 2, na podstawie wniosku otrzymanego od danego państwa oraz, jeżeli wniosek ten dotyczy dodania nowych odpadów lub mieszanin odpadów, o ile dane państwo wykazało, że spełnia wymogi określone w art. 42 w odniesieniu do danych nowych odpadów lub mieszanin odpadów;
- d) dodania lub skreślenia wszelkich innych elementów istotnych dla zapewnienia dokładności i aktualności informacji zawartych w wykazie.

5. Po otrzymaniu informacji i dowodów, o których mowa w art. 42 ust. 5, Komisja może zażądać od danego państwa dodatkowych informacji w celu wykazania, że nadal spełnia ono wymogi określone w art. 42 ust. 3.

6. W przypadku udostępnienia informacji, z których w wiarygodny sposób wynika, że państwo ujęte już w wykazie, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia już wymogów określonych w art. 42, Komisja wzywa to państwo do przedstawienia swojego stanowiska na temat tych informacji w terminie maksymalnie dwóch miesięcy od wezwania, wraz z odpowiednimi dokumentami potwierdzającymi ciągle spełnianie tych wymogów. Termin ten może zostać przedłużony o dodatkowe dwa miesiące w przypadku gdy dane państwo złoży uzasadniony wniosek o takie przedłużenie.

7. W przypadku gdy dane państwo nie przedstawi swojego stanowiska i wymaganych dokumentów potwierdzających w terminie, o którym mowa w ust. 6, lub w przypadku gdy przedstawione dowody są niewystarczające do wykazania ciągłego spełniania wymogów określonych w art. 42, Komisja bez nieuzasadnionej zwłoki skreśla to państwo z wykazu.

8. Komisja może w każdej chwili skontaktować się z państwem ujętym w wykazie, o którym mowa w ust. 1, w celu uzyskania informacji istotnych dla zapewnienia dalszego spełniania przez to państwo wymogów określonych w art. 42.

Artykuł 42

Wymogi dotyczące włączenia do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony

1. Państwa, do których nie ma zastosowania decyzja OECD i które zamierzają przyjmować z Unii określone odpady lub mieszaniny odpadów, o których mowa w art. 40 ust. 1, w celu odzysku, składają do Komisji wniosek, w którym wyrażają wolę przyjmowania tych konkretnych odpadów lub mieszanin odpadów oraz włączenia tych państw do wykazu, o którym mowa w art. 41. Wniosek ten, wraz ze wszystkimi powiązаныmi dokumentami lub innymi informacjami, przekazuje się w języku angielskim.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się za pomocą formularza określonego w załączniku VIII i musi on zawierać wszystkie informacje określone w tym formularzu.

3. Państwo składające wniosek wykazuje, że wprowadziło i stosuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, gospodarowanie danymi odpadami odbywało się w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59.

W tym celu państwo składające wniosek wykazuje, że:

- a) posiada kompleksową strategię lub kompleksowy plan gospodarowania odpadami, które obejmują całe jego terytorium oraz wykazuje swoją zdolność i gotowość do zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami. Taka strategia lub taki plan musi obejmować co najmniej następujące elementy:

- (i) całkowitą roczną ilość odpadów wytwarzanych w danym państwie, a także roczną ilość odpadów wytwarzanych w danym państwie objętych zakresem jego wniosku (zwanymi dalej „odpadami, których dotyczy wnioski”) oraz szacunkowy rozwój tych ilości w ciągu kolejnych 10 lat;
 - (ii) szacunkową ocenę obecnych zdolności przetwarzania odpadów w ujęciu ogólnym, a także szacunkową ocenę zdolności przetwarzania odpadów, których dotyczy wnioski, oraz szacunkowy rozwój tych zdolności w ciągu kolejnych 10 lat;
 - (iii) odsetek odpadów z gospodarstw domowych, które są zbierane selektywnie, a także wszelkie cele i środki mające na celu zwiększenie tego odsetka w przyszłości;
 - (iv) wskazanie odsetka odpadów z gospodarstw domowych, których dotyczy wnioski, które są składowane, a także wszelkie cele i środki mające na celu zmniejszenie tego odsetka w przyszłości;
 - (v) wskazanie odsetka odpadów z gospodarstw domowych poddawanych recyklingowi oraz ewentualne cele i środki mające na celu zwiększenie tego odsetka w przyszłości;
 - (vi) informacje o ilości odpadów które są wyrzucane jako śmieci, oraz o środkach podejmowanych w celu zapobiegania powstawaniu śmieci i ich sprzątania;
 - (vii) strategię dotyczącą sposobu zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami przywożonymi na jego terytorium, w tym ewentualny wpływ takiego przywozu na gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w państwie;
 - (viii) informacje na temat metodyki stosowanej do obliczania danych, o których mowa w ppkt (i)–(vi);
- b) posiada ramy prawne w zakresie gospodarowania odpadami, obejmujące co najmniej następujące elementy:
- (i) system lub systemy rejestracji lub wydawania zezwoleń lub licencji dla instalacji przetwarzania odpadów;
 - (ii) system lub systemy rejestracji lub wydawania zezwoleń lub licencji na transport odpadów;
 - (iii) przepisy mające na celu zapewnienie, aby gospodarowanie odpadami resztkowymi wytworzonymi w wyniku operacji odzysku odpadów, których dotyczy wnioski, odbywało się w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59;
 - (iv) odpowiednie środki kontroli zanieczyszczenia mające zastosowanie do operacji gospodarowania odpadami, w tym ograniczenia emisji z myślą o ochronie powietrza, gleby i wody oraz środki mające na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych z tych operacji;
 - (v) przepisy dotyczące egzekwowania, inspekcji i sankcji mających na celu zapewnienie wdrożenia krajowych i międzynarodowych wymogów dotyczących gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów;
- c) jest stroną wielostronnych umów środowiskowych, o których mowa w załączniku VIII, oraz podjęło niezbędne środki w celu wykonania swoich zobowiązań wynikających z tych umów;
- d) wprowadziło strategię egzekwowania przepisów krajowych w zakresie gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów, obejmującą środki kontroli i monitorowania, w tym informacje dotyczące liczby przeprowadzonych inspekcji przemieszczania odpadów i instalacji gospodarowania odpadami oraz dotyczące sankcji nałożonych w przypadku naruszenia odpowiednich przepisów krajowych.

4. Nie wcześniej niż w dniu 21 maja 2029 r. państwa, do których nie ma zastosowania decyzja OECD i które zamierzają przyjmować z Unii odpady tworzyw sztucznych, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. d), do celów odzysku mogą złożyć do Komisji wnioski, w którym wyrażają wolę przyjmowania tych odpadów oraz włączenia tych państw do wykazu, o którym mowa w art. 41. Wniosek ten, wraz ze wszystkimi powiązаныmi dokumentami lub innymi informacjami, przekazuje się w języku angielskim.

W uzupełnieniu do wymogów określonych w ust. 2 i 3 państwo składające wniosek wykazuje również, że:

- a) posiada kompleksowy system gospodarowania odpadami, który obejmuje całe terytorium i skutecznie zapewnia selektywną zbiórkę odpadów tworzyw sztucznych;

- b) posiada ramy prawne w zakresie gospodarowania odpadami, obejmujące co najmniej następujące elementy:
- (i) zakaz spalania na wolnym powietrzu i niekontrolowanego składowania odpadów;
 - (ii) zakaz spalania i składowania selektywnie zebranych odpadów tworzyw sztucznych;
 - (iii) przepisy dotyczące egzekwowania, inspekcji i sankcji mających na celu wdrożenie lit. a) i b) pkt (i) oraz (ii);
- c) przywóz odpadów tworzyw sztucznych z Unii nie wywiera jakiegokolwiek negatywnego wpływu na gospodarowanie odpadami tworzyw sztucznych wytwarzanymi w danym państwie.

5. W przypadku jakiegokolwiek zmiany informacji przekazanych Komisji na podstawie ust. 3 państwa ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 41, niezwłocznie przekazują zaktualizowane informacje określone w formularzu określonym w załączniku VIII, wraz z odpowiednimi dokumentami potwierdzającymi. Państwa ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 41, w każdym przypadku, w piątym roku po ich pierwszym włączeniu do wykazu, przekazują Komisji zaktualizowane informacje określone w formularzu określonym w załączniku VIII, wraz z odpowiednimi dokumentami potwierdzającymi.

Artykuł 43

Ocena wniosku o włączenie do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony

1. Komisja niezwłocznie ocenia wnioski złożone na podstawie art. 42 i jeżeli jest przekonana, że wymogi określone w tym artykule zostały spełnione, włącza państwo składające wniosek do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony. Podstawę tej oceny stanowią informacje i dokumenty potwierdzające przekazane przez państwo składające wniosek, a także inne istotne informacje, i w ramach tej oceny ustala się, czy państwo składające wniosek spełnia wymogi określone w art. 42, w tym czy wprowadziło i wdraża wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby gospodarowanie danymi odpadami i mieszaninami odpadów odbywało się w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59, oraz aby nie było znacznego negatywnego wpływu na gospodarowanie odpadami krajowymi w danym państwie wskutek wywozu odpadów z Unii. W celu dokonania tej oceny Komisja wykorzystuje jako punkty odniesienia odpowiednie przepisy zawarte w prawodawstwie i wytycznych, o których mowa w załączniku IX.
2. W przypadku gdy w trakcie swojej oceny Komisja uzna, że informacje przekazane przez państwo składające wniosek są niekompletne lub niewystarczające do wykazania zgodności z wymogami określonymi w art. 42, umożliwia temu państwu przekazanie dodatkowych informacji w maksymalnym terminie trzech miesięcy. Termin ten może zostać przedłużony o dodatkowe trzy miesiące w przypadku gdy państwo składające wniosek złoży uzasadniony wniosek o takie przedłużenie.
3. W przypadku gdy państwo składające wniosek nie przekaze dodatkowych informacji w terminie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub jeżeli przekazane dodatkowe informacje nadal uważa się za niekompletne lub niewystarczające do wykazania zgodności z wymogami określonymi w art. 42, Komisja bez zbędnej zwłoki informuje państwo składające wniosek, że nie może włączyć go do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony, oraz że jego wniosek nie będzie dalej rozpatrywany. W takim przypadku Komisja informuje państwo składające wniosek również o przyczynach takiej decyzji. Państwo składające wniosek może złożyć nowy wniosek zgodnie z art. 42.
4. Komisja bez zbędnej zwłoki ocenia wnioski złożone na podstawie art. 42 ust. 4 i jeżeli jest przekonana, że wymogi określone w art. 42 ust. 3 i 4 zostały spełnione, jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 80 w celu włączenia państwa składającego wniosek do wykazu państw, do których wywóz jest dozwolony. W celu dokonania tej oceny Komisja wykorzystuje jako punkty odniesienia odpowiednie przepisy zawarte w prawodawstwie i wytycznych, o których mowa w załączniku IX.

Sekcja 3

Wywóz do państw, do których ma zastosowanie decyzja OECD

Artykuł 44

Ogólny system wywozu odpadów

1. W przypadku gdy odpady, o których mowa w art. 4 ust. 2–5, są wywożone z Unii z przeznaczeniem do odzysku w państwach, do których ma zastosowanie decyzja OECD, z tranzytem lub bez tranzytu przez państwa, do których ma zastosowanie decyzja OECD, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych wymienionych w ust. 2, 3, 4 i 6.

2. Stosuje się następujące dostosowania:
 - a) zgłaszający przekazuje, w załączniku do dokumentu zgłoszenia, dokumenty potwierdzające przeprowadzenie audytu, o którym mowa w art. 46 ust. 3, w instalacji, do której odpady są wywożone, chyba że zastosowanie ma zwolnienie przewidziane w art. 46 ust. 11;
 - b) mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA przeznaczone do operacji przejściowej podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, jeżeli jakiegokolwiek operacje dalszego przejściowego odzysku lub ostatecznego odzysku lub operacje dalszego przejściowego unieszkodliwiania mają być dokonywane w państwie, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD;
 - c) odpady sklasyfikowane w pozycji B3011 podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody;
 - d) odpady wymienione w załączniku IIIB oraz przemieszczanie odpadów przeznaczonych do badań nad przetwarzaniem eksperymentalnym, o których mowa w art. 4 ust. 5, podlegają procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody;
 - e) przemieszczanie odpadów przeznaczonych do badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 4 ust. 5, podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, chyba że ilość takich odpadów została określona na podstawie minimalnej ilości racjonalnie potrzebnej do odpowiedniego przeprowadzenia badania w każdym konkretnym przypadku i nie przekracza 25 kg, w którym to przypadku stosuje się wymogi proceduralne określone w art. 18;
 - f) wywóz odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 3, jest zakazany;
 - g) zgoda wymagana zgodnie z art. 9 może zostać wyrażona przez właściwy organ miejsca przeznaczenia spoza Unii w sposób milczący;
 - h) zgoda na przemieszczanie niektórych odpadów zgodnie z art. 9 zostaje wycofana przez właściwy organ wysyłki po wejściu w życie aktu delegowanego zgodnie z art. 45 ust. 6 zakazującego wywozu takich odpadów do danego państwa;
 - i) instalacja, o której mowa w art. 15 ust. 3 i art. 16 ust. 5, przekazuje odpowiednie potwierdzenie w ciągu 3 dni roboczych od przyjęcia odpadów.
3. W odniesieniu do wywozu odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 2, stosuje się dostosowania i przepisy dodatkowe wymienione w art. 38 ust. 2 lit. a)–e) oraz art. 38 ust. 3 lit. b)–g).
4. W odniesieniu do wywozu odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 4, osoba, która organizuje przemieszczanie, zapewnia, aby informacje przekazywane przez instalację zgodnie z art. 18 ust. 8 i 9 zostały włączone do systemu, o którym mowa w art. 27, chyba że instalacje te są podłączone do systemu, o którym mowa w art. 27.
5. Przemieszczanie odpadów podlegających procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, tranzytu, lub właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu poza Unią wyraziły milczącą zgodę lub można domniemywać, że wyraziły milczącą zgodę, oraz spełnione zostały wszystkie warunki określone w tych zgodach lub załącznikach do nich;
 - b) spełnione są wymogi określone w art. 38 ust. 4 lit. b).
6. W przypadku gdy wywóz, o którym mowa w ust. 1, odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 2, odbywa się tranzytem przez państwo, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, stosuje się następujące dostosowania:

- a) właściwy organ tranzytu w państwie, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, ma 60 dni od dnia wysłania potwierdzenia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia na wydanie milczącej lub pisemnej zgody, z warunkami lub bezwarunkowej, w przypadku gdy dane państwo podjęło decyzję, że nie będzie wymagało uprzedniej pisemnej zgody, oraz poinformowało o tym pozostałe Strony konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 6 ust. 4;
 - b) właściwy organ wysyłki w Unii podejmuje decyzję o wyrażeniu zgody na przemieszczanie jak określono art. 9 wyłącznie po otrzymaniu milczącej lub pisemnej zgody właściwego organu tranzytu państwa, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, i nie wcześniej niż 61 dni po dniu wysłania potwierdzenia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia przez właściwy organ tranzytu poza Unią, chyba że właściwy organ wysyłki otrzyma pisemną zgodę pozostałych zainteresowanych właściwych organów, w którym to przypadku może on podjąć decyzję, o której mowa w art. 9, przed upływem tego terminu.
7. W przypadku wywozu odpadów, muszą być one przeznaczone do operacji odzysku w instalacji, która prowadzi działalność zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub dla której zostało wydane pozwolenie na prowadzenie działalności w państwie przeznaczenia.
8. Stosuje się art. 38 ust. 6.

Artykuł 45

Monitorowanie wywozu i procedura ochronna

1. Komisja monitoruje wywóz odpadów z Unii do państw, do których ma zastosowanie decyzja OECD, mając na względzie zapewnienie, aby wywóz ten nie prowadził do znacznych szkód dla środowiska lub zdrowia ludzkiego w państwie przeznaczenia i aby odpady przywożone z Unii nie były przemieszczane dalej do państw trzecich. W ramach swojego monitorowania Komisja ocenia wnioski od osób fizycznych lub prawnych, którym towarzyszą odpowiednie informacje i dane wykazujące, że gospodarka odpadami wywozonymi z Unii nie spełnia wymogów racjonalnego ekologicznie gospodarowania, jak określono w art. 59, w państwie trzecim, do którego ma zastosowanie decyzja OECD, lub że taki wywóz wywiera znaczny negatywny wpływ na gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w tym państwie.
2. W przypadku gdy:
 - a) nie ma wystarczających dowodów na to, że państwo, do którego ma zastosowanie decyzja OECD, ma zdolność do odzyskiwania niektórych odpadów w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59, w tym z powodu wywozu takich odpadów z Unii do danego państwa; lub
 - b) istnieją dowody na to, że dane państwo nie spełnia wymogów art. 59 w odniesieniu do tych odpadów; lub
 - c) istnieją dowody na znaczny negatywny wpływ na gospodarkę odpadami wytwarzanymi w tym państwie z powodu wywozu odpadów z Unii,

Komisja zwraca się do właściwych organów danego państwa o przekazanie w terminie 60 dni informacji dotyczących warunków, w jakich odzyskuje się dane odpady, wpływu wywozu odpadów z Unii na gospodarkę odpadami wytwarzanymi w tym państwie oraz zdolności danego państwa do gospodarowania tymi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59. Komisja może przedłużyć ten termin, jeżeli dane państwo wystąpi z uzasadnionym wnioskiem o jego przedłużenie.

3. Celem wniosku, o którym mowa w ust. 2, jest sprawdzenie, czy dane państwo:
 - a) wprowadziło i wdrożyło odpowiednie ramy prawne dotyczące przywozu danych odpadów i gospodarowania nimi, zarówno odpadami przywozonymi, jak i wytwarzanymi w danym państwie, w sposób racjonalny ekologicznie, a także odpowiednie środki zapewniające racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami resztkowymi wytworzonymi w wyniku odzysku danych odpadów;
 - b) wprowadziło oddzielną sprawozdawczość dotyczącą ilości odpadów wytwarzanych w danym państwie i odpadów do niego przywożonych;
 - c) dysponuje na swoim terytorium wystarczającymi zdolnościami pozwalającymi na gospodarowanie danymi odpadami w sposób racjonalny ekologicznie, biorąc pod uwagę ilość odpadów przywożonych na jego terytorium;

- d) wprowadziło odpowiednią strategię, w tym środki w celu zapewnienia, aby przywóz danych odpadów nie miał znacznego negatywnego wpływu na zbieranie odpadów wytwarzanych w tym państwie i gospodarowanie nimi;
- e) wprowadziło i wdrożyło odpowiednie środki egzekwowania w celu zapewnienia, aby gospodarowanie danymi odpadami odbywało się w sposób racjonalny ekologicznie oraz reaguje na ewentualne nielegalne przemieszczanie lub przetwarzanie takich odpadów;
- f) w przypadku wywozu odpadów tworzyw sztucznych wdrożyło wymogi mające na celu zapewnienie, aby te odpady tworzyw sztucznych były poddawane recyklingowi w sposób racjonalny ekologicznie, a odpadami reszkowymi wytworzonymi w wyniku procesu recyklingu gospodarowano w sposób racjonalny ekologicznie, w tym poprzez zakaz ich spalania lub składowania. Wniosek ma ponadto na celu sprawdzenie, czy wdrożono środki mające na celu uniknięcie sytuacji, w której przywóz odpadów tworzyw sztucznych z Unii zagrażałby racjonalnemu ekologicznie gospodarowaniu odpadami z tworzyw sztucznych wytwarzanymi w państwie, a także czy podjęto środki zapobiegające przemieszczaniu przywożonych odpadów tworzyw sztucznych do innych państw. Przekazuje się również informacje wykazujące, że w regularnych odstępach czasu prowadzone są szczególne egzekwowanie i inspekcje dotyczące przemieszczania odpadów tworzyw sztucznych i instalacji gospodarujących takimi odpadami, aby wdrożyć te wymogi i ograniczyć zanieczyszczenia powietrza, gleby, wody lub środowiska morskiego związane z niewłaściwym gospodarowaniem odpadami tworzyw sztucznych.

4. Do celów sprawdzania, o którym mowa w ust. 3, Komisja, w stosownych przypadkach, konsultuje się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

5. Komisja wykonuje szczególną kontrolę w odniesieniu do wywozu odpadów tworzyw sztucznych do państw, do których ma zastosowanie decyzja OECD. Do dnia 21 maja 2026 r. Komisja oceni, czy państwa, do których ma zastosowanie decyzja OECD i które przywożą znaczne ilości odpadów tworzyw sztucznych z Unii, spełniają wymogi niniejszego artykułu.

6. W przypadku gdy w następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 2, dane państwo nie przedstawi wystarczających dowodów, o których mowa w ust. 3, na to, że gospodarowanie danymi odpadami odbywa się w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59 lub że nie wywiera znacznego negatywnego wpływu na gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w tym państwie w wskutek wywozu odpadów z Unii, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zakazanie wywozu danych odpadów do tego państwa.

Komisja uchyła zakaz tylko w przypadku gdy posiada wystarczające dowody, że gospodarowanie danymi odpadami odbywa się w sposób racjonalny ekologicznie oraz że nie ma znacznego negatywnego wpływu na gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w tym państwie wskutek wywozu odpadów z Unii.

ROZDZIAŁ 3

Dodatkowe obowiązki

Artykuł 46

Obowiązki eksporterów

1. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, wywozi odpady z Unii wyłącznie wtedy, gdy jest w stanie wykazać, że instalacje, które mają przyjmować odpady w państwie przeznaczenia, będą gospodarować nimi w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59.
2. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, nie może wywozić odpadów do instalacji niespełniającej kryteriów określonych w załączniku X część B.
3. W celu spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, zamierzająca wywozić odpady z Unii zapewnia, aby instalacje, które będą gospodarować tymi odpadami w państwie przeznaczenia, zostały poddane audytowi.

Audyt przeprowadza osoba trzecia, która musi być niezależna od zgłaszającego lub osoby, która organizuje przemieszczanie, a także od poddawanej audytowi instalacji oraz posiada odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie audytu i przetwarzania odpadów.

Zlecając audyt, zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, sprawdza, czy strona trzecia spełnia wymogi określone w załączniku X część A oraz czy została upoważniona lub akredytowana przez oficjalny krajowy organ do przeprowadzania audytów zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Audyt, o którym mowa w ust. 3, musi obejmować zarówno fizyczną kontrolę, jak i kontrole dokumentów, oraz zapewnić sprawdzenie, czy dana instalacja spełnia kryteria określone w załączniku X część B.

5. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, zamierzająca wywozić odpady zapewnia – przed ich wywozem – aby instalację, która będzie gospodarować danymi odpadami w państwie przeznaczenia, poddano audytowi, o którym mowa w ust. 3, przeprowadzonemu nie wcześniej niż dwa lata przed wywozem odpadów do danej instalacji, i który wykazał, że dana instalacja spełnia kryteria opisane w załączniku X część B.

Aby spełnić ten obowiązek zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie:

- a) zleca audyt zgodnie z niniejszym artykułem;
- b) uzyskuje raport z audytu zleconego zgodnie z niniejszym artykułem przez innego zgłaszającego lub osobę, która organizuje przemieszczanie, udostępniony zgodnie z ust. 6, po sprawdzeniu, że przeprowadzono go zgodnie z ust. 3 i 4 i że wykazał on, że dana instalacja spełnia kryteria określone w załączniku X część B; lub
- c) uzyskuje raport z audytu zleconego zgodnie z niniejszym artykułem przez daną instalację, który zgłoszono do rejestru, o którym mowa w ust. 8 zgodnie z ust. 7 akapit drugi, po sprawdzeniu, że przeprowadzono go zgodnie z ust. 3 i 4 i że wykazał on, że dana instalacja spełnia kryteria określone w załączniku X część B.

Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, zleca również niezwłocznie audyt ad hoc w przypadku otrzymania wiarygodnych informacji, że instalacja przestała spełniać kryteria określone w załączniku X część B. W przypadku gdy audyt ad hoc wykaże, że dana instalacja nie spełnia już kryteriów określonych w załączniku X część B, zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, natychmiast zatrzymuje wywóz odpadów do tej instalacji oraz informuje zainteresowane właściwe organy wysyłki.

6. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, i która zleciła audyt danej instalacji zgodnie z ust. 3, zapewnia, aby wyniki tego audytu udostępniono innym zgłaszającym lub osobom, które organizują przemieszczanie, zamierzającym wywozić odpady do danej instalacji, na uczciwych warunkach handlowych.

7. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, powiadamia Komisję o audytach, które zleciła zgodnie z ust. 3 i 5 i które wykazały, że dana instalacja spełnia kryteria określone w załączniku X część B. Powiadomienie zawiera następujące informacje:

- a) nazwa i dane kontaktowe instalacji, która została poddana audytowi;
- b) nazwa/imię i nazwisko i dane kontaktowe zgłaszającego lub osoby, która organizuje przemieszczanie, który zlecił lub która zleciła audyt;
- c) nazwa i dane kontaktowe osoby trzeciej, która przeprowadziła audyt;
- d) data audytu;
- e) rodzaje odpadów wymienionych w załączniku III, IIIA, IIIB lub IV lub w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE;
- f) procesy odzysku (kody R), o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE.

Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, może powiadomić Komisję o audycie zleconym przez poddawaną audytowi instalację, pod warunkiem że zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, sprawdziła, że audyt ten przeprowadzono zgodnie z ust. 3 i 4 i że wykazał on, że dana instalacja spełnia kryteria określone w załączniku X część B. Powiadomienie takie musi zawierać informacje zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) i lit. c)–f).

8. Komisja ustanawia i aktualizuje rejestr informacji otrzymanych zgodnie z ust. 7. Komisja udostępnia publicznie informacje znajdujące się w rejestrze.

9. Na żądanie właściwego organu lub organu zaangażowanego w inspekcje zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, przedstawia dokument potwierdzającego przeprowadzenie audytów, o których mowa w ust. 3, we wszystkich instalacjach, do których wywozi dane odpady. Takie dokumenty potwierdzające przekazuje się w języku akceptowanym przez zainteresowane organy.

10. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, wywożąca odpady poza Unię każdego roku drogą elektroniczną podaje do wiadomości publicznej informacje dotyczące sposobu, w jaki spełnia swoje obowiązki wynikające z niniejszego artykułu.

11. W przypadku gdy w umowie międzynarodowej zawartej między Unią a państwem trzecim, do którego ma zastosowanie decyzja OECD, uznano, że instalacje w tym państwie trzecim będą gospodarować odpadami w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59, oraz zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku X część B, zgłaszający lub osoby, które organizują przemieszczanie, które zamierzają wywozić odpady do tego państwa trzeciego, są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 3–7 i ust. 9.

Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, wywożąca odpady z Unii do instalacji w kraju trzecim, z którym Unia zawarła umowę międzynarodową, niezwłocznie przeprowadza audyt ad hoc w przypadku gdy otrzyma wiarygodne informacje, że instalacja przestała spełniać kryteria określone w załączniku X część B. Zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, powiadamia w takim przypadku właściwe organy wysyłki o tych wiarygodnych informacjach, a także o swoich planach przeprowadzenia audytu ad hoc.

W przypadku gdy audyt ad hoc wykaże, że instalacja nie spełnia już kryteriów określonych w załączniku X część B, zgłaszający lub osoba, która organizuje przemieszczanie, natychmiast zatrzymuje wywóz odpadów do tej instalacji oraz informuje zainteresowane właściwe organy wysyłki.

12. Komisja udostępnia publicznie odpowiednie umowy międzynarodowe, o których mowa w ust. 11, na swojej stronie internetowej.

13. Komisja może przyjąć wytyczne dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 47

Obowiązki państw członkowskich wywozu

1. W przypadku wywozu z Unii państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoby prawne i fizyczne podlegające ich jurysdykcji krajowej nie dokonywały wywozu odpadów, w przypadkach gdy nie są spełnione warunki takiego wywozu określone w art. 39–46 lub w przypadku gdy wywożonymi odpadami nie gospodaruje się w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie posiadają wiarygodne informacje wskazujące na to, że osoby fizyczne lub prawne wywożące odpady z Unii nie spełniają swoich obowiązków wynikających z art. 46, przeprowadzają niezbędne weryfikacje.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy ogólne

Artykuł 48

Wywóz na Antarktykę

Wywóz odpadów z Unii na Antarktykę jest zakazany.

Artykuł 49

Wywóz do krajów lub terytoriów zamorskich

1. Wywóz z Unii do krajów lub terytoriów zamorskich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia w tym kraju lub na tym terytorium jest zakazany.

2. W odniesieniu do wywozu odpadów przeznaczonych do odzysku w krajach lub na terytoriach zamorskich zakaz określony w art. 39 stosuje się odpowiednio.

3. W odniesieniu do wywozu odpadów przeznaczonych do odzysku w krajach lub na terytoriach zamorskich, które nie są objęte zakazem określonym w art. 39, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio.

TYTUŁ V

PRZYWÓZ DO UNII Z PAŃSTW TRZECICH

ROZDZIAŁ 1

Przywóz odpadów w celu unieszkodliwiania

Artykuł 50

Zakaz przywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania

1. Przywóz do Unii odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania jest zakazany, z wyjątkiem przywozu z:
 - a) państw, które są Stronami konwencji bazylejskiej;
 - b) innych państw, z którymi Unia lub Unia i jej państwa członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia zgodne z przepisami Unii oraz z art. 11 konwencji bazylejskiej;
 - c) innych państw, z którymi dane państwo członkowskie zawarło dwustronne umowy lub porozumienia zgodnie z ust. 2; lub
 - d) innych obszarów, w przypadkach gdy – ze względu na szczególne okoliczności w sytuacjach kryzysowych, podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju, lub podczas wojny – nie jest możliwe zawarcie dwustronnych umów lub porozumień zgodnie z lit. b) lub c) lub w przypadku gdy właściwy organ w państwie wysyłki nie został wyznaczony albo jest niezdolny do działania.
2. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne umowy i porozumienia dotyczące unieszkodliwiania określonych odpadów w tych państwach członkowskich, w przypadku gdy gospodarowanie tymi odpadami w państwie wysyłki nie będzie odbywać się w sposób racjonalny ekologicznie.

Te umowy i porozumienia muszą:

 - a) być zgodne z prawem Unii oraz art. 11 konwencji bazylejskiej;
 - b) gwarantować, aby operacje unieszkodliwiania odpadów prowadzono w instalacji, dla której zostało wydane pozwolenie, oraz aby były one zgodne z wymogami racjonalnego ekologicznie gospodarowania, o którym mowa w art. 59 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, art. 13 dyrektywy 2008/98/WE i innych przepisach prawa Unii dotyczących odpadów, w szczególności w przepisach Unii, o których mowa w załączniku IX część 1;
 - c) gwarantować, aby odpady wytwarzano wyłącznie w państwie wysyłki oraz aby ich unieszkodliwianie przeprowadzano wyłącznie w państwie członkowskim, które zawarło daną umowę lub porozumienie; oraz
 - d) być zgłaszane Komisji przed ich zawarciem lub, w sytuacjach kryzysowych, najpóźniej do miesiąca po ich zawarciu.
3. Umowy lub porozumienia dwustronne lub wielostronne, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), muszą opierać się na wymogach proceduralnych określonych w art. 51.
4. Państwa, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), zobowiązane są do uprzedniego złożenia właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia należycie uzasadnionych wniosków na tej podstawie, że nie posiadają one ani nie mają realnych możliwości uzyskania zdolności technicznej oraz niezbędnych instalacji w celu unieszkodliwiania odpadów w sposób racjonalny ekologicznie, jak określono w art. 59.

Artykuł 51

Wymogi proceduralne dotyczące przywozu odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania lub w sytuacjach kryzysowych lub podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju

1. W przypadku gdy odpady przeznaczone do unieszkodliwiania są przywożone do Unii z państw, które są Stronami konwencji bazylejskiej, lub w przypadkach, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. d), przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych określonych w ust. 2 i 3.

2. Stosuje się następujące dostosowania:
 - a) zgłaszający, który nie ma siedziby w Unii i nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 27, może przedłożyć zgłoszenie oraz przekazać wszelkie wymagane dodatkowe informacje i dokumenty zainteresowanym właściwym organom pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym; w przypadku poczty elektronicznej z podpisem cyfrowym każdą wymaganą pieczęć lub podpis zastępuje się podpisem cyfrowym;
 - b) zgłaszający lub, w przypadku gdy zgłaszający nie ma siedziby w Unii i nie ma dostępu do systemu, o którym mowa w art. 27, właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii, zapewniają, aby do tego systemu wprowadzono wszystkie odpowiednie informacje, a przynajmniej dokument zgłoszenia wraz ze wszelkimi załącznikami, dokument przesyłania wraz ze wszelkimi załącznikami, pisemne zgody oraz informację o milczącej zgodzie i jej warunkach;
 - c) właściwy organ miejsca przeznaczenia oraz każdy właściwy organ tranzytu w Unii informuje właściwy organ wysyłki oraz każdy właściwy organ tranzytu poza Unią o każdym wezwaniu do przekazania informacji i dokumentów z jego strony oraz o swojej decyzji dotyczącej planowanego przemieszczania pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, chyba że te właściwe organy mają połączenie z centralnym systemem, o którym mowa w art. 27 ust. 3;
 - d) informacje, które mają zostać przekazane właściwemu organowi wysyłki oraz każdemu właściwemu organowi tranzytu poza Unią zgodnie z art. 7, 8, 16 i 17, przekazuje się pocztą lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, chyba że organy te mają połączenie z systemem, o którym mowa w art. 27;
 - e) właściwy organ tranzytu poza Unią ma 60 dni od dnia wysłania potwierdzenia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia na wyrażenie milczącej lub pisemnej zgody, z warunkami lub bezwarunkowej, jeżeli zainteresowane państwo podjęło decyzję, że nie będzie wymagało uprzedniej pisemnej zgody, oraz poinformowało o tym pozostałe Strony konwencji bazylejskiej, zgodnie z jej art. 6 ust. 4;
 - f) w przypadkach, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. d), obejmujących sytuacje kryzysowe, operacje przywracania lub utrzymywania pokoju, lub wojnę, zgoda właściwych organów wysyłki nie jest wymagana.
3. Stosuje się następujące przepisy dodatkowe:
 - a) właściwy organ miejsca przeznaczenia może, w razie potrzeby, wymagać gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, lub dodatkowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, po dokonaniu przeglądu kwoty gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia ustanowionej przez zgłaszającego;
 - b) właściwy organ tranzytu w Unii przekazuje potwierdzenie otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia zgłaszającemu oraz przekazuje kopie zainteresowanym właściwym organom w przypadku gdy nie mają one dostępu do systemu, o którym mowa w art. 27;
 - c) właściwy organ miejsca przeznaczenia oraz każdy właściwy organ tranzytu w Unii informują urząd celny wprowadzenia o swojej decyzji o wyrażeniu zgody na przemieszczanie;
 - d) przewoźnik dostarcza kopię dokumentu przesyłania do urzędu celnego wprowadzenia pocztą, lub, w stosownych przypadkach, faksem lub pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, albo za pośrednictwem centralnego systemu, o którym mowa w art. 27 ust. 3, w przypadku gdy urząd celny wprowadzenia ma do tego systemu dostęp; oraz
 - e) niezwłocznie po zwolnieniu odpadów do procedury celnej przez organy celne w miejscu wprowadzenia urząd celny wprowadzenia informuje właściwy organ miejsca przeznaczenia oraz każdy właściwy organ tranzytu w Unii, że odpady wprowadzono do Unii.
4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów tranzytu oraz spełnione zostały warunki określone w tych zgodach lub załącznikach do nich;

- b) została zawarta i obowiązuje umowa pomiędzy zgłaszającym i odbiorcą, jak określono w art. 6;
- c) została ustanowiona i obowiązuje gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie, jak określono w art. 7; oraz
- d) zapewniono racjonalne ekologicznie gospodarowanie, jako określono w art. 59.
5. Urząd celny wprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie, niezwłocznie informuje właściwy organ w państwie danego urzędu celnego. Ten właściwy organ:
- a) niezwłocznie informuje o nielegalnym przemieszczaniu właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii, który to właściwy organ informuje następnie właściwy organ wysyłki spoza Unii,
- b) zapewnia zatrzymanie odpadów do czasu podjęcia przez właściwy organ wysyłki poza Unią innej decyzji oraz przekazania jej na piśmie właściwemu organowi w państwie urzędu celnego, w którym odpady zostały zatrzymane; oraz
- c) niezwłocznie przekazuje decyzję właściwego organu wysyłki, o której mowa w lit. b), urzędowi celnemu wprowadzenia, który ujawnił nielegalne przemieszczanie.
6. W przypadku gdy odpady wytwarzane przez siły zbrojne lub organizacje pomocowe w sytuacjach kryzysowych lub podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju przywożone są przez te siły zbrojne lub organizacje pomocowe lub przez osobę fizyczną lub prawną w ich imieniu, podmioty te informują z wyprzedzeniem wszelkie właściwe organy tranzytu oraz właściwe organy miejsca przeznaczenia w Unii lub, w przypadkach pilnych, gdy instalacja unieszkodliwiania lub odzysku nie jest znana w momencie przemieszczania, organ właściwy dla obszaru, który jest pierwszym miejscem przeznaczenia, o przemieszczaniu oraz o jego przeznaczeniu.

Informacje przekazane zgodnie z akapitem pierwszym towarzyszą przemieszczaniu, chyba że są przekazywane za pośrednictwem systemu zgodnie z art. 27.

7. Komisja przyjmuje akt wykonawczy szczegółowo określający informacje, które mają zostać przekazane zgodnie z ust. 6 akapit pierwszy, oraz odpowiednie terminy.

Informacje te muszą być wystarczające, aby umożliwić organom przeprowadzenie inspekcji oraz zawierać szczegóły dotyczące osób zaangażowanych w przemieszczanie, daty przemieszczania, ilości odpadów, identyfikacji odpadów, oznaczenia i składu odpadów, instalacji odzysku lub unieszkodliwiania, kodu operacji odzysku lub unieszkodliwiania oraz zaangażowanych państw.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

Przywóz odpadów do celów odzysku

Artykuł 52

Zakaz przywozu odpadów przeznaczonych do odzysku

1. Przywóz do Unii odpadów przeznaczonych do odzysku jest zakazany, z wyjątkiem przywozu z:
- a) państw, do których ma zastosowanie decyzja OECD;
- b) innych państw, które są Stronami konwencji bazylejskiej;
- c) innych państw, z którymi Unia lub Unia i jej państwa członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia zgodne z prawem Unii oraz z art. 11 konwencji bazylejskiej;
- d) innych państw, z którymi dane państwo członkowskie zawarło dwustronne umowy lub porozumienia zgodnie z ust. 2; lub

e) innych obszarów, w przypadkach gdy – ze względu na szczególne okoliczności w sytuacjach kryzysowych, podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju, lub podczas wojny – nie jest możliwe zawarcie dwustronnych umów ani porozumień zgodnie z lit. c) lub d) lub w przypadku gdy właściwy organ w państwie wysyłki nie został wyznaczony albo jest niezdolny do działania.

2. W wyjątkowych przypadkach poszczególne państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne umowy i porozumienia dotyczące odzysku określonych odpadów w tych państwach członkowskich, w przypadku gdy gospodarowanie tymi odpadami nie będzie odbywało się w państwie wysyłki w sposób racjonalny ekologicznie.

W takich przypadkach stosuje się art. 50 ust. 2 akapit drugi.

3. Umowy lub porozumienia dwustronne lub wielostronne zawarte zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) muszą opierać się na wymogach proceduralnych określonych w art. 51 w zakresie, w jakim mają one zastosowanie.

Artykuł 53

Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa, do którego ma zastosowanie decyzja OECD lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas operacji przywracania lub utrzymywania pokoju

1. W przypadku gdy odpady przeznaczone do odzysku przywożone są do Unii z państw lub przez państwa, do których ma zastosowanie decyzja OECD, lub w przypadkach, o których mowa w art. 52 ust. 1 lit. e), przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych określonych w ust. 2 i 3.

2. Stosuje się następujące dostosowania:

a) zgoda wymagana na podstawie art. 9 może zostać wyrażona przez właściwy organ wysyłki spoza Unii w sposób milczący;

b) przemieszczanie odpadów przeznaczonych do badań nad przetwarzaniem eksperymentalnym, o których mowa w art. 4 ust. 5, podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody;

c) przemieszczanie odpadów przeznaczonych do badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 4 ust. 5, podlega procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, chyba że ilość takich odpadów została określona na podstawie minimalnej ilości racjonalnie potrzebnej do odpowiedniego przeprowadzenia badania w każdym konkretnym przypadku i nie przekracza 25 kg, w którym to przypadku stosuje się wymogi proceduralne określone w art. 18;

d) stosuje się art. 51 ust. 2 lit. a)–e);

e) instalacja, o której mowa w art. 15 ust. 3 i art. 16 ust. 5, przekazuje odpowiednie potwierdzenie w ciągu 3 dni roboczych od przyjęcia odpadów.

3. Stosuje się również art. 51 ust. 3.

4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów tranzytu, lub właściwy organ wysyłki spoza Unii wyraził milczącą zgodę lub można domniemywać, że wyraził milczącą zgodę, oraz spełnione zostały warunki określone w odpowiednich decyzjach;

b) spełnione są warunki określone w art. 51 ust. 4 lit. b), c) i d);

5. Stosuje się art. 51 ust. 5 i 6.

Artykuł 54

Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa lub przez państwo, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD

W przypadku gdy odpady przeznaczone do odzysku przywożone są do Unii z państwa, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, lub przez jakiekolwiek państwo, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD i które jest również Stroną konwencji bazylejskiej, stosuje się odpowiednio art. 51.

ROZDZIAŁ 3

Dodatkowe obowiązki

Artykuł 55

Obowiązki właściwych organów miejsca przeznaczenia w Unii

1. W przypadku przywozu do Unii właściwy organ miejsca przeznaczenia w Unii wymaga i podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, aby gospodarowanie wszelkimi odpadami przemieszczanymi na obszar podlegający jego jurysdykcji odbywało się bez narażania zdrowia ludzkiego i w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z art. 59 niniejszego rozporządzenia oraz z art. 13 dyrektywy 2008/98/WE i innymi przepisami prawa Unii dotyczącymi odpadów, w szczególności z przepisami Unii, o których mowa w załączniku IX część 1, przez cały czas trwania przemieszczania, łącznie z odzyskiem lub unieszkodliwianiem w państwie przeznaczenia.
2. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, zakazuje również przywozu odpadów z państw trzecich, w przypadku gdy ma podstawy, by sądzić, że gospodarowanie tymi odpadami nie będzie zgodne z wymogami określonymi w ust. 1.

ROZDZIAŁ 4

Przywóz z krajów lub terytoriów zamorskich

Artykuł 56

Przywóz z krajów lub terytoriów zamorskich

1. W przypadku gdy odpady przywożone są do Unii z krajów lub terytoriów zamorskich, stosuje się odpowiednio przepisy tytułu II.
2. Kraje lub terytoria zamorskie oraz państwo członkowskie, z którym są one związane, mogą stosować do przemieszczania z krajów lub terytoriów zamorskich do tego państwa członkowskiego jego procedury krajowe, w przypadku gdy w przemieszczanie to nie są zaangażowane żadne inne państwa jako państwa tranzytu. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje do takiego przemieszczania procedury krajowe, powiadamia Komisję o tym Komisję.

TYTUŁ VI

TRANZYT PRZEZ UNIĘ Z PAŃSTW TRZECICH I DO PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 57

Tranzyt przez Unię odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania

W przypadku gdy odpady przeznaczone do unieszkodliwiania przemieszczane są z państw trzecich i do państw trzecich przez terytorium państw członkowskich, art. 51 stosuje się odpowiednio, z następującymi dostosowaniami i przepisami dodatkowymi:

- a) pierwszy i ostatni właściwy organ tranzytu w Unii informują, w stosownych przypadkach, urząd celny wprowadzenia i urząd celny wyprowadzenia o swoich odpowiednich decyzjach o wyrażeniu zgody na przemieszczanie lub, jeżeli wyraziły milczącą zgodę, potwierdzenie otrzymania zgłoszenia zgodnie z art. 51 ust. 3 lit. b);
- b) niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczą terytorium Unii, urząd celny wyprowadzenia informuje właściwe organy tranzytu w Unii, że odpady opuściły terytorium Unii;
- c) właściwy organ tranzytu w Unii może, w razie potrzeby, wymagać gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, lub dodatkowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, po dokonaniu przeglądu kwoty gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia ustanowionej przez zgłaszającego.

Artykuł 58

Tranzyt przez Unię odpadów przeznaczonych do odzysku

1. W przypadku gdy odpady przeznaczone do odzysku przemieszczane są z państwa, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, i do takiego państwa, przez terytorium państw członkowskich, stosuje się odpowiednio art. 57.
2. W przypadku gdy odpady przeznaczone do odzysku przemieszczane są z państwa, do którego ma zastosowanie decyzja OECD, i do takiego państwa, przez terytorium państw członkowskich, stosuje się odpowiednio art. 53, z następującymi dostosowaniami i przepisami dodatkowymi:
 - a) pierwszy i ostatni właściwy organ tranzytu w Unii informują, w stosownych przypadkach, urząd celny wprowadzenia i urząd celny wyprowadzenia o swoich odpowiednich decyzjach o wyrażeniu zgody na przemieszczanie lub, jeżeli wyraziły milczącą zgodę, potwierdzenie otrzymania zgłoszenia zgodnie z art. 51 ust. 3 lit. b);
 - b) niezwłocznie po tym, jak odpady opuszczą terytorium Unii, urząd celny wyprowadzenia informuje właściwe organy tranzytu w Unii, że odpady opuściły terytorium Unii;
 - c) właściwe organy tranzytu w Unii mogą, w razie potrzeby, wymagać gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, lub dodatkowej gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia, po dokonaniu przeglądu kwoty gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia ustanowionego przez zgłaszającego.
3. W przypadku gdy odpady przeznaczone do odzysku przemieszczane są przez terytorium państw członkowskich z państwa, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, do państwa, do którego ma zastosowanie decyzja OECD, lub odwrotnie, ust. 1 stosuje się w odniesieniu do państwa, do którego nie ma zastosowania decyzja OECD, natomiast ust. 2 stosuje się w odniesieniu do państwa, do którego ma zastosowanie decyzja OECD.

TYTUŁ VII

RACJONALNE EKOLOGICZNIE GOSPODAROWANIE ORAZ EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

ROZDZIAŁ 1

Racjonalne ekologicznie gospodarowanie

Artykuł 59

Racjonalne ekologicznie gospodarowanie

1. Wytwórca odpadów, zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, oraz wszelkie inne przedsiębiorstwa zaangażowane w przemieszczanie odpadów lub ich odzysk lub unieszkodliwianie podejmują działania niezbędne w celu zapewnienia gospodarowania odpadami bez narażania zdrowia ludzkiego oraz w sposób racjonalny ekologicznie przez cały czas trwania przemieszczania oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów.
2. Do celów wywozu odpadów uznaje się, że gospodarowanie odpadami jest racjonalne ekologicznie w odniesieniu do odzysku lub unieszkodliwiania, jeżeli można wykazać, że gospodarowanie odpadami, a także wszelkimi odpadami reszkowymi wytworzonymi w wyniku odzysku lub unieszkodliwiania, będzie odbywać się zgodnie z wymogami w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego, klimatu i środowiska, które są uznawane za równoważne wymogom w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska określonym w przepisach Unii. Przy ocenie, czy takie wymogi są równoważne, nie wymaga się pełnej zgodności z wymogami wynikającymi z przepisów Unii, ale wykazuje się, że wymogi stosowane w państwie przeznaczenia zapewniają podobny poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska jak wymogi wynikające z przepisów Unii. W celu dokonania oceny równoważności, jako punkty odniesienia wykorzystuje się odpowiednie przepisy Unii i międzynarodowe wytyczne, o których mowa w załączniku IX.

ROZDZIAŁ 2

Egzekwowanie przepisów

Sekcja 1

Inspekcje państw członkowskich i sankcje

Artykuł 60

Inspekcje

1. Państwa członkowskie zapewniają, do celów egzekwowania niniejszego rozporządzenia, aby przeprowadzano inspekcje zakładów, przedsiębiorstw, brokerów i dealerów zgodnie z art. 34 dyrektywy 2008/98/WE oraz inspekcje przemieszczania odpadów i związanego z nim odzysku lub unieszkodliwiania.
2. Inspekcje przemieszczeń muszą odbywać się w co najmniej jednym z następujących punktów:
 - a) w miejscu pochodzenia – z udziałem wytwórcy odpadów, podmiotu zbierającego, posiadacza odpadów, zgłaszającego lub osoby, która organizuje przemieszczanie;
 - b) w miejscu przeznaczenia, w tym przejściowego i ostatecznego odzysku lub przejściowego i ostatecznego unieszkodliwiania – z udziałem odbiorcy lub instalacji;
 - c) na granicach Unii;
 - d) podczas przemieszczania wewnątrz Unii.

Artykuł 61

Dokumenty i dowody

1. Inspekcje przemieszczeń muszą obejmować co najmniej sprawdzanie dokumentów, potwierdzenie tożsamości podmiotów zaangażowanych w dane przemieszczanie oraz, w stosownych przypadkach, kontrolę bezpośrednią odpadów.
2. Aby ustalić, czy substancja lub przedmiot przemieszczane transportem drogowym, kolejowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym nie jest odpadem, organy przeprowadzające inspekcje mogą wymagać od osoby fizycznej lub prawnej, w której posiadaniu znajduje się dana substancja lub dany przedmiot, lub która organizuje ich przewóz, aby przedstawiła dokumenty potwierdzające:
 - a) pochodzenie i miejsce przeznaczenia danej substancji lub danego przedmiotu; oraz
 - b) że nie są one odpadem, w tym, w stosownych przypadkach, dowód funkcjonalności.

Do celów akapitu pierwszego zapewnia się również ochronę danej substancji lub danego przedmiotu przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i wyładunku, na przykład poprzez odpowiednie opakowanie i odpowiednie układanie w stosy.

Aby dokonać rozróżnienia między towarami używanymi a odpadami, do celów inspekcji, stosuje się warunki określone w art. 29 ust. 1 akapit trzeci, a także, w stosownych przypadkach, wszelkie kryteria ustanowione zgodnie z art. 29 ust. 3.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 23 ust. 2 i załącznika VI do dyrektywy 2012/19/UE oraz dla stosowania art. 72 ust. 2 i załącznika XIV do rozporządzenia (UE) 2023/1542.

3. Organy przeprowadzające inspekcje mogą stwierdzić, że dana substancja lub dany przedmiot jest odpadem w przypadku gdy:
 - a) dowody, o których mowa w ust. 2, lub które są wymagane zgodnie z innymi przepisami Unii w celu ustalenia, że substancja lub przedmiot nie jest odpadem, nie zostały im przedłożone w terminie określonym przez te organy; lub
 - b) organy te uważają, że dowody i informacje, które im udostępniono, są niewystarczające do rozstrzygnięcia tej kwestii, lub uważają, że zapewniana ochrona przed uszkodzeniem, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, jest niewystarczająca.

W przypadku gdy organy uznały, że substancja lub przedmiot jest odpadem zgodnie z akapitem pierwszym, przewóz danej substancji lub danego przedmiotu lub dane przemieszczanie odpadów uznaje się za nielegalne przemieszczanie. W konsekwencji z przemieszczaniem tym postępuje się zgodnie z art. 25 i 26, a organy przeprowadzające inspekcje niezwłocznie informują odpowiednio właściwy organ państwa, w którym odbyła się dana inspekcja.

4. W celu ustalenia, czy przemieszczanie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, organy przeprowadzające inspekcje mogą wymagać od zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, posiadacza odpadów, przewoźnika, odbiorcy i instalacji przyjmującej odpady, aby w terminie określonym przez te organy przekazali im odpowiednie dokumenty potwierdzające, oraz mogą zatrzymać przemieszczane odpady i, w razie potrzeby, środki transportu, w których się one znajdują, a także zawiesić transport odpadów do momentu przekazania odpowiednich dokumentów.

5. W celu ustalenia w szczególności, czy przemieszczane odpady, podlegające ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18, przeznaczone są do odzysku zgodnie z art. 59, organy przeprowadzające inspekcje mogą wymagać od osoby, która organizuje przemieszczanie, oraz odbiorcy, aby przekazali odpowiednie dokumenty potwierdzające przekazane przez instalację przejściowego i ostatecznego odzysku oraz, w razie potrzeby, zatwierdzone przez właściwy organ miejsca przeznaczenia. W przypadku wywozu z Unii organy przeprowadzające inspekcje wymagają dokumentacji potwierdzającej audyt przeprowadzony zgodnie z art. 46.

6. W przypadku gdy dowody, o których mowa w ust. 4 lub 5, nie zostały przekazane organom przeprowadzającym inspekcje w terminie określonym przez te organy lub gdy uważają one, że dowody i informacje, które im udostępniono, są niewystarczające do rozstrzygnięcia tej kwestii, dane przemieszczanie uznaje się za nielegalne przemieszczanie i postępuje się z nim zgodnie z art. 25 i 26. Organy przeprowadzające inspekcje niezwłocznie informują odpowiednio właściwy organ państwa, w którym odbyła się dana inspekcja.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania w drodze aktów wykonawczych tabeli korelacji między kodami Nomenklatury scalonej, określonymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87, a pozycjami dotyczącymi odpadów wymienionymi w załączniku III, załączniku IIIA, załączniku IIIB, załączniku IV i załączniku V do niniejszego rozporządzenia. Komisja regularnie aktualizuje te akty, aby uwzględnić zmiany w tej nomenklaturze i w tych pozycjach wymienionych w tych załącznikach, a także aby włączyć wszelkie nowe kody nomenklatury systemu zharmonizowanego, które są związane z odpadami, przyjęte przez Światową Organizację Celną. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 2. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1245⁽⁴⁶⁾ pozostaje w mocy do czasu wykonania przez Komisję uprawnień, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 62

Plany inspekcji

1. Do celów inspekcji, które mają zostać przeprowadzane na podstawie art. 60 ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do całego ich terytorium geograficznego ustanowiono co najmniej jeden plan – odrębnie albo jako wyraźnie określona część innych planów (zwany dalej „planem inspekcji”).

Plany inspekcji opierają się na ocenie ryzyka obejmującej konkretne strumienie odpadów i źródła nielegalnych przemieszczeń, wyniki poprzednich inspekcji oraz uwzględniającej, w stosownych przypadkach, dane wywiadowcze, takie jak dane dotyczące postępowań wyjaśniających lub przygotowawczych prowadzonych przez policję i organy celne, oraz analizy działalności przestępczej, a także wiarygodne informacje od osób fizycznych lub prawnych dotyczące możliwego nielegalnego przemieszczania, odpowiednie informacje dotyczące gospodarowania przemieszczanymi odpadami oraz informacje wykazujące, że przemieszczanie wykazuje podobieństwo do przemieszczeń uprzednio zidentyfikowanych jako nielegalne przemieszczenia. W ramach tej oceny ryzyka uwzględnia się w szczególności konieczność weryfikacji, czy osoby fizyczne i prawne wywożące odpady z Unii spełniły obowiązki ustanowione w art. 46. Ta ocena ryzyka służy między innymi określeniu minimalnej liczby i częstotliwości wymaganych inspekcji, w tym kontroli bezpośrednich, zakładów, przedsiębiorstw, brokerów, dealerów oraz przemieszczania odpadów lub związanego z nimi odzysku lub unieszkodliwiania.

2. Plany inspekcji muszą obejmować co najmniej następujące elementy:

a) cele i priorytety inspekcji, w tym opis, jak ustalono te cele i priorytety;

⁽⁴⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1245 z dnia 28 lipca 2016 r. ustanawiające wstępną tabelę korelacji między kodami Nomenklatury scalonej, określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87, a pozycjami dotyczącymi odpadów wymienionymi w załącznikach III, IV i V do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 204 z 29.7.2016, s. 11).

- b) obszar geograficzny objęty planem inspekcji;
 - c) informacje dotyczące planowanych inspekcji, w tym dotyczące minimalnej liczby inspekcji i kontroli bezpośrednich przeprowadzanych w każdym roku kalendarzowym w zakładach, przedsiębiorstwach, u brokerów, dealerów oraz podczas przemieszczeń odpadów lub ich odzysku lub unieszkodliwiania, ustalonych zgodnie z oceną ryzyka, o której mowa w ust. 1;
 - d) zadania przydzielone każdemu organowi zajmującemu się inspekcjami;
 - e) ustalenia dotyczące współpracy między organami przeprowadzającymi inspekcje;
 - f) informacje dotyczące szkoleń inspektorów w zakresie kwestii związanych z inspekcjami; oraz
 - g) informacje dotyczące zasobów ludzkich, finansowych i innych zasobów do celów realizacji planu inspekcji.
3. Co najmniej raz na trzy lata plan inspekcji poddaje się przeglądowi oraz, w stosownych przypadkach, aktualizuje. W ramach tego przeglądu przeprowadza się ocenę zakresu realizacji celów i innych elementów tego planu inspekcji.
4. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie wymogów dotyczących poufności państwa członkowskie powiadamiają Komisję o planach inspekcji, o których mowa w ust. 1, oraz o wszelkich istotnych zmianach tych planów co trzy lata, a po raz pierwszy rok po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. Komisja dokonuje przeglądu planów inspekcji, o których powiadomiły państwa członkowskie zgodnie z ust. 4 oraz, w stosownych przypadkach, sporządza sprawozdania oparte na przeglądzie tych planów dotyczące wykonania niniejszego artykułu. Sprawozdania takie mogą zawierać między innymi zalecenia dotyczące priorytetów inspekcji oraz współpracy i koordynacji w zakresie egzekwowania przepisów między odpowiednimi organami przeprowadzającymi inspekcje. Sprawozdania te można również przedstawiać, w stosownych przypadkach, na posiedzeniach grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów, ustanowionej na podstawie art. 66, oraz udostępnia się je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 63

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z dyrektywy 2008/99/WE państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje ustanowione na podstawie niniejszego artykułu należycie uwzględniały, w stosownych przypadkach:
- a) charakter, wagę i skalę naruszenia;
 - b) w stosownych przypadkach, umyślny lub wynikający z niedbalstwa charakter naruszenia;
 - c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
 - d) korzyści ekonomiczne uzyskane w wyniku naruszenia przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, w zakresie, w jakim można je ustalić;
 - e) szkody w środowisku spowodowane naruszeniem;
 - f) wszelkie działania podjęte przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną w celu złagodzenia lub naprawienia wyrządzonej szkody;
 - g) powtarzalny lub jednostkowy charakter naruszenia;
 - h) wszelkie inne okoliczności obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w danej sprawie.
3. Państwa członkowskie muszą mieć możliwość nakładania przynajmniej następujących sankcji w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach:
- a) grzywny;

- b) cofnięcie lub tymczasowe zawieszenie zezwolenia na prowadzenie działalności związanej z gospodarowaniem odpadami i ich przemieszczaniem, w zakresie, w jakim działalność ta wchodzi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - c) tymczasowe wykluczenie z postępowań o udzielenie zamówienia.
4. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach i środkach, o których mowa w ust. 1, a także o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Sekcja 2

Współpraca w zakresie egzekwowania przepisów

Artykuł 64

Współpraca w zakresie egzekwowania na poziomie krajowym

Państwa członkowskie utrzymują lub ustanawiają, w odniesieniu do wszystkich organów zaangażowanych w egzekwowanie niniejszego rozporządzenia na ich terytorium, w tym właściwych organów i organów przeprowadzających inspekcje, skuteczne mechanizmy umożliwiające im współpracę i koordynację na poziomie krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania polityki i działań dotyczących egzekwowania przepisów w celu rozwiązania problemu nielegalnego przemieszczania odpadów, w tym w zakresie ustanawiania i wdrażania planów inspekcji.

Artykuł 65

Współpraca państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów

1. Państwa członkowskie współpracują, dwustronnie i wielostronnie, z innymi państwami członkowskimi w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnym przemieszczeniom i ich wykrywania. Wymieniają się odpowiednimi informacjami dotyczącymi zapobiegania i wykrywania, w tym przemieszczania odpadów, strumieni odpadów, podmiotów i instalacji, oraz dzielą się doświadczeniami i wiedzą w zakresie środków egzekwowania przepisów, w tym oceną ryzyka przeprowadzoną na podstawie art. 62 ust. 1, w ramach ustanowionych struktur, w szczególności za pośrednictwem grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów ustanowionej na podstawie art. 66.
2. Państwa członkowskie wyznaczają organ lub organy oraz członków ich stałego personelu odpowiedzialnych za współpracę, o której mowa w ust. 1, oraz także organ lub organy oraz członków ich stałego personelu jako punkty kontaktowe ds. kontroli bezpośredniej, o której mowa w art. 61 ust. 1. Państwa członkowskie przesyłają te informacje Komisji, która zestawia je i udostępnia wyznaczonym organom oraz członkom ich stałego personelu.
3. Organ państwa członkowskiego może, na wniosek organu innego państwa członkowskiego, podjąć działania z zakresu egzekwowania przeciwko przebywającym na terytorium tego państwa członkowskiego osobom podejrzanym o udział w nielegalnym przemieszczaniu odpadów.

Artykuł 66

Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów

1. Ustanawia się grupę ds. egzekwowania przepisów w celu ułatwienia i poprawy współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu i wykrywania go (zwaną dalej „grupą ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów”).
2. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów składa się z maksymalnie trzech przedstawicieli każdego państwa członkowskiego, wybranych spośród wyznaczonych członków stałego personelu odpowiedzialnych za współpracę, o której mowa w art. 65 ust. 2, lub spośród członków stałego personelu innych odpowiednich organów zaangażowanych w egzekwowanie niniejszego rozporządzenia, wyznaczonych przez państwa członkowskie, które poinformują Komisję. Grupie tej współprzewodniczą przedstawiciel lub przedstawiciele Komisji oraz przedstawiciel państwa członkowskiego wybrany przez grupę.

3. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów stanowi forum wymiany informacji istotnych dla zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu i jego wykrywania, w tym informacji i danych wywiadowczych dotyczących ogólnych trendów związanych z nielegalnym przemieszczaniem odpadów, ocen opartych na analizie ryzyka przeprowadzanych przez organy państw członkowskich oraz doświadczenia i wiedzy o metodach egzekwowania przepisów, a także wymiany poglądów dotyczących najlepszych praktyk oraz ułatwiania współpracy i koordynacji między odpowiednimi organami. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów może zbadać każdą kwestię techniczną związaną z egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia zgłoszoną przez przewodniczących, z ich własnej inicjatywy albo na wniosek członków grupy lub komitetu, o którym mowa w art. 81.
4. Grupa ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów zbiera się regularnie, co najmniej raz w roku. Oprócz członków, o których mowa w ust. 2, przewodniczący mogą w stosownych przypadkach zapraszać na posiedzenia lub ich część przedstawicieli innych odpowiednich instytucji, organów, urzędów, agencji, sieci lub innych zainteresowanych stron.
5. Komisja przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 81, opinie wyrażone w ramach grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów.

Sekcja 3

Działania prowadzone przez Komisję

Artykuł 67

Przepisy ogólne

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 515/97 Komisja wykonuje uprawnienia powierzone jej zgodnie z art. 67–71 w celu wspierania i uzupełniania działań państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów oraz przyczyniania się do jednolitego wykonywania niniejszego rozporządzenia w całej Unii.
 2. Komisja może wykonywać uprawnienia powierzone jej na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przemieszczeń odpadów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 2 ust. 1, które mają złożony charakter i mogą potencjalnie szkodliwie wpływać na zdrowie ludzkie lub środowisko oraz w przypadku gdy niezbędne dochodzenie ma wymiar transgraniczny z udziałem co najmniej dwóch państw. Komisja może inicjować działania zgodnie z tymi uprawnieniami z własnej inicjatywy, na wniosek organów jednego lub większej liczby państw członkowskich lub na podstawie skargi, jeżeli istnieje wystarczające podejrzenie, że przewóz danej substancji lub przedmiotu lub przemieszczanie danych odpadów stanowi nielegalne przemieszczanie. Komisja może również przekazywać takie skargi właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.
- Jeżeli Komisja postanowi nie podejmować działań, odpowiada w rozsądnym terminie organom państw członkowskich lub osobom, które złożyły skargę, podając powody, dla których uważa, że nie ma wystarczających podejrzeń, chyba że istnieją względy interesu publicznego, takie jak ochrona poufności postępowania administracyjnego lub karnego, aby tego nie robić.
- Komisja udziela również państwom członkowskim pomocy w organizowaniu ścisłej i regularnej współpracy między ich właściwymi organami zgodnie z art. 71.
3. Wykonując swoje uprawnienia, Komisja uwzględnia inspekcje, postępowania karne, sądowe lub administracyjne dotyczące tych samych przemieszczeń, prowadzone lub już przeprowadzone przez organy państwa członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dokłada starań, aby nie ingerować w takie postępowania. Wykonując swoje uprawnienia, Komisja uwzględnia wszelkie wnioski o odroczenie skierowane przez organ państwa członkowskiego za pośrednictwem członków ich stałego personelu odpowiedzialnych za współpracę lub za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w art. 65 ust. 2.
 4. Po zakończeniu swoich działań Komisja sporządza sprawozdanie. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przewóz danej substancji lub przedmiotu lub przemieszczanie danych odpadów stanowi nielegalne przemieszczanie, informuje o tym właściwe organy zainteresowanego państwa lub państw oraz zaleca, aby takie nielegalne przemieszczanie zostało potraktowane zgodnie z art. 25 i 26.. Komisja może również zalecić odpowiednim organom państw członkowskich podjęcie określonych działań następczych oraz, w stosownych przypadkach, poinformować zainteresowane instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii.
 5. Sprawozdania sporządzone na podstawie ust. 4, wraz ze wszelkimi dokumentami potwierdzającymi, które zostały do nich załączone, stanowią dopuszczalny dowód:
 - a) w postępowaniach sądowych o charakterze innym niż karny przed sądami krajowymi oraz w postępowaniach administracyjnych w państwach członkowskich;

- b) w postępowaniach karnych w państwach członkowskich, w przypadku gdy istnieje konieczność ich wykorzystania w taki sam sposób i zgodnie z takimi samymi warunkami co w przypadku sprawozdań administracyjnych sporządzanych przez krajowe organy administracyjne, oraz podlegają one tym samym przepisom dotyczącym oceny, które mają zastosowanie do sprawozdań administracyjnych sporządzanych przez krajowe organy administracyjne i mają taką samą wartość dowodową co te sprawozdania;
- c) w postępowaniach sądowych przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na uprawnienia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz sądów krajowych i właściwych organów w zakresie swobodnej oceny wartości dowodowej sprawozdań sporządzanych przez Komisję zgodnie z ust. 4.

Artykuł 68

Inspekcje prowadzone przez Komisję

1. Komisja może, zgodnie z art. 67, przeprowadzać inspekcje przemieszczeń zgodnie z art. 60 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja może przeprowadzić inspekcję tylko wtedy, gdy istnieje wystarczające podejrzenie nielegalnego przemieszczania odpadów.
3. Komisja przygotowuje i przeprowadza inspekcje w ścisłej współpracy z odpowiednimi organami zainteresowanego państwa członkowskiego. Współpraca ta obejmuje wymianę informacji i poglądów na temat planowania inspekcji oraz działań, które zostaną podjęte. Komisja uwzględnia wszelkie inspekcje, trwające postępowania karne, sądowe lub administracyjne prowadzone przez organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego.

Komisja zawiadamia z piętnastodniowym wyprzedzeniem o przedmiocie, celu i podstawie prawnej inspekcji stały personel odpowiedzialny za współpracę lub punkty kontaktowe, o których mowa w art. 65 ust. 2, w zainteresowanym państwie członkowskim, na którego terytorium ma być przeprowadzona inspekcja, tak aby odpowiednie organy mogły udzielić niezbędnego wsparcia. W tym celu w inspekcjach mają możliwość uczestniczyć urzędnicy odpowiednich organów danego państwa członkowskiego. W pilnych przypadkach, jeżeli nie jest możliwe dokonanie zawiadomienia z piętnastodniowym wyprzedzeniem, Komisja dokonuje zawiadomienia w pierwszym dogodnym momencie.

Ponadto, na wniosek odpowiednich organów zainteresowanego państwa członkowskiego, inspekcje przeprowadzane są wspólnie przez Komisję i odpowiednie organy tego państwa członkowskiego.

4. Pracownicy oraz inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia inspekcji wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnej zgody określającej przedmiot i cel inspekcji.
5. Pracownicy Komisji przeprowadzający inspekcję są upoważnieni do:
 - a) dostępu do wszelkich pomieszczeń, gruntów i środków transportu zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, wytwórcy odpadów, posiadacza odpadów, przewoźnika, odbiorcy lub instalacji przyjmującej odpady;
 - b) badania wszelkich odpowiednich dokumentów związanych z przedmiotem i celem inspekcji, niezależnie od nośnika, na którym są przechowywane, oraz wykonywania lub uzyskiwania w dowolnej formie kopii lub wyciągów z takich dokumentów;
 - c) zwrócenia się do zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, wytwórcy odpadów, posiadacza odpadów, przewoźnika, odbiorcy lub instalacji przyjmującej, odpady o udzielenie wyjaśnień dotyczących faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem inspekcji oraz zarejestrowania odpowiedzi;
 - d) przyjęcia i zarejestrowania oświadczenia dotyczącego przedmiotu i celu inspekcji od zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, wytwórcy odpadów, posiadacza odpadów, przewoźnika, odbiorcy lub instalacji przyjmującej odpady;

- e) w stosownych przypadkach – fizycznej kontroli odpadów i pobrania próbek odpadów do badań laboratoryjnych.
6. Zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, wytwórca odpadów, posiadacz odpadów, przewoźnik odpadów, odbiorca oraz instalacja przyjmująca odpady muszą współpracować z Komisją w trakcie prowadzonych przez nią inspekcji.
7. Organy państw członkowskich uczestniczące w inspekcjach dotyczących przemieszczania odpadów, na których terytorium Komisja ma przeprowadzić inspekcję, udzielają, na wniosek Komisji, niezbędnego wsparcia jej pracownikom.
8. Zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, wytwórca odpadów, posiadacz odpadów, przewoźnik odpadów, odbiorca oraz instalacja przyjmująca odpady zobowiązani są do poddania się inspekcji przeprowadzanej przez Komisję.
9. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że zgłaszający, osoba, która organizuje przemieszczanie, wytwórca odpadów, posiadacz odpadów, przewoźnik odpadów, odbiorca lub instalacja przyjmująca odpady odmawia poddania się inspekcji, odpowiednie organy danego państwa członkowskiego udzielają Komisji niezbędnego wsparcia, zwracając się w stosownych przypadkach o pomoc do organów egzekwowania prawa, tak aby umożliwić Komisji przeprowadzenie inspekcji. Jeżeli takie wsparcie wymaga upoważnienia od organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o takie upoważnienie.

Artykuł 69

Wzwania do dostarczenia informacji

1. Komisja może przesłuchać każdą osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi na to zgodę, aby zebrać wszystkie niezbędne informacje dotyczące danych przemieszczeń odpadów.
2. W przypadku gdy takie przesłuchanie odbywa się w pomieszczeniach zakładu, przedsiębiorstwa, brokera lub dealera, Komisja informuje o tym stały personel odpowiedzialny za współpracę lub punkty kontaktowe, o których mowa w art. 65 ust. 2, w danym państwie członkowskim, na którego terytorium odbywa się przesłuchanie. Na wniosek organu tego państwa członkowskiego jego urzędnicy mogą pomagać pracownikom Komisji w prowadzeniu przesłuchania.

Wezwanie na przesłuchanie przesyła się danej osobie z wyprzedzeniem co najmniej 10 dni roboczych. Termin ten może ulec skróceniu za wyraźną zgodą danej osoby lub z należycie uzasadnionych powodów, które wynikają z pilnego charakteru inspekcji.

W tym drugim przypadku termin ten nie może być krótszy niż 24 godziny. W wezwaniu podaje się wykaz praw przysługujących zainteresowanej osobie, a w szczególności prawo do korzystania z pomocy wybranej przez nią osoby.

3. Komisja może wezwać osoby prawne lub fizyczne odpowiedzialne za zakład lub przedsiębiorstwo lub każdego brokera i dealera do przekazania wszelkich niezbędnych informacji dotyczących danych przemieszczeń odpadów. Komisja wskazuje podstawę prawną i cel wezwania, określa, jakie informacje są wymagane, oraz ustala termin, w którym mają one zostać przekazane.
4. Komisja niezwłocznie udostępnia wezwanie odpowiednim organom państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się siedziba zakładu, przedsiębiorstwa, brokera lub dealera, oraz organom państwa członkowskiego, którego terytorium to dotyczy.
5. W przypadku gdy zakład, przedsiębiorstwo, broker lub dealer nie przekazuje żądanych informacji lub Komisja uzna otrzymane informacje za niewystarczające do wyciągnięcia wniosków, stosuje się odpowiednio art. 61 ust. 6 zdanie drugie.

Artykuł 70

Gwarancje procesowe

1. Komisja przeprowadza inspekcje oraz wzywa do przekazania informacji zgodnie z określonymi w niniejszym artykule gwarancjami procesowymi zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, wytwórcy odpadów, posiadacza odpadów, przewoźnika odpadów, odbiorcy lub instalacji przyjmującej odpady.

2. Zgłaszającemu, osobie, która organizuje przemieszczanie, wytwórcy odpadów, posiadaczowi odpadów, przewoźnikowi odpadów, odbiorcy lub instalacji przyjmującej odpady przysługuje:

- a) prawo do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść;
- b) prawo do korzystania z pomocy wybranej osoby;
- c) prawo do posługiwania się dowolnym językiem urzędowym państwa członkowskiego, w którym odbywa się inspekcja;
- d) prawo do zgłaszania uwag w zakresie faktów, które ich dotyczą, po zakończeniu inspekcji i przed przyjęciem sprawozdania zgodnie z art. 67 ust. 4. Zaproszenie do przedstawienia uwag musi zawierać streszczenie faktów dotyczących danej osoby oraz wskazywać odpowiedni termin na zgłoszenie uwag. W należyście uzasadnionych przypadkach, w przypadku gdy jest to konieczne do zachowania poufności inspekcji lub trwającego lub przyszłego administracyjnego postępowania wyjaśniającego lub postępowania przygotowawczego w sprawach karnych prowadzonego przez organ krajowy, Komisja może podjąć decyzję o odroczeniu zaproszenia do zgłaszania uwag;
- e) prawo do otrzymania kopii protokołu z przesłuchania oraz zatwierdzenia go albo dodania uwag;
- f) w przypadku gdy Komisja wydała zalecenia sądowe na podstawie art. 67 ust. 4, oraz bez uszczerbku dla praw do zachowania poufności przysługujących sygnalistom i informatorom oraz zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi poufności i ochrony danych, dana osoba może zwrócić się do Komisji o przedstawienie sprawozdania sporządzonego na podstawie art. 67 ust. 4 w zakresie, w jakim ono jej dotyczy. Komisja przyznaje taki dostęp wyłącznie za wyraźną zgodą wszystkich odbiorców sprawozdania.

Komisja poszukuje dowodów przemawiających zarówno na korzyść zgłaszającego, osoby, która organizuje przemieszczanie, wytwórcy odpadów, posiadacza odpadów, przewoźnika odpadów, odbiorcy lub instalacji przyjmującej odpady, jak i przeciwko tym osobom i podmiotom, oraz przeprowadza inspekcje i wzywa do udzielenia informacji w sposób obiektywny i bezstronny zgodnie z zasadą domniemania niewinności.

3. Komisja zapewnia poufność inspekcji, przesłuchań oraz wezwań na podstawie niniejszej sekcji. Informacje przekazane lub uzyskane w trakcie inspekcji, przesłuchania oraz wezwania na podstawie niniejszej sekcji podlegają przepisom o ochronie danych.

Artykuł 71

Wzajemna pomoc

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia oraz bez uszczerbku dla art. 64 i 65 niniejszego rozporządzenia rozporządzenie (WE) nr 515/97, z wyjątkiem art. 2a, art. 18a–18e, tytułów IV–VII oraz załącznika, stosuje się odpowiednio do współpracy między odpowiednimi organami państw członkowskich a Komisją w zakresie wykonywania przepisów niniejszej sekcji.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 72

Sposób komunikacji

W przypadku gdy art. 27 nie ma zastosowania lub podmioty spoza Unii nie są podłączone do systemu centralnego, o którym mowa w art. 27 ust. 3, odpowiednie podmioty mogą przekazywać i wymieniać informacje i dokumenty, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, pocztą, faksem, pocztą elektroniczną z podpisem cyfrowym, pocztą elektroniczną bez podpisu cyfrowego, a następnie pocztą lub, za zgodą zainteresowanych podmiotów, pocztą elektroniczną bez podpisu cyfrowego. W przypadku poczty elektronicznej z podpisem cyfrowym każdą wymaganą pieczęć lub podpis zastępuje się podpisem cyfrowym.

Artykuł 73

Sprawozdawczość

1. Przed końcem każdego roku kalendarzowego każde państwo członkowskie przedkłada Komisji kopię sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy, które sporządziło i przesłało do Sekretariatu konwencji bazylejskiej zgodnie z art. 13 ust. 3 tej konwencji.

2. Przed końcem każdego roku kalendarzowego państwa członkowskie sporządzają również sprawozdanie za poprzedni rok kalendarzowy, oparte na dodatkowym kwestionariuszu sprawozdawczym zawartym w załączniku XI oraz przedkładają je Komisji. W ciągu miesiąca od przedłożenia tego sprawozdania Komisji państwa członkowskie podają również do wiadomości publicznej, w tym elektronicznie przez internet, część tego sprawozdania, która odnosi się do art. 25, art. 60 ust. 1 i art. 63 ust. 1, w tym załącznika XI tabela 7, wraz ze wszelkimi wyjaśnieniami, jakie państwa członkowskie uznają za stosowne, a także informują Komisję o odpowiednich hiperłączach. Komisja tworzy wykaz podanych przez państwa członkowskie hiperłączy i udostępnia go publicznie na swojej stronie internetowej.

3. Sprawozdania sporządzone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i przedkłada się Komisji drogą elektroniczną.

4. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem oraz publikuje sprawozdanie zawierające wyniki tego przeglądu.

Ponadto Komisja uwzględni w tym sprawozdaniu następujące elementy:

- a) trendy w nielegalnym przemieszczaniu oraz najlepsze praktyki w zakresie postępowania z takimi przemieszczeniami, z uwzględnieniem zaleceń grupy ds. egzekwowania przepisów dotyczących przemieszczania odpadów, o której mowa w art. 66;
- b) skuteczność procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w tytule II rozdział 1, a w szczególności odpowiednich terminów, którą ocenia się między innymi poprzez analizę takich elementów jak liczba decyzji o wyrażeniu sprzeciwu i decyzji o wyrażeniu zgody oraz czas między przedłożeniem zgłoszenia a podjęciem decyzji w jego sprawie, w oparciu o dane przechowywane w systemie, o którym mowa w art. 27;
- c) wkład niniejszego rozporządzenia w neutralność klimatyczną, osiągnięcie gospodarki o obiegu zamkniętym i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, z uwzględnieniem sprawozdań i danych publikowanych przez odpowiednie agencje Unii.

Europejska Agencja Środowiska wspiera Komisję w zadaniu monitorowania wykonywania niniejszego rozporządzenia poprzez, w stosownych przypadkach, sporządzanie sprawozdań zawierających analizę przemieszczania określonych strumieni odpadów oraz ich wpływu na środowisko.

Sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, sporządza się po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2029 r., a następnie co trzy lata.

5. Po dniu 21 maja 2029 r. Komisja sporządzi sprawozdanie, w którym oceni, czy wykonanie przepisów określonych w art. 39–46 zapewniło racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami tworzyw sztucznych, zarówno w Unii, jak i w państwach, do których odpady te zostały wywiezione z Unii, a także czy nie wystąpiły znaczące niekorzystne skutki dla przetwarzania odpadów krajowych w państwach przywozu. Uwzględni się w nim informacje i elementy przekazywane przez państwa członkowskie zaangażowane w wywóz odpadów tworzyw sztucznych, przez właściwe organy państw przywozu, a także przez podmioty gospodarcze i organizacje społeczeństwa obywatelskiego.

Sprawozdanie zawiera również informacje dotyczące rozwoju zdolności podmiotów gospodarujących odpadami w Unii do racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami tworzyw sztucznych wytwarzanymi w państwach członkowskich i przywożonymi do Unii.

W sprawozdaniu ocenia się również, czy przepisy dotyczące przemieszczania odpadów między państwami członkowskimi przyczyniły się do poprawy gospodarowania odpadami tworzyw sztucznych, w szczególności w odniesieniu do odpadów tworzyw sztucznych w pozycji EU3011.

Sprawozdaniu towarzyszy, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia, który może określać bardziej rygorystyczne warunki wywozu odpadów tworzyw sztucznych do państw trzecich, w tym zakazy wywozu.

Artykuł 74

Współpraca międzynarodowa

Państwa członkowskie, w stosownych przypadkach i w razie potrzeby przy współudziale Komisji, współpracują z innymi Stronami konwencji bazylejskiej i organizacjami międzypaństwowymi, między innymi poprzez wymianę lub udostępnianie informacji, wspieranie racjonalnej ekologicznie technologii oraz opracowywanie odpowiednich kodeksów dobrej praktyki.

*Artykuł 75***Wyznaczenie właściwych organów**

Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za wykonywanie niniejszego rozporządzenia. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ tranzytu.

*Artykuł 76***Wyznaczenie korespondentów**

Państwa członkowskie i Komisja wyznaczają przynajmniej jednego korespondenta odpowiedzialnego za udzielanie informacji i wskazówek osobom lub przedsiębiorstwom zwracającym się z zapytaniami dotyczącymi wykonywania niniejszego rozporządzenia. Korespondent Komisji przekazuje korespondentom państw członkowskich wszystkie przesłane mu zapytania, które dotyczą danych państw członkowskich, i odwrotnie.

*Artykuł 77***Wyznaczenie urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia**

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć szczególne urzędy celne wprowadzenia i wyprowadzenia dla przemieszczania odpadów przywożonych do Unii i wywożonych z Unii. W przypadku gdy państwo członkowskie zadecyduje o wyznaczeniu takich urzędów celnych, żadne inne przejście graniczne w tym państwie członkowskim nie może być wykorzystywane do celów przemieszczeń przywożonych do Unii i wywożonych z Unii.

*Artykuł 78***Powiadomienie i informacje dotyczące wyznaczenia**

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wyznaczeniu:
 - a) właściwych organów zgodnie z art. 75;
 - b) korespondentów zgodnie z art. 76;
 - c) w stosownych przypadkach – urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia, zgodnie z art. 77.
2. W związku z wyznaczeniami, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:
 - a) nazwy/imiona i nazwiska;
 - b) adresy do korespondencji;
 - c) adresy poczty elektronicznej;
 - d) numery telefonu;
 - e) języki akceptowane przez właściwe organy.
3. Państwa członkowskie natychmiast powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach informacji, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, a także wszelkie zmiany w tym zakresie, przekazuje się Komisji drogą elektroniczną.
5. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej wykazy wyznaczonych właściwych organów, korespondentów oraz, w stosownych przypadkach, urzędów celnych wprowadzenia i wyprowadzenia oraz w stosownych przypadkach aktualizuje je.

*Artykuł 79***Zmiany załączników I–X oraz załącznika XII**

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załączników IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI i VII, aby uwzględnić zmiany uzgodnione na podstawie konwencji bazylejskiej i decyzji OECD.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika IC, aby dostosować go do celów wykonywania art. 27, po dniu 21 maja 2026 r.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika IIIA, aby – w następstwie złożenia wniosku przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy – włączyć do tego załącznika mieszaniny dwóch lub większej liczby odpadów wymienionych w załączniku III, o ile skład tych mieszanin odpadów nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi, oraz w przypadku gdy wykazano, że gospodarowanie tą mieszaniną odpadów będzie odbywać się w sposób racjonalny ekologicznie wewnątrz Unii oraz postanowić, że jedna lub większa liczba pozycji załącznika IIIA ma zastosowanie tylko do przemieszczeń między państwami członkowskimi w przypadku gdy wykazano, że dana gospodarowanie daną mieszaniną odpadów może nie odbywać się w sposób racjonalny ekologicznie w państwach, do których zastosowanie ma decyzja OECD.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika IIIB, aby – w następstwie złożenia wniosku przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy – włączyć do tego załącznika odpady inne niż niebezpieczne niewymienione w załączniku III, załączniku IV lub załączniku V, w przypadku gdy wykazano, że gospodarowanie daną mieszaniną odpadów będzie odbywać się w sposób racjonalny ekologicznie wewnątrz Unii.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika VIII w odniesieniu do formy i treści informacji, o których mowa w tym załączniku, w oparciu o doświadczenia zdobyte w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz aby – na podstawie rozwoju sytuacji na odpowiednich forach międzynarodowych lub na poziomie Unii oraz w celu uwzględnienia postępu naukowo-technicznego – zaktualizować formularz i informacje określone w tym załączniku dotyczące przepisów Unii i międzynarodowych wytycznych w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania.
6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika IX, aby na podstawie rozwoju sytuacji na poziomie Unii lub na odpowiednich forach międzynarodowych zaktualizować wykaz przepisów Unii i wytycznych międzynarodowych w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania.
7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika X w odniesieniu do zawartych w nim kryteriów, w oparciu o doświadczenia zdobyte w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz aby – na podstawie rozwoju sytuacji na odpowiednich forach międzynarodowych lub na poziomie Unii w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania oraz w celu uwzględnienia postępu naukowo-technicznego – zaktualizować określone w tym załączniku informacje dotyczące przepisów Unii i wytycznych międzynarodowych.
8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w oparciu o doświadczenia zdobyte w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych zgodnie z art. 80 w celu zmiany załącznika XII w odniesieniu do informacji zawartych w tym załączniku.

*Artykuł 80***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 6, art. 18 ust. 15, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 6, art. 39 ust. 5, art. 41 ust. 1, art. 43 ust. 4, art. 45 ust. 6 i art. 79, powierza się Komisji na okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 6, art. 18 ust. 15, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 6, art. 39 ust. 5, art. 41 ust. 1, art. 43 ust. 4, art. 45 ust. 6 i art. 79, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 6, art. 18 ust. 15, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 6, art. 39 ust. 5, art. 41 ust. 1, art. 43 ust. 4, art. 45 ust. 6 lub art. 79 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 81

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na podstawie art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 82

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1257/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1257/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów art. 6 ust. 2 lit. a), art. 7 ust. 2 lit. d) i art. 13, 15 i 16:”;

2) w art. 6 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) były poddawane recyklingowi jedynie w zakładach recyklingu statków wymienionych w europejskim wykazie, a w przypadku statków, które uznaje się za odpady niebezpieczne, które znajdują się na obszarze objętym jurysdykcją państwa członkowskiego i które wywozi się poza Unię, tylko w tych zakładach ujętych w europejskim wykazie, które znajdują się w państwach wymienionych w załączniku VII do konwencji bazylejskiej.”.

Artykuł 83

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2020/1056

W rozporządzeniu (UE) 2020/1056 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) art. 9 ust. 2, art. 16 ust. 1 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 (*); niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych przez urzędy celne, zgodnie z odpowiednimi przepisami aktów prawnych Unii;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056 oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).”;

2) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy muszą akceptować informacje regulacyjne, w tym informacje dodatkowe, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1157, od dnia 21 maja 2026 r.”;

3) uchyla się art. 5 ust. 2;

4) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 elementy, o których mowa w ust. 1, związane z wymogami informacyjnymi określonymi w przepisach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), przyjmuje się nie później niż w dniu, o którym mowa w art. 27 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1157.”;

5) w art. 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 elementy, o których mowa w ust. 1 i które mają konkretny związek z dostępem do informacji regulacyjnych i ich przetwarzaniem przez organy w związku z wymogami określonymi w przepisach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), w tym z komunikacją z podmiotami gospodarczymi w odniesieniu do tych informacji, przyjmuje się nie później niż w dniu, o którym mowa w art. 27 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1157.”;

6) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 elementy, o których mowa w ust. 1, które mają konkretny związek z przetwarzaniem informacji w związku z wymogami określonymi w przepisach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), przyjmuje się nie później niż w dniu, o którym mowa w art. 27 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1157.”.

Artykuł 84

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2035 r. Komisja, uwzględniając między innymi sprawozdania sporządzone zgodnie z art. 73, oraz przegląd, o którym mowa w art. 62 ust. 5, przeprowadzi przegląd niniejszego rozporządzenia oraz przedłoży sprawozdanie dotyczące jego wyników Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, wraz z wnioskiem ustawodawczym, jeżeli Komisja uzna to za stosowne.

Podczas przeglądu i w ramach swojego sprawozdania Komisja ocenia w szczególności:

- skuteczność procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w tytule II rozdział 1, a w szczególności odpowiednich terminów, o których mowa w art. 8, 14, 15 i 16, między innymi poprzez analizę takich elementów jak liczba decyzji o wyrażeniu sprzeciwu i decyzji o wyrażeniu zgody oraz czas między przedłożeniem zgłoszenia a podjęciem decyzji w jego sprawie. W tym celu Komisja może wykorzystywać dane przechowywane w systemach, o których mowa w art. 27;
- czy publikacja danych dotyczących przemieszczania odpadów zgodnie z art. 21 zapewnia odpowiednią przejrzystość, w szczególności poprzez analizę, czy i dlaczego właściwe organy lub osoby, które organizowały przemieszczanie, uznały nazwy instalacji w miejscu przeznaczenia za poufne przepisów uwagi na przepisy unijne i krajowe;
- czy niniejsze rozporządzenie przyczynia się do osiągnięcia neutralności klimatycznej, gospodarki o obiegu zamkniętym i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, biorące pod uwagę sprawozdania i dane publikowane przez odpowiednie agencje Unii.

Podczas przeglądu i w ramach swojego sprawozdania Komisja ocenia ponadto, czy przestrzegano zasady równości wobec prawa Unii, ocenia możliwy w tym kontekście wpływ na konkurencyjność każdego państwa członkowskiego oraz podejmuje środki naprawcze, które uzna za niezbędne.

Artykuł 85

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 traci moc ze skutkiem od dnia 20 maja 2024 r.
2. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 stosuje się jednak nadal do dnia 21 maja 2026 r. z wyjątkiem:
 - a) art. 30, który przestaje mieć zastosowanie od dnia 20 maja 2024 r.;
 - b) art. 37, który nadal stosuje się do dnia 21 maja 2027 r.;
 - c) art. 51, który nadal stosuje się do dnia 31 grudnia 2025 r.
3. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 stosuje się nadal również do przemieszczeń, w odniesieniu do których dokonano zgłoszenia zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia i w odniesieniu do których właściwy organ miejsca przeznaczenia wydał potwierdzenie zgodnie z art. 8 tego rozporządzenia przed dniem 21 maja 2026 r. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do tych przemieszczeń.
4. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 ⁽⁴⁷⁾ traci moc ze skutkiem od dnia 21 maja 2027 r.
5. Odzysk lub unieszkodliwianie przemieszczanych odpadów, na które zainteresowane właściwe organy wyraziły zgodę na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, realizuje się nie później niż rok od dnia 21 maja 2026 r.
6. Przemieszczenie, na które zainteresowane właściwe organy wyraziły zgodę na podstawie art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, realizuje się nie później niż trzy lata od dnia 21 maja 2026 r.
7. Zezwolenie wstępne wydane dla instalacji zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 traci ważność nie później niż pięć lat od dnia 20 maja 2024 r.
8. Odesłania do uchylonego rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 traktuje się jak odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku XIII.

Artykuł 86

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 maja 2026 r.
3. Jednakże w odniesieniu do następujących przepisów stosuje się następujące daty rozpoczęcia stosowania:
 - a) art. 83 pkt 4, 5 i 6 stosuje się od dnia 20 sierpnia 2020 r.;
 - b) art. 2 ust. 2 lit. i), art. 7 ust. 10, art. 11 ust. 5, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 6, art. 18 ust. 15, art. 27 ust. 2 i 5, art. 29 ust. 3 i 6, art. 31, 41–43, 45, art. 51 ust. 7, art. 61 ust. 7, art. 66, art. 79–82 oraz art. 83 pkt 1–3 stosuje się od dnia 20 maja 2024 r.;

⁽⁴⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. U. L 316 z 4.12.2007, s. 6).

- c) art. 39 ust. 1 lit. d) stosuje się od dnia 21 listopada 2026 r.;
- d) art. 38 ust. 2 lit. b), art. 40, art. 44 ust. 2 lit. a), art. 46 i 47 stosuje się od dnia 21 maja 2027 r., z wyjątkiem art. 40 ust. 3 lit. b), który stosuje się od dnia 21 maja 2026 r.
- e) art. 73 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodnicząca

H. LAHBIB

ZAŁĄCZNIK IA

Dokument zgłoszenia transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów	
<p>1. Eksporter – zgłaszający Numer rejestracji:</p> <p>Nazwa/imię i nazwisko</p> <p>Adres:</p> <p>Osoba wyznaczona do kontaktów:</p> <p>Tel. Faks:</p> <p>E-mail:</p>	<p>3. Nr zgłoszenia:</p> <p>Przedmiot zgłoszenia</p> <p>A.(i) Przemieszczenie jednorazowe: ☐</p> <p>(ii) Przemieszczanie wielokrotne: ☐</p> <p>B.(i) Unieszkodliwienie (1): ☐</p> <p>(ii) Odzysk: ☐</p> <p>C. Instalacja odzysku objęta zezwoleniem wstępnym (2; 3) Tak ☐ Nie ☐</p>
<p>2. Importer – odbiorca Numer rejestracji:</p> <p>Nazwa/imię i nazwisko:</p> <p>Adres:</p> <p>Osoba wyznaczona do kontaktów:</p> <p>Tel. Faks:</p> <p>E-mail:</p>	<p>4. Łączna liczba planowanych przemieszczeń:</p> <p>5. Łączna planowana ilość (4):</p> <p>Tony (Mg):</p> <p>m³:</p> <p>6. Planowany czas przeznaczony na przemieszczanie(-a) (4):</p> <p>Pierwsze przemieszczanie: Ostatnie przemieszczanie:</p> <p>7. Rodzaj(e) opakowania (5):</p> <p>Szczególne wymogi dotyczące postępowania (6): Tak: ☐ Nie: ☐</p>
<p>8. Nr rejestracji planowanego(-ych) przewoźnika(-ów):</p> <p>Nazwa/imię i nazwisko (7):</p> <p>Adres:</p> <p>Osoba wyznaczona do kontaktów:</p> <p>Tel. Faks:</p> <p>E-mail:</p> <p>Środki transportu (5):</p>	<p>11. Operacja(-e) unieszkodliwiania/odzysku (2)</p> <p>Kod D/kod R (5):</p> <p>Zastosowana technologia (6):</p> <p>Przyczyna wywozu (1);(6):</p>
<p>9. Wytwórca(-y) – producent(-ci) odpadów (1);(7);(8) Numer rejestracji:</p> <p>Nazwa/imię i nazwisko:</p> <p>Adres:</p> <p>Osoba wyznaczona do kontaktów:</p> <p>Tel. Faks:</p> <p>E-mail:</p> <p>Miejsce i proces wytworzenia (6)</p>	<p>12. Określenie i skład odpadów (6):</p> <p>13. Właściwości fizyczne (5):</p>
<p>10. Instalacja unieszkodliwiania (2): ☐ lub instalacja odzysku (2): ☐</p> <p>Numer rejestracji:</p> <p>Nazwa:</p> <p>Adres:</p> <p>Osoba wyznaczona do kontaktów:</p> <p>Tel. Faks:</p> <p>E-mail:</p> <p>Rzeczywiste miejsce unieszkodliwiania/odzysku:</p>	<p>14. Kod identyfikacyjny odpadów (proszę wypełnić odpowiednimi kodami)</p> <p>(i) Załącznik VIII do konwencji bazylejskiej (lub załącznik IX, jeżeli dotyczy):</p> <p>(ii) Klasyfikacja OECD (jeśli inne niż w pkt (i)):</p> <p>(iii) Wykaz odpadów WE:</p> <p>(iv) Krajowy kod w państwie wywozu:</p> <p>(v) Krajowy kod w państwie przywozu:</p> <p>(vi) Inne (proszę określić):</p> <p>(vii) Kod Y:</p> <p>(viii) Kod H (5):</p> <p>(ix) Klasa ONZ (5):</p> <p>(x) Numer ONZ:</p> <p>(xi) Nazwa spedycyjna ONZ:</p> <p>(xii) Kod w taryfie celnej (HS):</p>

15. a) Zainteresowane państwa; b) numer kodu właściwych organów (jeśli dotyczy); c) określone punkty wyjazdu lub wjazdu (przejście graniczne lub port)		
Państwo wywozu - wysyłki	Państwo(-a) tranzytu (wjazd i wyjazd)	Państwo przywozu - przeznaczenia
a)		
b)		
c)		
16. Urzędy celne wprowadzenia lub wyprowadzenia lub wywozu: Wprowadzenie (Unia Europejska): : Wyprowadzenie: Wywóz:		
17. Oświadczenie eksportera – zgłaszającego/wytwórcy – producenta (1): Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są kompletne i poprawne. Oświadczam również, że zostały zawarte możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej pisemne zobowiązania umowne oraz że obowiązują lub muszą obowiązywać wszelkie mające zastosowanie ubezpieczenia lub inne gwarancje finansowe obejmujące transgraniczne przemieszczanie.		18. Liczba dołączonych załączników
Nazwa/imię i nazwisko eksportera – zgłaszającego: Data: Podpis:		
Nazwa/imię i nazwisko wytwórcy – producenta: Data: Podpis:	DO UŻYTKU WŁAŚCIWYCH ORGANÓW	
19. Potwierdzenie od właściwego organu państwa przywozu – przeznaczenia/tranzytu (1)/wywozu – wysyłki (9): Państwo: Zgłoszenie wpłynęło: Potwierdzenie wysłano dnia: Nazwa właściwego organu: pieczęć lub podpis:	20. Pisemna zgoda (1);(8) na przesyłanie odpadów wydana przez właściwy organ (nazwa państwa): Zgoda udzielone dnia: Zgoda ważna od dnia: do dnia: Szczególne warunki: Nie c. Jeśli tak, zob. pole 21 (6): c Nazwa właściwego organu: pieczęć lub podpis:	
21. Szczególne warunki dotyczące zgody w odniesieniu do dokumentu przesyłania lub powody sprzeciwu		

(1) Wymagany przez konwencję bazylejską.

(2) W przypadku procesów R12/R13 lub D13-D15 proszę również dołączyć odpowiednie informacje na temat wszelkich dalszych operacji R12/R13 lub D13/D15 oraz dalszych instalacji R1-R11 lub D1-D12, jeżeli jest to wymagane.

(3) Wypełnić dla przesyłek wewnątrz OECD i jedynie wówczas, gdy ma zastosowanie B(ii).

(4) W przypadku przemieszczania wielokrotnie dołączyć szczegółowy wykaz.

(5) Zob. wykaz skrótów i kodów na następnej stronie.

(6) Jeżeli jest to niezbędne, proszę dołączyć szczegóły.

(7) Jeżeli więcej niż jeden, proszę dołączyć wykaz.

(8) Jeżeli wymagają tego przepisy krajowe.

(9) Jeżeli ma zastosowanie na podstawie decyzji OECD.

Wykaz skrótów i kodów stosowanych w dokumencie zgłoszenia

OPERACJE UNIESZKODLIWIANIA (pole 11)	
D1	Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (na przykład składowiska itp.)
D2	Przetwarzanie w ziemi (na przykład biodegradacja odpadów płynnych lub osadów w glebie itp.)
D3	Głębokie zatłaczanie (na przykład zatłaczanie odpadów w postaci umożliwiającej pompowanie do odwiertów, wysadów solnych lub naturalnie powstających komór itp.)
D4	Retencja powierzchniowa (na przykład umieszczanie odpadów ciekłych i osadów w dołach, poletkach osadowych lub lagunach itp.)
D5	Składowanie na składowiskach w sposób celowo zaprojektowany (na przykład umieszczanie w uszczelnionych oddzielnych komorach, przykrytych i izolowanych od siebie wzajemnie i od środowiska itp.)
D6	Odprowadzanie do wód, z wyłączeniem mórz i oceanów
D7	Odprowadzanie do mórz/oceanów, w tym lokowanie na dnie mórz
D8	Oczyszczanie biologiczne gdzie indziej niewyszczególnione w niniejszym wykazie, dające w wyniku ostateczne związki lub mieszaniny, które usuwa się za pośrednictwem którejkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie
D9	Obróbka fizyczno-chemiczna gdzie indziej niewyszczególniona w niniejszym wykazie, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszaniny usuwane za pomocą którejkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie (na przykład odparowanie, suszenie, kalcynacja itp.)
D10	Spalanie na lądzie
D11	Spalanie na morzu
D12	Trwałe składowanie (na przykład umieszczanie pojemników w kopalniach itd.)
D13	Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem którejkolwiek operacji wymienionej w niniejszym wykazie
D14	Przepakowywanie przed poddaniem którejkolwiek operacji wymienionej w niniejszym wykazie
D15	Magazynowanie poprzedzające którąkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie
OPERACJE ODZYSKU (pole 11)	
R1	Zastosowanie jako paliwa (innego niż do spalania bezpośredniego) lub jako środka do wytwarzania energii (konwencja bazylejska/OECD) – Zastosowanie głównie jako paliwa lub jako środka do wytwarzania energii (UE)
R2	Odzysk/regeneracja rozpuszczalników
R3	Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki
R4	Recykling/odzysk metali i związków metali
R5	Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych
R6	Regeneracja kwasów lub zasad
R7	Odzysk składników stosowanych do redukcji zanieczyszczeń
R8	Odzysk części z katalizatorów
R9	Ponowna rafinacja zużytych olejów lub ich ponowne wykorzystanie innymi sposobami
R10	Przetwarzanie w ziemi przynoszące korzyści w rolnictwie lub poprawę stanu środowiska
R11	Wykorzystanie pozostałości uzyskanych w wyniku którejkolwiek z operacji oznaczonych symbolem R1–R10
R12	Wymiana odpadów w celu poddania ich którejkolwiek z operacji oznaczonych symbolem R1–R11
R13	Gromadzenie materiałów przeznaczonych do którejkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie

RODZAJE OPAKOWAŃ (pole 7)	KOD H I KLASA ONZ (pole 14)		
1. Bęben			
2. Beczka drewniana			
3. Kanister	1	H1	Materiały wybuchowe
4. Skrzynia	3	H3	Ciecze łatwopalne
5. Worek	4.1.	H4.1	Substancje stałe łatwopalne
6. Opakowanie złożone	4.2.	H4.2	Substancje lub odpady podatne na samozapłon
7. Opakowanie ciśnieniowe	4.3.	H4.3	Substancje lub odpady, które w kontakcie z wodą uwalniają łatwopalne gazy
8. Towar luzem			
9. Bela	5.1.	H5.1	Utleniacze
10. Inne (proszę określić)	5.2.	H5.2	Nadtlenki organiczne
ŚRODKI TRANSPORTU (pole 8)	6.1.	H6.1	Substancje (silnie) trujące
R = Transport drogowy	6.2.	H6.2	Substancje zakaźne
T = Transport kolejowy	8	H8	Substancje korodujące
S = Transport morski	9	H10	Wydzielanie gazów trujących w zetknięciu z powietrzem lub wodą
A = Transport powietrzny	9	H11	Substancje toksyczne (o opóźnionym działaniu lub chroniczne)
W = Transport wodny śródlądowy	9	H12	Substancje ekotoksyczne
WŁAŚCIWOŚCI FIZYCZNE (pole 13)	9	H13	Substancje, które po unieszkodliwieniu, w jakikolwiek sposób, poprzez wydzielanie innych materiałów, na przykład odcieków, oddziałują według wyżej podanych cech
1. Sypkie/proszek			
2. Stałe			
3. Lepkie/pasta			
4. Osad			
5. Ciecz			
6. Gazowe			
7. Inne (proszę określić)			

Więcej informacji, dotyczących w szczególności identyfikacji odpadów (pole 14), na przykład kodów w załącznikach VIII i IX do konwencji bazylejskiej, klasyfikacji OECD i kodów Y, można znaleźć w informatorze udostępnianym przez OECD i Sekretariat konwencji bazylejskiej.

ZAŁĄCZNIK IB

Dokument przesyłania dotyczący transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów		
1. Odpowiadający nr zgłoszenia:		2. Numer seryjny/łączna liczba przemieszczeń: /
		2a. Numer identyfikacyjny kontenera, jeżeli dotyczy
3. Eksporter – zgłaszający Numer rejestracji:		4. Importer – odbiorca Numer rejestracji:
Nazwa/imię i nazwisko		Nazwa/imię i nazwisko
Adres:		Adres:
Osoba wyznaczona do kontaktów:		Osoba wyznaczona do kontaktów:
Tel. Faks:		Tel. Faks:
E-mail:		E-mail:
5. Rzeczywista Tonaż (Mg): m ³ :		6. Rzeczywista data przemieszczania:
7. Pakowanie Rodzaj(e) (1): Liczba opakowań: Szczególne wymogi dotyczące postępowania: (2) Tak: ☐ Nie: ☐		
8. a) Pierwszy przewoźnik (3): Nr rejestracji: Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Tel. E-mail:		8. b) Drugi przewoźnik: Nr rejestracji: Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Tel. E-mail:
		8. c) Ostatni przewoźnik: Nr rejestracji: Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Tel. E-mail:
----- Wypełnia przedstawiciel przewoźnika -----		
Więcej niż trzech przewoźników (2) ☐		
Srodek transportu (1): Data przekazania: Podpis:		Srodek transportu (1): Data przekazania: Podpis:
		Srodek transportu (1): Data przekazania: Podpis:
9. Wytwórca(-y)/producent(-ci) odpadów (4);(5);(6): Nr rejestracji: Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks: E-mail: Miejsce wytworzenia (2):		12. Określenie i skład chemiczny odpadów (2):
		13. Właściwości fizyczne (1):
10. Instalacja unieszkodliwiania ☐ lub instalacja odzysku ☐ Nr rejestracji: Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks: E-mail: Rzeczywiste miejsce unieszkodliwiania/odzysku (2):		14. Kod identyfikacyjny odpadów (wypełnić odpowiednimi kodami) (i) Załącznik VIII do konwencji bazylejskiej (lub załącznik IX, jeżeli dotyczy): (ii) Klasyfikacja OECD (jeśli inne niż w pkt (i)): (iii) Wykaz odpadów UE: (iv) Krajowy kod w państwie wywozu: (v) Krajowy kod w państwie przywozu: (vi) Inne (proszę określić): (vii) Kod Y: (viii) Kod H (1): (ix) Klasa ONZ (1): (x) Numer ONZ:
11. Operacja(-e) unieszkodliwiania/odzysku Kod D/kod R (1):		(xi) Nazwa spedycyjna ONZ: (xii) Kod w taryfie celnej (HS):

15. Oświadczenie eksportera – zgłaszającego/wytwórcy – producenta (4): Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są kompletne i poprawne. Oświadczam także, że zawarte zostały pisemnie wszelkie zobowiązujące umowy oraz że transgraniczny przewóz jest objęty wszelkimi mającymi zastosowanie obowiązującymi ubezpieczeniami lub innymi gwarancjami finansowymi oraz że uzyskano wszystkie niezbędne zezwolenia właściwych organów danych państw. Imię i nazwisko: _____ Data: _____ Podpis: _____	
16. Wypełnia każda osoba zaangażowana w transgraniczny przewóz odpadów, w przypadku gdy wymagane są dodatkowe informacje	
17. Przesyłka otrzymana przez importera – odbiorcę (jeśli nie jest to instalacja): Imię i nazwisko: _____ Data: _____ Podpis: _____	
WYPEŁNIA INSTALACJA UNIESZKODLIWIANIA/ODZYSKU	
18. Przesyłka otrzymana przez instalację unieszkodliwiania lub instalację odzysku Data otrzymania: _____ Otrzymana ilość: _____ Ton _____ y _____ (Mg) : Przybliżona data unieszkodliwiania/odzysku: _____ Operacja unieszkodliwiania/odzysku (1): _____ Data: _____ Imię i nazwisko: _____ Podpis: _____	Przyjęte: ☐ m ³ : _____ Odrzucone*: ☐ *Natychmiast skontaktować się z właściwymi organami
19. Oświadczam, że unieszkodliwienie/odzysk opisanych powyżej odpadów zostały zrealizowane. Ilość przygotowana do ponownego użycia lub poddana recyklingowi: _____ Ilość odzyskana w inny sposób: _____ Ilość unieszkodliwiona: _____ Data: _____ Imię i nazwisko: _____ Podpis i pieczęć: _____	
(1) Zob. wykaz skrótów i kodów na następnej stronie. (2) Jeżeli jest to niezbędne, proszę dołączyć szczegóły. (3) Jeżeli jest więcej niż 3 przewoźników, proszę dołączyć informacje wymagane w polach 8 (a, b, c).	(4) Wymagany przez konwencję bazylejską. (5) Jeżeli więcej niż jeden, proszę dołączyć wykaz. (6) Jeżeli wymagają tego przepisy krajowe

WYPEŁNIAJĄ URZĘDY CELNE (jeżeli wymagają tego przepisy krajowe)			
20. PAŃSTWO WYWOZU - WYSYŁKI LUB URZĄD CELNY WYPROWADZENIA Odpady opisane w dokumencie przesyłania opuściły terytorium państwa w dniu: Podpis: Pieczęć:		21. PAŃSTWO PRZYWOZU - PRZEZNACZENIA LUB URZĄD CELNY WPROWADZENIA Odpady opisane w dokumencie przesyłania wjechały na terytorium państwa w dniu: Podpis: Pieczęć:	
22. PIECZĘCIE URZĘDÓW CELNYCH PAŃSTW TRANZYTOWYCH			
Nazwa państwa: Wprowadzenie:		Nazwa państwa: Wyprowadzenie:	
Nazwa państwa: Wprowadzenie:		Nazwa państwa: Wyprowadzenie:	

Wykaz skrótów i kodów stosowanych w dokumencie przesyłania

OPERACJE UNIESZKODLIWIANIA (pole 11)	OPERACJE ODZYSKU (pole 11)
D1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (na przykład składowiska itp.)	R1 Zastosowanie jako paliwa (innego niż do spalania bezpośredniego) lub jako środka do wytwarzania energii (konwencja bazylejska/OECD) – Zastosowanie głównie jako paliwa lub jako środka do wytwarzania energii (UE)
D2 Przetwarzanie w ziemi (na przykład biodegradacja odpadów płynnych lub osadów w glebie itp.)	R2 Odzysk/regeneracja rozpuszczalników
D3 Głębokie zatłaczanie (na przykład zatłaczanie odpadów w postaci umożliwiającej pompowanie do odwiertów, wysadów solnych lub naturalnie powstających komór itd.)	R3 Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki
D4 Retencja powierzchniowa (na przykład umieszczanie odpadów ciekłych i osadów w dołach, poletkach osadowych lub lagunach itd.)	R4 Recykling/odzysk metali i związków metali
D5 Składowanie na składowiskach w sposób celowo zaprojektowany (na przykład umieszczanie w uszczelnionych oddzielnych komorach, przykrytych i izolowanych od siebie wzajemnie i od środowiska)	R5 Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych
D6 Odprowadzanie do wód, z wyłączeniem mórz i oceanów	R6 Regeneracja kwasów lub zasad
D7 Odprowadzanie do mórz/oceanów, w tym lokowanie na dnie mórz	R7 Odzysk składników stosowanych do redukcji zanieczyszczeń
D8 Oczyszczanie biologiczne gdzie indziej niewyszczególnione w niniejszym wykazie, dające w wyniku ostateczne związki lub mieszaniny, które usuwa się za pośrednictwem którejkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie	R8 Odzysk części z katalizatorów
D9 Obróbka fizyczno-chemiczna gdzie indziej niewyszczególniona w niniejszym wykazie, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszaniny usuwane za pomocą którejkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie (na przykład odparowanie, suszenie, kalcynacja)	R9 Ponowna rafinacja zużytych olejów lub ich ponowne wykorzystanie innymi sposobami
D10 Spalanie na lądzie	R10 Przetwarzanie w ziemi przynoszące korzyści w rolnictwie lub poprawę stanu środowiska
D11 Spalanie na morzu	R11 Wykorzystanie pozostałości uzyskanych w wyniku którejkolwiek z operacji oznaczonych symbolem R1–R10
D12 Trwałe składowanie (na przykład umieszczanie pojemników w kopalniach itd.)	R12 Wymiana odpadów w celu poddania ich którejkolwiek z operacji oznaczonych symbolem R1–R11
D13 Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem którejkolwiek operacji wymienionej w niniejszym wykazie	R13 Gromadzenie materiałów przeznaczonych do którejkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie
D14 Przepakowywanie przed poddaniem którejkolwiek operacji wymienionej w niniejszym wykazie	
D15 Magazynowanie poprzedzające którąkolwiek z operacji wymienionych w niniejszym wykazie	

RODZAJE OPAKOWAŃ (pole 7)	KOD H I KLASA ONZ (pole 14)	
	Klasa ONZ	Kod H Właściwości
1. Bęben	1	H1 Materiały wybuchowe
2. Beczka drewniana	3	H3 Ciecze łatwopalne
3. Kanister	4.1.	H4.1 Substancje stałe łatwopalne
4. Skrzynia	4.2.	H4.2 Substancje lub odpady podatne na samozapłon
5. Worek	4.3.	H4.3 Substancje lub odpady, które w kontakcie z wodą uwalniają łatwopalne gazy
6. Opakowanie złożone	5.1.	H5.1 Utleniacze
7. Opakowanie ciśnieniowe	5.2.	H5.2 Nadtlenki organiczne
8. Towar luzem	6.1.	H6.1 Substancje (silnie) trujące
9. Bela	6.2.	H6.2 Substancje zakaźne
10. Inne (proszę określić)	8	H8 Substancje korodujące
ŚRODKI TRANSPORTU (pole 8)	9	H10 Wydzielanie gazów trujących w zetknięciu z powietrzem lub wodą
R = Transport drogowy T = Transport kolejowy	9	H11 Substancje toksyczne (o opóźnionym działaniu lub chroniczne)
S = Transport morski A = Transport powietrzny	9	H12 Substancje ekotoksyczne
W = Transport wodny śródlądowy	9	H13 Substancje, które po unieszkodliwieniu, w jakikolwiek sposób, poprzez wydzielanie innych materiałów, na przykład odcieków, oddziałują według wyżej podanych charakterystyk
WŁAŚCIWOŚCI FIZYCZNE (pole 13)		
1. Sypkie/proszek		
2. Stałe	5.	Ciecz
3. Lepkie/pasta	6.	Gazowe
4. Osad (proszę określić)	7.	Inne

Dalsze informacje, dotyczące w szczególności identyfikacji odpadów (pole 14), na przykład kodów w załącznikach VIII i IX do konwencji bazylejskiej, klasyfikacji OECD i kodów Y, można znaleźć w informatorze udostępnianym przez OECD i Sekretariat konwencji bazylejskiej.

ZAŁĄCZNIK IC

SZCZEGÓŁOWE INSTRUKCJE DOTYCZĄCE WYPEŁNIANIA DOKUMENTÓW ZGŁOSZENIA I PRZESYŁANIA

Od dnia 21 maja 2026 r. dokumenty i informacje muszą być przekazywane drogą elektroniczną zgodnie z art. 27, zgodnie z wymogami odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

W przypadku przemieszczania z udziałem państw trzecich (zgodnie z tytułami IV, V i VI), w odniesieniu do których można wykorzystać dokumenty papierowe, procedury oparte na dokumentach papierowych zachowują ważność tak długo, jak nie jest możliwy dostęp do systemów, o których mowa w art. 27.

W załączniku IC do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 można znaleźć ogólne wytyczne dotyczące wypełniania dokumentów zgłoszenia i przesyłania, w szczególności w przypadku wypełniania dokumentów w formie papierowej, o ile są one nadal istotne.

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJE I DOKUMENTY ZWIĄZANE ZE ZGŁOSZENIEM

Część 1: Informacje, które należy podawać przekazując dokument zgłoszenia:

1. Numer seryjny lub inny zaakceptowany identyfikator dokumentu zgłoszenia oraz planowana łączna liczba przemieszczeń.

W przypadku gdy zgłaszający uzyskał uprzednio zgodę na przemieszczanie tego samego rodzaju odpadów do tego samej instalacji, może odnieść się do numeru seryjnego lub innego zatwierdzonego identyfikatora dokumentu zgłoszenia tych przemieszczeń, na które uprzednio wydano zgodę.

Do celów stosowania art. 9 ust. 3, w przypadku gdy zgłaszający uzyskał uprzednio zgodę(-y) na przemieszczanie tego samego rodzaju odpadów z tego samego miejsca w państwie wysyłki do tego samego odbiorcy i do tego samej instalacji, a ewentualne państwa tranzytu są takie same, zgłaszający podaje numer seryjny lub inny przyjęty identyfikator dokumentu zgłoszenia tych przemieszczeń, na które uprzednio wydano zgodę. Ponadto w zgłoszeniu wskazuje się zmiany w szczegółach nowego zgłoszenia w porównaniu z takim przemieszczaniem, na które uprzednio wydano zgodę.

2. Nazwa/imię i nazwisko zgłaszającego, adres, numer telefonu, adres e-mail, numer rejestracji oraz osoba wyznaczona do kontaktów.
3. Jeżeli zgłaszający nie jest pierwotnym wytwórcą odpadów, nowym wytwórcą odpadów lub podmiotem zbierającym: nazwa/imię i nazwisko, adres, numer telefonu, adres e-mail i osoba wyznaczona do kontaktów pierwotnego(-ych) wytwórcy(-ów) odpadów, nowego(-ych) wytwórcy(-ów) odpadów, podmiotu zbierającego lub posiadacza odpadów.
4. Nazwa/imię i nazwisko, dealera(-ów) lub brokera(-ów), adres, numer telefonu, adres e-mail oraz osoba wyznaczona do kontaktów, jeżeli zgłaszający upoważnił sprzedawcę lub pośrednika zgodnie z art. 3 pkt 6.
5. Adres miejsca, w którym rozpoczyna się przemieszczanie, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za to miejsce oraz, jeżeli nie są to osoby, o których mowa w pkt 2–4, adres, numer telefonu, adres e-mail i osoba wyznaczona do kontaktów osoby odpowiedzialnej za to miejsce.
6. Nazwa instalacji unieszkodliwiania lub instalacji odzysku, adres, numer telefonu, adres e-mail, numer rejestracji, osoba wyznaczona do kontaktów, stosowana technologia oraz ewentualny status instalacji, dla której wydano zezwolenie wstępne zgodnie z art. 14.

Jeżeli odpady przeznaczone są do operacji odzysku przejściowego lub unieszkodliwiania przejściowego, wskazuje się odpowiednie informacje dotyczące wszystkich instalacji, w których przewidziane są dalsze operacje przejściowego i ostatecznego odzysku lub przejściowego lub ostatecznego unieszkodliwiania.

Przedstawia się dowód posiadania przez instalację zezwolenia zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 2008/98/WE lub, jeżeli instalacja odzysku lub instalacja unieszkodliwiania jest wymieniona w załączniku I, kategoria 5, do dyrektywy 2010/75/UE, dowód ważności pozwolenia (na przykład oświadczenie potwierdzające jego istnienie) wydanego zgodnie z art. 4 i 5 tej dyrektywy.

7. Nazwa/imię i nazwisko odbiorcy, adres, numer telefonu, adres e-mail, numer rejestracji oraz osoba wyznaczona do kontaktów.
8. Nazwa planowanego przewoźnika(-ów) i jego przedstawicieli, adres, numer telefonu, adres e-mail, numer rejestracji oraz osoba wyznaczona do kontaktów.
9. Państwo wysyłki i odpowiedni właściwy organ.
10. Państwa tranzytu i odpowiednie właściwe organy.
11. Państwo przeznaczenia i odpowiedni właściwy organ.
12. Zgłoszenie jednorazowe lub zgłoszenie ogólne. W przypadku zgłoszenia ogólnego podaje się okres ważności.
13. Przewidziana(-e) data(-y) rozpoczęcia przemieszczania lub przemieszczeń.
14. Przewidziane środki transportu.
15. Planowany przebieg trasy i planowana trasa, w tym, w miarę możliwości, alternatywne warianty.
16. Dowód, że przewoźnik jest zarejestrowany do celów transportu odpadów (na przykład oświadczenie potwierdzające istnienie rejestracji).
17. Określenie rodzaju odpadów z odpowiedniego wykazu, źródło(-a), opis, skład i wszelkie właściwości odpadów niebezpiecznych. W przypadku odpadów pochodzących z różnych źródeł, także szczegółowy spis odpadów.

18. Szacowane ilości maksymalne i minimalne.
19. Przewidziane rodzaje opakowania.
20. Specyfikacja operacji odzysku lub unieszkodliwiania, o której mowa w załączniku I i II do dyrektywy 2008/98/WE.
21. Jeżeli odpady są przeznaczone do odzysku:
 - a) planowana metoda unieszkodliwiania części nieodzyskiwalnej po odzysku;
 - b) ilość odzyskanego materiału w stosunku do nieodzyskiwalnych odpadów;
 - c) wartość szacunkowa odzyskanego materiału;
 - d) koszt odzysku i koszt unieszkodliwiania części nieodzyskiwalnej.
22. Jeżeli odpady są przeznaczone do unieszkodliwiania, dowody spełnienia warunków określonych w art. 11 ust. 1 lit. a).
23. Kopia umowy i oświadczenie potwierdzające istnienie takiej umowy między zgłaszającym a odbiorcą i prowadzącym instalację, w której dochodzi do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, zawartej i obowiązującej w momencie zgłoszenia zgodnie z wymogami art. 5 ust. 7 i art. 6.
24. Kopia umowy i oświadczenie potwierdzające istnienie takiej umowy między wytwórcą odpadów, nowym wytwórcą odpadów lub podmiotem zbierającym odpady oraz brokerem lub dealerem, w przypadku gdy broker lub dealer jest zgłaszającym.
25. Dowód ustanowienia gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia (lub za zgodą właściwego organu oświadczenie potwierdzające ich istnienie), które zostały ustanowione i obowiązują w momencie zgłoszenia lub jeżeli wyrazi na to zgodę właściwy organ zatwierdzający gwarancję finansową lub równoważne ubezpieczenie – najpóźniej w momencie wypełnienia dokumentu przesyłania zgodnie z art. 16 ust. 2, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 8 i art. 7.
26. Oświadczenie zgłaszającego, że w okresie 5 lat przed przedłożeniem zgłoszenia zgłaszający nie został skazany za dokonanie nielegalnego przemieszczenia lub jakiegokolwiek innego czynu niezgodny z prawem w zakresie ochrony środowiska lub zdrowia ludzkiego oraz nie dopuścił się wielokrotnego nieprzestrzegania art. 15 i 16 w związku z wcześniejszymi przemieszczaniami.
27. Poświadczenie zgłaszającego, że informacje te są kompletne i poprawne, zgodnie z jego najlepszą wiedzą.

Część 2: Informacje, które należy podać w dokumencie przesyłania lub do niego załączyć:

Należy podać wszystkie informacje wymienione w części 1, zaktualizowane zgodnie z poniższymi punktami oraz innymi określonymi informacjami dodatkowymi:

1. Numer seryjny i łączna liczba przemieszczeń.
2. Data rozpoczęcia przemieszczania.
3. Środek transportu.
4. Nazwa/imię i nazwisko przewoźnika(-ów), adres, numer telefonu, numer telefaksu, adres e-mail.
5. W miarę możliwości przebieg trasy i trasa, w tym ewentualne alternatywy, jak wskazano w dokumencie zgłoszenia, w razie nieprzewidzianych okoliczności.
6. Ilość.
7. Rodzaj opakowań.
8. Numer identyfikacyjny kontenera, jeżeli dotyczy.
9. Wszelkie szczególne środki ostrożności, jakie ma(ją) podjąć przewoźnik(-cy).
10. Oświadczenie podpisane przez zgłaszającego, że zostały uzyskane wszystkie niezbędne zgody od właściwych organów danych państw.
11. Odpowiednie podpisy dla każdego przekazania nadzoru.

Część 3: Dodatkowe informacje i dokumenty, których mogą wymagać właściwe organy:

1. Rodzaj i okres ważności zezwolenia, na podstawie którego działa dana instalacja odzysku lub unieszkodliwiania.
2. Kopia pozwolenia wydanego zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 2010/75/UE.
3. Informacje dotyczące środków, które mają zostać podjęte w celu zapewnienia bezpieczeństwa transportu.
4. Odległości przewozowe między miejscem, w którym rozpoczyna się przemieszczanie, a instalacją, w tym trasy alternatywne.
5. W przypadku transportu intermodalnego – miejsce, w którym nastąpi przekazanie.
6. Informacja o kosztach transportu odpadów od zgłaszającego do instalacji.
7. Kopia rejestracji przewoźnika(-ów) do celów transportu odpadów.
8. Analiza chemiczna składu odpadów.
9. Opis procesu wytwarzania odpadów.
10. Opis procesu przetwarzania odpadów w instalacji przyjmującej odpady.
11. Gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie lub kopie tych dokumentów lub dowód na ich istnienie.
12. Informacje dotyczące obliczenia gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia przewidziane w art. 5 ust. 8 i art. 7.
13. Kopia lub dowód polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim.
14. Dokument potwierdzający, że w okresie 5 lat przed przedłożeniem zgłoszenia zgłaszający nie został skazany za dokonanie nielegalnego przemieszczania lub jakiegokolwiek innego czynu niezgodnego z prawem w zakresie ochrony środowiska lub zdrowia ludzkiego oraz nie dopuścił się wielokrotnego nieprzestrzegania art. 15 i 16 w związku z wcześniejszymi przemieszczaniami.
15. Wszelkie inne informacje, które mogą być istotne dla oceny zgłoszenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z przepisami krajowymi.

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ ODPADÓW PODLEGAJĄCYCH OGÓLNEMU WYMOGOWI W ZAKRESIE INFORMOWANIA OKREŚLONEMU W ART. 18 („ZIELONY” WYKAZ ODPADÓW), O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 4 LIT. a)

Niezależnie od tego, czy odpady są wymienione w niniejszym wykazie, nie mogą podlegać ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18 jeżeli są zanieczyszczone innymi substancjami w zakresie, który:

- a) wystarczająco zwiększa ryzyko związane z odpadami, aby uznać je za odpowiednie do poddania procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, biorąc pod uwagę wykaz odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, oraz niebezpieczne właściwości wymienione w załączniku III do tej dyrektywy; lub
- b) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie.

Część I:

Odpady wymienione w załączniku IX do konwencji bazylejskiej ⁽¹⁾.

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) każde odniesienie do wykazu A zawarte w załączniku IX do konwencji bazylejskiej traktuje się jako odniesienie do załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
- b) w kodzie B1020 konwencji bazylejskiej sformułowanie „w postaci ostatecznej luzem” obejmuje wszelki złom metalowy w postaci nierozproszonej ⁽²⁾ tam wymieniony;
- c) kod B1030 konwencji bazylejskiej otrzymuje brzmienie: „Pozostałości zawierające metale ogniotrwałe”;
- d) część kodu B1100 konwencji bazylejskiej odnosząca się do „żużli z produkcji miedzi” itp. nie ma zastosowania, natomiast zastosowanie ma kod (OECD) GB040 w części II;
- e) kod B1110 konwencji bazylejskiej nie ma zastosowania, natomiast zastosowanie mają kody (OECD) GC010 i GC020 w części II;
- f) kod B2050 konwencji bazylejskiej nie ma zastosowania, natomiast zastosowanie ma kod (OECD) GG040 w części II;
- g) w odniesieniu do odpadów przemieszczanych wewnątrz Unii kod B3011 konwencji bazylejskiej nie ma zastosowania, natomiast zastosowanie ma następujący kod:

EU3011 ⁽³⁾ Odpady tworzyw sztucznych (zob. odpowiedni kod AC300 w załączniku IV część II i odpowiedni kod EU48 w załączniku IV część I):

odpady tworzyw sztucznych wymienione poniżej, pod warunkiem że są one prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów ⁽⁴⁾, i przeznaczone do recyklingu:

— odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie ⁽⁵⁾ z jednego niechlorowcowanego polimeru, w tym, ale nie wyłącznie, z następujących polimerów:

- polietylen (PE)
- polipropylen (PP)
- polistyren (PS)
- akrylonitrylo-butadieno-styren (ABS)

⁽¹⁾ Załącznik IX do konwencji bazylejskiej jest zawarty w niniejszym rozporządzeniu w załączniku V część 1 wykaz B.

⁽²⁾ Pojęcie „nierozproszony” nie obejmuje jakichkolwiek odpadów w postaci proszków, osadów, pyłów lub elementów stałych zawierających niebezpieczne odpady płynne.

⁽³⁾ Do celów niniejszego rozporządzenia sformułowania „prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” oraz, w stosownych przypadkach, „składające się prawie wyłącznie z” traktuje się jako oznaczające, że w przesyłce z odpadami tworzyw sztucznych lub mieszanin odpadów tworzyw sztucznych objętych kodem EU3011 zawartość zanieczyszczeń, innych rodzajów odpadów lub niechlorowcowanych polimerów, żywic utwardzonych lub produktów kondensacji lub fluorowanych polimerów, innych niż jeden niechlorowcowany polimer, żywica utwardzona lub produkt kondensacji, lub fluorowanego polimeru, który stanowi zasadniczą część odpadów tworzyw sztucznych, nie może przekraczać łącznie maksymalnie 6 % wagi przesyłki.

⁽⁴⁾ W odniesieniu do „prawie wolnych od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” punkt odniesienia stanowią mogą specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽⁵⁾ W odniesieniu do „prawie wyłącznie” punkt odniesienia stanowią mogą specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

- politereftalan etylenu (PET)
- poliwęglany (PC)
- polietery
- odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie⁽⁶⁾ z jednej żywicy utwardzonej lub produktu kondensacji, w tym, ale nie wyłącznie, z następujących żywic:
 - żywice mocznikowo-formaldehydowe
 - żywice fenolowo-formaldehydowe
 - żywice melaminowo-formaldehydowe
 - żywice epoksydowe
 - żywice alkidowe
- Odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie⁽⁶⁾ z jednego z następujących fluorowanych polimerów⁽⁷⁾:
 - perfluoroetylen/propylen (FEP)
 - alkany perfluoroalkoksylowe:
 - tetrafluoroetylen/perfluoroalkilowinyloeter (PFA)
 - tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA)
 - polifluorek winylu (PVF)
 - polifluorek winylidenu (PVDF)
 - politetrafluoroetylen (PTFE)
 - polichlorek winylu (PVC).

Część II:

Odpady metalonośne powstające przy stapianiu, wytopie i uszlachetnianiu metali

GB040	7112	Żużle z hutnictwa metali szlachetnych i miedzi do dalszego uszlachetniania
	2620 30	
	2620 91	

Pozostałe odpady zawierające metale

GC010		Odpady zespołów elektrycznych składające się tylko z metali lub stopów
GC020		Złom elektroniczny (na przykład płytki obwodów drukowanych, podzespoły elektroniczne, kable itd.) i odzyskane podzespoły elektroniczne, odpowiednie do odzysku metali pospolitych i metali szlachetnych
GC030	ex 8908 00	Statki i inne konstrukcje pływające przeznaczone do złomowania, prawidłowo opróżnione z jakiegokolwiek ładunku i pozostałych materiałów wynikających z funkcjonowania statku, sklasyfikowanych jako niebezpieczna substancja lub odpad ⁽⁸⁾
GC050		Zużyte katalizatory fluidalnego krakowania katalitycznego (na przykład tlenek glinu, zeolity)

Odpady szkła w postaci nierozproszonej

GE020	ex 7001	Odpady włókna szklanego
	ex 7019 39	

⁽⁶⁾ W odniesieniu do „prawie wyłącznie” punkt odniesienia stanowić mogą specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽⁷⁾ Odpady pokonsumenckie są wyłączone.

⁽⁸⁾ Sformułowanie „prawidłowo opróżniony” należy rozumieć jako zakładający pełną zgodność z międzynarodowymi zasadami i wytycznymi dotyczącymi recyklingu statków.

Odpady ceramiczne w postaci nierozproszonej

GF010 Odpady ceramiki wypalanej po formowaniu, w tym naczynia ceramiczne (nieużywane lub używane).

Pozostałe odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne

GG030 ex 2621 Popiół denny i ciekły żużel z elektrowni opalanych węglem

GG040 ex 2621 Popiół lotny z elektrowni opalanych węglem

Odpady powstające w procesach garbowania i wyprawiania oraz przy wykorzystaniu skóry

GN010 ex 0502 00 Odpady szczeciny świń, wieprzów lub knurów lub sierści borsuka i innego włośia do produkcji szczotek

GN020 ex 0503 00 Odpady końskiego włośia, nawet w postaci warstwy na nośniku lub bez nośnika

GN030 ex 0505 90 Skóry i inne części ptaków z ich piórami lub puchem, pióra i części piór (nawet darte) oraz puch, nie bardziej obrobione niż oczyszczone, zdezynfekowane lub zakonserwowane.

ZAŁĄCZNIK IIIA

MIESZANINY ODPADÓW, O KTÓRYCH MOWA W ZAŁĄCZNIKU III, POD WARUNKIEM ŻE SKŁAD TYCH MIESZANIN NIE WPŁYNIE NEGATYWNIE NA RACJONALNE EKOLOGICZNE GOSPODAROWANIE TYMI MIESZANINAMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 4 LIT. b)

1. Niezależnie od tego, czy mieszaniny odpadów są wymienione w niniejszym wykazie, nie mogą podlegać ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18 jeżeli są zanieczyszczone innymi substancjami w zakresie, który:
 - a) wystarczająco zwiększa ryzyko związane z odpadami, aby uznać je za odpowiednie do poddania procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, biorąc pod uwagę wykaz odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, oraz niebezpieczne właściwości wymienione w załączniku III do tej dyrektywy; lub
 - b) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie.
2. Następujące mieszaniny odpadów włącza się do niniejszego załącznika:
 - a) mieszaniny odpadów objętych kodami B1010 i B1050 konwencji bazylejskiej;
 - b) mieszaniny odpadów objętych kodami B1010 i B1070 konwencji bazylejskiej;
 - c) mieszaniny odpadów objętych kodami B3040 i B3080 konwencji bazylejskiej;
 - d) mieszaniny odpadów objętych kodem (OECD) GB040 i kodem B1100 konwencji bazylejskiej, ograniczone do: lutu twardego cynku, zawierających cynk odpadów przy wzbogacaniu, szumowin aluminiowych (lub piany) z wyłączeniem zgarów słonych oraz odpadów okładzin i materiałów ogniotrwałych, w tym tygli, używanych przy wytopie miedzi;
 - e) mieszaniny odpadów objętych kodem (OECD) GB040, kodem B1070 konwencji bazylejskiej i kodem B1100 konwencji bazylejskiej, ograniczone do odpadów okładzin ogniotrwałych, w tym tygli, używanych przy wytopie miedzi.
3. Następujące mieszaniny odpadów objętych poszczególnymi tiret lub subtiret pojedynczego kodu włącza się do niniejszego załącznika:
 - a) mieszaniny odpadów objętych kodem B1010 konwencji bazylejskiej;
 - b) mieszaniny odpadów objętych kodem B2010 konwencji bazylejskiej;
 - c) mieszaniny odpadów objętych kodem B2030 konwencji bazylejskiej;
 - d) mieszaniny odpadów objętych kodem B3020 konwencji bazylejskiej, ograniczone do niebielonego papieru lub kartonu, papieru lub kartonu falistego, innego papieru lub kartonu, wykonanego głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwionego w masie, papieru lub kartonu, wykonanego głównie ze ścieru drzewnego (na przykład: gazety, czasopisma i podobne druki);
 - e) mieszaniny odpadów objętych kodem B3030 konwencji bazylejskiej;
 - f) mieszaniny odpadów objętych kodem B3040 konwencji bazylejskiej;
 - g) mieszaniny odpadów objętych kodem B3050 konwencji bazylejskiej.
4. W odniesieniu do przemieszczeń w celu recyklingu wewnątrz Unii do niniejszego załącznika włącza się następujące mieszaniny odpadów⁽¹⁾ objętych poszczególnymi tiret lub subtiret pojedynczego kodu:
 - a) mieszaniny odpadów objętych kodem EU3011 i wymienionych w tiret odnoszącym się do niechlorowcowanych polimerów;

⁽¹⁾ Do celów niniejszego rozporządzenia sformułowania „prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” oraz, w stosownych przypadkach, „składające się prawie wyłącznie z” traktuje się jako oznaczające, że w przesyłce z mieszaninami odpadów tworzyw sztucznych, które wymieniono w pkt 4 załącznika IIIA, zawartość zanieczyszczeń, innych rodzajów odpadów lub niechlorowcowanych polimerów, żywic utwardzonych lub produktów kondensacji lub fluorowanych polimerów, innych niż jeden niechlorowcowany polimer, żywica utwardzona lub produkt kondensacji, lub fluorowanego polimeru, który stanowi zasadniczą część odpadów tworzyw sztucznych, nie może przekraczać łącznie maksymalnie 6 % wagi przesyłki.

- b) mieszaniny odpadów objętych kodem EU3011 i wymienionych w tiret odnoszącym się do żywic utwardzonych lub produktów kondensacji;
 - c) mieszaniny odpadów objętych kodem EU3011 i wymienionych w pozycji alkany perfluoroalkoksyłowe.
-

ZAŁĄCZNIK IIIB

DODATKOWE ODPADY Z ZIELONEGO WYKAZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 4 LIT. a)

1. Niezależnie od tego, czy odpady są wymienione w niniejszym wykazie, nie mogą podlegać ogólnym wymogom w zakresie informowania określonym w art. 18 jeżeli są zanieczyszczone innymi substancjami w zakresie, który:
 - a) wystarczająco zwiększa ryzyko związane z odpadami, aby uznać je za odpowiednie do poddania procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, biorąc pod uwagę wykaz odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, oraz niebezpieczne właściwości wymienione w załączniku III do tej dyrektywy; lub
 - b) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie.
 2. Następujące odpady włącza się do niniejszego załącznika:

BEU04	Opakowanie kompozytowe składające się głównie z papieru i pewnej ilości tworzywa sztucznego, niezawierające pozostałości i nieobjęte kodem B3020 konwencji bazylejskiej
BEU05	Czyste, ulegające biodegradacji odpady z rolnictwa, ogrodnictwa, leśnictwa, ogrodów, parków i cmentarzy
 3. Przemieszczanie odpadów wymienionych w niniejszym załączniku pozostaje bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (UE) 2016/2031.
-

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ ODPADÓW PODLEGAJĄCYCH PROCEDURZE UPZEDNIEGO PISEMNEGO ZGŁOSZENIA I ZGODY („BURSZTYNOWY” WYKAZ ODPADÓW) ⁽¹⁾, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2 LIT. a)

Część I

Odpady wymienione w załącznikach II i VIII do konwencji bazylejskiej 25 ⁽²⁾.

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- Każde odniesienie do wykazu B w załączniku VIII do konwencji bazylejskiej traktuje się jako odniesienie do załącznika III do niniejszego rozporządzenia.
- W przypadku kodu A1010 konwencji bazylejskiej, sformułowanie „z wyłączeniem odpadów wyraźnie wymienionych w wykazie B (załącznik IX)” stanowi odniesienie zarówno do kodu B1020 konwencji bazylejskiej, jak i uwagi dotyczącej pozycji B1020 w części I lit. b) załącznika III do niniejszego rozporządzenia.
- Kody A1180 i A2060 konwencji bazylejskiej nie mają zastosowania, natomiast w stosownych przypadkach zastosowanie mają kody OECD GC010, GC020 i GG040 w załączniku III część II.
- Kod A4050 konwencji bazylejskiej obejmuje zużyte wykładziny wanien z wytopu aluminium, z uwagi na to, że zawierają nieorganiczne cyjanki Y33. Jeśli cyjanki zostaną zniszczone, zużyte wykładziny wanien zostają przeniesione do kodu AB120 w części II, z uwagi na zawartość Y32, nieorganicznych związków fluoru z wyłączeniem fluorku wapnia.
- Kod A3210 konwencji bazylejskiej nie ma zastosowania, natomiast zastosowanie ma kod (OECD) AC300 w części II.
- W odniesieniu do odpadów przemieszczanych wewnątrz Unii kod Y48 konwencji bazylejskiej nie ma zastosowania, natomiast zastosowanie ma następujący kod:

EU48 Odpady tworzyw sztucznych nieobjęte pozycją AC300 w części II lub kodem UE3011 w części I załącznika III, a także mieszaniny odpadów tworzyw sztucznych nieobjęte pkt 4 załącznika IIIA.

Część II

Odpady metalonośne

AA010	2619 00	Kożuch żuźlowy, zgorzeliny i inne odpady z produkcji żelaza i stali ⁽³⁾
AA060	2620 50	Popioły wanadowe i ich pozostałości ⁽³⁾
AA190	8104 20 ex 8104 30	Odpady i złom magnezu o właściwościach palnych, samozapalnych lub wydzielające w zetknięciu z wodą gazy palne w niebezpiecznych ilościach

Odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne

AB030		Odpady z układów bez zawartości cyjanku, które powstają z obróbki powierzchniowej metali
AB070		Piaski stosowane w procesach odlewniczych
AB120	ex 2812 90 ex 3824	Nieorganiczne związki halogenków, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
AB130		Zużyty żwir z oczyszczarki pneumatycznej
AB150	ex 3824 90	Nierafinowany siarczyn wapnia i siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD)

⁽¹⁾ Niniejszy wykaz pochodzi z dodatku 4 do decyzji OECD.

⁽²⁾ Załącznik VIII do konwencji bazylejskiej jest zawarty w niniejszym rozporządzeniu w załączniku V część 1 wykaz A. Załącznik II do konwencji bazylejskiej jest zawarty w załączniku V część 2 wykaz A.

⁽³⁾ Niniejszy wykaz zawiera odpady w postaci popiołów, pozostałości, żużli, kożuchów żuźlowych, szumowin, zgarów, pyłów, proszków, osadów i makuchów, chyba że materiał jest wyraźnie wymieniony gdzie indziej.

Odpady zawierające głównie związki organiczne, które mogą zawierać metale i substancje nieorganiczne

AC060	ex 3819 00	Płyny hydrauliczne
AC070	ex 3819 00	Płyny zapobiegające zamrażaniu
AC080	ex 3820 00	Płyny hamulcowe
AC150		Chlorofluorowęglowodory
AC160		Halony
AC170	ex 4403 10	Przerobiony korek i odpady drewna
AC250		Środki powierzchniowo czynne
AC260	ex 3101	Płynny obornik świński; odchody
AC270		Osad kanalizacyjny
AC300		Odpady tworzyw sztucznych, w tym mieszaniny takich odpadów, zawierające składniki wymienione w załączniku I lub zanieczyszczone takimi składnikami, w zakresie, w jakim wykazują one właściwości z załącznika III (zob. odpowiedni kod EU3011 w załączniku III część I oraz odpowiedni kod EU48 w części I)

Odpady, które mogą zawierać składniki nieorganiczne albo składniki organiczne

AD090	ex 3824 90	Odpady z produkcji, formowania i użycia chemikaliów fotograficznych i reprograficznych oraz materiałów, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
AD100		Odpady z układów bez zawartości cyjanku, które powstają z obróbki powierzchniowej tworzyw sztucznych
AD120	ex 3914 00 ex 3915	Żywyce jonowymienne
AD150		Naturalnie powstałe substancje organiczne używane do filtrowania (takie jak filtry biologiczne)

Odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne

RB020	ex 6815	Włókna na bazie ceramicznej o właściwościach fizyko-chemicznych podobnych do azbestu
-------	---------	--

ZAŁĄCZNIK V

WYKAZY ODPADÓW DO CELÓW ART. 39

Uwagi wprowadzające

1. Niniejszy załącznik stosuje się bez uszczerbku dla dyrektywy 2008/98/WE.
2. Niniejszy załącznik składa się z dwóch części. W art. 39 odniesiono się ponadto do wykazu odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE. Do celów niniejszego rozporządzenia oraz w celu ustalenia, czy określone odpady podlegają zakazowi wywozu określonemu w art. 39 niniejszego rozporządzenia, wykaz odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy wykaz A w części 1 niniejszego załącznika nie ma zastosowania. Jeżeli odpady nie są wymienione w wykazie A w części 1 niniejszego załącznika ani nie zostały uznane za odpady niebezpieczne w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, jedynie wówczas należy sprawdzić, czy są one wymienione w części 2 niniejszego załącznika.
3. Odpady wymienione w wykazie B w części 1 lub znajdujące się wśród odpadów innych niż niebezpieczne wymienionych w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE (na przykład odpady nieoznaczone gwiazdką), podlegają zakazowi wywozu, jeżeli są zanieczyszczone innymi substancjami, w zakresie, który:
 - a) wystarczająco zwiększa ryzyko związane z odpadami, aby uznać je za odpowiednie do poddania procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, biorąc pod uwagę wykaz odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, a także niebezpieczne właściwości wymienione w załączniku III do tej dyrektywy; lub
 - b) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie.

Część 1 ⁽¹⁾

Wykaz A (Załącznik VIII do konwencji bazylejskiej)

A1	Odpady metali i metalonośne
A1010	Odpady metali i odpady składające się ze stopów jakichkolwiek poniższych metali: <ul style="list-style-type: none"> — antymon — arsen — beryl — kadm — ołów — rtęć — selen — tellur — tal <p>z wyłączeniem odpadów wyraźnie wymienionych w wykazie B.</p>
A1020	Odpady zawierające jako składniki lub zanieczyszczenia, z wyłączeniem odpadów metali w postaci masowej, którekolwiek z poniższych: <ul style="list-style-type: none"> — antymon; związki antymonu — beryl; związki berylu — kadm; związki kadmu — ołów; związki ołowiu — selen; związki selenu — tellur; związki telluru
A1030	Odpady zawierające jako składniki lub zanieczyszczenia, którekolwiek z poniższych: <ul style="list-style-type: none"> — arsen; związki arsenu — rtęć; związki rtęci

⁽¹⁾ Odniesienia do załączników I, III i IV w wykazach A i B dotyczą załączników do konwencji bazylejskiej.

- tal; związki talu
- A1040 Odpady zawierające jako składniki, którekolwiek z poniższych:
- karbonylki metali
- związki chromu sześciowartościowego
- A1050 Szlamy galwaniczne
- A1060 Odpady cieczy klarowanej z trawienia metali
- A1070 Ługowane pozostałości z przetwarzania cynku, pył i szlamy, takie jak jarosyt, hematyt itp.
- A1080 Odpady pozostałości cynku nieujęte w wykazie B, zawierające ołów i kadm w stężeniach wystarczających do wykazania właściwości z załącznika III
- A1090 Popioły ze spalania izolowanych drutów miedzianych
- A1100 Pyły i pozostałości z systemów oczyszczania gazów z pieców do wytopu miedzi
- A1110 Zużyte roztwory elektrolityczne z rafinacji elektrolitycznej miedzi i elektrolitycznego otrzymywania miedzi
- A1120 Odpady szlamów, z wyłączeniem szlamów anodowych, z systemów oczyszczania elektrolitycznego w rafinacji elektrolitycznej miedzi i elektrolitycznym otrzymywaniu miedzi
- A1130 Zużyte roztwory trawiące zawierające rozpuszczoną miedź
- A1140 Odpady katalizatorów chlorku miedziowego i cyjanku miedziowego
- A1150 Popiół metali szlachetnych ze spalania płytek obwodów drukowanych, nieujęty w wykazie B ⁽²⁾
- A1160 Odpady akumulatorów kwasowych, całych albo kruszonych
- A1170 Niesortowane odpady akumulatorów, z wyłączeniem mieszanki akumulatorów jedynie z wykazu B. Odpady akumulatorów niewymienione w wykazie B, zawierające składniki z załącznika I w zakresie, który czyni je odpadami niebezpiecznymi.
- A1180 Odpady lub złom zespołów elektrycznych i elektronicznych ⁽³⁾, zawierające komponenty, takie jak akumulatory i inne baterie z wykazu A, przełączniki rtęciowe, szkło z lamp katodowych i inne szkło aktywowane oraz kondensatory PCB lub zanieczyszczone przez związki z załącznika I (na przykład kadm, rtęć, ołów, polichlorowany bifenył), w takim zakresie, że posiadają właściwości zawarte w załączniku III (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B1110) ⁽⁴⁾
- A1190 Odpadowe kable pokryte lub izolowane plastikiem zawierającym lub zanieczyszczonym smołą węglową, PCB ⁽⁴⁾, ołowiem, kadmem, innymi związkami halogenoorganicznymi lub innymi składnikami wyszczególnionymi w załączniku I w takim stopniu, że wykazują one właściwości z załącznika III
- A2 Odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne
- A2010 Odpady szkła z lamp katodowych i innego szkła aktywowanego
- A2020 Odpady nieorganicznych związków fluoru w postaci ciekłej lub zawiesin, z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B
- A2030 Odpady katalizatorów, z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B
- A2040 Odpady gipsowe powstające w przemysłowych procesach chemicznych, jeśli zawierają składniki z załącznika I w zakresie wykazującym właściwości odpadów niebezpiecznych z załącznika III (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B2080)
- A2050 Odpady azbestowe (pyły i włókna)

⁽²⁾ Należy zauważyć, że w ramach odpowiadającego kodu w wykazie B (B1160) nie określono wyłączeń.

⁽³⁾ Kod ten nie obejmuje złomu zespołów z wytwarzania energii elektrycznej.

⁽⁴⁾ PCB mają poziom stężenia 50 mg/kg lub więcej.

- A2060 Popiół lotny z elektrowni opalanych węglem zawierający substancje z załącznika I, w stężeniach wystarczających do wykazania właściwości z załącznika III (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B2050)
- A3 Odpady zawierające głównie związki organiczne, które mogą zawierać metale i substancje nieorganiczne
- A3010 Odpady z produkcji lub przetwarzania koksu naftowego i bitumenu
- A3020 Odpady olejów mineralnych nienadające się do pierwotnie zamierzonego użytku
- A3030 Odpady, które zawierają, składają się z lub są zanieczyszczone osadami ołowiowanych związków przeciwstukowych
- A3040 Odpady cieczy termicznych (wymienniki ciepła)
- A3050 Odpady z produkcji, formowania i użycia żywic, lateksu, plastyfikatorów, klejów/spoiw z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B4020)
- A3060 Odpady nitrocelulozy
- A3070 Odpady fenoli, związków fenolu, w tym chlorofenolu w postaci ciekłej lub zawiesin
- A3080 Odpady eterów, bez wymienionych w wykazie B
- A3090 Odpady pyłu, popiołu, szlamów i mączki skórzanej, jeśli zawierają związki chromu sześciowartościowego lub biocydy (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B3100)
- A3100 Odpady okrawków lub inne odpady skóry lub składników skóry nieodpowiednie do wytwarzania artykułów skórzanych, zawierające związki chromu sześciowartościowego lub biocydy (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B3090)
- A3110 Odpady z wyprawiania skór, zawierające związki chromu sześciowartościowego lub biocydy lub substancje zakaźne (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B3110)
- A3120 Frakcja miękkich odpadów z rozdrabiania
- A3130 Odpady związków organicznych zawierających fosfor
- A3140 Odpady niechlorowcowanych rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B
- A3150 Odpady chlorowcowanych rozpuszczalników organicznych
- A3160 Odpady chlorowcowanych lub niechlorowcowanych pozostałości destylacji suchej powstających w procesach odzyskiwania rozpuszczalników organicznych
- A3170 Odpady z produkcji alifatycznych halogenopochodnych (takich jak chlorometan, dichloroetan, chlorek winylu, chlorek winylidenu, chlorek allilu i epichlorohydryna)
- A3180 Odpady, substancje i artykuły zawierające, składające się z lub zanieczyszczone polichlorowanym bifenylem (PCB), polichlorowanym trifenylem (PCT), polichlorowanym naftalenem (PCN) lub polibromowanym bifenylem (PBB), lub jakimikolwiek innymi polibromowanymi pochodnymi tych związków, przy poziomie stężenia wynoszącym 50 mg/kg lub większym^(?)
- A3190 Odpady w postaci pozostałości smołowych (wyluczając cementy asfaltowe) powstających podczas rafinacji, destylacji i innych procesów pirolitycznych substancji organicznych
- A3200 Substancje bitumiczne (odpady asfaltu) z budowy i utrzymania dróg, zawierające smołę (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B2130)
- A3210 Odpady tworzyw sztucznych, w tym mieszaniny takich odpadów, zawierające składniki wymienione w załączniku I lub zanieczyszczone takimi składnikami, w zakresie, w takim zakresie, że wykazują one właściwości z załącznika III (zob. odpowiedni kod B3011 w wykazie B w niniejszej części oraz Y48 w wykazie A w części 2)
- A4 Odpady, które mogą zawierać składniki nieorganiczne albo składniki organiczne
- A4010 Odpady z produkcji, sporządzania i stosowania artykułów farmaceutycznych, z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B

(?) Poziom stężenia 50 mg/kg jest uważany za międzynarodowy praktyczny poziom stężenia dla wszystkich odpadów. Jednakże wiele państw ustanowiło niższe poziomy stężenia (na przykład 20 mg/kg) dla określonych odpadów.

- A4020 Odpady kliniczne i pokrewne; odpady z praktyk medycznej, pielęgniarskiej, dentystycznej, weterynaryjnej i podobnych oraz odpady wytwarzane w szpitalach i innych placówkach w trakcie badań, leczenia pacjentów lub w trakcie realizacji projektów badawczych
- A4030 Odpady z produkcji, formowania i użycia biocydów i fitofarmaceutyków, w tym odpady pestycydów i herbicydów, nieobjęte specyfikacją, przeterminowane ⁽⁶⁾ lub nienadające się do pierwotnie zamierzonego użytku
- A4040 Odpady z produkcji, przygotowania i stosowania chemikaliów do zabezpieczania drewna ⁽⁷⁾
- A4050 Odpady, które zawierają, składają się z lub są zanieczyszczone jakąkolwiek z następujących substancji:
— cyjanki nieorganiczne, z wyjątkiem pozostałości zawierających metale szlachetne w postaci stałej ze śladową ilością cyjanków nieorganicznych
— cyjanki organiczne
- A4060 Odpady wodno-olejowe, mieszaniny węglowodorów z wodą, emulsje
- A4070 Odpady z produkcji, formowania i użycia tuszów, barwników, pigmentów, farb, lakierów, pokostu, z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B4010)
- A4080 Odpady o charakterze wybuchowym (z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B)
- A4090 Odpady roztworów kwaśnych lub zasadowych, inne niż wymienione w odpowiedniej kategorii w wykazie B (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B2120)
- A4100 Odpady z urządzeń sterujących zanieczyszczeniami przemysłowymi służących do oczyszczania gazów odlotowych, z wyłączeniem takich odpadów wymienionych w wykazie B
- A4110 Odpady, które zawierają, składają się z lub są zanieczyszczone jakąkolwiek z następujących substancji:
— związek z grupy polichlorowanego dibenzofuranu
— związek z grupy polichlorowanej dibenzodiamsyny
- A4120 Odpady, które zawierają, składają się z lub są zanieczyszczone nadtlenkami
- A4130 Opakowania i pojemniki na odpady zawierające substancje z załącznika I w stężeniach wystarczających do wykazania właściwości odpadów niebezpiecznych z załącznika III
- A4140 Odpady składające się z nienormatywnych lub przeterminowanych ⁽⁸⁾ substancji chemicznych odpowiadających kategoriom z załącznika I i wykazujących właściwości odpadów niebezpiecznych z załącznika III, lub zawierające takie substancje
- A4150 Odpady substancji chemicznych powstające w wyniku prac naukowo-badawczych lub działalności dydaktycznej, które są niezidentyfikowane lub nowe i których oddziaływanie na zdrowie człowieka lub środowisko jest nieznanne
- A4160 Zużyty węgiel aktywny nieujęty w wykazie B (zob. odpowiedni kod w wykazie B, B2060)

Wykaz B (Załącznik IX do konwencji bazylejskiej)

- B1 Odpady metali i odpady metalonośne
- B1010 Odpady metali i stopów metali w postaci metalicznej, nierozproszonej:
— metale szlachetne (złoto, srebro, grupa platynowców oprócz rtęci)
— złom żelaza i stali
— złom miedziany
— złom niklu
— złom aluminium
— złom cynku
— złom cyny
— złom wolframu
— złom molibdenu
— złom tantalu

⁽⁶⁾ „Przeterminowany” oznacza nieużyty w okresie zalecanym przez producenta.

⁽⁷⁾ Kod ten nie obejmuje drewna zabezpieczonego środkami chemicznymi.

⁽⁸⁾ „Przeterminowany” oznacza nieużyty w okresie zalecanym przez producenta.

- złom magnezu
 - złom kobaltu
 - złom bizmutu
 - złom tytanu
 - złom cyrkonu
 - złom manganu
 - złom germanu
 - złom wanadu
 - złom hafnu, indu, niobu, renu i galu
 - złom toru
 - złom pierwiastków ziem rzadkich
 - złom chromu
- B1020 Czysty, niezanieczyszczony złom metali, łącznie ze stopami metali, w postaci ostatecznej luzem (arkusze, płyty, belki, pręty itp.):
- złom antymonu
 - złom berylu
 - złom kadmu
 - złom ołowiu (z wyłączeniem akumulatorów kwasowych)
 - złom selenu
 - złom telluru
- B1030 Metale ogniotrwałe zawierające pozostałości
- B1031 Odpady metali i stopów metali: molibdenu, wolframu, tytanu, tantalu, niobu i renu w postaci metalicznej rozproszonej (proszek metalowy), z wyłączeniem takich odpadów, jak wymienione w wykazie A kod A1050, szlamy galwaniczne
- B1040 Złom zespołów z wytwarzania energii elektrycznej niezanieczyszczony olejem smarowym, PCB lub PCT w zakresie, który czyni go odpadem niebezpiecznym
- B1050 Pomieszane metale nieżelazne, złom ciężkiej frakcji, niezawierające materiałów z załącznika I, w stężeniach wystarczających do wykazania właściwości z załącznika III ⁽⁹⁾
- B1060 Odpady selenu i telluru w postaci metalicznej wolnej, w tym proszek
- B1070 Odpady miedzi i stopów miedzi w postaci rozproszonej, chyba że zawierają składniki z załącznika I w takim zakresie, że wykazują właściwości z załącznika III
- B1080 Popiół cynkowy i jego pozostałości, w tym pozostałości stopów cynku w postaci rozproszonej, chyba że zawierają składniki z załącznika I w zakresie powodującym wykazywanie właściwości z załącznika III lub wykazują właściwości odpadów niebezpiecznych H4.3 ⁽¹⁰⁾
- B1090 Odpady baterii spełniające parametry specyfikacji, z wyłączeniem baterii zawierających ołów, kadm lub rtęć
- B1100 Odpady metalonośne powstające przy stapianiu, wytopie i uszlachetnianiu metali:
- Lut twardego cynku
 - Zawierające cynk odpady przy wzbogacaniu:
 - kozuch żuźłowy wierzchni z cynkowania kęsisk płaskich (> 90 % Zn)
 - kozuch żuźłowy denny z cynkowania kęsisk płaskich (> 92 % Zn)
 - kozuch żuźłowy z odlewów ciśnieniowych cynku (> 85 % Zn)

⁽⁹⁾ Należy zwrócić uwagę, że mimo początkowo niskiego poziomu zanieczyszczenia materiałami z załącznika I po dalszym przetworzeniu, w tym po recyklingu, poziom stężenia materiałów z załącznika I może znacznie wzrosnąć w oddzielonych frakcjach.

⁽¹⁰⁾ Status popiołu cynkowego jest obecnie poddawany przeglądowi, a Konferencja Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) zaleca, aby nie kwalifikować popiołu cynkowego jako towaru niebezpiecznego.

- kozuch żuźlowy z cynkowania ogniowego kęsisk płaskich (> 92 % Zn)
 - szumowiny cynkowe
 - Szumowiny aluminiowe (lub piana), z wyłączeniem zgarów słonych
 - Żuźle z produkcji miedzi do dalszego przetwarzania lub uszlachetniania, niezawierające arsenu, ołowiu lub kadmu w takim zakresie, że wykazują właściwości odpadów niebezpiecznych z załącznika III
 - Odpady okładzin i materiałów ogniotrwałych, w tym tygle używane przy wytopie metali
 - Żuźle z hutnictwa metali szlachetnych do dalszego uszlachetniania
 - Żuźle tantalu zawierające cynę w ilości mniejszej niż 0,5 %
- B1110 Zespoły elektryczne i elektroniczne:
- zespoły elektryczne składające się wyłącznie z metali lub stopów
 - odpady lub złom zespołów elektrycznych i elektronicznych ⁽¹¹⁾ (w tym płytki obwodów drukowanych) niezawierające komponentów, takich jak akumulatory czy inne baterie ujęte w wykazie A, przełączniki rtęciowe, szkło z lamp katodowych i inne szkło aktywowane oraz kondensatory PCB lub niezanieczyszczone przez związki z załącznika I (na przykład kadm, rtęć, ołów, polichlorowany bifenył) lub z których zostały one usunięte w takim zakresie, że nie mają one jakichkolwiek właściwości zawartych w załączniku III (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A1180)
 - zespoły elektryczne i elektroniczne (w tym płytki obwodów drukowanych, podzespoły elektroniczne i druty) przeznaczone do bezpośredniego ponownego użycia ⁽¹²⁾, ale nie do recyklingu lub ostatecznego unieszkodliwiania ⁽¹³⁾
- B1115 Odpadowe kable metalowe pokryte lub izolowane plastikiem, nieuwzględnione w ramach pozycji A1190, z wyjątkiem kabli przeznaczonych do operacji z załącznika IVA lub jakichkolwiek innych operacji unieszkodliwiania z wykorzystaniem, na dowolnym etapie, niekontrolowanych procesów termicznych, takich jak otwarte spalanie
- B1120 Zużyte katalizatory, z wyłączeniem cieczy stosowanych jako katalizatory, zawierających którąkolwiek substancję:
- metale przejściowe, z wyłączeniem odpadów katalizatorów (zużyte katalizatory, ciecze stosowane jako katalizatory lub inne katalizatory) z wykazu A

skand	tytan
wanad	chrom
mangan	żelazo
kobalt	nikiel
miedź	cynk
itr	cyrkon
niob	molibden
hafn	tantal
wolfram	ren
lantan	cer
prazeodym	neodym
samar	europ
gadolin	terb
dysproz	holm
erb	tul
iterb	lutet
 - lantanowce (metale ziem rzadkich):

⁽¹¹⁾ Kod ten nie obejmuje złomu zespołów z wytwarzania energii elektrycznej.

⁽¹²⁾ Ponowne użycie może obejmować naprawę, odnowienie lub unowocześnienie, jednak nie całkowitą przebudowę.

⁽¹³⁾ W niektórych państwach materiały przeznaczone do ponownego użycia nie są uznawane za odpady.

- B1130 Oczyszczone zużyte katalizatory zawierające metale szlachetne
- B1140 Pozostałości zawierające metale szlachetne w postaci stałej, zawierające ślady nieorganicznych cyjanków
- B1150 Odpady metali szlachetnych i stopów (złoto, srebro, grupa platynowców oprócz rtęci) w postaci rozproszonej, niepłynnej, odpowiednio opakowane i z odpowiednią etykietą
- B1160 Popiół metali szlachetnych ze spalania płytek obwodów drukowanych (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A1150)
- B1170 Popiół metali szlachetnych ze spalania filmów fotograficznych
- B1180 Odpady filmów fotograficznych zawierające halogenki srebra i srebro metaliczne
- B1190 Odpady papieru fotograficznego zawierającego halogenki srebra i srebro metaliczne
- B1200 Granulowany żużel powstający przy produkcji żelaza i stali
- B1210 Żużel powstający przy produkcji żelaza i stali, w tym żużel jako źródło TiO_2 i wanadu
- B1220 Żużel z produkcji cynku, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (na przykład: DIN 4301), głównie do celów konstrukcyjnych
- B1230 Zgary walcownicze powstające przy produkcji żelaza i stali
- B1240 Zgorzelina tlenku miedzi
- B1250 Odpady pojazdów mechanicznych wycofanych z eksploatacji, niezawierające ani cieczy, ani innych związków niebezpiecznych
- B2 Odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne
- B2010 Odpady z górnictwa w postaci nierozproszonej:
- odpady naturalnego grafitu
 - odpady łupków, zarówno z grubsza okrawanych, jak i ciętych piłą lub w inny sposób
 - odpady miki
 - odpady leucytu, nefelinu i sjenitu nefelinowego
 - odpady skalenia
 - odpady fluorytu
 - odpady krzemionki w postaci stałej, z wyłączeniem odpadów używanych w odlewnictwie
- B2020 Odpady szkła w postaci nierozproszonej
- stłuczka i inne szklane odpady i złom szklany, poza szkłem z lamp katodowych i innego szkła aktywowanego
- B2030 Odpady ceramiczne w postaci nierozproszonej
- odpady i pozostałości spieków ceramiczno-metalowych
 - włókna na bazie ceramicznej, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
- B2040 Pozostałe odpady zawierające głównie związki nieorganiczne:
- częściowo rafinowany siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD)
 - gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych powstające przy burzeniu budynków
 - żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (na przykład: DIN 4301 i DIN 8201), głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny
 - siarka w postaci stałej
 - kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (mający pH poniżej 9)

- chlorki sodu, potasu i wapnia
 - karborund (węgiel silikonu)
 - kruszywo betonowe
 - lit – tantal i lit – niob zawierające złom szklany
- B2050 Popiół lotny z elektrowni opalanych węglem, nieujęty w wykazie A (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A2060)
- B2060 Zużyty węgiel aktywny niezawierający któregośkolwiek ze związków z załącznika I w zakresie, w jakim wykazują właściwości z załącznika III, na przykład węgiel pochodzący z uzdatniania wody pitnej i z produkcji spożywczej i produkcji witamin (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A4160)
- B2070 Zawiesina fluorku wapnia
- B2080 Odpady gipsowe powstające w przemysłowych procesach chemicznych, nieujęte w wykazie A (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A2040)
- B2090 Odpady resztek anod z produkcji stali lub aluminium, wytworzonych z koksu naftowego lub bitumenu i oczyszczonych do zwykłych wymogów przemysłowych (z wyłączeniem resztek anod z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych i przemysłu metalurgicznego)
- B2100 Odpady wodnianów glinu i odpady tlenku glinu oraz pozostałości z produkcji tlenku glinu, z wyłączeniem takich substancji stosowanych do procesów oczyszczania gazów, flokulacji i filtracji
- B2110 Pozostałości boksytów („muł czerwony”) (pH utrzymane poniżej 11,5)
- B2120 Odpady roztworów kwaśnych lub zasadowych o pH większym niż 2 i mniejszym niż 11,5, które nie są żrące lub w inny sposób niebezpieczne (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A4090)
- B2130 Substancje bitumiczne (odpady asfaltu) z budowy i utrzymania dróg, niezawierające smoły⁽¹⁴⁾ (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A3200)
- B3 Odpady zawierające głównie związki organiczne, które mogą zawierać metale i substancje nieorganiczne
- B3011⁽¹⁵⁾ Odpady tworzyw sztucznych (zob. odpowiedni kod A3210 w wykazie A niniejszej części oraz Y48 w części 2 wykaz A)
- odpady tworzyw sztucznych wymienione poniżej, pod warunkiem że są one przeznaczone do recyklingu⁽¹⁶⁾ racjonalnego ekologicznie i prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów⁽¹⁷⁾:
 - odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie⁽¹⁸⁾ z jednego niechlorowanego polimeru, w tym, ale nie wyłącznie, z następujących polimerów:
 - polietylen (PE)
 - polipropylen (PP)
 - polistyren (PS)
 - akrylonitrylo-butadieno-styren (ABS)
 - politereftalan etylenu (PET)
 - poliwęglany (PC)

⁽¹⁴⁾ Poziom stężenia Benzo[a]pyrenu nie powinien wynosić ani przekraczać 50 mg/kg.

⁽¹⁵⁾ Do celów niniejszego rozporządzenia sformułowania „prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” oraz, w stosownych przypadkach, „składające się prawie wyłącznie z” traktuje się jako oznaczające, że w przesyłce z odpadami tworzyw sztucznych lub mieszanin odpadów tworzyw sztucznych objętych kodem B3011 zawartość zanieczyszczeń, innych rodzajów odpadów lub niechlorowanych polimerów, żywic utwardzonych lub produktów kondensacji lub fluorowanych polimerów, innych niż jeden niechlorowany polimer, żywica utwardzona lub produkt kondensacji, lub fluorowanego polimeru, który stanowi zasadniczą część odpadów tworzyw sztucznych, nie może przekraczać łącznie maksymalnie 2 % wagi przesyłki.

⁽¹⁶⁾ Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki (R3 w załączniku IV sekcja B) lub, w razie potrzeby, czasowo magazynowanie ograniczone do jednego przypadku, pod warunkiem że po nim następuje operacja R3 i że zostało to potwierdzone odpowiednią dokumentacją umowną lub urzędową.

⁽¹⁷⁾ W odniesieniu do „prawie wolnych od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” punkt odniesienia stanowią mogą specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽¹⁸⁾ W odniesieniu do „prawie wyłącznie” punkt odniesienia stanowią mogą specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

- polietyery
- odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie⁽¹⁹⁾ z jednej żywicy utwardzonej lub produktu kondensacji, w tym, ale nie wyłącznie, z następujących żywic:
 - żywice mocznikowo-formaldehadowe
 - żywice fenolowo-formaldehadowe
 - żywice melaminowo-formaldehadowe
 - żywice epoksydowe
 - żywice alkidowe
- odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie⁽¹⁹⁾ z jednego z następujących fluorowanych polimerów⁽²⁰⁾:
 - perfluoroetylen/propylen (FEP)
 - alkany perfluoroalkoksyłowe:
 - tetrafluoroetylen/perfluoroalkilowinyloeter (PFA)
 - tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA)
 - polifluorek winylu (PVF)
 - polifluorek winylidenu (PVDF)
- mieszaniny odpadów tworzyw sztucznych, składające się z polietylenu (PE), polipropylenu (PP) i/lub politereftalanu etylenu (PET), pod warunkiem że są one przeznaczone do oddzielnego recyklingu⁽²¹⁾ każdego materiału w sposób racjonalny ekologicznie i prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów⁽²²⁾.

B3020 Odpady papieru, kartonu i wyrobów papierniczych

Następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami niebezpiecznymi:

odpady i makulatura z papieru lub kartonu:

- niebielony papier lub karton, papier lub karton falisty
- inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie
- papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (na przykład gazety, czasopisma i podobne druki)
- inne, w tym, ale nie wyłącznie
 - 1) laminowany karton;
 - 2) niesortowana makulatura

B3026 Następujące odpady ze wstępnego przetwarzania kompozytowych opakowań płynów, niezawierające materiałów z załącznika I w stężeniach wystarczających, aby wykazywały właściwości z załącznika III:

- niedająca się wydzielić frakcja tworzywa sztucznego
- niedająca się wydzielić frakcja tworzywa sztucznego i aluminium

B3027 Odpady składające się z laminowanych etykiet samoprzylepnych, zawierające surowce wykorzystywane w produkcji etykiet

B3030 Odpady tekstylne

Następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami i są przygotowane do specyfikacji:

⁽¹⁹⁾ W odniesieniu do „prawie wyłącznie” punkt odniesienia stanowią specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽²⁰⁾ Odpady pokosumentenckie są wyłączone.

⁽²¹⁾ Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki (R3 w załączniku IV sekcja B) po uprzednim sortowaniu oraz, w razie potrzeby, czasowe magazynowanie ograniczone do jednego przypadku, pod warunkiem że po nim następuje operacja R3 i że zostało to potwierdzone odpowiednią dokumentacją umowną lub urzędową.

⁽²²⁾ W odniesieniu do „prawie wolne od” punkt odniesienia stanowią specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

- odpady jedwabiu (w tym kokony nienadające się do motania, odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)
 - niezgrzeblone lub czesane
 - inne
 - odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, w tym odpady przędzy, z wyłączeniem rozwłóknionych szmat
 - wyczeski wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
 - inne odpady wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
 - odpady grubej sierści zwierzęcej
 - odpady bawełny (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)
 - odpady przędzy (w tym odpady nici)
 - szmaty rozwłóknione
 - inne
 - odpady i pakuły lniane
 - odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) konopi siewnych (*Cannabis sativa* L.)
 - odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) juty i innych tekstylnych włókien łykowych (wyłączając len, konopie siewne i ramię)
 - odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) sizalu i innych tekstylnych włókien rodzaju agawy
 - pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) orzecha kokosowego
 - pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) abaki (konopi manilskich lub banana manilskiego)
 - pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) ramii i innych tekstylnych włókien roślinnych, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
 - odpady (w tym wyczeski, odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) włókien sztucznych:
 - włókien syntetycznych
 - włókien sztucznych
 - znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze
 - zużyte szmaty, odpady szpagatu, lin i sznurów, zużyte wyroby ze szpagatu, lin i sznurów z tekstyliów
 - segregowane
 - inne
- B3035 Odpady włókienniczych pokryć podłogowych, dywanów
- B3040 Odpady gumy
- Następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami:
- odpady i kawałki gumy twardej (na przykład ebonitu)
 - pozostałe odpady gumy (z wyłączeniem odpadów gdzie indziej wyszczególnionych)
- B3050 Odpady nieprzerobionego korka i drewna:
- kawałki i odpady drewna, luzem i w klocach, brykiety, granulki lub podobne formy
 - odpady korka: korek kruszony, granulowany lub mielony

- B3060 Odpady z przemysłu rolno-spożywczego, pod warunkiem że nie są skażone:
- osad drożdżowy winiarski
 - suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne lub w postaci granulek i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
 - degras; pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych
 - odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, wstępnie przetworzone (lecz nie cięte według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatynizowane
 - odpady ryb
 - kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao
 - pozostałe odpady z przemysłu rolno-spożywczego, z wyłączeniem produktów ubocznych, które spełniają krajowe i międzynarodowe wymogi i normy dotyczące spożycia przez ludzi lub zwierzęta
- B3065 Odpady tłuszczów i olejów jadalnych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego (na przykład oleje do smażenia), pod warunkiem że nie wykazują właściwości z załącznika III
- B3070 Następujące odpady:
- odpady ludzkich włosów
 - odpady słomy
 - dezaktywowane grzybnie grzybów z produkcji penicyliny używane jako pasza dla zwierząt
- B3080 Odpady, okrawki i pozostałości gumy
- B3090 Okrawki lub inne odpady skóry lub składników skóry nieodpowiednie do wytwarzania artykułów skórzanych, z wyłączeniem odpadów po wyprawianiu skóry, niezawierające związków chromu sześciowartościowego lub biocydów (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A3100)
- B3100 Pył, popiół, szlasy i mączki skórzane, niezawierające związków chromu sześciowartościowego lub biocydów (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A3090)
- B3110 Odpady z wyprawiania skór, niezawierające związków chromu sześciowartościowego lub biocydów lub substancji zakaźnych (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A3110)
- B3120 Odpady, w skład których wchodzi barwniki spożywcze
- B3130 Odpady eterów polimerycznych i inne niż niebezpieczne odpady eterów monomerycznych niezdolne do tworzenia nadtlenuków
- B3140 Odpady opon pneumatycznych, z wyłączeniem przeznaczonych do operacji z załącznika IVA
- B4 Odpady, które mogą zawierać składniki nieorganiczne albo składniki organiczne
- B4010 Odpady, w których skład wchodzi głównie farby emulsyjne lub lateksowe, tusze i utwardzone pokosty niezawierające rozpuszczalników organicznych, metali ciężkich lub biocydów w zakresie, który czyni je odpadami niebezpiecznymi (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A4070)
- B4020 Odpady z produkcji, formowania i użycia żywic, lateksu, plastyfikatorów, klejów/spoiw, niewymienione w wykazie A, niezawierające rozpuszczalników i innych zanieczyszczeń w takim zakresie, że wykazują właściwości z załącznika III, na przykład na bazie wody, lub klejów na bazie skrobi kazeinowej, dekstryny, eterów celulozy, polialkoholi winylowych (zob. odpowiedni kod w wykazie A, A3050)
- B4030 Zużyte jednorazowe aparaty fotograficzne z bateriami, nieujęte w wykazie A

Część 2

Wykaz A (Załącznik II do konwencji bazylejskiej)

- Y46 Odpady z gospodarstwa domowego ⁽²³⁾

⁽²³⁾ Chyba że odpowiednio sklasyfikowane pod jednym kodem w załączniku III.

- Y47 Pozostałości ze spielania odpadów z gospodarstwa domowego
- Y48 Odpady tworzyw sztucznych, w tym mieszaniny takich odpadów, z wyjątkiem następujących odpadów:
- odpady tworzyw sztucznych, które stanowią odpady niebezpieczne (zob. załącznik V część 1 wykaz A kod A3210)
 - odpady tworzyw sztucznych wymienione poniżej, pod warunkiem że są one przeznaczone do recyklingu ⁽²⁴⁾ racjonalnego ekologicznie i prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów ⁽²⁵⁾:
 - odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie ⁽²⁶⁾ z jednego niechlorowanego polimeru, w tym, ale nie wyłącznie, z następujących polimerów:
 - polietylen (PE)
 - polipropylen (PP)
 - polistyren (PS)
 - akrylonitrylo-butadieno-styren (ABS)
 - politereftalan etylenu (PET)
 - poliwęglany (PC)
 - polietera
 - odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie ⁽²⁷⁾ z jednej żywicy utwardzonej lub produktu kondensacji, w tym, ale nie wyłącznie, z następujących żywic:
 - żywice mocznikowo-formaldehydowe
 - żywice fenolowo-formaldehydowe
 - żywice melaminowo-formaldehydowe
 - żywice epoksydowe
 - żywice alkidowe
 - odpady tworzyw sztucznych składające się prawie wyłącznie ⁽²⁷⁾ z jednego z następujących fluorowanych polimerów ⁽²⁸⁾:
 - perfluoroetylen/propylen (FEP)
 - alkany perfluoroalkoksyłowe:
 - tetrafluoroetylen/perfluoroalkilowinyloeter (PFA)
 - tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA)
 - polifluorek winylu (PVF)
 - polifluorek winylidenu (PVDF)
 - mieszaniny odpadów tworzyw sztucznych, składające się z polietylenu (PE), polipropylenu (PP) i/lub politereftalanu etylenu (PET), pod warunkiem że są one przeznaczone do oddzielnego recyklingu ⁽²⁹⁾ każdego materiału w sposób racjonalny ekologicznie i prawie wolne od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów ⁽³⁰⁾.

⁽²⁴⁾ Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki (R3 w załączniku IV sekcja B) lub, w razie potrzeby, czasowe magazynowanie ograniczone do jednego przypadku, pod warunkiem że po nim następuje operacja R3 i że zostało to potwierdzone odpowiednią dokumentacją umowną lub urzędową.

⁽²⁵⁾ W odniesieniu do „prawie wolnych od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” punkt odniesienia stanowią specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽²⁶⁾ W odniesieniu do „prawie wyłącznie” punkt odniesienia stanowią specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽²⁷⁾ W odniesieniu do „prawie wyłącznie” punkt odniesienia stanowią specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

⁽²⁸⁾ Odpady pokonsumenckie są wyłączone.

⁽²⁹⁾ Recykling/odzysk substancji organicznych nieużywanych jako rozpuszczalniki (R3 w załączniku IV sekcja B) po uprzednim sortowaniu oraz, w razie potrzeby, czasowe magazynowanie ograniczone do jednego przypadku, pod warunkiem że po nim następuje operacja R3 i że zostało to potwierdzone odpowiednią dokumentacją umowną lub urzędową.

⁽³⁰⁾ W odniesieniu do „prawie wolnych od zanieczyszczeń i innych rodzajów odpadów” punkt odniesienia stanowią specyfikacje międzynarodowe i krajowe.

Wykaz B (Odpady z części II załącznika 4 do decyzji OECD) ⁽³¹⁾

Odpady metalonośne

AA010	2619 00	Kożuch żuźlowy, zgorzeliny i inne odpady z produkcji żelaza i stali ⁽³²⁾
AA060	2620 50	Popioły wanadowe i ich pozostałości
AA190	8104 20 ex 8104 30	Odpady i złom magnezu o właściwościach palnych, samozapalnych lub wydzielające w zetknięciu z wodą gazy palne w niebezpiecznych ilościach

Odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne

AB030		Odpady z układów bez zawartości cyjanku, które powstają z obróbki powierzchniowej metali
AB070		Piaski stosowane w procesach odlewniczych
AB120	ex 2812 90 ex 3824	Nieorganiczne związki halogenków, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
AB150	ex 3824 90	Nierafinowany siarczyn wapnia i siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD)

Odpady zawierające głównie związki organiczne, które mogą zawierać metale i substancje nieorganiczne

AC060	ex 3819 00	Płyny hydrauliczne
AC070	ex 3819 00	Płyny zapobiegające zamrażaniu
AC080	ex 3820 00	Płyny hamulcowe
AC150		Chlorofluorowęglowodory
AC160		Halony
AC170	ex 4403 10	Przerobiony korek i odpady drewna

Odpady, które mogą zawierać składniki nieorganiczne albo składniki organiczne

AD090	ex 3824 90	Odpady z produkcji, formowania i użycia chemikaliów fotograficznych i reprograficznych oraz materiałów, gdzie indziej niewymienione ani nieujęte
AD100		Odpady z układów bez zawartości cyjanku, które powstają z obróbki powierzchniowej tworzyw sztucznych
AD120	ex 3914 00 ex 3915	Żywice jonowymiennie
AD150		Naturalnie powstałe substancje organiczne używane do filtrowania (takie jak filtry biologiczne)

Odpady zawierające głównie związki nieorganiczne, które mogą zawierać metale i substancje organiczne

RB020	ex 6815	Włókna na bazie ceramicznej o właściwościach fizyko-chemicznych podobnych do azbestu
-------	---------	--

⁽³¹⁾ Odpady oznaczone AB130, AC250, AC260 i AC270 zostały wykreślone, gdyż zostały uznane, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9, uchylona dyrektywą 2008/98/WE), za odpady inne niż niebezpieczne, i w związku z tym nie podlegają zakazowi wywozu na podstawie art. 39 niniejszego rozporządzenia. Odpady oznaczone AC300 został usunięty, ponieważ dane odpady są objęte kodem A3210 w wykazie A w części I.

⁽³²⁾ Niniejszy wykaz obejmuje odpady w postaci popiołów, pozostałości, żużli, kożuchów żuźlowych, szumowin, zgarów, pyłów, proszków, osadów i makuchów, chyba że materiał jest wyraźnie wymieniony gdzie indziej.

ZAŁĄCZNIK VI

FORMULARZ DLA INSTALACJI OBJĘTEJ ZEZWOLENIEM WSTĘPNYM (ARTYKUŁ 14)

Właściwy organ	Instalacja odzysku				Identyfikacja odpadów (kod(y))	Okres obowiązywania		Łączna ilość objęta zezwoleniem wstępnym (tony (Mg))
	Nazwa i numer instalacji odzysku	Adres	Operacja/operacje odzysku (+ kod(y) R)	Zastosowana technologia		Od	do	

ZAŁĄCZNIK VII

INFORMACJA DOŁĄCZONA DO PRZEMIESZCZANYCH ODPADÓW ZGODNIE Z ART. 4 UST. 4 I 5

Informacja o przesyłce ¹

1. Osoba, która organizuje przemieszczanie Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail:		2. Importer/odbiorca Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail:	
3. Rzeczywista ilość: Tony (Mg): m ³ :		4. Rzeczywista data przemieszczania:	
		4a. Numer identyfikacyjny kontenera, jeśli dotyczy:	
5.a) Pierwszy przewoźnik ² Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail: Środek transportu: Data przekazania: Podpis:	5.b) Drugi przewoźnik Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail: Środek transportu: Data przekazania: Podpis:	5.c) Trzeci przewoźnik Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail: Środek transportu: Data przekazania: Podpis:	

¹ Informacja dołączona do przemieszczanych odpadów z zielonego wykazu odpadów przeznaczonych do odzysku lub odpadów przeznaczonych do analiz laboratoryjnych lub eksperymentalnych procesów przetwarzania na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1157.

² Jeżeli jest więcej niż trzech przewoźników, należy dołączyć informacje wymagane w polach a), b) i c) w odniesieniu do wszystkich przewoźników uczestniczących w danym przemieszczaniu.

6. Wytwórca odpadów ³ Nazwa/imię i nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail:	8. Operacja odzysku (lub, jeśli dotyczy, operacja unieszkodliwiania w przypadku odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 5) Kod R/kod D ⁴ :
6a. Miejsce, w którym rozpoczyna się przemieszczanie Adres: Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za to miejsce ⁵ : Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. E-mail:	9. Zwyczajowa nazwa odpadów

³ W przypadku gdy osoba, która organizuje przemieszczanie, nie jest pierwotnym wytwórcą odpadów lub podmiotem zbierającym ani też nowym wytwórcą odpadów lub podmiotem zbierającym, należy przedstawić informacje dotyczące pierwotnego wytwórcy odpadów, nowego wytwórcy odpadów lub podmiotu zbierającego.

⁴ W przypadku operacji R12/R13 należy również dołączyć odpowiednie informacje dotyczące instalacji, w której przewidziany jest przejściowy odzysk lub ostateczny odzysk bezpośrednio po początkowym przejściowym odzysku, a także – jeżeli to możliwe – instalacje, w których przewidziane są operacje dalszego przejściowego lub ostatecznego odzysku.

⁵ Należy wpisać „Jak w polu 1” lub „Jak w polu 6”, jeśli dotyczy.

7. Instalacja odzysku ⁶ ☐ Laboratorium ☐		10. Kod identyfikacyjny odpadów (wypełnić odpowiednimi kodami):	
Nazwa/imię i nazwisko:		(i) Załącznik IX do konwencji bazylejskiej:	
Adres:		(ii) Klasyfikacja OECD (jeśli inna niż w i)):	
Osoba wyznaczona do kontaktów:		(iii) Załącznik IIIA ⁷ :	
Tel.		(iv) Załącznik IIIB ⁸ :	
E-mail:		(v) Wykaz odpadów UE:	
		(vi) Kod krajowy:	
		(vii) Inne (proszę określić):	
11. Zainteresowane państwa			
Wywóz/wysyłka		Tranzyt	
12. Oświadczenie osoby, która organizuje przemieszczanie, oraz wytwórcy odpadów ⁹ : Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są kompletne i poprawne. Oświadczam również, że z odbiorcą oraz, w stosownym przypadku, z prowadzącym instalację, zawarta została obowiązująca umowa na piśmie, oraz przedłożono wszelkie zgody właściwych organów miejsca wysyłki i przeznaczenia zgodnie z art. 4 ust. 5:			
[Nazwa/imię i nazwisko osoby, która organizuje przemieszczanie]:		Data:	
Podpis:			
Nazwa/imię i nazwisko wytwórcy:		Data: Podpis:]	

⁶ W przypadku operacji R12/R13 należy również dołączyć odpowiednie informacje dotyczące instalacji, w której przewidziany jest przejściowy lub ostateczny odzysk bezpośrednio po początkowym przejściowym odzysku, a także – jeżeli to możliwe – instalacje, w których przewidziane są operacje dalszego przejściowego lub ostatecznego odzysku.

⁷ Należy zastosować odpowiedni kod lub odpowiednie kody określone w załączniku IIIA, wymienione w odpowiedniej kolejności. Niektóre kody konwencji bazylejskiej, takie jak B1100 i B3020, są ograniczone do konkretnych strumieni odpadów, zgodnie z załącznikiem IIIA.

⁸ Należy stosować kody BEU wymienione w załączniku IIIB.

⁹ W przypadku gdy osoba, która organizuje przemieszczanie, nie jest pierwotnym wytwórcą odpadów lub nowym wytwórcą odpadów lub podmiotem zbierającym, oświadczenie podpisuje pierwotny wytwórca odpadów, nowy wytwórca odpadów lub podmiot zbierający. Jeżeli wytwórca lub podmiot zbierający jest nieznanym lub niewypłacalnym, oświadczenie podpisuje posiadacz odpadów.

13. Przemieszczenie odpadów przyjęte przez odbiorcę (jeśli nie jest to instalacja): Nazwisko:..... Data:..... Podpis:.....
WYPEŁNIA INSTALACJA ODZYSKU LUB LABORATORIUM:
14. Przemieszczenie przyjęte przez instalację odzysku ☐ lub laboratorium ☐ Otrzymana ilość: Tony (Mg):..... m ³ : Nazwisko:..... Data:..... Podpis:.....
15. Oświadczam, że odzysk opisanych powyżej odpadów został zrealizowany: Ilość przygotowana do ponownego użycia lub poddana recyklingowi ☐ inna forma odzysku ☐ Tony (Mg):..... m ³ : Nazwisko:..... Data:..... Podpis:.....

ZAŁĄCZNIK VIII

WNIOSEK O WŁĄCZENIE DO WYKAZU PAŃSTW, DO KTÓRYCH DOZWOLONY JEST WYWÓZ ZGODNIE Z ART. 42 UST. 2

WNIOSEK O WŁĄCZENIE DO WYKAZU PAŃSTW, DO KTÓRYCH DOZWOLONY JEST WYWÓZ Z
UNII EUROPEJSKIEJ ODPADÓW INNYCH NIŻ NIEBEZPIECZNE I MIESZANIN ODPADÓW INNYCH
NIŻ NIEBEZPIECZNE PRZEZNACZONYCH DO ODZYSKU

Część 1

Wniosek o przyjęcie odpadów innych niż niebezpieczne i mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne
z Unii Europejskiej

Niniejszym (nazwa i dane kontaktowe właściwego organu)....., w imieniu (państwo)
..... (zwanego dalej „państwem”), oświadcza, że państwo to
zamierza przyjąć odpady inne niż niebezpieczne i mieszaniny odpadów innych niż niebezpieczne
określone w części 2 pkt 1 niniejszego wniosku z Unii Europejskiej, i oświadcza, że państwo to
posiada odpowiednie ramy prawne i strategię gospodarowania odpadami oraz podejmuje wszelkie
środki wykonawcze i środki egzekwowania niezbędne do gospodarowania danymi odpadami bez
narażania na niebezpieczeństwo zdrowia ludzi oraz w sposób racjonalny ekologicznie zgodnie z
art. 59 niniejszego rozporządzenia.

Miejscowość.....Data:.....Podpis:.....

Część 2 Informacje i dokumenty potwierdzające		
1. Wykaz odpadów objętych wnioskiem		
Opis odpadów innych niż niebezpieczne lub mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne	Kod identyfikacyjny odpadów ¹	W odniesieniu do odpadów wymienionych w załączniku IX do konwencji bazylejskiej należy zaznaczyć „Tak”, jeżeli powinna mieć zastosowanie procedura uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody

¹ Kody stosowane w załączniku IX do konwencji bazylejskiej lub, jeżeli odpady nie są wymienione w tym załączniku, (1) kody identyfikacyjne odpadów, o których mowa w załączniku III część II, załączniku IIIA lub załączniku IIIB do niniejszego rozporządzenia, lub, jeżeli odpady nie są wymienione w tych załącznikach, kody identyfikacyjne odpadów innych niż niebezpieczne znajdujących się w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE, lub (2) kody krajowe w danym państwie.

2. Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku szczegółowy opis krajowej strategii lub planu gospodarowania odpadami w danym państwie, w tym następujące elementy:
- a) roczną ilość wszystkich odpadów wytwarzanych w danym państwie, a także roczną ilość odpadów objętych zakresem niniejszego wniosku (zwanymi dalej „odpadami, których dotyczy wniosek”) wytwarzanych w danym państwie oraz szacunki dotyczące rozwoju tych ilości w najbliższych 10 latach;
 - b) oszacowanie obecnej zdolności przetwarzania odpadów w danym państwie w ujęciu ogólnym, a także oszacowanie zdolności przetwarzania w danym państwie odpadów, których dotyczy wniosek, oraz szacunkowy rozwój tych zdolności w najbliższych 10 latach;
 - c) odsetek odpadów wytwarzanych na poziomie krajowym, które są zbierane selektywnie, a także możliwe cele i środki mające na celu zwiększenie tego wskaźnika w przyszłości. Proszę podać te informacje w odniesieniu do każdego z najważniejszych rodzajów odpadów z gospodarstw domowych;
 - d) odsetek odpadów z gospodarstw domowych, których dotyczy wniosek, który jest składowany, a także możliwe cele i środki mające na celu zmniejszenie tego wskaźnika w przyszłości;
 - e) odsetek odpadów z gospodarstw domowych, których dotyczy wniosek, który jest poddawany recyklingowi, a także wszelkie cele i środki mające na celu zwiększenie tego wskaźnika w przyszłości;
 - f) informacje o ilości odpadów, które są wyrzucane jako śmieci, oraz o środkach podjętych w celu zapobiegania powstawaniu śmieci i ich sprzątania;
 - g) strategię racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami przywożonymi na jego terytorium, w tym możliwy wpływ gospodarowania przywożonymi odpadami na gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w danym państwie;
 - h) informacje dotyczące metody stosowanej do obliczania danych, o których mowa w lit. a)–f).

3.	Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku opis obowiązujących krajowych ram prawnych w zakresie gospodarowania odpadami, w tym co najmniej następujące elementy: a) systemy udzielania pozwoleń, licencji lub rejestracji dla instalacji przetwarzania odpadów; b) systemy udzielania pozwoleń, licencji lub rejestracji dla transportu odpadów; c) przepisy mające na celu zapewnienie, aby odpadami resztkowymi wytworzonymi w wyniku operacji odzysku danych odpadów gospodaruje się racjonalnie ekologicznie; d) kontrole zanieczyszczeń mające zastosowanie do operacji przetwarzania odpadów, w tym w szczególności limity emisji w celu ochrony powietrza, gleby i wody oraz środki mające na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych z tych operacji; e) przepisy dotyczące egzekwowania, inspekcji oraz sankcji mające na celu zapewnienie wdrożenia krajowych i międzynarodowych wymogów w zakresie gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów.
4.	Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku opis wszelkich innych powiązanych przepisów dotyczących ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego mających zastosowanie do gospodarowania odpadami.
5.	Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku opis przepisów krajowych dotyczących przywozu i wywozu odpadów, których dotyczy wniosek, a w szczególności wszelkich szczególnych procedur kontrolnych mających zastosowanie do takiego przywozu lub wywozu, takich jak uprzednie pisemne zgłoszenie i zgoda, o których mowa w art. 6 Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych.
6.	Proszę przedstawić wykaz instalacji upoważnionych na podstawie przepisów krajowych w danym państwie do odzysku odpadów, których dotyczy wniosek (w tym co najmniej nazwa i adres tych instalacji, ich numer pozwolenia, rodzaje odpadów innych niż niebezpieczne lub mieszanin odpadów innych niż niebezpieczne, do których odzysku są upoważnione, oraz ich dopuszczalna zdolność przetwarzania). Najlepiej udostępnić te informacje za pośrednictwem linku do strony internetowej, na której informacje o odpowiednich instalacjach są publicznie dostępne w formie elektronicznej (na przykład link do strony internetowej właściwego organu).

7. Proszę podać informacje dotyczące statusu danego państwa w odniesieniu do stanu ratyfikacji przez to państwo następujących wielostronnych umów środowiskowych:

Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja sztokholmska w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐ W przypadku braku ratyfikacji: Podpisane: tak ☐ nie ☐
Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐ W przypadku braku ratyfikacji: Podpisane: tak ☐ nie ☐
Ramowa Konwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Porozumienie paryskie	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐ W przypadku braku ratyfikacji: Podpisane: tak ☐ nie ☐
Protokół montrealcki ONZ w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐
Konwencja dotycząca pracy przymusowej z 1930 r. (nr 29)	Ratyfikowane: tak ☐ nie ☐

8.	Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku opis sposobu, w jaki państwo wypełnia swoje zobowiązania wynikające z umów wielostronnych wymienionych w pkt 7, w szczególności w odniesieniu do odpowiednich obowiązków sprawozdawczych.
9.	Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku opis sposobu, w jaki Ramy bezpiecznego dla środowiska (ESM) gospodarowania odpadami niebezpiecznymi i innymi odpadami, wytyczne techniczne i inne wytyczne dotyczące bezpiecznego dla środowiska gospodarowania odpadami przyjęte na podstawie konwencji bazylejskiej są uwzględniane w systemie gospodarowania odpadami, których dotyczy wniosek.
10.	Proszę przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku szczegółowy opis strategii państwa w zakresie egzekwowania krajowych przepisów dotyczących gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów, obejmujący w szczególności środki kontroli i monitorowania, w tym informacje o liczbie przeprowadzonych inspekcji przemieszczania odpadów i instalacji gospodarowania odpadami oraz o sankcjach nakładanych w przypadku naruszenia odpowiednich przepisów krajowych.

ZAŁĄCZNIK IX

PUNKTY ODNIESIENIA DLA OCENY PRZEPROWADZANEJ PRZEZ KOMISJĘ ZGODNIE Z ART. 43 UST. 1

Część 1

Przepisy Unii mające na celu zapewnienie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami

1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (dyrektywa ramowa w sprawie odpadów)
2. Oprócz dyrektywy ramowej w sprawie odpadów dla zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami istotne są następujące akty prawne Unii, w których określono wymogi dotyczące operacji przetwarzania odpadów:
 - a) dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽¹⁾;
 - b) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych.
3. Dla zapewnienia racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami istotne są również następujące akty prawne Unii, w których określono wymogi dotyczące szczególnych strumieni odpadów:
 - a) dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych;
 - b) dyrektywa rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli;
 - c) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji;
 - d) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 2006/66/WE;
 - e) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE);
 - f) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych.

Część 2

Międzynarodowe wytyczne dotyczące racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami

1. Wytyczne przyjęte w ramach konwencji bazylejskiej:
 - a) Wytyczne techniczne dotyczące racjonalnego ekologicznie unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych i innych odpadów na specjalnie zaprojektowanych składowiskach (D5)⁽²⁾;
 - b) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie spalania odpadów niebezpiecznych i innych odpadów objętych operacjami unieszkodliwiania D10 i R1⁽³⁾;
 - c) Wytyczne techniczne w sprawie bezpiecznego dla środowiska recyklingu/odzysku metali bądź ich związków (R4)⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Istotna dla przetwarzania odpadów reszkowych wytworzonych podczas operacji odzysku.

⁽²⁾ Przyjęte na piętnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, czerwiec 2022 r.

⁽³⁾ Przyjęte na piętnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, czerwiec 2022 r.

⁽⁴⁾ Przyjęte na siódmym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, październik 2004 r.

- d) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami biomedycznymi i odpadami z działalności służb medycznych (Y1, Y3) ⁽³⁾;
- e) Wytyczne techniczne dotyczące racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami z akumulatorów kwasowo-olowiowych ⁽⁶⁾;
- f) Ogólne wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z trwałych zanieczyszczeń organicznych, zawierają takie zanieczyszczenia lub są nimi zanieczyszczone ⁽⁷⁾;
- g) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z dichlorodifenylotrichloroetanu (DDT), zawierają go lub są nim zanieczyszczone ⁽⁸⁾;
- h) Wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z heksabromocyklododekanu (HBCD), zawierają go lub są nim zanieczyszczone ⁽⁹⁾;
- i) Wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z kwasu perfluorooktanosulfonowego (PFOS), jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonowego (PFOSF), kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluoroheksanosulfonowego (PFHxS), jego soli i związków pochodnych, zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹⁰⁾;
- j) Wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z pentachlorofenolu oraz jego soli i estrów (PCP), zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹¹⁾;
- k) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z pestycydów: aldryny, alfa heksachlorocykloheksanu, beta heksachlorocykloheksanu, chlordanu, chlordekonu, dikofolu, dieldryny, endryny, heptachloru, heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu, lindanu, mireksu, pentachlorobenzenu, pentachlorofenolu i jego soli, kwasu perfluorooktanosulfonowego i jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonowego, technicznej postaci endosulfanu i powiązanych z nim izomerów lub toksafenu lub heksachlorobenzenu pod postacią chemikaliów przemysłowych (pestycydy TZO), zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹²⁾;
- l) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z polichlorowanych bifenyli, polichlorowanych trifenyli, polichlorowanych naftalenów lub polibromowanych bifenyli, w tym heksabromobifenylu (PCB, PCT, PCN lub PBB, w tym HBB), zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹³⁾;
- m) Wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z eteru heksabromodifenylu i eteru heptabromodifenylu, lub eteru tetrabromodifenylu i eteru pentabromodifenylu lub eteru dekabromodifenylu (POP-BDE), zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹⁴⁾;

⁽³⁾ Przyjęte na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, grudzień 2002 r.

⁽⁶⁾ Przyjęte na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, grudzień 2002 r.

⁽⁷⁾ Przyjęte na szesnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2023 r.

⁽⁸⁾ Przyjęte na ósmym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, grudzień 2006 r.

⁽⁹⁾ Przyjęte na dwunastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2015 r.

⁽¹⁰⁾ Przyjęte na szesnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2023 r.

⁽¹¹⁾ Przyjęte na trzynastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2017 r.

⁽¹²⁾ Przyjęte na piętnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, czerwiec 2022 r.

⁽¹³⁾ Przyjęte na trzynastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2017 r.

⁽¹⁴⁾ Przyjęte na czternastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2019 r.

- n) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które zawierają nieumyślnie wyprodukowane polichlorowane dibenzo-p-dioksyny, polichlorowane dibenzofurany, heksachlorobenzen, polichlorowane bifenyle, pentachlorobenzen, polichlorowane naftaleny lub heksachlorobutadien, lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹⁵⁾;
 - o) Wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z heksachlorobutadienu, zawierają go lub są nim zanieczyszczone ⁽¹⁶⁾;
 - p) Wytyczne techniczne w zakresie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z krótkołańcuchowych parafin chlorowanych, zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽¹⁷⁾;
 - q) Wytyczne techniczne dotyczące racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami tworzyw sztucznych ⁽¹⁸⁾;
 - r) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania używanymi oponami pneumatycznymi i odpadami opon pneumatycznych ⁽¹⁹⁾;
 - s) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, które składają się z rtęci lub związków rtęci, zawierają je lub są nimi zanieczyszczone ⁽²⁰⁾;
 - t) Wytyczne techniczne w sprawie racjonalnego ekologicznie przetwarzania odpadów niebezpiecznych w piecach cementowych ⁽²¹⁾;
 - u) Wytyczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania używanym i zużytym sprzętem komputerowym ⁽²²⁾;
 - v) Wytyczne w sprawie racjonalnego ekologicznie gospodarowania używanymi i zużytymi telefonami komórkowymi ⁽²³⁾;
 - w) Ramy bezpiecznej dla środowiska gospodarki odpadami niebezpiecznymi i innymi odpadami ⁽²⁴⁾;
 - x) Podręczniki praktyczne do celów promowania bezpiecznej dla środowiska gospodarki odpadami ⁽²⁵⁾.
2. Wytyczne przyjęte przez OECD:
- a) Wytyczne techniczne dotyczące racjonalnego ekologicznie gospodarowania szczególnymi strumieniami odpadów: Używane i złomowane komputery osobiste ⁽²⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ Przyjęte na czternastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2019 r.

⁽¹⁶⁾ Przyjęte na czternastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2019 r.

⁽¹⁷⁾ Przyjęte na czternastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2019 r.

⁽¹⁸⁾ Przyjęte na szesnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2023 r.

⁽¹⁹⁾ Przyjęte na dziesiątym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, październik 2011 r.

⁽²⁰⁾ Przyjęte na trzynastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, czerwiec 2022 r.

⁽²¹⁾ Przyjęte na dziesiątym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, październik 2011 r.

⁽²²⁾ Przyjęte na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2017 r.

⁽²³⁾ Przyjęte na dziesiątym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, październik 2011 r.

⁽²⁴⁾ Przyjęte na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, październik 2013 r.

⁽²⁵⁾ Przyjęte na trzynastym i czternastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, maj 2017 r. i maj 2019 r.

⁽²⁶⁾ Przyjęte przez Komitet OECD ds. Polityki Ochrony Środowiska w lutym 2003 r. (dokument ENV/EPOC/WGWPR(2001)3/FINAL).

ZAŁĄCZNIK X

WYMOGI DOTYCZĄCE AUDYTORÓW ORAZ KRYTERIA DOTYCZĄCE INSTALACJI PRZYJMUJĄCYCH ODPADY
WYWOŻONE Z UNII ZGODNIE Z ART. 46

Część A

Szczegółowe wymogi dotyczące osób trzecich przeprowadzających audyty

1. Osobę trzecią przeprowadzającą audyty zgodnie z art. 46 uznaje się za niezależną od zgłaszającego lub osoby, która organizuje przemieszczanie, a także od poddawanej audytowi instalacji, jeżeli udokumentowano, że:
 - a) nie jest częścią tych podmiotów ani nie znajduje się pod ich kontrolą;
 - b) ustanowiła i stosuje procedury gwarantujące jej bezstronność, w tym:
 - (i) stałą ocenę zagrożeń dla swojej bezstronności;
 - (ii) identyfikację, wyeliminowanie i ograniczenie zagrożeń dla bezstronności wynikających z nacisków finansowych, handlowych i innych;
 - (iii) ocenę zagrożeń dla jej bezstronności wynikających ze stosunków między jej personelem;
 - c) jest ustrukturyzowana i zarządzana w sposób zapewniający niezależność i bezstronność, w tym:
 - (i) można ją wyraźnie zidentyfikować w ramach podmiotu prawnego, jeżeli ten podmiot prawny prowadzi również działania niezwiązane z inspekcjami;
 - (ii) ma przepisy dotyczące sprawozdawczości z prowadzonych działań audytowych;
 - (iii) jej personel ma jasno określone obowiązki w zakresie przeprowadzania audytów.
2. Uznaje się, że osoba trzecia przeprowadzająca audyty zgodnie z art. 46 ma odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie audytów oraz przetwarzania odpadów, jeżeli ma wystarczającą liczbę wykwalifikowanych pracowników, bezpośrednio lub za pośrednictwem podwykonawstwa, którzy są regularnie szkoleni, oraz jeżeli jej personel zaangażowany w przeprowadzanie takich audytów ma udokumentowane doświadczenie zawodowe w następujących dziedzinach:
 - a) przeprowadzanie audytów instalacji przetwarzających odpady;
 - b) operacje przetwarzania odpadów;
 - c) systemy zarządzania środowiskiem oraz bezpieczeństwem i higieną pracy.
3. Aby wykazać zgodność z kryteriami, o których mowa w ust. 1 i 2, osoba trzecia przeprowadzająca audyty może powołać się na posiadany certyfikat spełniania unijnych lub międzynarodowych norm istotnych dla przeprowadzania audytów, o których mowa w art. 46, takich jak norma ISO 19011:2018 lub norma ISO/IEC 17020:2012.

Część B

Kryteria mające na celu wykazanie, że instalacja gospodaruje odpadami wywozonymi z Unii w sposób racjonalny ekologicznie

1. W ramach audytu, o którym mowa w art. 46 ust. 3, sprawdza się, czy instalacja gospodarująca odpadami w państwie przeznaczenia spełnia w ramach swoich rzeczywistych operacji następujące warunki:
 - a) jest upoważniona przez swoje właściwe organy do przywozu i przetwarzania tych odpadów (przedstawić dowody, w szczególności odpowiednie zezwolenia lub licencje) oraz prowadzi swoją działalność zgodnie z odpowiednimi mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony środowiska;

- b) jest zaprojektowana, zbudowana i eksploatowana w sposób bezpieczny i racjonalny ekologicznie, a w szczególności dysponuje wymaganymi procesami, odpowiednią technologią gospodarowania odpadami, organizacją i infrastrukturą do przetwarzania danych odpadów, a także ubezpieczeniami obejmującymi potencjalne ryzyko i odpowiedzialność. W tym celu muszą zostać sprawdzone przynajmniej informacje dotyczące metod przetwarzania odpadów, w tym sposobu przetwarzania odpadów reszkowych, w szczególności poprzez identyfikowalność na dalszych etapach;
- c) w instalacji ustanowiono i działają systemy zarządzania i monitorowania oraz procedury i techniki, których celem jest zapobieganie, zmniejszanie, minimalizacja i – w zakresie, w jakim jest to możliwe – wyeliminowanie:
- (i) ryzyka dla zdrowia danych pracowników i ludności w pobliżu instalacji; oraz
 - (ii) niekorzystnego wpływu na środowisko spowodowanego przez jej działalność (w szczególności poprzez odpowiednie środki podjęte w celu monitorowania i eliminowania zanieczyszczenia gleby, wody i powietrza oraz innych uciążliwości (zapachu, hałasu));
- d) zapewnia identyfikowalność wszystkich odpadów przyjmowanych i przetwarzanych w instalacji, w tym zapewnia, aby wszystkie odpady reszkowe wytworzone w wyniku jej działalności były dokumentowane i przekazywane wyłącznie do instalacji gospodarowania odpadami, które są upoważnione do przetwarzania takich odpadów reszkowych. W tym celu sprawdza się przynajmniej informacje dotyczące:
- ilości odpadów, do przetwarzania których dana instalacja jest uprawniona zgodnie z posiadanymi zezwoleniami/licencjami,
 - ilości odpadów, które dana instalacja przyjmuje i odzyskuje rocznie,
 - ilości odpadów reszkowych wytworzonych w wyniku jej działalności, a także dowody na to, że te odpady reszkowe są przetwarzane w zatwierdzonej instalacji przetwarzania odpadów, w tym w przypadku wywozu;
- e) podjęła środki zaprojektowane w celu osiągnięcia oszczędności energii i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych związanych z jej działalnością;
- f) prowadzi i jest w stanie przedstawić dokumentację dotyczącą jej gospodarowania odpadami oraz przywozu i wywozu odpadów za pięć ostatnich lat; jeżeli instalacja prowadzi działalność od mniej niż pięciu lat, prowadzi i jest w stanie przedstawić dokumentację dotyczącą jej gospodarowania odpadami i przemieszczania odpadów od początku prowadzenia swojej działalności;
- g) nie została skazana za prowadzenie nielegalnej działalności związanej z wywozem i przywozem odpadów lub gospodarowaniem odpadami w ciągu ostatnich pięciu lat;
- h) ustanowiła wewnętrzne kanały i procedury w zakresie sprawozdawczości dotyczące sprawozdawczości wewnętrznej i działań następczych, które umożliwiają jej pracownikom zgłaszanie informacji o naruszeniach przepisów dotyczących niekorzystnego wpływu na środowisko, jeżeli wymagają tego przepisy państwa przeznaczenia.
2. Sprawdzając spełnienie przez instalację powyższych kryteriów, niezależna osoba trzecia przeprowadzająca audyt bierze w szczególności pod uwagę, jako punkt odniesienia i w stosownych przypadkach:
- a) szczegółowe wymogi dotyczące przetwarzania niektórych odpadów, w tym wymogi, o których mowa w załączniku IX część 1, oraz obliczania ilości przetwarzanych odpadów, które są obowiązkowe na podstawie przepisów Unii;
 - b) konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik przyjęte w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności w ramach systemu przewidzianego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych⁽¹⁾.
3. Wytyczne, o których mowa w załączniku IX część 2, również bierze się pod uwagę jako punkty odniesienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

ZAŁĄCZNIK XI

DODATKOWY KWESTIONARIUSZ DO CELÓW OBOWIĄZKU SPRAWOZDAWCZEGO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZGODNIE Z ART. 73 UST. 2

<p>Ilości odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, przemieszczanych z i do państw członkowskich nieobjętych sprawozdaniem zgodnie z art. 73 ust. 1</p>	<p>Informacje o ilościach odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, przemieszczanych z państw członkowskich, łącznie z wywozem, oraz ilości odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, przemieszczonych do państw członkowskich, łącznie z przywozem, które nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 73 ust. 1</p> <p>Czy odpady, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, które nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 73 ust. 1, zostały przemieszczone z państwa członkowskiego, łącznie z wywozem?</p> <p style="text-align: center;">Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 1.</p> <p>Czy odpady, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, które nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 73 ust. 1, zostały przemieszczone do państwa członkowskiego, łącznie z przywozem?</p> <p style="text-align: center;">Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 2.</p>
<p>Art. 11 ust. 1</p>	<p>Informacje dotyczące zgody udzielonej na zgłoszenie przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia, w przypadku gdy spełnione zostały warunki określone w art. 11 ust. 1</p> <p>Czy zastosowano ten przepis? Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 3.</p> <p>Uwagi dodatkowe:</p> <p>-----</p> <p>-----</p> <p>-----</p>
<p>Art. 12 ust. 1 lit. d)</p>	<p>Informacje dotyczące sprzeciwów wobec planowanych przemieszczeń w celu odzysku z uwagi na ich niezgodność z art. 12 ust. 1 lit. d)</p> <p>Czy zastosowano ten przepis? Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 4.</p>

Art. 12 ust. 1 lit. e)	<p>Informacje dotyczące sprzeciwów wobec planowanych przemieszczeń w celu odzysku z uwagi na ich niezgodność z art. 12 ust. 1 lit. e)</p> <p>Czy zastosowano ten przepis? Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 5.</p>
Art. 14	<p>Informacje dotyczące ilości odpadów przemieszczonych do państwa członkowskiego, łącznie z przywozem, do instalacji odzysku objętych zezwoleniem wstępnym</p> <p>Czy odpady zostały przemieszczone do państwa członkowskiego, łącznie z przywozem, do instalacji odzysku objętych zezwoleniem wstępnym? Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 6.</p>
Art. 36	<p>Informacje dotyczące systemu nadzoru i kontroli przez państwo członkowskie transportu odpadów na jego terytorium</p> <p>Czy istnieje system nadzoru i kontroli transportu odpadów na terytorium danego państwa? Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli istnieje taki system, czy stosowany jest system określony w tytułach II i VII rozporządzenia? Tak Nie</p> <p>(zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli stosowany jest system inny niż określony w tytułach II i VII rozporządzenia, proszę podać szczegóły stosowanego systemu:</p> <p>-----</p> <p>-----</p> <p>-----</p> <p>-----</p>

Art. 25 i art. 63 ust. 1	<p>Informacje dotyczące przypadków nielegalnego przemieszczania odpadów, zamkniętych w danym roku sprawozdawczym:</p> <p>Czy były takie przypadki? Tak Nie (zaznaczyć odpowiednio √) ☐ ☐</p> <p>Jeśli tak, proszę wypełnić tabelę 7.</p> <p>Proszę przedstawić informacje dotyczące sposobów zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu odpadów oraz jego wykrywania i karania na podstawie przepisów krajowych.</p> <p>----- ----- ----- ---</p>
Art. 60 ust. 1	<p>Informacje podsumowujące dotyczące wyników inspekcji przeprowadzonych na podstawie art. 60, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none">— liczba inspekcji, w tym kontroli bezpośrednich, zakładów, przedsiębiorstw, brokerów i dealerów, w związku z przemieszczaniem odpadów:— liczba inspekcji przemieszczeń odpadów, w tym kontroli bezpośrednich:— liczba inspekcji audytów przemieszczania odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 4:— liczba podejrzewanych niezgodności z prawem dotyczących zakładów, przedsiębiorstw, brokerów i dealerów, w związku z przemieszczaniem odpadów:— liczba podejrzewanych nielegalnych przemieszczeń stwierdzonych podczas inspekcji: <p>Uwagi dodatkowe:</p> <p>----- ----- ----- -----</p>

wagi dotyczące wypełniania tabel:

Kody D i R określone są w załączniku I i II do dyrektywy 2008/98/WE.

Kody identyfikacji odpadów określone są w załącznikach III, IIIA, IIIB, IV oraz w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2008/98/WE.

Tabela 1

Ilości odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, które nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 73 ust. 1, przemieszczonych z państwa członkowskiego, łącznie z wywozem, w 20XX r.

Identyfikacja odpadów		Ilości odpadów przemieszczonych z państwa członkowskiego (tony metryczne (Mg))	Państwo/państwa tranzytu ⁽²⁾	Państwo przeznaczenia ⁽²⁾	Operacja unieszkodliwiania Kod D	Operacja odzysku Kod R
Kod OECD lub kod EU48 ⁽¹⁾	Unijny wykaz odpadów Kod(y)					

⁽¹⁾ Jeżeli dotyczy.

⁽²⁾ Należy użyć dwucyfrowych kodów ISO.

Uwagi:

Tabela 2

Ilości odpadów, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, które nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 73 ust. 1, przemieszczonych do państw członkowskich, łącznie z przywozem, w 20XX r.

Identyfikacja odpadów		Ilości przemieszczone do państwa członkowskiego, łącznie z przywozem (tony metryczne (Mg))	Państwo/państwa tranzytu ⁽²⁾	Państwo wysyłki ⁽²⁾	Operacja unieszkodliwiania Kod D	Operacja odzysku Kod R
Kod OECD lub kod EU48 ⁽¹⁾	Unijny wykaz odpadów Kod(y)					

⁽¹⁾ Jeżeli dotyczy.

⁽²⁾ Należy użyć dwucyfrowych kodów ISO.

Uwagi:

Tabela 3

Informacje dotyczące zgody udzielonej na zgłoszenie przemieszczania odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia,
w przypadku gdy spełnione zostały warunki określone w art. 11 ust. 1

Identyfikacja odpadów (kod(y))	Ilość (tony (Mg))	Państwo wysyłki/ Państwo przeznaczenia	Operacja unieszkodliwienia Kod D	

Tabela 4

Informacje dotyczące sprzeciwów wobec planowanych przemieszczeń w celu odzysku z uwagi na ich niezgodność z art. 12 ust. 1 lit. d)

Identyfikacja odpadów (kod(y))	Ilość (tony (Mg))	Państwo przeznaczenia	Powody sprzeciwu, łącznie z odpowiednimi przepisami krajowymi				Instalacja odzysku	
							Nazwa	Operacja odzysku Kod R

Tabela 5

Informacje dotyczące sprzeciwów wobec planowanych przemieszczeń w celu odzysku z uwagi na ich niezgodność z art. 12 ust. 1 lit. e)

Identyfikacja odpadów (kod(y))	Ilość (tony (Mg))	Państwo wysyłki	Powody sprzeciwu	Instalacja odzysku	
				Nazwa	Operacja odzysku Kod R

Tabela 6

Ilości odpadów przemieszczonych do państw członkowskich, łącznie z przywozem, do instalacji objętych zezwoleniem wstępnym (art. 14)

Identyfikacja odpadów (kod(y))	Ilość (tony (Mg))	Państwo wysyłki/	Operacja odzysku Kod R	

Tabela 7

Informacje dotyczące przypadków nielegalnego przemieszczania odpadów, zamkniętych w danym roku sprawozdawczym (art. 25 i art. 63 ust. 1)

Państwo przeznaczenia/ Państwo wysyłki	Identyfikacja odpadów (kod(y))	Ilość (tony (Mg))	Wskazanie powodów niezgodności z prawem przemieszczania (możliwe odniesienia do naruszonych artykułów)	Odpowiedzialny za nielegalne przemieszczanie (zaznaczyć odpowiednio ✓)			Podjęte środki, w tym wszelkie nałożone sankcje lub działania podjęte w celu odbioru
				Zgłaszający lub osoba, która zorganizowała przemieszczanie	Odbiorca	Inne	

ZAŁĄCZNIK XII

Tabela 1: Informacje dotyczące przemieszczania odpadów zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 lub 3

Numer zgłoszenia	Zgoda lub Sprzeciw ⁽¹⁾ lub Wycofanie zgody	Identyfikacja odpadów		Ilości objęte zgodą ⁽³⁾ (tony (Mg))	Ilości przemieszczone ⁽⁴⁾ (tony (Mg))	Państwo wysyłki ⁽⁵⁾	Państwo przeznaczenia ⁽⁶⁾	Nazwa instalacji przetwarzania w miejscu przeznaczenia ⁽⁶⁾	Operacja unieszkodliwiania lub odzysku ⁽⁷⁾ , stosownie do przypadku
		Kod z konwencji bazylejskiej, kod OECD lub kod EU48 ⁽²⁾	Unijny wykaz odpadów Kod(y)						

⁽¹⁾ W przypadku sprzeciwu kolumny dotyczące ilości pozostawia się puste.

⁽²⁾ Jeżeli dotyczy.

⁽³⁾ Ilość wskazana w polu 5 dokumentu określonego w załączniku IA.

⁽⁴⁾ Dane w tej kolumnie pobrano z centralnego systemu, o którym mowa w art. 27, i nie zostały one zatwierdzone przez zainteresowane właściwe organy. Odzwierciedlają one aktualną datę pobrania i będą aktualizowane co miesiąc. Mogą one różnić się od końcowej zaktualizowanej ilości w dniu zapoznawania się z niniejszym przeglądem.

⁽⁵⁾ Należy użyć dwucyfrowych kodów ISO.

⁽⁶⁾ Nazwa instalacji musi być opublikowana, chyba że jeden z właściwych organów zaangażowanych w procedurę uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody uzna, że nazwa ta jest poufna i w związku z tym nie można jej ujawnić zgodnie z przepisami Unii lub krajowymi. Ten właściwy organ przekazuje tę informację do systemów, o których mowa w art. 27.

⁽⁷⁾ Łącznie z kodem R lub D, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE.

Tabela 2: Informacje dotyczące przemieszczania odpadów zgodnie z art. 4 ust. 4 lub 5

Identyfikacja odpadów		Ilości przemieszczone ⁽²⁾⁽³⁾ (tony (Mg))	Państwo wysyłki ⁽⁴⁾	Państwo przeznaczenia ⁽⁴⁾	Nazwa instalacji w miejscu przeznaczenia ⁽⁵⁾	Operacja odzysku ⁽⁶⁾ , stosownie do przypadku	Data podpisania dokumentu określonego w załączniku VII przez osobę, która organizuje przemieszczanie
Kod z konwencji bazylejskiej, kod OECD lub kod EU3011 ⁽¹⁾	Unijny wykaz odpadów Kod(y)						

⁽¹⁾ Jeżeli dotyczy.

⁽²⁾ Ilość otrzymana przez instalację zgodnie z polem 14 dokumentu określonego w załączniku VII.

⁽³⁾ Dane w tej kolumnie pobrano z centralnego systemu, o którym mowa w art. 27, i nie zostały one zatwierdzone przez zainteresowane właściwe organy.

⁽⁴⁾ Należy użyć dwucyfrowych kodów ISO.

⁽⁵⁾ Nazwa instalacji musi być publikowana, chyba że osoba, która organizuje przemieszczanie, lub instalacja uzna, że nazwa ta jest poufna i w związku z tym nie można jej ujawnić zgodnie z przepisami Unii lub krajowymi. Osoba, która organizuje przemieszczanie, przekazuje tę informację do systemów, o których mowa w art. 27.

⁽⁶⁾ Łącznie z kodem R, o którym mowa w załączniku II do dyrektywy 2008/98/WE.

ZAŁĄCZNIK XIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1
art. 1 ust. 2–5	art. 2
art. 2 pkt 1, 2, 4, 6, 7a, 9, 10, 12 i 13	art. 3 akapit drugi
art. 2 pkt 3	art. 3 pkt 1
art. 2 pkt 5	art. 3 pkt 2
art. 2 pkt 7	art. 3 pkt 3
art. 2 pkt 8	art. 3 pkt 4
art. 2 pkt 14	art. 3 pkt 5
art. 2 pkt 15	art. 3 pkt 6
—	art. 3 pkt 7
art. 2 pkt 11	art. 3 pkt 8
art. 2 pkt 16	art. 3 pkt 9 lit. b)
art. 2 pkt 17	art. 35 ust. 1
art. 2 pkt 18	art. 3 pkt 9
art. 2 pkt 19	art. 3 pkt 10
art. 2 pkt 20	art. 3 pkt 11
art. 2 pkt 21	art. 3 pkt 12
art. 2 pkt 22	art. 3 pkt 13
art. 2 pkt 23	art. 3 pkt 14
art. 2 pkt 24	art. 3 pkt 15
art. 2 pkt 25	art. 3 pkt 16
art. 2 pkt 26	art. 3 pkt 17
art. 2 pkt 27	art. 3 pkt 18
art. 2 pkt 28	art. 3 pkt 19
art. 2 pkt 29	art. 3 pkt 20
art. 2 pkt 30	art. 3 pkt 21
art. 2 pkt 31	art. 3 pkt 22
art. 2 pkt 32	art. 3 pkt 23
art. 2 pkt 33	art. 3 pkt 24
art. 2 pkt 34	art. 3 pkt 25
art. 2 pkt 35	art. 3 pkt 26
art. 2 pkt 35a	art. 3 pkt 27
—	art. 3 pkt 28, 29 i 30
art. 3	art. 4

Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7 ust. 1 i ust. 2, akapity drugi i trzeci	—
art. 7 ust. 2, akapit pierwszy i ust. 4 oraz art. 8	art. 8
art. 7 ust. 3 i art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 12
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15	art. 15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 17
art. 18	art. 18
art. 19	art. 19
art. 20	art. 20
art. 21	art. 21
art. 22	art. 22
—	Art. 23
art. 23	art. 24
art. 24	art. 25
art. 25	art. 26
art. 26	art. 27
art. 27	art. 28
art. 28	art. 29
art. 29	art. 30
art. 30	art. 31
—	art. 32
—	art. 33
art. 31	art. 34
art. 32	art. 35
art. 33	art. 36
art. 34	art. 37

Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 35	art. 38
art. 36	art. 39
art. 37	art. 40–43
art. 38	art. 44
—	art. 45
—	art. 46
—	art. 47
art. 39	art. 48
art. 40	art. 49
art. 41	art. 50
art. 42	art. 51
art. 43	art. 52
art. 44	art. 53
art. 45	art. 54
art. 46	art. 56
art. 47	art. 57
art. 48	art. 58
art. 49 ust. 1 i 2	art. 59
art. 49 ust. 3	art. 55
art. 50 ust. 1	art. 63
art. 50 ust. 2 i 3	art. 60
art. 50 ust. 2a	art. 62
art. 50 ust. 4–4e	art. 61
—	art. 64
art. 50 ust. 5–7	art. 65
—	art. 66
—	art. 67
—	art. 68
—	art. 69
—	art. 70
—	art. 71
—	art. 72
art. 51	art. 73 ust. 1–3 i ust. 4, akapity pierwszy i czwarty
—	art. 73 ust. 4, akapity drugi i trzeci, oraz ust. 5
art. 52	art. 74
art. 53	art. 75

Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 54	art. 76
art. 55	art. 77
art. 56	art. 78
art. 57	—
art. 58	art. 79
art. 58a	art. 80
art. 59a	art. 81
—	art. 82
—	art. 83
art. 60	art. 84
art. 61 i 62	art. 85
art. 63	—
art. 64	art. 86
załączniki IA, IB i IC	załączniki IA, IB i IC
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
załącznik IIIA	załącznik IIIA
załącznik IIIB	załącznik IIIB
załącznik IV	załącznik IV
załącznik IVA	—
załącznik V	załącznik V
załącznik VI	załącznik VI
załącznik VII	załącznik VII
—	załącznik VIII
—	załącznik IX, część 1
załącznik VIII	załącznik IX, część 2
—	załącznik X
załącznik IX	załącznik XI
—	załącznik XII
—	załącznik XIII